

Лилиә Җаҡлар

Балапан

*Драмалар, сценарийлар, поэмалар,
хикәйәләр, тәржемәләр*

Электрон басма

КИТАП

ӨФӨ • 2013

УДК 821.512.141-2
ББК 84 (2 Рос=Баш)-4
К 91

Кәйепова, Л. З.

К 91 Балапан: драмалар, сценарийзар, поэмалар, хикәйәләр, тәржемәләр / Лилиә Һакмар. — Өфө: Китап, 2013. — 304 бит.

ISBN 978-5-295-05874-5

Лилиә Һакмар Башкортостанда шағирә буларак билдәле. Был уның драма әсәрзәре, хикәйәләре, поэмалары, рус һәм төрөк теленән шигри тәржемәләре, балалар өсөн ижад ителгән шиғырзары, сценарийзары тупланған китабы. Әсәрзәрзәң барыһында ла тәрбиәүи тәрән фекер халыгксан, ихлас, образлы телдә асыла. Балалар өсөн язылған әсәрзәр серле донъяға әйзәһә, юмористик хикәйәләре уйланырға мәжбүр итә.

Был китап мәзәниәт эшмәкәрзәре, китапханасы, укыгыусы, тәрбиәселәр өсөн дә тематик кисә, тәрбиәүи саралар узғарыуза файзалы кулланма буласак.

УДК 821.512.141-2
ББК 84 (2 Рос=Баш)-4

ТП — 189/13

ISBN 978-5-295-05874-5

© Кәйепова Л. З., 2013
© БР-зың Зәйнәб Бишшева ис.
Башкортостан «Китап» нәшриәте
ДУП-ы, 2013

ДРАМАЛАР

БАЛАПАН — БӨРКӨТ БАЛАҒЫ

Драма

Ике бүлектә

Балалар һәм үсмерзәр өсөн

Башкорт халкының милли батыры Салауат Юлаевка арнала

КАТНАШАЛАР:

Салауат
Аллағыуат
Хәкимйән
Зөбәйер
Шәриф
Сәлим
Гөлбикә
Зөләйха
Зиннәт

Барыһы ла 12—14 йәшлек ауыл балалары

Вакифалар башкорт ерендә сама менән бынан 240 йыл элек бара.

Беренсе бүлек

Беренсе күренеш

Матур йәйге ялан. Сәхнә артынан катын тауышы ишетелә: «Кыз-зар, бик алыска китмәгез! Азашырһығыз. Озакламай кайтырбыз!» Кыззар яуап бирә: «Ярай», «Анау аклан ситен генә карайбыз за...» Кулына талдан үрелгән тырыз тотоп, ергә текләп еләкле урынды эзләй-эзләй Гөлбикә сыға.

Гөлбикә. Зөләйха, кил бында. (*Йәһәт кенә зйелен, еләк сүпләй башлай.*)

Зөләйха. Хәзер. Алдымдағын йыяйым да... унда күпме ни?

Гөлбикә. Әйе.

Зөләйха сыға. Гөлбикә янына килеп сүгәләй. Еләк йыялар.

Гөлбикә. Иртәгә һабантуй яланына сәғәт байрамына сығаһыңмы?

Зөләйха (*еләккә әүрәп уны ишетмәй*). Ну-у-у, бында күп икән...

Гөлбикә. Әйттем бит. Сыкмайһыңмы?

Зөләйха. Кайза?

Гөлбикә. Иртәгә, яланғасы?

Зөләйха. Ә-ә-ә, байрамғамы?

Гөлбикә. Әйе. Еңгәйем миңә яңы күлдәк тегеп калды. Иртәгә кейерһең, ти. Күрше ауылдағы Марусәнән алған тауарын.

Зөләйха. Былтыр миңә әсәйем дә шул Марусәнән матур тауар алып кайтқайны. Һабантуйға күлдәк тегеп кейзе. Икенсе юлы миңә лә алып кайтырмын, тине.

Гөлбикә. Улар тауарзы Мәскәүзең үзенән килтерәләр икән. Әсәйем әйтте.

Зөләйха. Кара әле, ниндәй зур еләк.

Гөлбикә. Сыкмайһыңмы ни?

Зөләйха. Иртәгәме?

Гөлбикә. Теләйһеңме, мин һиңә үземдең бер матур күлдәгемде биреп торам.

Зөләйха. Әлләсе.

Гөлбикә. Уны мин әле бер байрамға ла кейгәнем юк. Ысын!

Зөләйха. Уңайһыз бит.

Гөлбикә. Сығабыз, сығабыз. Иртәнсәк үзем килермен һезгә. Тау урамы малайзары ла сыға.

Зөләйха. Кемдәр?

Гөлбикә (*серле генә итен*). Ә һинең кемдәрзе күргәң килә?

Зөләйха. Эй ошо Гөлбикәне! Алдына алғанды куймай.

Гөлбикә. Зөбәйер ағайымдан ишеттем. Хәким Асманды ла алып сыға, ти.

Зөләйха. Кем ул Асман?

Гөлбикә (көлә). Ул кеше түгел дә инде. Теге һабан-
туйза беренселекте алган айғырсы? Вәт шәп юрта тизәр.

Зөләйха. Шунан, Асманды алып сыкһа ни була?
Сәғәт байрамында ат сабыштырмайзар бит.

Гөлбикә. Тағы ла Салауат, Сәлим дә сығалар, тине
ағайым.

Зөләйха. Салауаттарга кисә знакумдары килгәйне.
Атаһы Юлай старшина менән кайзалыр киттеләр.

Гөлбикә. Китһә ни. Иртәгә кайтырзар әле...

Тауыш ишетелә: «Гөлбикәү, Зөләйха, әйзегез, әйзә. Кайтыу яғына
ыңғайлағыз!»

Зөләйха. Ана, кайталар. Әйзә, киттек.

Гөлбикә. Кискә килермен. Күлдәкте күрһәтермен. Ма-
тур ул...

Икәүләшәп сығып китәләр.

Икенсе күренеш

Киң ялан. Алыстан байрамға йыйылған кешеләр тауышы ишетелә.
Ирзәр тауышы: «Әсәһе, самауырзы яңыртырға кәрәк, ана, балалар
сәй эсмәне...» Катындар тауышы: «Хәкимйән улым, шишмәнән һыу
ғына килтереп самауырға һалсы...», «Балалар, сәүегез, байрамда
талашыу килешмәй», «Гөлбикә кызым, барығыз Зөләйха менән ба-
рыш сәйгә мәтрүш, еләк япрағы килтерегез». Хәкимйән Асман исем-
ле атын байрамға килтергән. Шәриф менән Сәлим Хәкимйәндән
менгегә тай һорайзар.

Шәриф. Бер тапкыр ғына... кыумайым, Хәкимйән
ағай, әкрән генә... йылға буйлатып кына.

Хәкимйән. Сапмағас, нимәгә һиңә Асман? Ул бит
арыш аты.

Сәлим. Миңә, миңә... һин теге юлы ук вәғзә иттең.
Һиңә иртәгә бер кисәк шәкәр алып сығырмын.

Хәкимйән. Шәкәр, тиһеңме? Зурмы?

Сәлим (*баш бармагының башын күрһәтәп*). Зур! Бына
ошондай. Миңә теге юлы атайыма килгән Иван биргәйне.
Һахлап һалып куйғайным.

Хәкимйән. Ярай. Тәүзә шәкәрәңде күрһәтерһең, азақ
бирермен.

Шәриф. Ә миңә, миңәсә?

Сәхнә уртаһына Хәкимйән сыға. Кулында сыбырткы. Янына
малайзар йыйыла.

Хәкимйән. Йә, шымығыз. Бөгөн береgezгә лә бирмә-
йем. Үзем генә менәм.

Шәриф (*ситкә карап*). Эй, малайзар, карағыз, кара-
ғыз, Салауат та һыбай килгән икән.

Хәкимйән. Кайза?

Шәриф. Ана! Шишмә яғына ыңғайланы.

Хәкимйән. Күрәм, күрәм, һуқырмындыр шул.

Сәлим. Шәриф, әйзә унан һорап карайык.

Хәкимйән. Һы, уның алашаһы менән кайза сапмак
булаһығыз?

Сәлим. Бер зә алаша түгел. Һабантуйзағы сабышта
тояғын имгәтмәһә, һинең Асманыңды үтер ине.

Шәриф. Шулай, шулай. Атаһы старшина була тороп,
алама тай менеп килмәс. Киттек, Сәлим.

Сәлим. Тукта. Атын һуғарып сыкһын да. Карап то-
райык.

Хәкимйән (*һызырып ебәрә*). Зөбәйер, кил әле бында!

Өсөнсө күренеш

Кулына бер ус мәтрүшкә тоткан Зөбәйер килеп инә.

Зөбәйер. Нимә?

Хәкимйән. Бар, Аллағыуатты сакыр!

Зөбәйер. Нимәгә? Мин сәйгә мәтрүш йыям бит.

Хәкимйән. Сакыр, тигәс, сакыр. Тиз бул!

Зөбәйер. Ярай, Хәким ағай!

Зөбәйер сыға. Бер аззан Аллағыуат менән бергә килеп инә.

Кулында мәтрүшкәһе бар.

Аллағыуат. Сакырзыңмы?

Хәкимйән (*егеттәрзең уртаһына баһып*). Шунан, ке-
меgez Асманды менергә теләй?

Шәриф менән Сәлим бер-береһенә карашып ала. Бер ни зә
өндәшмәйзәр.

Аллағыуат. Бирзе, ти, бирмәй зә ни. Һин шуға ыша-
наһыңмы, Зөбәйер?

Хәкимйән. Ысын, ысын. Бөгөн бирәм. Тик бер шар-
тым бар.

Аллағыуат. Йә һуң, әйтеп кара.

Шәриф. Ышанма, Аллағыуат!

Зөбәйер (*Аллағыуаттың еңенән тартып*). Һора, һора, нимә тиер икән?

Хәкимйән. Кем дә кем хәзер, бына ошонда... (*Барыһы ла һыр бирмәһәләр зә, иштибар менән тыңлайзар.*) Кыскаһы, көрәшәбез! Кем еңүсә була, Асман шуныкы! (*Барыһының да иштибары арта.*)

Сәлим. Алдаштырмак була. Үзенәң көслө икәнән белә.

Шәриф. Кем һинең кеүек гел дә һабантуйзарза көрәшеп йөрөгән?

Аллағыуат. Йәштәр араһында быйыл да еңеп сыктың да инде? Барыбыззы ла еңеп, беззе һемәйтергә уйлаһыңмы?

Хәкимйән. Зөбәйер, бар, йәһәт кенә тастамал килтер! Куркмағыз, был юлы мин көрәшмәйем.

Сәлим. Әй, Зөбәйер, тукта! Икмәк һынығы ла килтер!

Зөбәйер. Нимәгә? Ашарғамы?

Сәлим. Килтер, тигәс, килтер, нимә төпсөнәһең? Ташла шул үләндрәнде!

Зөбәйер йүгереп сығып китә. Хәкимйән ялан уртаһындағы үләнә тапап, көрәш майзаны әзерләй. Аллағыуат, Шәриф, Сәлим дә көрәшкә әзерләнә. Салбар баузарын тарттыра бирәләр, каталарын сисәләр, изеүзәрән ыскындыралар.

Шәриф. Сәлим, көрәшкәндә мин күлдәгемде сисмәйем. Тастамал билде һызыра.

Сәлим. Сисһең яйлырак була ул.

Аллағыуат. Әй, ул Хәкимйәнәң әйткәнәнә ышанһаң?

Шәриф. Хәкимйән ағай алдамай ул. Их, ошо Сәлим кеүек көслө булһаң ине.

Аллағыуат. Һинең атайың да көрәшсә лә инде, Шәриф.

Шәриф. Булһа ни...

Кулына тастамал, бер һынык икмәк тоткан Зөбәйер күрәнә. Мәтрүшкәләре юк. Йүгереп килеп тастамалды Хәкимйәнәң тоттора. Аллағыуатка килә.

Зөбәйер. Бына! Һораның бит!

Аллағыуат (*икмәкте алып өскә күтәрә лә*). Әй, малайзар, карағыз! Хәкимйән тәүзә ошо икмәкте тотоп ант итһен.

Сәлим. Дөрөс!

Хәкимйән. Бына карағыз! *(Икмәкте тотоп ант итә.)*
Кем дә кем көрәштә еңә, шуға Асманды менергә бирәм.
Икмәк өстө! Ант!

Дүртенсе күренеш

Малайзар уртаға йыйылып көрәшә башлайзар. Сыр-сыу киләләр.
бер-береһенә өйрәтәләр. Шул сак сәхнәгә Салауат килеп сыға.
Тәүзә, уйынға әүрәп, уны күрмәйзәр. Хәкимйән уны күреп кала.

Хәкимйән. Салауат, кайза толпарың?
Салауат. Утлауза. Ә нимәгә һиңә миһең атым?
Сәлим. Наумы, Салауат!

Башка малайзар за көрәшеүзән туктай. Барыһы ла Салауатка карай.

Хәкимйән. Нимәгә килдең?
Салауат. Аллағыуатты күрәйем тигәйнем, һез бында...
һиңә һуғышаһығыз?
Сәлим. Һуғышмайбыз, көрәшәбез генә.
Аллағыуат. Еңеүсегә Хәкимйән Асманды бирә.
Шәриф. Әйзә, Зөбәйер, бөтмәһек бит.

Улар тағы көрәшә башлай. Бер якта Салауат, иһенсе якта Хәкимйән
тора. Улар иғтибар менән көрәшеүселәрзә күзәтәләр. Кемһенәләр
өйрәтеп ебәрәләр. Сәлим еһеп сыға. Хәкимйән дә кызығып китә.

Хәкимйән. Еңдең, Сәлим, Асман һиһеке!
Сәлим. Әйзә икәү көрәшеп карайык? Былай ғына.
Хәкимйән. Әйзә!

Көрәшәләр. Хәкимйән еңә. Малайзар Салауатты өгөтләйзәр.

Шәриф. Салауат, әйзә һин дә Хәкимйән ағай менән
көс һынашып кара?

Салауат. Шулай тиһеңме?
Аллағыуат. Әйзә, Салауат, теге юлы һабантуйза
көрәшә алманың бит. Моғайын, еңер иһең үзән.

Хәкимйән. Ниһә, әллә Салауатты еңә алмаһ тиһегезме?
Шәриф. Әлбитгә, еңәсәкһең!

Зөбәйер. Салауат көрәшһә, теге һабантуй тәкәһе Хә-
кимйәнгә әләкмәһ тә иһе.

Салауат. Әзерһеңме, Хәкимйән?
Хәкимйән. Әйзә!

Хәкимйән менән Салауат көрәшә. Зөбәйер менән Аллағыуат Салауатты яклашып сыр-суу киләләр. Шәриф Хәкимйәнде яклай. Сәлим бик кысылмай. Ситтәрәк тора. Салауат еңә. Хәкимйәндең күңеле кителә.

Хәкимйән (*һыр бирмәскә тырышып*). Минең бөгөн көрәшә торған көнөм түгел ине.

Сәлим. Йә, хәзер кемгә Асман? Салауат еңде бит!

Хәкимйән. Юк, Салауат менән былай ғына. Әйзә, Сәлим!

Шәриф. Хәким ағай, мин дә барайыммы?

Хәкимйән. Әйзә һуң!

Зөбәйер. Салауат, әйзә бергәләп һинең тайыңда сабайык!

Аллағыуат. Мин дә.

Салауат. Әйзә, Хәкимйән, һин дә кил!

Хәкимйән. Озон һаз буйына килмәгез, үзөбез сабабыз, белдеңме?

Салауат. Сабырға ғына ялан табырбыз.

Барыһы ла сыға.
Ут һүнә.

Бишенсе күренеш

Сәлим менән Шәриф урман юлынан үззәре йыйыла торған йәшерен кыуышка китеп баралар. Кыуышта уларзы Хәмит көтөргә тейеш.

Шәриф. Кисә атайым, Ташморон битләүендә Айыу күргәндәр, тине.

Сәлим. Ысынмы? Без тап ошо битләүзән киләбез бит. Кыуышка юлды кыскартам тип туранан тарткайным.

Шәриф. Әйзә тегенәнерәк барайык. (*Ялан якка ыңгайлай.*)

Сәлим. Безгә былай китергә бит. (*Бер кыуак артына китә. Сәлимдең башы капыл аска төшөп юк була. Ул Айыу ауларға королған тәрән сокорға «колай».*) А-а-а...

Шәриф (*кыуак ситенә йүгереп килеп*). Сәлим, һин кайза? Нимә булды?

Сәлим (*алыстан*). Коланым! Сокорға!

Шәриф (*Сәлимде күрмәй*). Кайза?

Сәлим. Был якка килмә! Һин дә колайһың. Сокор өстөнә һалынған ағастарзы ал!

Шәриф. Хәзер! (*Бер-ике ботакты тартып алып ташлай. Ятып «сокорзо» карай.*) Сәлим! Сәлим!

Сәлим. Күрзеңме? Мин һине күрәм!
Шәриф. Күрзем! Уй, калай тәрән! Имгәнмәңеңме?
Сәлим. Юк!
Шәриф. Әйттем бит, айыу күргәндәр, тип. Сокор за казып куйған һунарсылар. Һин көтөп тор. Хәзер! (*Бер ағас килтереп сокорға төшөрә.*) Менә алаһыңмы?
Сәлим. Юк. Һин... аркан кәрәк. Бар Хәкимйәнде сақыр! Кыуыш яқын бит. Көтөрмөн!
Шәриф. Хәзер! (*Сымып йүгерә.*)

Алтынсы күренеш

Уң яктағы кыуактан кызыу атлап Хәкимйән менән Шәриф сыға.

Хәкимйән. Кайза?
Шәриф. Ошо тирәлә... (*Карана.*) Сәлим!
Сәлим. Әү! Мин бында!

Хәкимйән менән Шәриф сокор янына киләләр.

Хәкимйән. Дә-ә-ә. Тәрән икән шул.
Сәлим. Хәкимйән, аркан кәрәк?
Хәкимйән. Бар, Шәриф, ауылға. Үзегеззә булмаһа, безең ат һарайынан буй арканды ал да һыпырт!
Шәриф. Ярай!
Хәкимйән. Берәйһе күрәп калмаһын. Шым йөрө!
Шәриф. Шымсы икәнәнде оноттоңмо ни?

Йүгереп сығып китә.

Етенсе күренеш

Хәкимйән. Сәлим, белештегезме? Иртгә һырткы урам кыззары сығамы еләккә?
Сәлим. Белештем. Сыға.
Хәкимйән. Гөлбикә сыкһа ярап ине?
Сәлим. Нимәгә ул һиңә?
Хәкимйән. Былай... ә һиңә бөтә кыззар за, Салауат та Салауат, тип ауыз һыуын короталар. Ул ғына көслө, батыр, изге күңелле, имеш.
Сәлим. Берәй этлек уйлайһыңмы әллә?

Хәкимйән. Иртәгәме? Иртәгә кыззар миңең дә батыр икәнәмде күрерзәр.

Сәлим. Нисек?

Хәкимйән сокор өстөндәге ағастарзы ала башлай.

Хәкимйән. Һы... Еләктә уларзы урмандан сығып, малайзар бастыра башлай. Ә мин ул малайзарзың кәрәген бирәсәкмен.

Сәлим. Ул малайзар кемдәр инде?

Хәкимйән. Һы... Ниңә, бына береһе — һин, икенсәһе — Шәриф, өсөнсөһө... табырмын!

Сәлим. Ә бәлки, иртәгә сыкмасбыз?

Хәкимйән. Ниңә, әллә күз атып йөрөгән берәй кызың сығамы? Әһә, теге юлы йылға буйында кыззарзың күлдәктәрен йәшергәндә, Гөлбикәнәкәнә теймәгез, тип яр һалғайның. Әллә һин дә...

Сәлим сокорзан балсык киңәге алып Хәкимйәнгә ташлай. Уның аяғы алдына килеп ята.

Хәкимйән. Ә-ә, һинең дә батыр булғың киләме? (*Капыл.*) Тукта, тукта... Һине сокорзан сығарһам, эште бозоп куйыуың бар!

Сәлим. Мин үзем сығам, белдеңме?

Хәкимйән. Сыктың, сыкмай за ни? Һин түгел, ана айыу ағайың да сыға алмағанды.

Бая алған ботактарзы кире һала башлай.

Сәлим. Әй, һин нимә? Сығар! (*Кысқыра.*) Сығарығыз! Мин сокорға коланым! (*Ялбарыулы тауыш мәнән.*) Хәкимйән, теләйһеңме, иртәгә мин яланға бөтөнләй сыкмайым. Уйыңды бер кемгә лә әйтмәйем.

Хәкимйән. Булмай, тигәс, булмай! Хуш! Ана хәзер Шәриф килә, сығарыр әле. (*Сығып китә.*)

Сәлим (*ялбарыулы*). Хәкимйән! Шәриф! Әй, сығарығыз!

Һигезенсе күренеш

Бер аzzан Шәриф килеп инә. Кулында аркан.

Шәриф. Сәлим!

Сәлим. Әү, Шәриф! Хәкимйәнде күрмәнәңме?

Шәриф. Ю-юк! Ә... ул бында... Шым! Кемдер килә шикелле.

Ботак һынған тауыш ишетелә. Шәриф, куркып, кыуак артына йөшенә. Сәхнәгә Аллағыуат инә. Ерзән сыскан ояһын эзләй.

Аллағыуат. Салауат, кил, бында сыскан оялары күп!
Салауат инә. Кулында бизрә.

Салауат. Әйе. Ана, юлдары күренеп ята. Бар, һыу килтер!

Аллағыуат бизрә алып сығып китә. Салауат сыскан ояларын тикшерә.

Салауат. Бынан ингән. Әһә, ана тегендә сығырға тейеш. (*Сокор ягына ыңайлай.*)

Шәриф (*кыуак артынан*). Унда барма! Сокор!

Салауат шып туктай. Кыуак артынан Шәриф килеп сыға.

Салауат (*аптыран*). Шәриф?! Нимәгә йөшендең?

Шәриф. Мин... ней... айыу килә икән тинем. Тегендә... Сәлим.

Салауат. Ә-ә-ә, унда Сәлим дә бармы ни? (*Сокорға атлай.*)

Шәриф. Тукта! Сокор. Айыу капканы. Сәлим төшөп китте.

Салауат. Касан? (*Сокор ситенә килеп.*) Сәлим?!

Сәлим. Әү! Мин бында. Шәриф күренмәйме шунда?

Салауат. Шәриф бар. Шәриф, кил, әйзә бынау сытырзарзы тазалайык! (*Ағастарзы ситкә ала башлай.*)
Сәлим, хәзер сығарабыз! Аркан кәрәк булыр микән?

Шәриф. Ауылдан килтерзем. (*Йүгереп барып кыуак артынан арканды килтерә.*) Бына!

Салауат. Һай, шөп иткәнһең! Әйзә, һин тегендә бас, мин бында. Бир арканды! (*Шәриф арырак баса. Салауат үзе сокор янына баса. Арканды сокорға ташлайзар.*)
Еттеме?

Сәлим. Етте!

Туғызынсы күренеш

Аллағыуат инә. Кулында һыулы бизрә.

Аллағыуат. Ыстағәфирулла! Шәриф кайзан килеп сыскан бында?! Хәкимйәндең шымсыһы бит ул, Салауат!

Салауат. Тукта эле, Аллағыуат! Ана, Сәлим айыу сокорона колаған.

Аллағыуат. Ысынмы? *(Бизрәһен куйыт сокорға килә.)*
Уй, тәрән икән дә! Әйзә мин дә тартышам.

Салауат. Тартмайбыз. Ана, аркандың осон тот! Без нык итеп тотоп торабыз. Сәлим, һин үрмәләп мен! Шулай еңелерәк була.

Аллағыуат Шәриф артынан килеп аркан осон тота. Аркан тартыла.

Салауат. Әйзә мен, мен, куркма!

Сәлим менеп етә. Кыуак артынан шыуышып килеп сыға. Салауат бизрәне алып сәхнә мөйөшөнә бара.

Сәлим. Рәхмәт, дустарым. Коткарзығыз!

Шәриф *(арканды беләгенә урап ала)*. Рәхмәт, Салауат, Аллағыуат!

Аллағыуат *(Сәлим янына килә)*. Курктыңмы әй. Үәт тәрән, исмаһам! Айыу бер төшһә, сыға алмай инде... Имгәнмәңме?

Сәлим. Юк. Кулым ғына һызырылды. Ней, кара эле, һин бөгөн кис безгә килерһең эле?

Аллағыуат. Ниңә?!

Сәлим. Бер һүзем бар!

Аллағыуат. Ярай, тик көтөүзән һуң, йәме. Алашабыз өйгә тура кайтмай. Эзләп алырмын да...

Шәриф *(арканды йыйып бөткәс)*. Әйзә, Сәлим!

Аллағыуат *(капыл исенә төшөп)*. Шәриф, һин Хәкимйәнгә, Сәлимде бер үзем генә коткарзым, тип әйт! Беззе кыстырма! Атыу эләгер үзең!

Сәлим менән Шәриф сығып китәләр.

Унынсы күренеш

Салауат. Был Хәкимйәндәр тағы ла берәй этлек уйлай микән әллә? Кисә Шәрифтәрзең кәртә артында йыйылышып һөйләшеп торалар ине. Беззең каянан бөркөт балаһын алғанды белеп калмаһындар.

Аллағыуат. Бынау шымсы Шәрифтән булыр за эле ул. Бөтә ишеткән-күргәнән Хәкимйәнгә еткереп йөрөй, тизәр.

Салауат. Нағырақ булырға кәрәк. Кисә бөркөт балаһын каянан төшөргәнебеззе бер кем дә күрмәне шикелле?

Аллағыуат. Якын-тирәлә кеше юк ине былай. Бөркөт балаһын кайза йәшергәнебеззе генә берәйһе белеп калмаһын. Зөбәйергә әйтеп қуйырға кәрәк. Уның атаһына ат дағалатырға күп йөрөйзәр. Уларзың һөйләшкәнен тыңлаштырып йөрөһөн.

Салауат. Атайымдар алған бөркөт балаһы беззекенән зурырақ.

Аллағыуат. Уны ике азналай алдарак алдылар за инде.

Салауат (*бер сыскан өңөнә күрһәтеп*). Әһә, таптым! Әйзә, һин бында кой! Мин тегендә көтөп торам. Хәзер килеп сыға ул. Был сыскан балапаныбызға бүләк булыр. Бөркөттәр сыскан, йомран, куянды тереләй ашарға ярата, тигәйһе атайым. Йырткыс кош бит.

Салауат сәхнә ситендә сыскан ауларға әзерләһә. Башындағы түбәтәйһен кулына тоткан. Аллағыуат икенсе тишеккә һыу коя.

Салауат. Сыкты, сыкты! (*Сыскан артынан йүгереп сығып китә. Сәхнә артынан.*) Тоттом! Тоттом! (*Тубәтәйһен күкрәһенә кысып килеп сыға.*)

Аллағыуат (*яһына бара*). Кайза? Зурмы?

Салауат. Балапаныбызға бер туйымлык.

Аллағыуат. Шәп булды. Салауат, кара, ана тағы бер өң!

Салауат. Но-о! Быларзы ашай башлаһа, беззең бөркөт балаһы тиз зурайыр!

Улар шулай һөйләшә-һөйләшә алыслашалар. Сәхнә караңғылана.
Бер аzzан кире яктыра башлай.

Ун беренсе күренеш

Яңы көн башланыуын белгертеп, коштар һайраша. Сәхнәгә Хәкимйән менән Шәриф сыға. Улар бөгөн кыззарзың еләккә сысканын карауылларға тейеш. Шуға яланға алдарак сығып йәшенеү өсөн килгәндәр.

Хәкимйән. Шәриф, кара әле, ошо акланға килергә тейештәрме?

Шәриф (*тирә-яһына каранып*). Ошо, буғай.

Хәкимйән (*Шәрифтең яһына якын килеп*). Һин миңә буғайлама, дөрөсөн әйт! Якшылап кара ла...

Шәриф. Ана, кәкре кайын, ошо! Кисә үзем кәртә башынан тыңлап яттым, Кәкре кайын яланына тиклем барабыз, тинеләр.

Хәкимйән. Улай булғас, Шәриф, һез кайза йәшенәһегез?

Шәриф. Анауында, сейә кыуағы артында, ултырырбыз.

Хәкимйән. Зиннәткә әйттеңме?

Шәриф. Әйттем. Хәзер килеп етер. Был якты якшы белә ул.

Хәкимйән. Тукта, шым, ана ботак һынған тауыш ишетелде, моғайын, киләлер.

Бер мөйөштән, тирә-яғына караньп, Зиннәт килеп сыға. Туп-тура
Хәкимйән янына килеп күрешә, Шәрифкә баш қаға.

Зиннәт (*йыш тын алып*). Ниңә был яланды һайланьғыз?

Хәкимйән. Кыззар бөгөн ошонда килергә тейеш. Ана, Шәриф-шымсы үзе ишеткән.

Зиннәт (*тирә-яғына караньп*). Әллә дөрөс, әллә буш, кисә атайым ике балаһын әйәрткән инә бүре Кәкре кайын яланына ыңғайланы, тигәйне. Бесән карарға барғанда күргән.

Шәриф (*шөрләй төшә*). Кит юкты. Күзенә күренгәндер?

Хәкимйән. Ниңә, бүре ояһы бар, тип әйтергә теләйһеңме?

Зиннәт. Белмәйем, бәлки, үтеп кенә барғандарзыр.

Хәкимйән. Һы, булһа ни, мин был урмандағы бер йәнлектән дә куркмайым, белдегезме? Бүре, имеш. Моғайын, берәй эт-мазарзы күргәндәрзер? Зиннәт, барьғыз, һез ана теге кыуак артына йәшенегез. Нимә эшләргә икәннен беләһегез бит?

Шәриф бирелеп китеп еләк ашай башлай.

Зиннәт. Шәриф әйтте, еләккә килгән кыззарзы куркытабыз, азак һин кыззарзы яклашаһың, шулаймы?

Хәкимйән (*тынышһызланып, йәне көйөп*). Шәриф, нимә бер еләк ашаузан бушамайһың. Тәүгә күрзеңме?

Шәриф. Тәмле бит.

Хәкимйән. Барьғыз, озақламай килеп етерзәр. Иртә сыға торғайнылар.

Шәриф менән Зиннәт сөйә кыуағы артына, Хәкимйән капма-каршы яктағы кыуак артына китә. Қоштар һайрай. Бер аздан яланға килә ятқан кыззар тауышы ишетелә. «Сәлимә-ү, унда еләк бармы?» Тауыш: «Бар. Тик күп түгел. Хәзер, әз генә йыям да». Гөлбикәнәң тауышы: «Зөләйха, әйзә Кәкрә кайын яланын карайык! Былтыр шунда еләк күп ине». «Барығыз, бар. Азак без зә килербез». «Кыззар, бик таралышмағыз!» Шул сак бүре олоған тауыш ишетелә. Барған еренән шып туктай. Тыңлай. Тағы ла эт сыйнаған һымак тауыш ишетелә. Хәкимйән дә шыр ебәрә, куркыуын тегеләргә белдер-мәскә тырыша. Шәриф менән Зиннәт йәһәтләп Хәкимйән торған якка киләләр.

Хәкимйән. Нимә, бөжләнегезме? Әйзә, үзем барып карайым. Киттек! *(Икенсе кыуак ягынан да бүре олоған тауыш ишетелә.)* Улай куркһағыз, һез бына был яктағы кыуакка йәшенегез. Мин тегендә барам.

Шәриф *(қобараһы осоп)*. Әллә каманылар инде?

Зиннәт. Нисәү икәнән белергә ине?

Шәриф. Һинәң һанағаныңды көтөп тормай инде улар. Килә лә ташлана.

Хәкимйән. Бүреләр камай! *(Килгән якка ыңғайлай бирә лә туктап кала. Тыңлай.)*

Малайзар икенсе кыуак яғына әйләнәләр. Шул сак ул кыуак артынан да бүре олоған тауыш ишетелә. Малайзар туктай.

Хәкимйән. Кастык, малайзар! *(Иң тәүзә ауыл яғына карай йүгерә. Уның артынан Шәриф менән Зиннәт әйәрә.)*

Кыуактар артынан Салауат, Аллағыуат, Зөбәйер сыға. Хәкимйән-дәр киткән якка төртөп эстәрен тотоп көләләр.

Салауат. Кыззарға этлек уйлаһаң, шулай була ул!
Зөбәйер *(Хәкимйәнде эләкләй)*. Мин был урманда бер йәнлектән дә куркмайым.

Аллағыуат. Етмәһә, кыззар алдында батыр булып күренмәк була.

Зөбәйер. Эй шәп иттек, әйеме?

Салауат. Шәплеген шәп тә, был яланға кире килеү-зәре бар. Әйзә азырак көтөп ятайык.

Аллағыуат. Кыззар килгәнсеме?

Зөбәйер. Һа, кыззарзы күргәң киләме?

Аллағыуат. Һантый, кыззарзы күргәнәм юк тиһеңме әллә?

Зөбәйер. Әһә, кисә генә, Фирүзәне бер күрергә ине, тип ултырғайның да инде.

Салауат. Йә етәр, талашмағыз. Кыззарзы күреү насарзыр шул. Без уларзы һақлар өсөн килдек бит. Әйзә, калкыуғарак барып йәшенәйек. Хәзер улар ана теге түбәнге акланда булырға тейеш. Хәкимйәндең ни уйлаганын белеп буламы? Шунда барып куймаһын.

Күмәкләп бер түбәләс артына ятып алыстағы акланды күзәтәләр.

Салауат. Ана, әйттем бит, ана, безең кыззар урман ситенән күренде лә.

Зөбәйер. Күрәм, күрәм.

Аллағыуат. Анау алда барғаны Гөлбикә, шикелле?

Зөбәйер. Юк, Гөлбикә һары күлдәген кейеп йөрөй ине иртәнсәк.

Аллағыуат. Их, кешенең күзе алыстағын да якын итеп күрһен ине.

Салауат. Әсәйем әйтә, киләсәктә кешеләр бик алыстағы нәмәләрзе лә якын итеп күрәсәктәр. Һауала тимер коштар осоп йөрөр, икмәк, шәкәр зә күп буласак, кешеләр бәхетле йәшәйсәк, ти.

Зөбәйер. Әй, карағыз, баяғы кыззы таныным. Зөләйха ла инде.

Салауат (*кызыкһынын*). Зөләйха? Кайза, кайза? (*Карай.*)

Аллағыуат. Әй һөйкөмлө шул Зөләйха.

Зөбәйер. Ә мин уны йәлләйем. Үгәй әсәһе нык кыйырһыта, ти Гөлбикә.

Салауат. Ә үзе нисек егәрле. Кулдарына күз әйәрмәй.

Аллағыуат. Моңло итеп йырлай тизәр.

Салауат. Моңло бала бәхетһез була, ти әсәйем. Ниңә шулай икән? Мин Зөләйханы бәхетле иткем киләсе?

Аллағыуат. Мин дә.

Салауат. Тәүзә мин әйттем.

Зөбәйер. Аллағыуат, кара, ана Фирүзә йөрөй.

Аллағыуат. Ниңә, Фирүзә булһа ни булған?

Зөбәйер. Үзең әйттең дә инде... окшай, тип.

Салауат. Ниңә, кыззарзы окшатыу насармы ни? Араһынан беренен кәләш итеп алырға тура киләсәк әле безгә.

Зөбәйер. Шулай шул. Асыуланған була.

Аллағыуат. Окшатам шул, тик үзенә нисек белгертергә белмәйем. Салауат, әсәйендән һора әле. Минен әсәйем һинеке шикелле минен менән һөйләшмәй, гел эш менән була ла йөрөй.

Салауат. Булыр за шул. Атайыңдың яңғыз катыны булғас. Минең әсәйемдән кесе ике апайым бар. Ярай, хорармын.

Аллағыуат. Мин әйтте тимә.

Салауат. Борсолма.

Зөбәйер. Салауат, һиңә бер нимә әйтәйемме?

Салауат. Йә!

Зөбәйер. Ней, минең һеңлем бар за инде, Гөлбикә.

Ул һине нык окшата шикелле.

Салауат. Гөлбикәме? Ә кайзан белдең?

Зөбәйер. Әллә, бер кайза барырға булһам, гел дә унда Салауат буламы, ти зә һорай. Башка бер кемде лә һорамай.

Салауат. Уға ана Хәкимйән ғашик булған, тизәр бит.

Аллағыуат. Ә мин Сәлим тип ишеттем.

Зөбәйер. Кыззар былай килә.

Салауат. Аллағыуат, Зөбәйер, әйзә, аскарак төшөп ятайык. Беззе күреп калып йә куркырзар. (*Торалар.*)

Аллағыуат. Безгә балапанды ашатырға кәрәк.

Салауат. Ярай, сак кына карауыллайык та барырбыз. Юл ыңғайы берәй йомран балаһын тотоп алайык.

Сысканға ғына түймай шикелле.

Зөбәйер. Йомран зур була, ашар микән?

Һөйләшә, һөйләшә сығып китәләр.

Шаршау

Икенсе бүлек

Беренсе күренеш

Сәхнәлә Салауаттар бергә йыйылып һөйләшә торған урын. Каяның уңайлы ғына өнөш ере. Бер яктан инә торған тишек бар. Шул тишектән әйелә биреп, Аллағыуат менән Зөбәйер килеп инә. Кулдарында сепрәк тәйөнсөк бар. Кая әсендөгә бер мөйөштә кара сепрәк менән ябылған ситлек тора. Унда бөркөт балаһы ултыра. Аллағыуат инеү менән стенаһы сыраға ут кабыза. Зөбәйер бөркөт балаһы янына килә. Ипләп кенә сепрәктең осон күтәрә. Бөркөт балаһы саңкылдаған тауыш ишетелә.

Аллағыуат. Асма! Кысқыртмай тор! Хәзер! Салауат инһен дә.

Зөбөйер. Э нимэгэ артта калды ул?

Аллағыуат. Бөтөбез бергэ ингэнде күрһэлэр, берэйһе безең йәшерен урынды белеп калыр, ти.

Зөбөйер. Шулай шул. Ана Хәкимйәндәр зә нисек безең менән этләшәргә белмәй. Без уларға ниндәй насарлык эшләгәнбездер?

Аллағыуат. Ниңә, теге юлы көрәшкәндә Салауат Хәкимйәнде еңде лә инде. Шуға сәме киләлер.

Зөбөйер. Эйе шул. Тик бына балапаныбыз бар икән генә белеп калмаһындар. Бөтә ауылға таратыр. Бөркөт балаһын һунарға әзерләү бала-саға эше түгел, тип өлкәндәр бөркөтөбөззә алып за куйыр.

Аллағыуат. Улай ғына булһа ярар за. Хәкимйәндәр балапаныбыззы урлап имгәтеп куйыр, йә үлтерер. Кем белә уның башында ниндәй уй барын.

Ишек яғынан ағас ботағы һынған тауыш ишетелә.

Аллағыуат. Ана, инеп килә!

Кая ишегенән бер косак курай үләне тоткан Салауат күренә.

Зөбөйер. Нимә ул, Салауат?

Салауат. Курай.

Аллағыуат. Курай? Теге Мансур бабай уйнаған курай ошолай буламы?

Салауат. Минең атайым да уйнай ул. Кунак йыйһанда.

Зөбөйер. Аллағыуат, һин әллә курайзы күргәнен юкмы?

Аллағыуат. Бар! Һин бигерәк инде. Тик бынау йәшел көшә үләнен генә күргәнем юк ине.

Салауат. Курай көшәһен үз мәлендә генә йыйырға кәрәк. Һуңлаһаң да, алдарак йыйһаң да, һәйбәт курай килеп сыкмай.

Аллағыуат. Әйзә бөгөн үк курай эшләп уйнап карайык?

Салауат. Һа, акылың алтын икән. Әле сей бит улар.

Зөбөйер. Нисек, сей?

Салауат. Уларзы йылы, коро урында озак кына киптерәргә кәрәк.

Аллағыуат. Эй, курай за курай тип, балапанды ашатырға онотток!

Зөбәйер. Салауат, һиниң атайың йыл да һунарға бөркөт балаһы ала. Беләһендер әле, бөркөт балаһы йомранды ашай аламы?

Салауат курайзарзы бер мөйөшкә hala.

Салауат. Йомран да килтерзегезме ни? Шәп! Тик безең бөркөт балаһы бәләкәйерәк, ашай алыр микән? Атайым бирә торғайны былай. Кайза?

Аллағыуат кулындағы төргәк эсенән һак кына йомран сығара.
Салауат килеп карай.

Салауат. Белмәйем. Йомран — сыскан түгел. Ашар микән?

Зөбәйер (*тотоп карай*). Эйе шул. Әйзә биреп карайык һуң.

Аллағыуат. Кана, үзем бирәм.

Бөркөт ситлегенең кара япмаһын аса. Ситлек ишеген асып йомранды һалырға итә. Бөркөт балаһы уның кулын сукый. Аллағыуат йәһәт кенә йомран менән бергә кулын тартып ала.

Зөбәйер. Сукынымы? (*Аллағыуаттың кулына карай. Аллағыуат кулын йәшерә.*)

Алағыуат. Асыккан шикелле.

Салауат. Кулыңды күрһәт әле? (*Карай.*) Оһо, сукышы нығынып килә икән. Ауыртамы? Хәзер бәйләйбез.

Аллағыуат. Кәрәкмәй, үзе төзәлә ул.

Салауат. Бир әле йомранды. Үзем ашатып карайым.

Зөбәйер (*мөйөштән сепрәк киңәген килтереп*). Бына, кулыңа капла. Ул әле кеше кулының есенә өйрәнмәгән, шуға сукый. Быға тиклем гел итте таяк осона кыстырып кына биргәйнек бит.

Салауат. Ә кулға сепрәк каплағас, уның есенә нисек өйрәнә ул?

Йомранды алып ситлеккә тыға. Был юлы бөркөт сукымай. Кулын ала. Күмәкләп ашармы-юкмы икәнән күзәтәләр.

Аллағыуат. Окшатманы шикелле. Якын да килмәй.

Зөбәйер. Бәлки, ситлекте ябырға кәрәктер?

Салауат. Юк, япмайык. Нимә ашағанын азырак күрһен. Ул бит тоткон түгел. Бер аз зурайғансы ғына ошоләй бикле буласак. Ә азак...

Аллағыуат. Карағыз, йомранды тикшереп карай башланы.

Зөбәйер. Нимәгә был сыскан зур тиме икән?

Салауат. Ярай, бик текләмәйек. Без карап торғанга ашамай бит ул. (*Бөтәһе лә бер аз ситкә китә.*)

Салауат. Әйзәгез, ук юна торайык.

Бер мөйөштән кипкән ботактар килтереп малайзар ук юна башлай.

Аллағыуат. Кисә күргән һырт куянды бөгөн дә һағалап карайым әле. Ағайымдар за күптән куянға сыскандары юк.

Салауат. Куян нимә?! Бына төлкө алғанда!

Зөбәйер. Төлкө хәйләкәр бит. Үзебеззең һунар бөркөтөбөз-балапаныбыз үсеп етмәйенсә булмай инде.

Салауат (*хыялланып*). Үзебеззең бөркөт менән төлкө алып, үземә кышкылыкка бер кәпәс тектерер инем.

Зөбәйер. Һинең төлкө кәпәсең бар за инде.

Салауат. Булһасы? Ә минең үзем атып алған төлкө тиреһенән тектергем килә шул.

Аллағыуат. Мин йылға буйында һәйбәт муйыллык күрҙем. Ботактары төз генә. Ян яһарға.

Салауат. Их, ук-һазак кына түгел, Урал батырзыкы кеүек Акбузатың, таузы уртаға ярырлык булат кылысың да булһын ине.

Зөбәйер. Булһа, нимә эшләр инең?

Салауат. Минме? Иң тәүҙә Хәкимйән кеүектәрҙе аҡылға ултыртыр инем. Шунан, шунанмы... ситтән килеп беззең урмандарҙы кырқып, таузарҙы актарып, йылғаларҙы бысратыусыларҙы был тирәнән кыуыр инем.

Аллағыуат. Хозай тәбиғәтте бөтә кешеләр өсөн дә яралткан бит.

Салауат. Шулай шул. Тәбиғәт бер беззекә генә түгел. Беззән һуң йөшәүселәргә лә кәрәк! Улар за кыуанып йөшәргә тейеш.

Аллағыуат. Бына без бөркөт балаһын алдык. Без зә тәбиғәтте коротоусы булабыҙмы ни?

Салауат. Нишләп корота ти? Без бит уны үлтермәnek. Өстәүенә, ояла бөркөттөң ике, йә өс балаһы булһа ғына, беренен алырға ярай. Ә мин алған ояла бөркөт балаһы икәү ине.

Зөбәйер. Хәзер ул бөркөттөң бер балаһы калдымы?

Салауат. Әйе. Берәү генә калһа көслө булып үсә бөркөт балаһы.

Аллағыуат. Улай булғас, без ул бөркөткә көслө бала үстөргә ярзам иткән булабыз инде.

Салауат. Тәбиғәттә байлык шул тиклем күп. Ер йөзөндәге бөтә кешегә лә етерлек.

Зөбәйер. Кем әйтә?

Салауат. Әсәйем.

Аллағыуат. Улай булғас, ниңә ер өсөн һуғышалар икән?

Салауат. Үззәрен Алла итеп хис итәләрзәр. Тәбиғәттең бар байлығына үззәре генә хужа булырға теләйзәрзәр. *(Аллағыуатка юнылан ук сыбылын биреп.)* Бына, шәпме?

Аллағыуат *(укты әйләндереп каран)*. Шә-әп! Үзе шыма, үзе төз. Еңел генә.

Салауат. Зөбәйер, атайың тимерсе бит. Беззең уктарға башактар яһап бирер микән?

Зөбәйер. Нишләп яһамаһын ти. Мин дә ярзам итермен.

Аллағыуат. Ух, был уктар менән сәпсек, карға атып алып ашата башлаһак, балапаныбыз тиз зурая инде.

Салауат. Осоп барған кошка ук тейзереүе анһат түгел. Иртәнән һуң Ташморонға сығып, ук атышырбыз. Башактар яһатайык та.

Бөркөт тауышланып қуя. Барыһы ла ситлек янына килә.

Зөбәйер. Ух, ашай башланы. Иртәгә лә йомран килтерәйекме, Салауат?

Салауат. Әйе...

Аллағыуат. Карағыз, кара! Тырнактарын нисек ба тырған!

Салауат. Беззең балапан бик көслө булырға окшаған. Уның тырнағына бер килеп эләккән қуян ысқына алмаясак!

Зөбәйер. Шулай булһын шул. Бер тотқан табышты һунарсы юғалтмаска тейеш тә инде.

Салауат. Егеттәр, әйзәгез гел генә бер төрлө булмаһын. Иртәгә яланға ук атышырға барғанда балапаныбызға берәй карға атып алып киләйек.

Аллағыуат. Салауат, ә ук атышырға Сәлимгә лә әйтәйемме?

Зөбәйер. Һин нимә, иҫәрләндеңме? Ул бит Хәким-йәндәр менән.

Аллағыуат. Булхасы. Хәкимйәнгә әйтмәскә кушыр-быз. Сәлим һәйбәт егет тә инде.

Салауат. Миңә лә бик окшай ул. Шәп егет. Ә ниңә? Безгә лә оста, һөнәрле, кыйыу егеттәр күберәк кәрәк. Әйт Сәлимгә! Килһен!

Аллағыуат (*шатланып*). Ярай!

Салауат. Әйзә, кузғалайык! Өйзә юғалткандарзыр.

Аллағыуат. Бызау эзләргә тип кенә сыккайным.

Салауат. Беззең кәзә бәрәсенәң аяғы имгәнгән. Шуға үлән генә йолкоп алам да. (*Курайзар янына килә. Бер мөйөштән кер бауы алып косаклап бәйләргә итә.*)

Аллағыуат (*янына килеп ярзам итә баилай*). Киптерергә эләбезме? Азак миңә лә уйнарга өйрәтерһен, яраймы?

Салауат. Өйрәтерһен. Барыбызға ла курай етерлек бында. Егет кешегә етмеш төрлө һөнәр зә аз, тизәр.

Салауат. Аллағыуат, яндарзы ла ал. Яланға илтеп куяйык! (*Аллағыуат яндарзы ала.*)

Зөбәйер. Кара әле, ашап бөткән дә. Тиз зурая инде. (*Ук сыбыктарын косаклап.*) Алайыммы?

Салауат. Әйе, ал. Атайыңдан башактар кактыр! Балапандың япмаһын ябайык. Ел һукмаһын. Иртәгә бер аз яктыға сығарып алырбыз. Караңғыла күзә бөтөнләй һуқырайып куйыр. (*Ситлектә каплай.*) Хуш, балапан! Бойокма! (*Хисләнен китеп, ситлектәге бөркөткә карап шиғыр юлдарын — «Егеткә» шиғырын һөйләй.*)

Бейектә оса козюн кош,

Унан бейек осор ыласын бар.

Ыласындан да бейек оса торған

Кош батшаһы — кыйғыр бөркөт бар.

Бөркөт тауышланып куя. Малайзар бергәләп сығып китәләр.

Икенсе күренеш

Салауаттар штабы. Салауат үзе генә ултыра. Сәхнә караңғы. Салауаттың тауышы.

Зөләйха, һин ергә төшкән хур кызы,

Күззәреңдә балкый Зөһрә йондоҙо,

Күззәрең, гүйә, төндәге күк йөзә,

Яктыра шул күззәреңдә Ай үзе...

Салауат бер таш мөйөшөндә язышып ултыра. Алдында сыра яна. Икенсе мөйөштә бөркөт балаһы куйылған ситлек. Салауат уйлана. Кауырһынын ирененә терәп өйөрөлтөп ала.

(Салауаттың тауышы.)

*...Мин, бахыр, Зөләйхам, нык һөйәм,
Нык һөйәм... һөйәм...
Әйтә алмайса һүззәрәмде, баш эйәм.*

Каршы як мөйөштән, мәмерйә ишегенән Аллағыуат күренә.

Аллағыуат. Сәләм! Нимә язаһың?

Салауат өндәшмәй. Кағызын бөкләп салбар кесәһенә хала.

Салауат. Юк, былай ғына.

Аллағыуат. Бөркөтөбөз ни хәлдә? *(Ситлек янына килә.)* Ашағанмы?

Салауат. Аз ғына бирһең дә ярай.

Аллағыуат. Бына мин һинә ит килтерзем. Мә! *(Усына ит һалып ситлекте асып бөркөткә һуза.)* Оһо, минең кулдан да ашарға өйрәнәп килә!

Салауат. Беззең кулдан ғына ашап өйрәнһә, башка кешегә килмәйәсәк ул. Һунарға бергә йөрөрбөз, дус! *(Аллағыуат янына килә.)* Бына балапаныбыззың күзе тулыһынса асылһын да иреkkә сығарып карарбыз.

Аллағыуат бер мөйөштәге тезелгән таштарзың береһен күтәрәп көсләнә башлай.

Аллағыуат. Бер-ике-өс, беззә, беззә бөтә көс!

Салауат. Аллағыуат, әйзә, бер көндө кыззарға әйтәйек тә Акташ буйына акланға еләkkә сығайык! *(Янына килә. Күзәтеп тора.)*

Аллағыуат. Фирүзәгә лә әйтәйек!

Салауат. Әйе шул. Гөлбикәнәң әхирәте бит ул.

Аллағыуат. Ай-һай, кыззар килерме икән? Малайзар булған ергә йөрөмәйзәр зә улар?

Салауат. Килерзәр. Без Хәкимйәндәр кеүек уларға этлек уйлайбыззыр шул? Кыззарға, һеззе һаклап йөрөтөрбөз, тиербез.

Аллағыуат. Килһәләр, шәп булыр ине. Уларға еләк йыйырға ярзам итер инек.

Салауат. Нинә, бик куркхалар, ана Зәлифә апайзы ла алһындар.

Аллағыуат. Эйе шул.

Салауат. Их, дускай, Хозай кыззарзы ниңә шулай матур итеп яралткан икән? Ул күззәре, каштары, сәстәре, нәзекәй билдәре...

Аллағыуат. Әллә берәйһенә ғашик булдыңмы, Салауат?

Салауат (*Аллағыуатка һынсыл карап*). Бер кемгә лә әйтмәйһеңме?

Аллағыуат. Юк! Икмәк өстө!

Салауат (*юнылган ук сыбығын усына алып, һокланып*).

*Зөләйхам, һин ергә төшкән хур кызы,
Күззәреңдә балкый Зәһрә йондозо...*

(*Аллағыуат ташын куя ла тыңлай.*)

Салауат йырлай. («Һандуғас» шиғырына.)

*Төнгө тынлык. Ағаслыкта
Һандуғас моңо.
Куктеме, ерземе данлай?
Кем белә уны.
Йырлаймы куктә балкыған
Кояштың нурын?
Әллә айға арнағанмы
Һандуғас йырын?
Әллә арналғанмы ул йыр
Якты йондозға,
Йәйрәп яткан яландарға,
Хәтфә болонға?
Мин белмәйем.*

Аллағыуат. Их, һинең кеүек шағир булһам, мин дә Фирүзәгә шиғыр сығарыр инем.

Салауат. Зөләйха үзе белмәй шул окшатыуымды.

Аллағыуат. Бына еләккә сығайык та, әйтерһең үзенә. Һиңә ни бөтә ауыл кыззары ғашик инде. Бына миңә генә...

Салауат. Нимә, һиңә генә... Фирүзә бынау беләктәреңде күрһәме?

Салауат та ташка үрелә.

Аллағыуат. Уй, уныһы ауыр бит! Еңелерәген ал!
Салауат (*зур тапты ала*). Мин уны кисә өс тапкыр күтәрҙем инде.

Аллағыуат (*күтәрүҙән туктай. Һанай*). Бер, ике, өс, дүрт, биш... етәр!

Салауат. Көслө булып... Зөләйханы күтәрәп кенә йөрөткөм килә.

Бөркөт тауышлана.

Аллағыуат. Әй, балапанға һыу килтерергә кәрәк бит. (*Турһык алып сығырға итә.*)

Салауат. Шишмәгә уратып төш! Каяға һукмак һалынмаһын!

Өсөнсө күренеш

Салауат бер үзе.

Салауат. Их, Зөләйха... Берәй сак, икәү генә калһак, мин һиңә хыялдарым тураһында һөйләр инем. Балапаныбыззы ла күрһәтер инем. (*Бер буйлауҙан курай ала. Уйнап ебәрә.*) Ошолайтып уйнап ебәрһәм, күңелемдәген, моғайын, һүҙһез зә аңлар иһең. Әсәйем мине укырға өйрәттә. «Таһир вә Зөһрә» хикәйәтен һиңә укып ишеттерер инем. Саҡырһам, Ақташ буйы яланына килерһеңме икән?

Аллағыуат инә. Салауат ситлектән һыу һауытын ала.

Салауат. Кана үзем қояйым! (*Һыу қойоп ситлеккә ултырға.*) Әсә, әсә балапан! Сарсаған.

Ботак һынған тауыш ишетелә. Икеһе лә шым калып тыңлай. Бер аҙзан ишектән Зөбәйер күренә. Кулында бер қосақ сәскә.

Зөбәйер. Һез зә бындамы ни?

Аллағыуат. Ә һин, күрһе ауылға барам, тигәйһең дә. Қайттығызмы ни?

Зөбәйер. Әй, атайым атын таба алманы ла барманьк. Иртәгә, ти.

Салауат. Нимәгә сәскә йыйзың?

Зөбәйер. Былай ғына. Яландан қилдем дә, ух, хуш естәре... Балдың нимәгә тәмле икәнән белдем. Түзмәй өзөп алдым әле.

Аллағыуат. Кемгә бирәһең?

Зөбәйер. Бирмәйем. (*Сәскәләрҙе балапандың ситлегенә янына һала.*) Таш каяның есен генә һуламаһын әле. Сәскәләр есен тойоп, тотконлокта түгел икәнөн белһен.

Аллағыуат. Ысынлап та. Үөт баш үзәндә, Зөбәйер.

Зөбәйер. Әле ошо тауға күтәрелгәс, тирә-яғыма карап торғайным, күнеләмә бер моң килде.

Салауат. Ысынлап та, матур шул безҙең ауыл тәбиғәте. Мин дә гел шулай озақ һокланып торам.

Зөбәйер. Бына, тыңлағыз! (*Бер көйзә көйләй.*) Матурмы?

Салауат. Иҫ китмәле!

Аллағыуат. Шәп! Һүззәре булһа, үзебезҙең йыр итеп йырлар инек, эйеме, Салауат? (*Салауат бер мөйөшкә барып уйлана. Шунан капыл нимәләр иҫенә төшкәндәй егеттәр янына килә лә шиғыр юлдарын әйтә.*)

*Минең тыуған кырҙарым,
Балдай татлы һыуҙарым,
Яландарым, урманым...
...Күккә ашқан Уралым.*

Зөбәйер көйләй. Егеттәр был шиғыр юлдарын Зөбәйер көйләгән көйгә кушып көйләйҙәр. Өсөһө бергә кулдарын яурындарына һалып, өр-яңы йырҙы йырлайҙар.

*Минең тыуған кырҙарым,
Балдай татлы һыуҙарым,
Яландарым, урманым,
Күккә ашқан Уралым...*

Зөбәйер. Ура, үзебезҙең йырыбыҙ за булды! Киттек безгә. Уктар әҙер! Алайыҡ та.

Йырлай-йырлай сығып китәләр.

Дүртенсе күренеш

Кескәй аклан. Ситтә бейек кыуак. Янында ағас түмәр. Салауат инә. Кулында ук-ян. Бер көйзә һызғырып, ук атышырға урын һайлай. Түмәр янына килә. Азак арткараҡ сигеп уға карай. Кош тауышы ишетелә. Өскә карай. Шунан түмәргә баһып, тирә-якка карай, кемделер эзләй зә әсе итеп һызғырып ебәрә. Аллағыуат килеп инә.

Аллағыуат. Таптыңмы?
Салауат. Бына кара! (*Түмэргэ күрһэтэ.*)
Аллағыуат. Шәп! (*Кыскырыбырак.*) Сәлим! Кил!
Таптык!

Сәлим килеп инә.

Салауат. Сәлим! Түмэргэ ултыртырлык ағас торонбаштар килтер! Бесәнселәр усағында барзыр. Аллағыуат, кил!

Сәлим сыға. Аллағыуат менән Салауат түмэр янына килә. Түмэр-
зән биш азымдай ара һанайзар.

Аллағыуат. Туктап тор. Хәзер! (*Йүгереп бер таяк килтерә.*) Бына ошоно һалайык!

Таяк һалалар. Салауат тағы ла һанай. Аллағыуат тағы ла бер таякты һала.

Салауат. Булды!

Сәлим инә. Кулында торонбаштар. Уларзы ергә куя.

Салауат. Афарин, Сәлим! Беренен түмэргә куй әле!
(*Сәлим куя.*)

Сәлим. Булдымы?

Салауат уғын тоскап уға атып карай.

Салауат. Быныһы зур. Бәләкәйерәген куй!

Сәлим куя. Салауат тейзерә.

Сәлим (*һокланым.*) Шә-әп! Кана мин дә! (*Ата, теймәй.*)

Аллағыуат. Хәзер мин! (*Тейзерә.*)

Сәлим. Тағы ла бер атайым әле?!

Салауат. Ат, ат! Ярыш түгел бит. Өйрәнәбез генә.

Сәлимдең уғы теймәй.

Сәлим. Әй, минән уксы сыкмай. Хәзер көлөрһөгөз инде.

Салауат. Юксы, кем көлһөн! Берәү зә белеп тыумай. Без бит Аллағыуат, Зөбәйерзәр менән гел дә сығабыз. Ә һин тәүгә генә. (*Сәлим янына килеп.*) Һин бит ауылда иң көслө малай.

Сәлим. Барыбер теге юлы көрәштә һиңә етеүсе булманы.

Салауат. Беләктәге көс кенә етмәй. Тасыллык та кәрәк. Әле атырға сыктык, азактан бергәләп көрәшергә лә өйрәнәбез әле.

Сәлим. Һеззә күнелле шул!

Шулай атышалар.

Аллағыуат (*атыузан туктап*). Беззең менән булғың киләме? (*Үзе Салауатка карай. Салауат ук ата.*)

Сәлим. Нисек?

Аллағыуат (*Сәлимдең янына якын килеп*). Салауат риза булһа, мин риза. Әйзә әйтәйек!

Сәлим. Әй, миңең кеүек укты сәпкә тейзерә белмә-гәнде...

Аллағыуат. Улай тимә әле. Һин Салауатка үзең әйт! Ул кыйыу егеттәрзе ярата.

Сәлим. Әллә...

Аллағыуат. Әйт, үкенмәшең. (*Салауатка.*) Салауат, Сәлимдең һиңә бер һүзе бар!

Салауат атыузан туктай.

Салауат. Йә!

Сәлим. Салауат! Мин... мин башка Хәкимйәндәр менән булмайым! Һеззең менән булам.

Салауат. Һин шәп егет, Сәлим! Әлегә бергә йөрө-төрбөз. Тик Хәкимйән менән душлашмаһаң ғына. Мин бит бында бер үзем түгел. Ана, Аллағыуат ни тиер?!

Аллағыуат. Мин риза, Салауат! Азак Зөбәйерзән һорарбыз! (*Дусының бергә булырына кыуанып.*) Кил, Сә-лим! Һинең сират! (*Атырға сақыра.*)

Салауат менән икәүләп Сәлимгә ук атырға өйрәтеләр.

Салауат. Төзләгәндә ук башағын сәптән сак кына юға-рырак төзә. Ук башағы аска тарта ул. Тимер бит. Ауыр.

Аллағыуат. Уң кулыңды калтыратма! Ара якын. Керешенде бик нык тартма! Йә, төзәненме? Ат!

Сәлим ата. Торонбаш колай.

Аллағыуат. Ур-ра! Тейзе!

Салауат. Сәлим! Бына күрзеңме? Гел дә шулай атһаң, һинән көслө уксы сығасак.

Аллағыуат. Әй, сыпсык атырға онотоп куймайык. Балапанға. *(Серзе сискәнен исенә төшөрөп, капыл Салауатка карай. Салауат, ниңә серзе асаһың, тигәндәй уа шелтәле карай.)*

Сәлим *(гәжәпләнен)*. Балапан?

Салауат *(һүзә икенсегә бороу өсөн)*. Ә-ә-ә, әйе, атайым, бөркөт балаһына сәпсек атып алып кайт, тигәйне шул. Әйзә, асыккарак сығайык та.

Аллағыуат. Ана, бер кош. Атып карайыммы?

Салауат. Ат, ат. Алғарак төзә. Кош шәп оса.

Ата. Теймәй.

Сәлим. Их, теймәне!

Салауат. Кана, үзем атайым әле?! *(Ата.)*

Аллағыуат. Тейзе, тейзе! Ур-ра!

Сәлим. Кайза?

Аллағыуат. Ана, кош таш кеүек аска төшә.

Сәлим. Вәт шәп!

Аллағыуат *(һызғырын)*. Салауат булһын да тейзермәһен инде. Беззең Салауат шулай ул, Сәлим!

Салауаттың аркаһынан кағалар.

Салауат. Коштоң кайза төшкәнен исләнеңме, Аллағыуат.

Аллағыуат. Әйе.

Салауат. Беләһегезме, егеттәр! *(Аллағыуатка мәғәнәле каран.)* Һунар бөркөттәре ошолдай атып колаткан кошто ергә төшмәс борон һауала ук тотоп алып хужаһына килтерә, ти. Әле теге сәпсекте касан табабыз, билдәһез.

Аллағыуат. Әллә ук-һазактарзы ошонда ғына йәшереп китәйекме?

Салауат. Була инде. Иртәгә тағы килербез. Сәлимгә өйрәтәһе бар бит әле. Әйзә бынау кыуак артына һалайык та...

Аллағыуат менән Салауат ян-укты йәшерәләр.

Аллағыуат. Сәлим, әйзә киттек, кошто табайык!

Сығалар.

Бишенсе күренеш

Шомло көй яңғырай. Тирә-якка карана-карана Шәриф сыға. Кыуак арттарын тикшереп сыккас, ымлап Хәкимйәнде сақыра. Хәкимйән инә. Кулында кара сепрәк менән капланған ситлек. Улар балапанды урлагандар. Хәкимйән ситлекте бер кыуак төбөнә куя ла үзе янына ултырта.

Шәриф. Әйзә шәберәк! Күреп калһалар?!

Хәкимйән. Тукта! Сак кына ял итеп алайык! Итегемдең силғауы төйөлгән... Тәкәт короно... *(Ултырын итеген сисә башлай.)*

Шәриф. Бынау көндә итек кейәләрме ни?

Хәкимйән. Кейзем шул. Атайым Асманды тышап ебәрергә кушкайны. Кисеү аша сығырға бит... *(Аягына силғаузы урай башлай.)*

Шәриф. Гин бәхетле. Гинең Асманың бар. Минең шундай толпар атым булһа, бер нимәгә лә кайғырмас инем.

Хәкимйән. Ниңә, Асман минеке генә түгелсе.

Шәриф. Барыбер. Атайың ниңә уны менеп йөрөргә бирә бит. *(Ситлекте асыра итә.)* Исмаһам ошондай бөркөт балаһы ғына булһын ине. Һунарға йөрөр инем.

Хәкимйән *(уның кулына һуғып)*. Асма бөркөттә! Яктыны күрһә, кыскыра башлар. Тотолабыз бит!

Шәриф. Тереме тип карайым ғына тигәйнем.

Хәкимйән. Хәзер беззеке инде ул.

Шәриф. Вәт кылдык Салауаттарға, әйеме?!

Хәкимйән. Ә һин бөркөттөң Салауаттарзыкы икәнән анык беләһеңме?

Шәриф. Һуң?! Ул мәмерйәне азна буйы күзәттем дә. Етмәһә, эстә Салауаттың күлдәгенән ишелгән арқан бар ине.

Хәкимйән. Ул күлдәктең Салауаттыкы икәнән кайзан белдең?

Шәриф. Бәй-бәй, уныкы кеүек күлдәк башка малайзарза юк та. Атаһы старшина булғас, Ырымбурзан ғына килтертә, ти, кейемде?

Хәкимйән. Йә, ярай. Гел Салауаттар ғына әллә кем булып йөрөмәһендәр әле. *(Итеген кейеп атлап карай. Бер ерен окшатмай. Кире ултыра. Итеген сисә.)* Әһә, теге кисеүзе кискәндә табаныма таш кысылған икән. Нимә төртә, тием. *(Тирә-ягына каранып нимәлер эзләй.)* Шәриф, берәй ағас ботағы килтереп бир әле. Мин итекте сискәнмен.

Шәриф тап бая Салауаттар ян йәшергән кыуак араһынан бер таякты тарта, ул ян булып сыға.

Шәриф. Һы, әллә ян инде? Хәкимйән, кара әле?!

Хәкимйән. Килтер, килтер! (*Янды әйләндереп карай.*) Кем калдырып киткән икән?

Шәриф. Кайза, тағы ла юк микән? (*Кире кыуакка бара.*) О-о-о, бында тағы ла ике ян, өстәүенә, уктары ла бар!

Хәкимйән. Килтер бында. (*Бер уқты әйләндереп карай.*) Был тимерсе Сәлих яһаған башак бит!

Шәриф. Зөбәйерзеке инде улай булғас. Яндарын карайык әле? (*Карайзар.*)

Хәкимйән (*тороп баһа. Яндың керешен тартып карай. Уқты төзәй*). Шә-әп! (*Янда языу күреп кала.*) Шәриф, кил әле. Бына был тамғаны күрәһеңме?

Шәриф. Эйе. Ә нимәне аңлата ул?

Хәкимйән (*капыл нимәнелер хәтерләгәндәй*). Был яндар кемдеке, беләһеңме?

Шәриф. Кемдеке?

Хәкимйән (*зәһәр кыуанып*). Салауаттарзыкы!

Шәриф. Ә кайзан белдең?

Хәкимйән. Бына ошондай тамғаны Салауаттың атаһы гел дә айғыр һыртғына баһа. Салауат та шуны һалған янына.

Шәриф. Йә ярай, әйзә, итегенде тазала ла, шылайык!

Хәкимйән (*итеген алып ук башағы менән табанын сокой*). Сыкты! (*Итеген кейә.*) Әллә... был ук-яндарзы ла алып китәйекме?

Шәриф. Куркыта бит әле.

Хәкимйән. Һы, тапканһың куркыр нимә.

Шәриф. Бөркөт балаһын йәшерәүе еңел. Ә ук-һазакты атыш уйнағанда барыбер күрһәтергә кәрәк.

Хәкимйән. Дөрөс! Иң якшыһы нимә, әйтәйемме? (*Уқты алып урталай һындыра.*) Бына! Күрзеңме? Бер кем дә, һез һындырзығыз, тип әйтә алмай.

Шәриф. Был тирәлә, атайым, айыу йөрөй, ти. Йә айыу һындырған, тиербез.

Хәкимйән (*түмәр янына килеп*). Кара, кара! Улар бында атышка өйрәнгәндәр. (*Түмәр янындағы түбәтәйзе күтәрә.*) Был кемдеке? (*Хәкимйәннә күрһәтә.*)

Шәриф. Былмы? Был Сәлимдекенә окшаған.

Хәкимйән. Сәлим?! Вәт һатлык йән! Салауаттар менән ук атышкан! (*Түбәтәйзе ергә һалып тапай. Нык асыланып.*) Кана, килтер яндарзы!

Шәриф килтерә. Хәкимйән береһен алып урталай һындыра.

Хәкимйән. Бына һезгә! Бына! (*Шәриф тә бер янды һындыра. Шул сак бөркөт тауыш бирә. Ярһыған Хәкимйән ситлеккә якын килеп.*) Әле һин дә яклашаһыңмы уларҙы? (*Хәкимйән каршыһына Шәриф сыға.*)

Шәриф. Хәкимйән, тукта! Бөркөт балаһы безгә кәрәк бит! Теймә!

Хәкимйән тыныслана төшә.

Хәкимйән (*ситлекте ала*). Эйе, һин безгә кәрәкһең әле. Без зә һунарза үзебеззе күрһәтербез!

Шәриф. Ситлекте теге үзебеззең кыуышпа йәшереп куяйык...

Ситлекте алып сығып китәләр.

Алтынсы күренеш

Аллағыуат сыға. Кулында төргәк. Шәп килеп юлдағы ян һыныктарына абынып йығыла. Төргөгә бер якка оса.

Аллағыуат. Аһ! Сыскандарым каса! (*Һикереп тора ла моксай яғына ашыға.*) Береһе ҡалған икән. Мырауби-кәнең тырнағынан сак алып ҡалғайным икеһен дә. Ҙарап ҡына тормаһаң, уйната, уйната ла ашай за ҡуя ул мәсекәй. Тәмлене ярата. Ярай, балапан, бер сыскан етеп торор бөгөнгә. Юл уртаһына кем таяк ташлағандыр. Иртәнсәк юк ине. (*Таякты ала. Салауаттың билдәһен күрә.*) Был бит... был бит беззең ян! (*Хафаланып тирәләп ҡарай.*) Бына ми-неке, бына Сәлимдеке... Кем шулай ҡыланды икән? Их, юкка ҡалдырып киттек әле шул яндарҙы?!

Салауат килеп инә.

Салауат. Аллағыуат? Нимә булды?

Аллағыуат (*ян киҫәһен биреп*). Бына! Кемдер һындырып киткән.

Салауат (*борсолон*). Эйе, ҡылғандар! Береһе лә ҡалмағанмы?

Аллағыуат. Өсөһөн дә һындырғандар.

Салауат. Ә уктары иҫәнме?

Аллағыуат. Әлләсе, караманым. (*Барып карай.*)
Уктары ята!

Салауат. Ярай әле яндарзы ғына һындырғандар. Уктың башактары кәзерле бит.

Аллағыуат. Шулай за ул. Нисек һәйбәт итеп эшләгәйнек.

Салауат. Кайғырма, дускай! Яңыларын быларзан да якшырак итеп яһарбыз.

Аллағыуат. Касан? Әле мин балапанды ашатырға китеп барам.

Салауат. Касан, тиһеңме? Муйыллык якын бит. Мин ауылға кайтып үткер бысак килтерәм. Ә һин бөркөттә ашатып кил дә мине ошонда көт, йәме.

Аллағыуат. Ярай. Килештек!

Салауат та, Аллағыуат та сыға.

Етенсе күренеш

Салауат килеп инә. Кулында зур бысак. Тирә-якка карана.

Салауат. Бәй, Аллағыуат һаман килмәгәнсе? Әллә берәй хәл булғанмы? (*Түмәриә ултыра. Кәтә. Бысазын карай.*) Елле бысак! Һунар бысағы. Үткән йыл һабантуйза көрәштә еңгән өсөн картатайым бүләк иткәйне. Тылсымлы бысак ул. Яуыз уйзағы эштәрзе эшләшмәй. Тик изгеләре өсөн, йә булмаһа, берәй хайуандан һаклануу өсөн генә куллан, тигәйне. Ниңә ук юнып, ян эшләү изге инде ул...

Ашығып, бик борсоулы киәфәттә Аллағыуат инә.

Салауат. Аллағыуат? Ниңә ағарынғанһың?

Аллағыуат (*әрнип*). Их, кайза булды икән?

Салауат. Нимә?

Аллағыуат. Йәшел һазға тиклем барып караным. Тауға ла мендем. Юк! Бер ерзә лә! Кем генә урланы икән?

Салауат (*хафаланып*). Әллә... балапандымы?

Аллағыуат (*баш һелкә*). Ыһ!

Салауат. Һин... һин... якшылап караныңмы?

Аллағыуат. Юк, юк, бер ерзә лә юк. Ситлегене менән. Хатта кара япмаһын да алғандар. Балапаныбыз имен генә булһа ярап ине.

Салауат. Терелер! Улар за шул һунар өсөн алғандыр.

Аллағыуат. Хәзер нимә эшлэйбез?

Салауат. Балапанды эзлэйбез. Табыш... коткарабыз!

Аллағыуат. Нисек?

Салауат. Уйлашырға кәрәк. Тәүзә ауылдағыларзың кеменә һунар бөркөтө кәрәк икәнен асыклайык.

Аллағыуат. Кемдән һорашабыз? Беззең балапаныбыз барлығын бер кем дә белергә тейеш түгел, тигәйнек бит. Бөтә уйлағандарыбыз юкка сыға инде.

Салауат. Шулай шул. Ике баш берәүзән якшырак. Уйлашайык.

Аллағыуат. Балапан тик беззең кулдан ғына ашарға өйрәнде. Асығып үлеп куймаһын. Йәһәтлэйек!

Салауат. Эйе. Тизерәк булайык. Былай итәбез. Һин ауылға кайт та, Зөбәйергә бар. Хәлдә һөйлә. Йәһәт кенә икәүләп кире муйыллыкка килегез. Мин ошонда кәтәм.

Аллағыуат. Ярай, Салауат!

Сыға. Салауат яңғызы.

Һигезенсе күренеш

Салауат (*һынған яндарзы карап*). Быныһының тарамышы һәйбәт кенә. (*Кыржып ала.*) Их, Балапан, Балапан! Һине барыбер табасакбыз. Тик һин генә бирешмә, йәме. Бирешмә! Канаттарың нығынып, күззәрең асылған булһа, моғайын, үзең беззе эзләп табыр инең. (*«Елеткә» тигән шиғырын һөйләй.*)

*Бейектә оса козгон кош,
Унан бейек осор ыласын бар.
Ыласындан да бейек оса торған
Кош батшаһы — кыйғыр бөркөт бар.
Шул бөркөттәй, едет, батыр бул,
Таянғанда таян дуҫтарға...*

Табыш кына алайык әле. Йәнебеззәй күреп һакларбыз.

Кыуак артынан ботак һынған тауыш ишетелә.

Салауат (*шым ғына*). Кемдер килә, буғай. (*Икенсе кыуак артына йәшенә.*)

Хәкимйән сыға. Кәнәғәт йөз. Килеп кыуак ситен асып карай.

Хәкимйән. Һа, яндарзы алғандар. (*Тирә-якка карай.*)
Без һындырғанды барыбер белә алмай улар. Хәкимйәндең башы эшлэй. (*Тағы ла кыуак ситенә килә. Курай елгә ашай башлай.*) Шәп иттек үззәрен! Инде әллә кем булып йөрәмәстәр. Еләк! Курай елгә лә бешеп киткән икән. Шәриф, ошонда киләм, тине, буғай.

Курай елгән ашай башлай. Кыуак артында ағас һына. Капыл Хәкимйәнгә 2—3 метр етәрәк кыуак артынан айыу калка. Үкерә. Хәкимйән катып қала. Ипләп кенә артқа шыла. Айыу за яқыная. Хәкимйән Айыуға караған килеш эйелеп ботак алырға иткән мәлдә икенсе кыуак артынан Салауат һикереп килеп сыға ла айыуға ташлана. Уның һыртынан каршыһына сығып бысак казай. Айыу үкерә. Икене лә қолай. Хәкимйән таш булып катып тора ла: «Үлтерзе! Айыу! Салауат!» — тип һөрәнләп ауыл яғына сығып китә.

Туғызынсы күренеш

Сәхнә караңғы. Ауыл яғынан йүгереп килгән кешеләр тауышы ишетелә: «Кайза? Кайза?», «Йәһәтерәк булайык. Қаны ағып бөтөп хәлһезләнмәһен!» «Мин Салауатты күтәрәм», «Без айыузың тиреһен тунай торабыз!» «Салауаттың бысағын азак безгә алып килерһегез!»
Сәхнә яктырмай. Ундағы декорациялар үзгәрә.

Ауыл өйөнөң эсе. Зөләйха камырзан бәрәмәстәр яһай. Мөйөштә мейестә ут яна. Шул сак борсоулы киәфәттә Гөлбикә килеп инә.

Зөләйха. Гөлбикә? Кайттығыззамы ни? Күрше ауылдағы Марусяларға барманығызмы ни?

Гөлбикә. Барманык шул. Әсәйем ебәрмәне. Ярай ебәрмәгән. Йәйәүләп атларға бит. Ташморон яланы аша үтер кәрәк.

Зөләйха. Булһа ни? Гел шунан йөрөйбөз зә?

Гөлбикә. Бәй, ишетмәнеңме ни?

Зөләйха. Нимәне?

Гөлбикә (*колағына яқынырақ килеп*). Салауатты?

Зөләйха (*борсолон*). Салауатты? Әллә берәй хәл булғанмы?

Гөлбикә. Эй, әхирәткәйем! Һин ошо өйзән сыға белмәнең инде.

Зөләйха. Әсәйем бер ергә лә ебәрмәй шул. Йә, әйт инде? Нимә булған Салауатка? Әллә берәйһе тукмағанмы?

Гөлбикә. Һы, тукмарһың Салауатты. Ул үзе әллә кемдәрзең кәрәген бирер. Һин ысынлап ишетмәнеңме?

Зөләйха. Юк шул.

Гөлбикә. Ниңә, эргә-тирәләге бар ауылдарза ла халык геү килә. Бындай кыйыу йөрәкле бала быуатка бер тыуа, тизәр карттар. Бетә ырыузы шак катырзы, ти атайым.

Зөләйха. Нимәгә?

Гөлбикә (*тантаналы тауыш менән*). Белгең килһә, уны яландан миңең атайым күтәрәп алып кайткан!

Зөләйха. Күтәрәп? Имгәнгәнме ни?

Гөлбикә. Һы, айыу һынлы айыу менән көрәшһен дә...

Зөләйха. Айыу? Кайза?

Гөлбикә. Һуң, әйттем дә инде. Ташморон яланында... Шуға әсәйем миңе ебәрмәне.

Зөләйха. Салауат нык имгәнгәнме?

Гөлбикә. Яурынының тиреһен һызырып алған, ти, ул айыу. (*Бергәләп бәрәмәс эшләй башлайзар.*)

Зөләйха. Уй, нык ауырталыр инде. Һин үзен күрмәнеңме?

Гөлбикә. Күрзе ти. Миңе унда кем индерһен? Зөбәйер ағайымдан һорашкайным, әле иһенә килмәгән. Яраларын үләндәр һалып бәйләгәндәр, ти.

Зөләйха (*борсолоп*). Үлмәс тә ул?

Гөлбикә. Юк, юк! Картатаһы кеүек йөзгә тиклем йәшәр әле ул.

Зөләйха. Шулай шул. (*Көлөшәләр.*)

Гөлбикә. Кара әле, Зөләйха, һиңә бер нимә күрһәтәм. Бер кемгә лә әйтмә, йәме.

Зөләйха. Нимә ул?

Гөлбикә. Зөбәйер ағайым белеп калһа, кәрәгемде бирәсәк.

Зөләйха. Әйтмәйем. Йә, күрһәт инде?

Гөлбикә кесәһенән айыузың тырнағын сығара.

Гөлбикә. Бына!

Зөләйха. Абау! Нимә ул?

Гөлбикә. Айыузың тырнағы ла инде. Зөбәйер ағайым теге айыузың тиреһен тунағанда һорап алып калған. Һунарға сыкканда ошо тырнакты муйынға асып сыкһан, януарзан һаклай, ти.

Зөләйха. Ә кемдәр тотқан ул айыузы?

Гөлбикә. Бәй, әйтмәнемме ни? Һуң, Салауат бер үзә йөрәгенә бысак казап үлтергән ул айбузы. Хәкимгә ташланған да Салауат, уны коткарам тип, айбузы үлтергән. Яланда Салауат иҫез, айбу үлеп ята ине, ти атайым.

Зөләйха. Ысынлап та, батыр шул беззең Салауат! *(Тырнакты кулына алып.)* Кара әле, ошондай зур тырнак Салауаттың яурынына инеп китһен сәле?

Гөлбикә *(тырнакты алып кире кесәһенә һала)*. Шулай шул. Ағайым һизмәс борон уны кире урынына һалып куяйым әле. *(Ашығып китә баһшлай.)*

Зөләйха. Ә... Салауат... бәрәмәстәрзе. Гөлбикә, аз ғына көтөп тор. Хәзер бәрәмәсте мейескә куям. Сәй эсербез.

Гөлбикә. Азак килермен.

Зөләйха. Ней... Салауат иҫенә килгәс ашар ине. Бәрәмәстәрзе. Һин Зөбәйер ағайыңа бирерһен дә, ул Салауаттарға алып барыр.

Гөлбикә. Мин дә еләк бәләше бешерзем. Һуңғарак килеп алырмын. *(Сығып китә.)*

Зөләйха. Ырыу батырының тәненә көс-кеүәт бирегез! *(Бәрәмәстәрзе һыйпай. Мейестәге утты болмай.)* Гөлбикә килгәнсе кайнап та сығыр самауырым.

Гөлбикә кире килеп инә.

Гөлбикә *(Зөләйханың қолағына килеп һизер шыбырлай за уа серле итеп карап куя)*. Ризамы?

Зөләйха *(уйланып)*. Әлләсе? Ярай, кил! *(Баһын каһа.)*

Гөлбикә ырғый-һикерә сығып китә. Зөләйха йылмайып карап кала. Һоҫкоға мейестән куз ала ла сәхнәнән сығып китә.

Уһынсы күренеш

Һәндерәлә Салауат ята. Бер якта ауыл өйөнөң стенаһы. Тәзрә уйылған. Ипләп кенә баһып Аллағыуат менән Сәлим инә. Икеһенәң дә кулында кескәй төргәк.

Аллағыуат *(Салауат яһына килеп)*. Салауат! *(Ипләп кенә яурынына каһыла. Ыңғыраһып куя ла, Салауат күззәрен аса.)* Салауат! Был мин.

Салауат. Ә-ә, Аллағыуат! *(Йылмая.)* Шуһан...

Аллағыуат. Хәлеңде белешергә килдек. *(Сәлим дә яһына килә.)* Сәлим менән...

Сәлим. Яраларың Һызлайзыр инде.

Салауат. Түҙерлек.

Сәлим. Бына әсәйем һиңә тип йәш корот биреп ебәрзе. Тизерәк һауыкһын, ти.

Салауат. Рәхмәт! (*Сәлим коротто куй.*)

Аллағыуат. Тағы ла без һинең яраңды майларға бурһык майы килтерзек.

Сәлим. Әсәйем әйтә, һызлауын баһа, яраны тиз уналта, ти.

Салауат. Ә бурһыкты һисек?..

Аллағыуат (*булдереп*). Сәлим менән икәүләп тотток.

Салауат. Рәхмәт, дускайзарым. (*Калкынырға итә лә һызланып кире ауа.*) Ой, нык эләккән, ахыры. Айыухан мине яраткан, нык косаклаған. Арка янып бара. Хәким-йәнгә ташланған айыузы ғына хәтерләйем, калғаны онотолған да куйған.

Сәлим. Ярай Хәкимйән тиз генә ауылға йүргәһән. Юғиһә, каның ағып бөтөп үлер инең. Былай за өс көн иһез яттың.

Аллағыуат (*горурланып*). Ә айыузың тап йөрәгенә қазағанһың быһакты.

Салауат. Кит юкты! Мин йөрәге тип уйламаным да...

Сәлим. Айыуға қабырға яклап килгәһ, қапылғара һине аңғармай калғандыр.

Аллағыуат. Айыу бейегерәк бит. Һин уның култығы аһтынан ингәнһең дә қазағанһың быһакты.

Салауат. Ярай әле ул быһак булған. Хәкимйән, айыузы күргәһ, тораташтай катты ла куйзы. Етмәһә, әйелеп таяк алырға итә. Айыу үкереп ташланды ла куйзы.

Сәлим. Бөтә ауылды һак катырзың, Салауат! Бер көндә тирә-яктың данлыҡлы батырына әйләндең, Салауат!

Аллағыуат. Әйе, ун дүрт йәштә айыуға ташланғас, ун һигеззә кем булыр, тип һокланалар.

Салауат. Әй, куйығыһысы. Мин батыр булам тип ташланғанмындыр шул? Күрәләтә берәүзе бәләлә калдырып булмай за. Минең урында һез зә шулай итер инегез. Ә-ә, ней, Балапан?! Табылдымы?

Аллағыуат, Сәлим бер-беренә караша.

Сәлим. Ней, теге, без аһыкланык һикелле...

Салауат. Кем?

Аллағыуат (*кыйыуһыҙ ғына*). Әлегә тап шул, тип әйтә алмайбыҙ...

Сәлим. Ғин борсолма. Табырбыз...
Салауат (*әсенеп*). Их, балапан! Мин дә эзләшер
инем... Аһ!

Ун беренсе күренеш

Ишек шакыйзар. Кыйыр-кыймас кына Хәкимйән күренә. Сәлим
менән Аллағыуат уға каршы атлай.

Хәкимйән. Һаумыһығыз!
Аллағыуат. Һы, һаулык һорашқан була. Куркак!
Салауаттың бер үзен ташлап кастыңмы?
Хәкимйән. Ә-ә-ә... ней... Салауат...
Салауат. Кем? Егеттәр?
Аллағыуат. Салауат, Хәкимйән килгән!
Салауат. Үт, үт, Хәкимйән!
Хәкимйән (*Салауатка якын килеп*). Һаумы, Салауат!
Мин... мин... һиңә бурыслымын. Рәхмәт әйтергә килдем.
Коткарзың.
Аллағыуат. Рәхмәт әйтә беләһең икән.
Салауат. Үзеңә лә... рәхмәт. Ярзам сақырғанһың. Ыһ!
Хәкимйән. Теге һи... мин... теге юлы яндарығыззы
һыңдырғаным өсөн... ғәфү үтенәм!
Сәлим. Ах, кәбәхәт, кем икән тип баш ватқан
булабыз, һеззең этлек булдымы?
Хәкимйән. Ғин үзең бит... Салауаттарға кушылған
һың... шуға.
Сәлим. Кушылһа һи! Айыу сокорона бер үземде кем
ташлап китте? Кем?
Салауат. Йә, егеттәр, талашмағыз!

Ишек асыла. Шәриф күренә. Кулында кара япмалы кош ситлеге.

Хәкимйән (*кыуанып*). Шәриф! Әй өлгөрһең дә инде.
Шәп!

Шәриф. Һаумыһығыз! (*Ситлекте Хәкимйәннә татышыра.*)
Хәкимйән. Салауат! Мин һиңә ғүмерем менән бурыс-
лы. Һиңә... һезгә... барыһы өсөн дә ғәфү үтенәбез. Бына!
(*Ситлекте Салауат янына кыя.*)

Аллағыуат, Сәлим ояға ташлана. Икеһе бергә «Балапан!» тип шат-
лана. Ситлектең япмаһын асалар. Бөркөт балаһы тауышлана. Алла-
ғыуат, Сәлим ситлекте алып һыйпайзар. Салауатка күрһәтәләр.
Хәкимйән, Шәриф бер ситкә баға.

Салауат. Балапан! Кайттыңмы? Беззең тауышты танып кыуана бит ул. (*Ситлекте һыйнай.*) Үзендә егетлек тә бар икән Хәкимйән. Атайым әйтә, хата кылыуыңды таныу — үзе батырлык, ти. Балапан! Бирешмәгәнһең!

Аллағыуат. Әллә бер күзе тулыһынса асылған инде, кара, Сәлим!

Сәлим. Эйе шул. Тик бигерәк бойок күренә. Ашаттығызмы һуң?

Шәриф (*гәйепле киәфәттә*). Ул беззең кулдан бер нимә лә ашаманы.

Аллағыуат. Урлауығыз ғына етмәгән, асыктырып үлтерергә уйланығызмы?

Хәкимйән. Юксы. Беззең дә һунарға сыккыбыз килгәйне.

Шәриф. Ғәфү итегез беззе. Шулай...

Сәлим. Килтергәнегезгә лә рәхмәт. Тағы ла бер ике көн тотһағыз, асығып үлер ине.

Аллағыуат. Шуларға рәхмәт әйтеп торасы? Бурзар! Бар тайығыз бынан!

Хәкимйән. Салауат! Һезгә... һиңә бер һүзебез бар.

Салауат. Йә, әйт һуң?

Хәкимйән. Без башка улайтмайбыз. Ней, һеззең мән... әйзә дус йәшәйек!

Барыһы ла аптырап кала.

Аллағыуат. Һин нимә, Хәкимйән?!

Сәлим. Тағы ла берәй этлек уйлайзыр әле ул.

Салауат. Егеттәр! Улай тоткан ерзән һындырыу килешмәй. Бәлки, ысынлап та...

Хәкимйән (*кыуанып*). Мин һезгә... мин һезгәме... Асманды менергә бирәм!

Аллағыуат. Асманды? Бәйге толпарынмы?

Шәриф. Эйе, әйе, бирә, бирә! Миңә лә бирзе. Вәт шәп саба әй! Оса ғына! Йөрәк жыу итеп кала!

Салауат. Егеттәр! Әллә уйлашабызмы? Бөркөттә лә үзе килтереп бирзе бит.

Ишектән Зөбәйер күренә. Кулында бер тустак бәрәмәс һәм курай.

Зөбәйер. Сәләм, егеттәр! (*Ситлекте танып.*) Әллә бөркөтөбөз табылдымы?

Сәлим. Кара! (*Ситлеккә күрһәтә.*) Үззәре килтереп бирзеләр!

Зөбөйер (*Хәкимйәндәр янына каран*). Шулайзыр тип уйлағайным да. Ниндәй этлегебез тейзе һезгә?

Салауат. Йә, ярай, Зөбөйер, үззәре килтереп бирзе бит. Хаталарын тандылар.

Зөбөйер. Әй, ни, Салауат... (*Әйтергәме, юкмы тин ееттәргә каранып ала.*) Гөлбикә менән Зөләйха һиңә тәмле еләк бөлеше менән бәрәмәстәр биреп ебәрзе. Бына! Йылы ғыналар. Тизерәк һауыкһын, тизәр. (*Тустакты Салауат янына куя.*)

Салауат (*тулкынланып*). Бәрәмәс? Уй, кайһылай тәмлекәс кенә. (*Ашай.*) Кыззарға рәхмәт әйтерһең, йәме? Килегез, һез зә ашағыз!

Зөбөйер. Әйтермен. Ә бына быныһын азырак һауык-кас уйнарһың. (*Салауатка курай бирә.*) Кисә атайымдан яһатып алдым. Һинең өсөн.

Салауат. Рәхмәт, дускайым. Әле үк уйнағым килә лә бит, булмай.

Шәриф. Сәлим белә. Әйзә, Сәлим, берзе генә!

Салауат. Ысынмы, Сәлим! Йә, күрһәт һәләтеңде!

Сәлим кыйыуһыз ғына курайзы алып өрөп карай. Шунан бер моңло көй уйнап ебәрә.

Сәлим. Мин әле өйрәнәм генә.

Аллағыуат. Шәп, Сәлим! Безгә лә өйрәтерһең.

Салауат. Бына ниндәй һәләтле икәнһең. Кана, кил-терегез әле балапанды. Аллағыуат, Сәлим, Зөбөйер, Хәким, Шәриф! (*Барыһы ла бергә йыйыла.*) Күрзегезме, дустарым, бына беззең һунар бөркөтә лә, елдәй етез толпарыбыз за, хатта курайсыбыз за булды.

Аллағыуат. Үзебеззең шағирыбыз за, көй сығарыу-сыбыз за бар! (*Көлөшәләр.*)

Салауат. Берәй айзан бергәләп төлкө, куянға һунарға ла сығырбыз! Ошоллай татыу, берзәм булһак, бер кем дә беззе кыйырһыта алмас!

Бөркөт балаһы тауышлана.

Хәкимйән. Ә һунарға... беззе лә алаһығызмы?

Салауат. Әлбиттә. Бергәләп күңеллерәк булыр.

Сәлим. Тәүзә кыззарзы рәһнетмәскә һүз бирһендәр.

Зөбөйер. Теге юлы һындырған яндарзы яңынан эш-ләп бирһендәр...

Аллағыуат. Урлашмаһындар...

Салауат. Йә, егеттәр, етәр!

Хәкимйән. Башка улайтмайбыз, тип әйттек тә инде.

Шәриф. Егет һүзе бер була. Без ысын!

Салауат. Егеттәр, барыһын да вақыт күрһәтер. Без бөтөбез зә бер ауылдан да инде. Ниңә татыу ғына йәшәмәскә, шулаймы?

Сәлим. Дөрөс, Салауат!

Аллағыуат. Һин тизерәк һауык, Салауат!

Зөбәйер. Талашмайык шул.

Салауат. Һез шулай татыу булһағыз, мин дә тизерәк һауығырмын! Алда беззе оло эштәр көтә! Бөркөт кеүек бейек үрзәргә күтәрелеп, тыуған илдең гүзәллегенә бергәләп һокланырбыз әле.

Бөркөт балаһы кыуанып тауышлана.

Күмәкләп Салауаттың «Тыуған илем» шиғырына язылған йырзы йырлайзар.

*Минең тыуған кырзарым,
Балдай татлы һыузарым,
Яландарым, урманым,
Күккә ашкан Уралым, —
Минең изге төйәгем,
Һеззе һөйә йөрәгем.
Күгәрәп күккә үрелән
Карлы башын Уралдың,
Күззең яуын алырҙай
Матурлығын кырзарзың
Мәңге мактар инем мин,
Мәңге данлар инем мин.*

Шаршау

МАРС—500

Сатирик драма

Ике бүлектә

КАТНАШАЛАР:

Питер Мончо — Американан килгән турист, 35 йәштә
Фәнил — Америкаға космосты тикшерерү үзәгенә эшкә киткән йөш ғалим

Зөләйха — хат ташыусы, 28 йәштә. Күрше ауылда йәшәй

Регина — Фәнилдаң әсәһе, ауылда йәшәйзәр, 60 йәштә

Тимур — Фәнилдаң атаһы, 65 йәштә

Буранбай — ауылда калған урта йәштәге ир

Әлфиә — Марс ауылы килене

Беренсе бүлек

Вакиғалар безең көндәрзән 20 йыллап вакыт үткәс бара. Бөгөнгө 10—15 йәшлектәргә 30—35 йәш. Касандыр гөрләп торған Марс ауылынан барыһы ла тиерлек китеп бөткән. Регина, Тимур, Буранбай ғына калған.

Беренсе күренеш

Ауыл өйө интерьеры. Радионан башкорт йырзары ағыла. Алып барыусы: «... „Юлдаш-ретро“ радиоһы һезең өсөн...» (Гөлсәм Бикбулатова. «Ак болоттар» йыры.) Тимур компьютер артында ултыра. Кызығыш уйнай. Күп тә үтмәй, ак халат кейеп, бал корттары сакмаһын өсөн махсус башлыҡ (корт башлығын) кейеп, умарта тазарта торған бысак тотоп, Регина килеп инә. Корамалдарын өстәлгә куя.

Регина. Тимур! (*Ире ишетмэй. Мауыгыт экранга теклэгэн.*) Тимур тим...

Тимур. Һөйлә, һөйлә, тыңлайым бит.

Регина. Тыңлауың нимэгә, ишетмэгәс. Шул бер компьютерың булманы. Иртәгә үк үзең юкта кыйлыкка ыргытам.

Тимур (*катыны ягына карап*). Йә-йә, кызма, әйт!

Регина. Әйт, имеш. Кыззырзы-кыззырзы ла... теге ни бит. Хәлдәр шәп түгел. Кышкылыкка калдырған яңы күсте әйтәм.

Тимур. Әй, анау яңы ояға һалғайнык, шулмы?

Регина. Шул-шул. Ни ғиллелер — үлеп бөтөп баралар. Иске оялағылары шул көйө, ә былары. Әллә яңы ояның есе окшаманы, әллә берәй тишеге калып һалкын бәрзе инде... (*Тимур ул һөйлэгән арала экранга теклә.*) Һин мине тыңламайһың да?

Тимур. Тукта, тукта! Интернеттан яңылыктар укыйым... Бына... «Американың НАСА үзгә Марска ракета осорған. Ике астронавтан торған экипаж тиззән Марска аяк баһасак...» Күрзәнме? Америкалар өлгөр булып сықты.

Регина. Өлгөр инде, өлгөр. Ана үзебеззең ғалимдар китеп бөтөп бара шул Америкаға. Берзән-бер улыбыз Фәнилебеззе лә үзебеззең илдә калдыра алманык. Исмаһам Мәскәүзә йөрөһә лә йылына бер кайтыр ине. Һин ғәйепле. Вақытында тыйһаң китмәс ине. Ярай, бар, ер-һыу күреп кайт, тигән булдың. Кайтамы ни инде ул? (*Илаһһырай.*)

Тимур (*янына килеп, косаклап*). Йә-йә, шым. Бөтөрөнмә. Бына күрерһең, улыбыз бөтә донъяға билдәле бер ғалим булып кайтып килер әле.

Регина. Нобель премияһы алыпмы? Үззәренә эшләтеп-эшләтеп бер йолкош итеп кайтармаһалар ярар за.

Радионан «Бер кайтмаһам, әсәй, бер кайтырмын» йырын тапшыралар. Тимур шул сак әсенеп кысқырып ебәрә. Күз тапқырын кулы менән каплай. Регина ғәжәпләнә. Ире янына хәуефләнәп килеп етә лә устарын битенән алырға итә.

Регина. Әллә һин дә илайһың?

Тимур. Ай, кәһәрәң. Күзгә генә әләкте, сукынғыр.

Регина. Кайза, кайза? Каяуы калманымы? Ас әле, үзем карайым. Халатыма йәбешеп ингән инде. Кана, һыуыт-кыстан боз қисәге килтерәйем. Һызлауы басылыр.

Регина сығып китә. Тимур за, компьютерын һүндереп, көзгөгә барып күзән карай.

Тимур. Үлһәм дә сағып калайым тиненме? Нишләп беззе яңы ояға күсерзегез, тип асылуланаһыңмы әллә? Хәзер бына, теге иске ояңды тазартып, шунда күсерербез үзегеззе. Инде йәмле йәй зә етер. Барығыззы ла сәхрәгә, яланға сығарырбыз.

Регина боз кисәге килтерә. Беләгендә ак халат.

Тимур. Әй, куйсы. *(Боз һалдырмай.)* Әйзә теге ояны карайык.

Сығалар.

Сәхнә буш. Бары тик радио ғына һөйләй зә тына бара. Шомло көй аңғырай. Көй бер тынып, бер көсәйеп китә. Ишек шақыйзар. Ике тапкыр шақығас, хөләмә фуфайка кейеп алған ир кеше сакка аяғына баһсып сайкала-сайкала килеп инә. Был Питер Мончо. Американа килгән азашкан турист, геолог. Тоз эзләп сыккан. Питер нык арыған, асыккан, хәле бөткән. Ул килеп инә лә бер аз сайкалып торғас, изәнгә колай. Баштарына ак калпактар кейеп Регина менән Тимур килеп инә. Кәнәғәттәр. Регина алдарак инеп, изән уртаһындағы кешене күреп, катып кала, ә Тимур әле күрмәй, һөйләнә-һөйләнә инеп килә.

Тимур. Бирешмәс. Гөжләп торалар. Һуңғарак тағы ла... *(Кешене күреп.)* Кара! Был кайзан?

Регина. Әллә Буранбай инде? Башка бер касан да эсмәйем, ант, тип киткәйне теге юлы. Оялмай килгән бит әле. Вәт мәлғун. *(Килеп еңелсә генә уның аркаһына тибә.)* Ошомо һинең антың, алкаш. Эшәң безгә килеп йөрәмә тинем бит!

Тимур. Әй, ошо Регинаны. Кызаһың да китәһең. Һуң ауылда башка кеше калмағас, безгә килмәй кемгә килһен? Бер үзенә еңел тиһенме? Былай за ана кәзә көткән булып, бер үзе һаман китмәй бында йәшәп маташа. Дустары күптән Себерзә.

Регина. Йә, ошолайтып изән уртаһына һалып куябызмы инде. Әйт!

Тимур. Һуң, таң атканса ятып торһон да...

Регина. Иртенсәк, алка, беләзектәрәмде урлап сығып кашһынмы?

Тимур. Һөйләмә юкты. Буранбайзың кеше әйберенә тейә торған ғәзәте юк. Күнеле матур уның.

Регина. Изән уртаһынан алайык исмаһам.

Тимур *(һөйрәп алып китергә итә)*. Ярзам ит, нимә каттың? Тот аяғынан.

Регина игтибар менән ирзең йөзөнә карай за күтәрәп барған еренән аяғын төшөрөп ебәрә.

Тимур (*уның күзәрәнә карап*). Әллә? (*Улган тий уйлай. Тифә-ягына карана. Регина башын һелкә.*) Кит юкты. Нык исергәндер?

Регина. Исәрек кешенә күргәнем юктыр шул. Ауызынан аракы есе боркоп торор ине. Мәйет ауыр була тизәр. Көс еткеһез.

Тимур. Бар, ана утты яктырт әле. (*Ирзең күкрәгенә колагын куйып тыңлап карай.*) Тибә, тибә!

Регина утты яктырта. Тимур ирзе тағы ла күтәрәргә итә лә йөзөнә игтибар итә. Танымай. Кире һала. Әйләнәп карап сыға. Ескәп карай. Регина умарта кейемдәре, озон бысағын тотоп килеп теге кеше алдына әйелә. Кеше ыңғырашып куя. Нимәлер мығырлай.

Регина. Һин нимә?

Тимур. Кил, кара!

Регина (*ирзе күрәп тертләп китә*). Абау!

Тимур. Һин дә танымайһыңмы?

Регина (*тотлоғоп*). Юк-сы.

Тимур. Мин дә... танымайым-сы.

Регина. Ә нисек ингән ул?

Тимур. Күктән төшкән. Шәпһең бит. Ауылда бер кем дә юк. Ишекте бикләмәһәк тә ярай тинең. Бына.

Регина. Уятып карайыкмы?

Тимур (*ирзе һелкетеп*). Әй, уян! Кем һин?

Ирзең исе юк. Уянмай.

Регина. Әллә исен юйған инде?

Тимур. Нишатыр ескәтеп карайык!

Регина мамык килтерә. Ескәтәләр. Файзаһыз.

Тимур. Бәләһенән башаяк. Әллә тышка сығарып һалайыкмы?

Регина. Тышка? Көн... төн һалкын бит!

Тимур. Ә нимәгә йәлләйһең уны. Әллә ул һиңә танышмы?

Регина (*куржыт*). Юк-сы. Былай ғына. Кем икәнән белмәйбездә.

Тимур. Кем булһын. Берәй үткенселер. Башка бер өйзә лә кеше йәшәмәгәс, безгә килгән инде.

Регина. Былай итәйек. Уянғансы көтәйек. Берәйһе күрөп-нитә калһа, Фидерзәге кейәүебез тиербез.

Питерзы күтәрөп, ағас һәндәрәгә һалалар.

Тимур. Әйзә. Асықтырзы. Сәй эсөп алайык! *(Икенсе бүлмәгә ыңғайлай. Артынан Регина ла кузғала. Сығыр алдынан якын барып ят кешенә йөзөнә текләй.)*

Тимур. Әллә таныныңмы? Ай-һай, был кеше кайзандыр белеп ингән был өйгә?

Икенсе күрөнөш

Таң ата. Этәс кыскыра. Радио һөйләй башлай. «Хәйерле иртә, хөрмәтле радио тыңлаусылар! Бөгөн егерме беренсе май. Өфө вакыты 6 сәғәт. Тапшырыузарыбыззы башлайбыз!» Тауыш тына бара. Бүлмәгә Регина сыға ла йәһәт кенә бизрәһен алып, яулығын рәтләп, һыйыр һауырға сығып китә. Бер аzzан Тимур сыға. Уның бер күзә шөшөп йөмөлгән. Барып Питерзы карай. Ул уянмаған. Тын ала микән тип, тыңлап карай. Стенаға эленгән фотоларзы караштыра. Унда Фәнилдең фотоһы ла бар. Мәрхүм атаһы, әсәһе, туғандары ла бар.

Тимур *(фотоларға каран)*. Етмеш йәшөң дә тулмай китеп барзың шул, атай. Һөз барыбер бәхөтләрөк йәшәнегөз. Асбыз, яланғасбыз тимәнегөз, һаман да илегөз, ерегөззе уйланығыз. Коммунист булып тыумаһаң да коммунист булып үлдөң. Гүмерөң буйы көткән, шуның өсөн эшлөгән, йәшәгән якты коммунизм таңы итәки лә атманы ла атманы... һаклы ялға сыккас ихата тултырып умарталар тоторға һыялландың. Әммә гүмерөң буйы йыйған хәләл тир көсө һөңгән аксаларың бер көн әсендә тингә торөп калғас... күп йәшәй алманың шул. Һинә күргән һайын йөрөгөм һулкый ине. Кәүзөң тере, ә күззөрөңдә нур һүңгән, күңелөң шиңгәйне. Шулай за һин үз һигезөңдә йәшөп донъя куйзың. Кәзәрлөп ерләргә якындарың, ауылдаштарың булды яныңда. Алдығызза әйзөп торөп кибла булды. Хыял менән йәшәнегөз. Ә хәзәр, ана, Фәнил улыкыйым, океан артына китеп олакты. Беззе лә бында бер һиндәй зә коммунизмға сакырмайзар. Йәшөгөң килһә йәшө, йәшөгөң килмәһә... бер кемдөң дә беззә кайғыһы юк. Һәр кемебез, етем бала ши-көлле, үз йүнебеззе үзебез күрәбез...

Питер уяна башлай.

Тимур (*якын килеп карай*). Уяндыңмы? Хэйерле иртә! Исемен кем? Кайзан килдең?

Питер өндәшмэй.

Тимур. Йә, ниңә өндәшмәйһең? (*Питер «Юк» тигәнде аңлатып башын һелкә.*)

Тимур. Әллә башкортса аңламай инде. Әллә ни башкортка окшамағанһың шәй. Күрше Фидерзән килдеңме әллә? (*Колагына якын килеп.*) Как тебя зовут? Ты откуда пришел?

Питер (*акцентлы тел менән*). Я где?

Тимур. Марс, Марста. Башка кайза булһын.

Питер. А вы... живете?

Тимур. А как же. Тут наш дом. Сам откуда?

Питер (*бармағын өскә күрһәтпән*). Оттуда.

Тимур. Кайзан икәһеңде исләмәйһеңме әллә?

Питер. Юк.

Тимур. Бына бәлә. Теге сериалдарзағы кеүек була түгелме был. Унда ла шул сак кына бер нәмә булһа геройзары хәтерен юя ла куя бит. Ярай. Азырак ял иткәс исләрһең. Тор! (*Тимур Питерзы торғозоп карауатка ултырта. Тегеһе хәлһез, бәуелеп-бәуелеп ала.*) Бәй, һинең хәлең шәп түгел. Тукта. Ошоллай ултырып тор. Мин хәзер, сәй куяйым. Йылы сәй эсеп кара.

Тимур йүгереп аш бүлмәһенә сығып китә. Ул сығыу менән «Марс? Марс!» тип һөйләнә-һөйләнә лә Питер кире карауатына ауа. Ул да булмай төпкө бүлмәнән эсе сәй тотоп Тимур килеп сыға. Сәй эсе булғас, уны тиз генә өстәлгә ултырта ла Питерға карай. Һөтлө бизрәһен тотоп Регина килеп инә

Регина. Тегендә генә эсһең ни була?

Тимур (*Питерға ымлап*). Эсерәм тигәйнем дә.

Регина. Бәй, ул йоклай бит!

Тимур. Йокламай. Әле генә торғозоп ултырткайным. Хәле юк. Етмәһә кайзан килгәһен дә исләмәй.

Регина. Безгә бәлә генә була инде. Юкка сығарып кына һалманьк.

Тимур. Берәй хәл тыгуһа милиция алдында нимә тиерһең? Былай исмаһам эргәлә. Яраһы-һие юк буғай. Урманда азашып киткәндер. Нык арығанға окшай. Уятып карайыкмы?

Регина. Әлләсе? Тукта, сәйенә бер аз һөт қояйык та. (*Бизрәһенән стаканға һөт қоя.*)

Питер ыңғыраша. Нимэлер мығырлай. Тимур за, Регина ла уның янына баралар.

Тимур. Эй, кем? Уян! *(Бөлкөтөп карай. Питер уянмай.)*

Регина. Уянды, тинең бит. Исемен һораманыңмы ни?

Тимур. Эйтөп өлгөрмәне.

Регина. Йә ярай. Уяныр әле. Кырылмаһа кырк эшем бар. Әйзә сәй эсеп алайык та... *(Төпкө бүлмәгә ыңғайлай.)*

Тимур. Һаман уны карауыллап булмай инде. Кисәге бал корттарын карап инергә кәрәк.

Регина. Эйе шул. *(Һөйләнә-һөйләнә сығып китәләр.)*

Өсөнсө күренеш

Питер төш күрә. Һаташа. Сәхнә караңғылана. Унда Марс планетаһы күренеше. Алыста Ер шары күгәрөп кенә күренеп тора. Питер космонавт кейемендә. Йй ғына атлап килеп сыға. Тирә-яғына карана. Мөйөштән бер күзле ир кеше килеп сыға. Эргәһендә тағы берәү. Башында оло ак умарта калпағы. Кулында оло бысак. «Был безең ер! Кит бынан! Без һине үлтерәбез!» тип ир кеше Питерға якын килә. Питер: «Теймәгез! Мин Ерзән килдем! Ерзән!» — ти. Ир кеше Питерға якын килә башлай. Ир Питерзың фуфайкаһына йәбешә. «Бир! Был миңең кейемем, сис! Сис!».

Питер: «Sos, sos, коткарығыз!» — тип кысқыра. Төш өнгә олғаша.

Питер. ...Сос! Коткарығыз! Коткарығыз!

Тауышка Регина менән Тимур йүгереп килеп сығалар. Питер карауатта тороп ултырған. Йөзө ағарынған. Калтырана. Регина ак халат кейгән. Башында корттан һаклана торған башлык. Тимурзың кулында бысак.

Регина. Уянды?!

Карауат янына йүгереп киләләр. Уларзы күрөп Питер яңынан исен юйып карауатка қолай.

Тимур. Уянды, уянмай ни. *(Регинаға карар.)* Һуң бынау башлығыңды сисһең ни була?

Регина *(Тимурзың кулындағы бысакка ымлап)*. Үзең һуң! Минә һуйырға килә был тип уйлағандыр. Бысағыңды һал! Һин карауылла! Без юкта уянып сығып касмаһын. Кем икәнән белеп булмай.

Ишек шакыйзар. Тимур менән Регина куркыуга кала. Бер-береһенә карашалар. Тимур бысакты йәшерә. Ишекте тағы ла нығырак һугалар.

Регина. Бар, ас!

Тимур. Тәүзә кем икәннен һорайык. Бәлки уның артынан килгәндәрҙер. (*Ишек яғына барып.*) Кем?

Зөләйха. Мин — Зөләйха, асығыз!

Тимур. Ә, Зөләйхамы ни. Әйзә, әйзә! Хәзер асам.

Регинаға ымлай. Регина йәһәт кенә бер япма алып Питерҙы каплай. Зөләйха инә. Ул күрше ауылдан килгән. Хат ташыусы.

Зөләйха. Һаумыһығыз! Әллә шулай каты йоклайһығыз инде. (*Тирә-якты байкап.*) Кисә һезгә берәй ир кеше килмәнемә?

Тимур менән Регина бер-береһенә карашып.

Регина. Юк, юк, кызым. Кем килһен?

Зөләйха. Гәзиттә укыным. Свердлаузағы төрмәнән бер ир каскан, ти. Уны безҙең районда күргәндәр.

Тимур. И-исеме кем икән?

Зөләйха. Бәй, ул һезгә ысын исемән әйтәп танышып торалыр шул. Енәйтсе бит ул.

Регина. Рәхмәт әйтеүеңә. Бер кемдә лә индермәсбәз.

Зөләйха. Һағырак булығыз инде. Ә мин һезгә посылка килтерзем. Кемдән, тиһегезме? Фәнилдән!

Регина. Улымдан. Эй, Хозайым. Хәзер инәм. Асмай тор! Кана куйып торайым! (*Ала ла өстәллә куйып сығып китә.*)

Тимур Зөләйха биргән қағызға имза куя. Посылканы һыйпай.

Тимур. Рәхмәт, кызым! Кара әле, теге каскалак тураһындағы гәзитте безгә лә килтерерһең.

Зөләйха. Ярай. һеззән бигерәк үзем куркам әле. Үзәккә үткән машиналарға ултырып кына киләм бит бында. Посылка булмаһа, бөгөн килмәс тә инем. (*Компьютер яғына ымлап.*) Фәнил кайтырға уйламаймы?

Тимур. Кисә генә язғайны. Бер айға булһа ла кайтам тигән.

Зөләйха. Бер айға? (*Жыуанып.*) Кайтырға сыкканын белһегез миңә лә хәбәр итерһегез, яраймы? Күрәп калырмын.

Тимур. Беләм, беләм, кызыккай. Теге кем эле... Америкалағы буласак кейәүендең исеме?

Зөләйха. Регина апайға әйтеп куймағыз инде. Мин бит былай ғына. Наман шулай яңғыз йөрөгөм килмәй зә. Бындағы егеттәр вис ситкә эшкә китеп бөттөләр. Ә минең әсәйем ауырый. Китә алмайым. Шуға былай ғына хат алышабыз уның менән.

Тимур. Запаска инде.

Регина инә. Кейемен hala.

Регина. Йә, Зөләйха, кайза теге посылка?

Регина посылканы бисак менән аса. Төргәктән бер салбар менән электр кырынғысы килеп сыға. Хаты бар. Кыскырып укый.

Регина. Намуһығыз, атай, әсәй! Әсәй, һине 8 март байрамы менән вакытында котлай алманым, һиңә джинсы салбар, атай һиңә 23 февраль менән кырынғыс бүләк итеп ебәрәм.

Тимур. Әй, улым, улым, рәхмәт инде. (*Бритваны алып һыйнай.*)

Регина (*салбарзы кейеп*). Карағыз эле, килешәме?

Зөләйха. Во! Йәшәреп киттең. Кем эле теге... мадонна кеүек.

Регина. Йәш вакытта салбар төшөрмәнек осанан. Хәзер ни йәпһез һымаксы. Улым ебәргәс, кәртәгә сыкканда булһа ла кейермен. Рәхмәт инде америктарға. Биш йыл сисмәй кейһәң дә тузырлык түгел салбарзары...

Тимур (*бәләкәй йәшник әсен карай*). Тағы ла берәй нәмә юкмы? (*Гәзиткә төрөлгән төргәк сығара.*) Бар!

Асып карайзар. Кәнфит, шоколадтар.

Регина. Безең тәмләп сәй әскәнде белә ул. Улыкайым, кайза ғына йөрөһәң дә имен йөрө. Америкта ла һәйбәт кешеләр күптер эле. Үзең кайтһаң бигерәк шәп булыр ине лә. (*Йәшәрен һөртөп ала.*) Зөләйха, әйзә һин дә... Күстәнәстәр менән. Гел генә бал ашарға тимәгән дә. (*Сыға. Посылка әсенән сыккан америка гәзите өстәлдә ятып кала.*)

Зөләйха. Әйе, хәзер. Тимур ағай, миңә компьютерзы токандырып кына бир эле.

Тимур Зөләйхаға бармағын янап, компьютерзы токандыра.

Зөләйха. Рәхмәт. Мин почтаны ғына карайым да. Хәзер.

Тимур сыға. Зөләйха кала. Компьютерзан почта карай.

Зөләйха. «Үзең бында килергә риза булмағас, һине эзләп, юлга сығырға уйлайым. Адресың бар.» Тукта, тукта, был хат касан язылған? Өс азна элек. Әйе шул, мин күптән почтаны карағаным юк. Әсәйем әлегә белмәһен тип ошо адресы әйткәйнем. Ах, Питер, Питер... инде юлдаһыңдыр. Һинең килгәһенде һисек белермен икән? Көн һайын килеп карауылларғамы? Өс йыл буйы хат алышып та бер килгәһендә күрмәй калайыммы?

Регина. Зөләйха, кызым, сык! Әйзә, сәйең һыуына.

Зөләйха сыға. Питер борғоланып ятып, карауаттан қолап төшә. Тауышка барыһы ла йүгереп килеп сығалар.

Зөләйха. Абау!

Тимур. Куркма, кызым, кисә кис килеп ингәйне. Күрше Фидерзән. Теге ни беззең кейәү тейеш кеше. Исәрек ине. Ләйакыл. Шуға бында калдырып торғайнык.

Регина. Әллә таныһыңмы, Зөләйха. Һин ней почта ташығас, күргәһендә барзыр?

Зөләйха. Юк, юк. Танымайымсы?

Регина (*Зөләйхаға якын килеп, ярым шыбырлап*). Мин кейәү тейеш тип былай ғына әйттем. Ней бит. Уны Тимур за таныманы. Без уны ошонда тотоп торорбоз, һин иртәгә милиция алып килерһен, яраймы?

Зөләйха. Ярай. Хушығыз! Ишегегеззе бикләп йөрөгөз! (*Йүгереп сығып китә.*)

Регина. Был Зөләйха бигерәк матур, илгәзәк кыз. Йәше үтеп бара. Кейәүгә лә сыкмаған.

Тимур. Һайланалыр?

Регина. Әллә Фәһилгә хат язаһыңмы?

Тимур. Нимә тип?

Регина. Һуң, бында матур кәләш бар. Тизерәк кайт, тип.

Тимур. Америкта кыззар юк тиһенде?

Регина. Бәй-бәй, әллә берзән-бер улыңды сит илдә йәшәтергә итәһенде?

Тимур. Беззең һымак хәйерсе булмаҫ.

Регина. Нимәһе хәйерсе? Бына ауылдан китмәһәләр, гөрләшәп йәшәр инек. Наман шулай япа-яңғыз ултырырбызмы? Исмаһам киленебез янда булыр.

Тимур. Йә ярар, Фәнил үзе нимә тиер әле? Бәлки Зөләйханың да йәрәшкән егете барзыр?

Регина. Булһа ни, улыбыз кеүек ғалим түгелдер әле. Күрше ауылдарза йүнле ир-ат калманы. Барыһы ла эшкә тип сығып китешәп бөттөләр.

Тимур. Кайтырзар! Тыуған тупрак тарта тизәр. Кайтырзар. Ситтә лә уларзы калас тотоп көтөп тормайзар. Аптырағандың көнөнән, бында эшләп-эшләп тә бер тин акса күрмәгәс, сығышып китеп бөттөләр шул.

Регина. Ана, картатайымды репрессия тип һөргөнгә Себергә ебәргәндәр. Бөтә һаулығын юғалтып кайтты ла, күп тормай үлеп тә қуйзы, тип һөйләгәйне картәсәйем. Хәзер йәштәр үззәре теләп һөргөнгә китәләр. Вәт замана! *(Каныл исенә төшөп.)* Уй, Аллам, хәбәргә тейешәп киткәнмен. Бызауым астыр. Һөт әсереп, инәйем.

Регина сыға. Тимур компьютер янына килә. Яңылыктар укый.

Тимур. «Тайғаны үзләштерәү бик йылдам үсәшә. Ике йыл әлек ойшторолған ағас эшкәртеү предприятияһы Рәсәй буйынса килем күләме буйынса икенсе урынға сыққан. Был рентабелле предприятияһы Себерзә Башкортостандан килгән Рөстәмов Ринат атлы ир ойшторған...» беззекеләр кайза ла һынатмай. Молодцы егеттәр. Башкортостан данын төшөрмәгез!

Питер ыңғырашып куя. Тимур уның янына ашыға.

Питер. Һыу? *(Инглиз телендә әйтә.)*

Тимур. Ә, телен асылдымы? Исемен кем? Как зовут?

Питер. Питер.

Тимур *(һыу килтерә)*. Мә, тамағың кишкәндәр.

Тимур Питерзы караутка торғозоп ултыртырға итә. Тегененә хәлә юк. Уға һыу әсерә.

Питер. Рәхмәт.

Тимур *(Питерзы карауттан төшөрә. Аяғына итек кейзәрә. Яурынына фуфайка һала)*. Әйзә, тышка сығайык. Һауа һуларға кәрәк һиңә. *(Икәүләп сығып китәләр.)*

Дүргенсе күренеш

Радионан тауыш: «Рәсәй хөкүмәте Марс планетаһында тереклек булыуын тикшерәүзәр өсөн космосты тикшерәү үзәгенә 500 миллион һум акса бүлгәргә қарар итте. Был тикшеренәүзәр Рәсәй халкы өсөн бик мөһим». Регина килеп инә. Қарауаттағы буш урынды күрәп қала. Тимур за юк.

Регина. Тимур! Тимур! Һин қайза? *(Илләп кенә барып аш бүлмәһе яғын қарай.)* Тимур?! Ай Аллам, әллә... алып сығып киткән! Буранбайзың фуфайқаһын кейеп ингәс тә һыным теймәғәйнә. Уныңы ла бер, өйзә генә ултырмай, қуянға тозақ қуям тигән булып, тау яғына сыға ла китә. Енәйәтсә енәйәтсә инде ул. Кешә айырып тормай. Буранбай за, қартым да әрәм генә булды. *(Йәһәт кенә килеп ишектең келәһен әлә.)* Инмәй торһон әлә. Без улай ук исәр түгел. *(Килеп компьютер яғына ултыра.)* Хәзәр, нисек әлә? Берәйһенә хат язып ебәрәргә кәрәк.

Тыштан ишек қағалар. Тимур тауышы: «Регина, был ни қылануың? Ас ишекте?» Регина тиз генә ишеккә йүгерә.

Регина. Тимур? Тимур! Һин үзең генәме?

Тимур. Юк, Питер менән. Нимә булды?

Регина. Ә ул... ул безгә зыян итмәсмә?

Тимур. Нисек зыян итһен? Ул бит аяғында сак басып тора. Ас тизәрәк.

Регина ишекте аса. Тимурзы косаклап ала.

Регина. Тимур! Һин мине ташлап китмә инде? Был ауылда бөтөнләй яңғыз қалыузан қурқам.

Тимур. Һай, Регинақайым! Нишләп ташлайым ти мин һинә?

Питер уларға көлөһөрәп қарап тора.

Регина. Һаумы... һығыз! Мин Регина булам.

Питер. Питер. Извините, кисә исләмәйем... азаштым. Тоз әзләргә сыққайным...

Тимур. Регина, Питер Американаң килгән геолог. Турист. Улар икәү. Дусы урманда қалған. Питер тоз алырға тип ауыл әзләп сығып киткән. Азашып безгә килеп юлыққан... Русса аңлай. Башқортса юк.

Регина. Шулайзыр, шулайзыр. Һәр бер һүзгә ышанаһың да йөрөйһөң. *(Питерга карап.)* Кушать?

Питер. Да! Можно.

Тимур. Кисә һине үзебезҙең Буранбай менән бутап бер булдык.

Регина. Сейчас что-нибудь приготовлю. *(Тимурҙың янына килеп.)* Кара әле, безгә Буранбай күптән килгәне юк. Уның фуфайкаһын кейеп алған. Әллә урманда тукмап, йә үлтереп?.. Теге Зөләйха әйткән... *(Питер яғына шикле карап ала.)*

Тимур. Кит юкты. Насар кешегә окшамаған да... Укыған кеше һымак.

Регина. Мин былай ғына. Һағыраҡ һөйләш. Юк-барзы асып һалма, тиём.

Регина сыға.

Тимур. Питер, иди сюда. Мин һиңә улымды күрһәтәм. *(Стеналағы фото янына килтерә.)* Ул да Америкала эшләй.

Питер *(фотоны күрөп аптырап китә)*. Смотри, окшаған! Ике тамсы һыу шикелле.

Тимур. Кемгә?

Питер. Америкалағы дусыма.

Тимур. Юк, был миңең улым. Фәнил. Ғалим ул. Биолог.

Питер. Фейни за биолог-ғалим. Ғәжәп хәлдәр. Кайт-кас аптыратырмын. *(Тимурҙың янына килеп ипләп кенә.)* Ә был ысынлап та Марсмы?

Тимур. Марс. Марс. Һиңә күшмә әйтергә була. Без — башкорттар. Ошонда тыузык, ошонда йәшәйбез. Ауылыбызға элек тормош гөрләп торзо, хәзер генә. Бындағы бар халыҡ ситкә күсеп китеп бөттө. Мәктәп тә, медпункт та ябылды. Бер без зә, эскесе Буранбай калғас, хатта магазин да ябылды. Борсолма, бына йәй етһен әле, «дедуля», «пап», «мам» тигән балаларын эйәртеп килеп тулалар. Көз тағы ла юк булалар.

Питер. Қызык. Ә кайза күсеп киттеләр? Икенсе планетағамы?

Тимур. Һин шағирмы әллә? Икенсе планета тиһәң дә була инде. Кемеһелер Себергә, кемеһелер Сахалинға, кемеһелер сит илгә таралды.

Питер. Репрессия?

Тимур. Точно! Шәп әйттең әй? Ә һин ул һүззе кайзан беләһең?

Питер. Солженицын.

Тимур. Ә, теге «Архипелаг Гулаг»ты укыныңмы ни? (*Карауаттан урын әзерләп.*) Бына ошонда ятып тор. Мин мунса токандырып инәйем.

Сыға.

Бишенсе күренеш

Питер карауатка ята ла тегеләр сығып киткәс, кесәһенән кескәй фотоаппарат сығарып өйзөң төрлө мөйөшөн фотоға төшөрә, диктофонды тыңлап карай, кнопкаһына баһа, Тимурҙың тауышы: «Марс. Марс. һинә күпме әйтергә була. Без – башкорттар. Ошонда тыузык, ошонда йәшәйбез. Ауылыбыҙза элек тормош гөрләп торзо, хәзер генә...» Карауатка барып ята. Ишек яғынан тауыш.

Буранбай. Тимуржан, һин өйзәме? Сык әле? (*Бер аzzан.*) Регина еңгәй, был мин. (*Килеп инә.*) Тук-тук! Һа, әллә береһе лә өйзә юкмы? (*Питерҙы күрәп.*) Һо, кунак бар икән дә. (*Ике кулын һузып Питерға килә баһлай. Питер, куркып силенә. Кулдарын өскә күтәрә.*) Не понял. Әллә минән куркаһыңмы? Төшөр кулдарыңды! Смирно! (*Питер смирно баһа.*)

Буранбай. Ә һин... күктән төштөмө әллә? (*Бармағы менән һауаға күрһәтә.*)

Питер. Йес, йес! Май нейм из Питер.

Буранбай. Һа, һин инглизсә лә беләһеңме ни? Молодец. Үзең шаянһың да икән. Күктән төштөм, тигән була. Элек, бай сағында был ауылға төрлө яктан күп килә торғайнылар за ул. Тәжрибә уртаклашырға тип бер йылды хатта Голландиянан да килделәр зә урман буйында өс көн кымыз эсеп, ял итеп ятып «гуд, гуд» тип кайтып киттеләр. Әллә шуларҙың күзе тейзе инде. Биш-алты йылдан ауылыбыз короно ла куйзы. Хәзер, Голландия түгел, район үзәгенән дә бер кеме лә килеп күренмәй. Әйтерһең Марс бөтөнләй булмаған. Йә, һөйлә. Русса әзерәк аңлайым мин. Инглиш ноу! Һөйләмә.

Питер. С-садитесь. Они на улице.

Буранбай. Әй, һин урысмы ни? Фидерзән килдеңме. Дауна шулай тимәй. Инглизсә һөйләп маташасы?

Буранбай ултыра. Кесәһенән сикушка сығарып өстәлгә куя.
Стакан сығара.

Питер. Ноу, ноу.

Буранбай. Русса һөйләш! Мин инглиз түгел бит. Инглизсә ана Тимурзың Фәниле һөйләшһен. Аңламайһың һин, аңламайһың, бер үзеңә нисек күңелһез икәнән. Исмаһам, сәкештереп эсерлек бер кеше лә юк бит. Аптырап бында килгән булам. Регина әрләп сығара ла ебәрә. Кил! Стакан ал! (*Серванттан стакан ала.*)

Питер. Мин әсмәйем.

Буранбай. Ә кем һиңә эсерә? Үземә лә әз әле. Һин былай ғына, мине тыңлап кына ултыр. Понял!

Питер стакан алып килә. Каршыһына ултыра. Питерға азырак, үзенә күберәк һала.

Буранбай. Йә, тот!

Питер тоткан була. Әсмәй кире ултырта. Ә Буранбай берзе урглап ала.

Буранбай. Йә, һиңә өндәшмәйһең? Нисек йәшәргә? Гөрләп торған ауылыбыз юкка сығып бара бит. Беззән башка бер кем дә калманы...

Питер. Нейтрон бомба?

Буранбай. Һин үзең нейтрон бомба, белдеңме? Кем кылғандыр былай, белмәйем. Короно, короно бит.

Питер. Ә һин үзең кем?

Буранбай. Ошо ауылдың данлыклы баянсыһы. Әй юк, данлыклы ғына түгел, Марстың атказанған мәзәниәт хезмәткәре. Өстәүенә мәзәниәт йортоноң иң якшы директоры.

Питер. Һеззә лә мәзәниәт йорттары бармы?

Буранбай. Әллә бер Фидерзә генә йырлап-бейеп йәшәйзәр тигәйһеңме?

Питер. Тағы ла һиндәй һөнәрзәрең бар?

Буранбай. Һөнәрзәрем күп миһең. Ауыл хужалығы институтын бөткәйнем. Инженер-гидромеханик. Аңлайһыңмы, гидро... теге һей, һыу етмәгән басыузарзы һуғарыусы. Ғөмүмән, ғүмер буйы һуғарыусы булып тик йөрөйөм миһ.

Питер (*блокнотын сығарып язып куя*). Һуғарыусы.

Буранбай. Һуғарыусы. Басыу һуғарыуға укыным. Әше бар за, акса түләмәгәстәре, мәзәниәт техникумында укып алдым да кешеләрзең күңелдәрен моңға һуғара башланым.

Питер. Хэзер?

Буранбай. Хэзерме? Хэзер кайза түгел, кемде. Хэзер эт һуғарып йөрөйөм.

Питер. Эт һуғара. *(Язып куя.)*

Буранбай. Һин нимә, язаһың да язаһың. Журна-
лисмы әллә.

Питер. Эйе, журналист!

Буранбай. Тәүзән үк әйтмәй. Улайһа, кәртешкәгә лә төшөрәһендер? *(Көзгә янына килеп сәстәрен матурлай, өс-башын караштыра. Курткаһына һоклана.)* Эй, һин... кем әле?

Питер. Питер.

Буранбай. Питер, дуҫ, кара әле, миңең матур курт-
кам бар. Күрзеңме? Американский. Американың үзенән ебәрзәләр. Кем әле, теге президентығыз? Бер көндө Зөләйха миңә посылка килтереп тотторзо. Мә, Американан килгән, ти. Асып караһам... куртка. Хаты ла бар ине. «Марстағы иң якшы баянсыға президент бүлгә» тиелгән. Шәп бит, ә? Ер шарының теге яғында ла миңең барлығымды беләләр, ә бында... эт тә белмәй.

Питер. Эт тә белмәй... *(Яза.)*

Буранбай. Эй, һин унда, эт тә белмәй тип, язып куйма! Нишләп белмәһен ти.

Питер. Беләм. Ней... һорау яраймы?

Буранбай. Так точно! Һайра! *(Килеп уртлап ала.)*

Питер. Курткаң бик матур. Хатта миңең дә ундай салбар кейгәнем юк. Америкала иң модный ул. Ней... мин кисә ялан буйлап килгәйнем. Тәбиғәт шундай матур, яландар иркен. Басыузар күп. Бындағы Ерзәр кемдеке ул?

Буранбай. Беззекә!

Питер. Һинекеме?

Буранбай. Минекә лә.

Питер *(тышка ымлап)*. Уларзыкы ламы?

Буранбай. Уларзыкы ла.

Питер. Фермерзармы?

Буранбай. Кем? Фермерзарзы ла күрзеңме?

Питер. Юк, һез фермерзармы, тиәм.

Буранбай *(йәнә көйөп бүлмә буйлап йөрөштөрә башлай. Нимә тип әйтергә белмәй)*. Ә, һиңә нимәгә кәрәк ул? Бына күрерһен, йәй еһен әле, басыузар гөрләп сәскә атасак.

Питер. Нимәләр сәсәһегез?

Буранбай. Безме? Ни, теге... э-э-э, эйе. Теләйһеңме, мин һиңә үзебезең ауылдың матурлыктарын күрһәтеп алып кайтам.

Питер. Мин риза!

Питер сығып барышлай ишек төбөндә элеүле торған үзе кейеп килгән фуфайканы эләктереп ала. Кейергә итә. Буранбай үзенә кейемен таний.

Буранбай. Миңә фуфайкам нисек бында килеп сыккан? Мин уны урманда калдырғанмын икән тип, әй саукалыкта эзләгән булам. Ярай, зато бынау куртканы табып алдым... Был минеке!..

Питер йәһәт кенә фуфайканы уға һуза.

Буранбай. Йә ярай, кей, кей, һалкын бит. Моғайын, Америкаға алып китмәһең.

Икәүләп сығалар. Буранбай өстәлдән сикүшканы ала. Стакандар кала.

Алтынсы күренеш

Регина килеп инә. Кулында тас һәм миндек. Уларзы ишек төбөнә куя ла, кейемен сисә башлай. Карауатта юрған астында кеше яткан һымак кабарып тора. Питерзы шунда ята икән тип уйлай. Шым ғына йөрөй. Көзгә янына килеп сәстәрен, күлдәген рәтләштерә. Азак күрше бүлмәгә сығып, матур халат кейеп сыға. Көзгөнән үзенә һокланып ала. Сәсе окшамай. Толомдарын һүтә лә тарак алып, карауат янындағы ултырғыска ултырып кәнәғәт киәфәттә сәстәрен тарай башлай. Шул сак Тимур килеп инә. Эстән генә көй көйләгән катынының сәс тарағанын күреп, аптырай төшә. Тимурзың кулында бал корто рамдарын тазарта торған бысак. Ак халатта. Хас та доктор кеүек. Уны күреп Регина пырх итеп көлөп ебәрә. Тимурға был окшамай.

Тимур. Нимәгә шатланаһың? Алтын таптыңмы әллә?

Регина. Һин доктор кеүекһең. Юк, хирург.

Тимур. Доктор инде. Доктор. Бал кортоноң докторы. Йәмғиәтебезе дауалаусылар ғына юк. Ана, бал корттары бер зә үз ояһын ташлап китмәй. Бик матур итеп яңы оя ла эшләнек. Юк. Үзһенмәнеләр. Элекке ояларына күсергәйһенем, гөжләп киттеләр.

Регина (*карауатка ымлап*). Шым! Йоклай бит.

Тимур. Йоклаттыңмы? (*Жыскырыбырак.*) Төш еткәс сәс тарайзармы? (*Бысакты өстәллә килтерә лә һалырга итә. Азак кире ала.*)

Регина. Мунса-ға әзерлә-нәм.

Тимур (*карауатка ымлап*). Уның менәнме?

Регина. Хин... хин? Абау! Ыстағәфирулла!

Тимур. Нимә ағарындың? Дөрөсөн әйткәнгәме? (*Бысакты алып яқын килә баилай.*)

Регина. Исәрләндеңме әллә? Тимур? Ниндәй корт сакты ул хине?

Тимур бысак тотоп Регинаға килә лә уны үтеп китеп карауат яғына бара. Регина артынан барып кулынан тотоп ала.

Тимур. Ә, йәлләйһеңме?

Тимур йәһәт кенә юрғанды алып изәнгә ырғыта. Карауат буш. Икеһе лә аптырап кала.

Тимур. Касырзыңмы ни? Кайза китте? (*Жызыу атлап өй буйлап йөрөгәндә өстәлдәге ике стаканды күреп кала.*) Әһә, байрам итеп тә өлгөргәндәр.

Регина (*стакандарҙы күреп кала*). Кемдәр? (*Куркыуа кала.*) Тимур, өйзән хин азак сықтың бит. Үзең мине әрләйһең, үзең дә ишекте тыштан бикләмәгәнһең?

Тимур. Этемә китһеңме? Табылыр, табылыр. Ауылда башка тере йән юк. Эскесе Буранбайға барһынмы? Бер тәмен белгәс...

Регина. Һал бысағыңды! Йәш вақытта бер зә улай кыланмай инең дә, Тимур!

Тимур (*бысакты һалып, бер аз тынысланып*). Шулай шул. Был ялқыткыс тормоштан исәрләнергә лә күп калмаҫ. Элек ауылда күрше-тирә булғанда рәхәт ине. Кискистәрен бер ултырып һөйләшеп әс бушата инек. Хатта анау әйбер урлап теңкәгә тейгән Хәкимйән дә һағындыра, суқынғыр. Артынан төшөп урлаған әйберзе тартып алып бер аз йозрок есән ескәтеүгә тиклем онотолмай әй. (*Килеп өстәл артына ултыра ла стакандың берәһең тотта. Регина уны күреп кала.*)

Регина. Кағылма!

Тимур. Ниңә?

Регина. Бармак эззәрен... юяһың.

Тимур. Регина, хин бөгөн ысынлап фәжәпһең. Үземдең өйөмдә үземдең эстәкәнгә лә кағылырға ярамаймы?

Регина. Теге ир... кем әле... Битәр тиме... Зөләйха әйткән каскалак енәйтсегә окшаған.

Тимур. Кит бушты. Төрмәлә шулай якшы итеп кейендермәйзәр зә.

Регина. Берәйһен талағандыр? Һакланғанды һаклармын тигәндәр.

Тимур. Йә ярай, мунса әзерме?

Регина. Ярты сәғәттән.

Тимур. Питер кайтқас бергә барырбыз. Моғайын, алыс китмәгәндәр. *(Компьютер янына килә.)*

Регина. Фәнилдән хат юкмы?

Тимур. Қана, карайық әле? Бар, бар! Бөгөн төндә язған. «Кәзерлеләрем! Марска осқан астронавтарзан хәбәр килеү менән кайтырға сығам. Ошо эш өсөн безгә 500 мең доллар гонорар бирергә тейештәр. 50 мең доллары миңә.» Калькуляторзы килтер әле, Регина.

Регина калькулятор килтерә.

Тимур. 50 мең доллар безең аксаға күсергәндә күпме була?

Регина. 9999 була. Булмаған аксаларзы исәпләргә тihәң һине куш.

Тимур. Нишләп булмаһын, ти. Бына Фәнил хат язған. Миңә гонорар бирергә тейештәр, тигән.

Тимур *(исәпләй)*. Бер миллион 500 мең һум! Бер миллионын үзе тотонһа. 500 меңенә... Регина, бер күс умарта хақы күпме әле?

Регина. Башланыңмы хыялланырға. Бейәнең арқаһын һындыраһың бит, тиергә генә кала инде.

Тимур. Һуң үзең әйттең дә инде. Аксам булһа берәй 100 баш умарта алып бал етештереүсе фирма асып ебәрер инем, тип. Исмаһам йәштәр кайтһа ла эш булып ине.

Регина. Ә Фәнилендән һораныңмы? Бәлки ул шул аксаларға фатир һатып алып өйләнергә уйлайзыр. Тәүзә кайтарып алырға кәрәк үзен. Питерзы язма. Килгәс күрешерзәр әле. Йә алдашалыр. Яуап яз.

Тимур. Нимә тип?

Регина. Аксаңды туззырма. Умартасылык эшен асырға уйлайбыз, тигән.

Тимур. Булды! Ә хәзер... *(Серле йылмайып.)*

Тимур өстөлдөгө стакандарзы кулъяулык аша тотоп кына полкага алып куя ла Регинаның кулына ручка тоттора. Үзе ишек төбөнә бара ла тукуылдатып ингән кеше була.

Тимур. Гаумыһығыз, Регина Шәриповна! Мөмкинме?

Регина (*тамағын кырып*). Мөмкин. Һез кем булаһығыз?

Тимур. Мин — Англиянан килдем. «Вита-фито» концерны директоры урынбасары булам. Безгә һез етештергән бал окшай. 1 миллион долларға контракт төзөшөп булмас инеме икән?

Регина. Бал үзе генә кәрәкме, әллә прополис, перга, маточное молочко...

Тимур. Барыһы ла кәрәк. Без балалар өсөн бик файзалы витамин эшләйбез...

Регина (*кнопкага басқан һымак*). Фәнил Тимурович! Инегез әле, Зөләйхаға ла әйт. Бында һатып алыусылар килгән.

Тимур за, Регина ла кыуанышып көлөшәләр.

Тимур. Шәп бит! Фәнилен аңланым ти. Ә Зөләйхаһы....

Регина. Зөләйха һуң. Беззең почталъонка. Уны реклама бүлегенә алырбыз. Тирә-яктағы бөтә ауылдарзы белә.

Тимур. Фәнилде кире ебәрмәү сараһын табырға кәрәк. Зур фирма ашак, көслө биолог ғалимдар үзебеззән дә артмас. Зөләйханы ла Америкаға ебәрмәскә ине.

Регина. Бәй-бәй, Зөләйха ла америкка китәм тинеме? Ә нишләп һиңә әйтә, миңә юк?

Тимур. Үзе әйтмәскә кушкайны. Былай ғына хат алышам, тигән була. Күңелен кем белә?

Урамдан баян тауышы ишетелә. «Иртә буран, кис тә буран...» тип Буранбай йырлай. Ул да булмай ишектән бер аз һукмыш Буранбай менән Питер күренә. Питер зә күңелле генә. Ул да йырлап маташа. «Буран» тигән һүзен генә әйтә. Буранбай Тимур менән Регинаны күргәс тағы ла йәнләнеп китә. Кыскырыбырак йырлай. Туктай за.

Буранбай. Бына, Питерға ауыл эргәһендәге басыуларзы күрһәттем. Нимә сәсәһегез, тигәйне. Хе-хе-хе. Дарыу үләндәре, тинем. Һез мине һатып куймағыз, йәмәғәт. Буш басыулар, сүп үләне үсә тип әйтә алмайым да инде. Атыу Рәсәйзә ерзең кәзерен белмәйзәр, басыулар сәселмәй тип

гәзитенә язып куйыр. (*Питерга йылмайып, ымлап.*) Шулаймы? Гуд, гуд!

Питер (*йылмайып, башбармагын өскә күрһәттеп*). Гуд! Гуд! Якшы! Шәп!

Буранбай (*Тимурҙың шешкән күзен күрөп кала*). Тимур ағай, күзеңә ни булған ул? Әллә кунак йомдорзомо?

Тимур. Юк та. Кисә бал корто сакты.

Буранбай. Мәзәк. Хас та сит планета кешенә окшап киткәнһең.

Тимур. Без ни былай за сит планета инде. Касандыр хөкүмәтебез беззе кайғырта ине. Хәзер тоттолар за «әйзә үзегез ни теләйһегез шуны кыланығыз» тинеләр. Искереп бөткән техника менән күпме генә эш кыраһың? Трактор һатып алыу сана алыу түгел шул.

Буранбай. Ипләп һөйләш. Теге ни, бынау Питер һүзәрәңдә гәзитенә язып куйһа, хөкүмәткә донос тип... Алла һаклаһын. Алай за башкортса аңламайһың. Һинең яһыңда һөйләшәп тә булмас ине. (*Питерга карап.*) Молодец, Питер!

Тимур. Ниндәй гәзит һөйләйһең, Буранбай?

Буранбай. Бәй, ул бит миңә журналисмын тине. Американаң.

Регина. Америктан икәнән беләбез зә, тик безгә ул геологмын тигәйне.

Тимур (*Питерга*). Геолог?

Питер. Геолог.

Регина. Журналист?

Питер. Журналист.

Буранбай. Тукта әле, башым бутала. Кем һин?

Питер. Геолог, биолог, журналист...

Тимур. Тукта, тукта, язып барайым. Оңотолор. (*Каһыз, ружка алып өстәлгә ултыра.*) Йә...

Питер. Мин — Питер Мончо. Биолог, геолог, журналист, ғалим... эзләйем.

Тимур. Нимә эзләйһең?

Питер. Үлән, ағас, таш, урман, кая...

Тимур. Бәй, Америкала улары юкмы ни?

Буранбай. Куйығыз әле буш менән булмағыз. Бына без зә ғүмер буйы нимәлер эзләйбез зә... якшы катын, матур өй, аксалы эш, иркен тормош эзләйбез. Ул да шулайзыр. (*Баянда уйнай.*) «Кайза һин, кайза һин, кайза һин, йәшлегем...» лутсы, ошоллай йырлашып, табын қораһык та яйлап аңлашырбыз, шулаймы Питер?

Питер. Шулай, шулай. Хорошо!

Питер көзгөгә карай. Накал-мыйығын капшай.

Тимур. Ә, бына кисә улымдан посылка килде. Кырынғыс ебәргән. Мә, әзерәк рәтләнеп ал. Мунса алдынан. (Питер кырынғыстагы языуы күрөп кала.)

Питер (укыгас). Был бит... миңең... кырынғыс.

Тимур. Юк, юк. Һинекә түгел. Миңә бүләк итеп ебәргән. Улым!

Питер. Кайзан?

Тимур. Американан.

Питер. Бына кара. «Тыуган көнөң менән котлайым. Питер» Мин был кырынғысты былтыр Фейнигә бүләк иткәйнем!

Тимур. Бер ниндәй зә Фейни, Мейни түгел. Миңең улымдың матур исеме бар. Фәнил. Фәнде яратыусы, ғалим тигәнде аңлата. (Килеп бритваны тартып ала.) Кайза? (Укый.) Ысынлап та бар шул. Тик инглизсә язылған.

Питер. «Питер» тигәнән күрәһеңме?

Тимур. Шулай шул.

Питер. Тукта. Мин Фейни... менән бергә эшлэгәйнем. Ул Уралданмын тигәйне шул.

Тимур (Питерзәы фотолүрәттәр янына килтерә). Улмы?

Питер. Шул, шул. Тап үзе. Әйттем бит!

Тимур. Нимәне?

Питер. Фототағы кеше миңә таныш тип. Тимәк һез Фениәлдең атаһы? Вот здорово!

Регина сыға.

Регина. Һез нимә шатланаһығыз? Әллә алтын таптығызмы?

Тимур. Таптык шул. Кара! Фәнил ебәргән кырынғыс Питерзәыкы булып сықты.

Регина. Нимә?

Тимур (күрһәтә). Кара, языуы бар. Питер Фәнилебезең танышы. Дусы. Элек бергә эшлөгәндәр.

Регина. Бар, бар. Бына мөгжизә. Ә мин?

Тимур. Эй улым, улым. Кайт бында! Бүләккә яңы кырынғыс алырға ла аксаң булмағас...

Регина тас менән миндекте килтерә. Буранбай миндекте күрөп.

Буранбай (*Питерға карап, миндеккә күрһәтәп*).
Лекарство. Дарыу.

Питер. Ә, теге басыуза үстөргәнме?

Буранбай. Эйе, эйе. Бында мәтрүшкәһе лә, йүкәһе лә бар. Шәп дауа ул.

Питер. Нимәгә килешә?

Тимур (*биленә күрһәтәп*). Бында. Алдына ла ярап кала. (*Миндек менән Питерзың иңенә һужкылап ала. Көлөшәләр.*)

Питер (*ескәп карай. Ыушы китә*). Нисек кулланырға?

Тимур. Киттек мунсаға. Хәзер күрһәтәм.

Етенсе күренеш

Буранбай бер үзе. Баянын куя ла салбары кесәләрен капшай.
Бер пачка акса сығара.

Буранбай. Быларын аракыға тотонмайым. Эскесе тигәс тә. Бына үземә йылкылдап торған туфлизар, кап-кара костюм, зәңгәр галстук алып ебәрһәмме? Эсмәйәскәмен. Бына һин миңә кейәүгә сыкһаң, тамсы ла эсмәйәскәмен. Ысын. (*Түш кесәһенән фото сығара. Карай.*) Һинең тура ла һөйләгәйнем, Питер кейем ал, туй яһа, тип 1 мең доллар акса бирзе. Беззеңсә 30 мең тирәһе. Үзеңә күрһәтһәм был аксаларзы, моғайын, әллә кем булып йөрөмәс инең. Мин бөткән кешеме ни? Бар ағзам да теүәл. Һөнәрем дә бар. Эшләй башлагас Питерға бурсымды ла кайтарырмын. (*Аксаларзы кире кесәһенә һала. Регина инә.*)

Регина. Һин һаман бындамы әле?

Буранбай. Ярай, Регина апай, һау булып тороғоз. Асыгуланмағыз инде. Ауылда башка бер кем дә булмағас, һезгә килмәй, кемгә киләйем.

Регина. Бер кем дә тип ауыз асып ултырғансы кәләш ал. Икәү булырһығыз.

Буранбай. Мин дә шулай уйлап ултырам әле.

Регина (*йәнләнен*). Әллә бармы?

Буранбай. Барлыкка бар за ул...

Регина. Ултырып тор әле. Ашыкма! Йә, һөйлә?

Буранбай. Әле генә кыуа ине... ней бит әле, тамағым кибең тора.

Регина. Ай, сукынғыр, һин шул булырһың. (*Куршебул-мәгә сылып китә. Бер банка корт балы килтереп сығара.*)

Буранбай. Эй яратам да инде ошо Регина еңгәйзе. (*Өстәлгә якшылап ултырып ала. Регина стакандар килтерә. Каршыһына ултыра.*)

Регина. Ниндәй ауылдан?

Буранбай. Һез уны беләһегез. Бына ошоллай сағынан (*кулы менән күрһәтә*) беләм мин уны. Бантиклы башын кырын һалып сәхнәнән «һин дә бик матур, Өфө лә матур» тип йырлай торғайны. Шунан бирле окшатып йөрөйөм. Тик үзенә әйтергә куркам.

Регина. Нимәне әйтергә?

Буранбай. Һуң, кәләш итеп алғым килә, тип.

Регина. Ата-әсәһе бармы?

Буранбай. Бар, әсәһе түшәктә ята. Әлегә уны карай. Уның да йорто бар, минеке лә... шәпме?

Регина. Исеме кем, бәлки беләмдер?

Буранбай. Эй, Регина апай, әй, еңгәй (*койған балды уртлап*) иләнмәгән, һуғылмаған тигән шикелле, әле әйтергә оялам. Бер тапкыр ғына буһа ла кылын тартып карайым да шунан әйтермен, яраймы?

Регина (*үпкәләп*). Ә мин һине һөйләшеп бөткән тип торам тағы.

Буранбай. Юк, юк, Регина еңгәй, быйыл точно кәләш алам. Бына икмәк өстө. Ысын!

Регина. Кәләш алыр өсөн аксаһы ла кәрәк бит әле?

Буранбай (*Регинага якынырақ килеп*). Ә һин бер кемгә лә әйтмәйһеңме?

Регина. Алтын яткылығы таптыңмы әллә?

Буранбай. Һүз бир. Бына икмәкте тотоп!

Регина (*икмәкте тотоп*). Ант, бер кемгә лә.

Буранбай (*кесәһенән аксаларзы сығара*). Бына!

Регина (*куржып китә*). Абау! К-күпме?

Буранбай. 30 меңдәй. Кәләш алырға етә.

Регина. Кайзан таптың? Урмандамы? Юлдамы? Былтыр мин шулай көтөүгә һыйыр кыуғанда 500 һумлык тапкайным.

Буранбай. Эйе, көтөп тор. Хәзер безең урманға ошоллай пачкалап акса калдырып китәләр ти. Белгең килһә, миңә Питер бүләк итте уларзы? Кәләш алырға аксам юк тигәйнем.

Регина. Питер? Ул шулай баймы икэн ни? Кайзан алдым ти?

Буранбай. Бэй, мин следовательдер шул унан кайзан алганын хорап торорға?

Регина. Кара әле, иртәгә... әй юк, был аксаларзы үзең дә тот. Югалтма. Иртәгә төшкәрәк безгә тағы килерһең, яраймы. Куркма, мин бер кемгә лә әйтмәм.

Буранбай. Иртәгә лә бал эсерәһеңме? Бигерәк шәп һинең балың. Башты әйләндереп ебәрә.

Регина. Таза балдан ғына эшләнгән бит ул. Эсерәм, эсермәй ни.

Буранбай. Регина еңгәй, һин катын кеше, бәлки миңә ярзам итерһең, ә?

Регина. Н-нисек?

Буранбай. Теге ни, кәләш алғанда тием. Әллә һин әйтеп карайһыңмы. Мин йә эште бозоп куйырмын. Тәүзә ауылға килтерәйем дә шунан һин...

Регина. Әйе шул. Борон-борондан еңгәләр димсе булған. Ауылға килгәс тә миңә әйтерһең. Һөйләшермен.

Буранбай. Мин... кәзәмде ашатмағанмын да. Көнә буйы бында йөрөнәм. Кайтайым.

Буранбай сыға. Регина тиз генә өстәлде йыйыштыра.

Регина (*үз алдына*). Кайзан килгән был әмериканис? Ауырымаған башка тиер таяк! Зөләйха белеп әйткән, тәүзән үк ышанырға кәрәкмәгән. Ана бит, берәйһен үлтереп аксаһын талаған да кайһылай шәп булып эскеселәргә таратып йөрөй. Шәп иттем әле. Иртәгә Зөләйха милиционер-зарзы килтерһә, тотабыз каракты.

Сыға.

Һигезенсе күренеш

Питер менән Тимур мунсанан кайтып инәләр. Қызмаса булғандар. Питер «Иртә буран» йырын йырлап маташа. «Буран, буран» тигән һүзен генә әйтә. Тимур көлә. Қулында баяғы банка. Эсеп бөтмәгән-дәр. Шуға алып кайтқан. Тимур өстәл өстөнә банканы ултырта. Тимур сәй килтерә, бал ултырта. Икәүләп ултырып сәй эсәләр. Берзе эсегән бал да эсеп ебәрәләр.

Питер. Тәмле!

Тимур. Башкорт балы бит ул. Бөрйән токомло бал кортонан.

Питер. Беззә ундай тәмле бал юк.

Тимур. Белгең килһә, ана шул һеззәң Америктан килеп ошо бал кортон һатып ала торғайнылар. Һалкын кышка сызамлы, егәрле, ауырыузарға бирешмәс бер бал корто ул.

Питер. Беззә үрсер микән ул?

Тимур. Юк, юктыр. Һеззә моғайын беззәге кеүек сәс-кәләр юк?

Питер. Әле бындағы йылға, күл һыузарын карап, составын тикшереп бөтмәнем. Һауағыз саф. Ер шарында бер ерзә лә бындай таза, зыянлы кушылмалары булмаған саф һауа юктыр ул. Ә басыузағы тупрағығыззы тикшерзем. Микроэлементтар, тоззар, хатта көмөш бар. Беләһеңме, бындай тупракта үскән ашлык — һаулык өсөн бик файзалы. Тик...

Тимур. Нимә тик?

Питер. Был басыузарзы алып китеп булмай. Һезгә бында иген, арыш, кукуруза кеүек ашлыктар сәсергә ине. Дарыу үлөндәре лә һәйбәт инде ул.

Тимур. Элек ни, барыһы ла үсте бында. Арышы ла, һолоһо ла тигәндәй. Хәзер техника юк.

Питер (*тәзрә янына килеп*). Кисә мине Буранбай анау тау башына алып менде. Тәбигәт — ис китмәле! Һеззә туристик маршрут асырға була. Беззә, Америкала, бындай матур урынды күрһәләр, әллә кәсан зур кунакһарайзар асып, туристарзы йәлеп итерзәр ине.

Тимур. Һин кайһылай шәп кешәһең әле ул. Мин дә тап һинең кеүек уйлап йөрөй инем. Әллә безгә ярзам итеп ебәрәһеңме?

Питер. Нисек?

Тимур. Туристтик эште асырға, тием. Һеззә байзар аксаһын кайза куйырға белмәй. Әйзә безгә ял итергә кил-һендәр. Бында тормош гөрләп китер, ә?

Питер. Уйлашырға кәрәк.

Тимур. Былай итәйек. Һин үз ереңә кайт та туристар бар тип хәбәр ебәр. Без бында каршыларбыз уларзы.

Питер. Әйзә шуның өсөн! (*Алған сакта бал өстәлгә сайпылып түгелеп китә.*)

Тимур өстәлгә йәйелгән америка гәзитен алып, һыуын изәнгә һелкә.

Питер. Тукта, тукта, был ниндэй гэзит?
Тимур. Кисэ посылка эсендэ килгэйне.
Питер. Карарга яраймы?
Тимур. Укы, укы. Мин барыбер белмәйем.
Питер (*укый*). «...яр буйындағы ауылды һыу басқан. Унда йәшәүсе Питер Мончо менән Стив Браун гәйеп булғандар, тип белдергән Питерзың катыны. Улар бер көн алда диңгезгә балыкка сыккан булғандар. Эзләнеүзәр дауам итә. Һыу уларзы күмеп киткән булырға тейеш...» (*Тауыш сәхнә артынан сыға. Ул үз телендә укый бит.*)
Тимур. Ниңә йөзөң ағарынып китте. Насар хәбәр бармы әллә?
Питер. Юк, юк... миңә... безгә кайтырға кәрәк. Тиз!!
Тимур. Әле генә ер-һыузы өйрәнәм. Булам әле тигәйнең бит?
Питер. Стив... табырға... таузағы кыуышта.
Тимур. Кыуышта? Дусыңмы?
Питер. Әйе. Һеззә компас юкмы?
Тимур. Ниндэй компас? Теге үзе кызып янған һыйыр тизәгеме ни?
Питер. Юк та. Ориентировка. Табырға. Мин азаштым бит. Компасым каянан төшөп юғалды.
Тимур. Тукта! Дусың калған кыуыш янында йылға бар инеме?
Питер. Бар ине.
Тимур. Ә берәй ел тирмәне һымак нәмә юк инеме?
Питер. Тирмән? Ә... Санчо Пончо. Тирмән бар ине. Әллә беләһегезме?
Тимур (*тәзрәгә якын килтереп*). Ана-ау таузы күрәһеңме?
Питер. Күрәм!
Тимур. Бына шунда инде һин һөйләгән кыуыш.
Питер. Алысмы?
Тимур. Ике, өс сакрым бар. Бөгөн атты табыш алып кайтам да иртәгә иртәнсәк бергәләп барырбыз. Бөгөн хәл йый!
Питерға урын күрһәтә, үзе икенсе бүлмәгә сыға. Питер бер үзе. Караутка ята. Ут һүнә.
Күренеш: ак кейемдә ике катын һәндәрә алып сыға. Питер за ак кейемдә. Уны ипләп һәндәрәгә һалалар. Диңгез шаулаған тауыш ишетелә. Алыста зәңгәр ер күренә. Питер: «Был Марсмы?» Катын тауышы: «Марс, Марс! Һин ошонда кал. Кайтма! Һин беззәң өсөн үлгәһең. Безгә акса кәрәк... кәрәк... кәрәк...» катындар көлөшә-көлөшә сығалар. Питер: «Эльза! Эльза!...» — тип сакыра.
Ут яктыра. Иртә таң. Зөләйха караут янына килеп Питерзы уята.

Зөләйха. Питер! Питер? Буранбай Питер тигәйне.
Был мин — Зөләйха бит.

Питер уянып китә. Карауат янында матур итеп кейенгән Зөләйха
тора. Йөзө шат.

Питер (*тороп ултыра*). Был төшмө, өнөммө? (*Күз-
зәрен ыуғылай.*) Ә Марс?

Зөләйха. Марс? Марстаһың да инде.

Питер. Ә Эльза... кайза?

Зөләйха (*тирә-ягына каранып*). Эльза? Бында бер
кем дә күренмәй. Кем ул?

Питер. Эльзамы? Калифорнияла.

Зөләйха. Һин Марста. Был Америка түгел. Эльза
юк. Питер уян! Был мин — Зөләйха!

Питер. Әйе. Аңланым. Эльза юк. Страховка аксаһын
алырға теләй. Эльза!

Зөләйха. Һин мине исләйһеңме?

Питер. Юк, белмәйем.

Зөләйха (*күңелһез*). Ә миңең һуңғы хатымды исләй-
һеңме?

Питер. Хат? Ниндәй хат?

Зөләйха. Һин... һин Питер түгелме?

Питер. Питер.

Зөләйха. Интернет аша бер кыз менән хат алыш-
тыңмы?

Питер. Ә һин уны кайзан беләһең?

Зөләйха. Һуң шул кыз мин инем бит!

Питер. Эзольда?

Зөләйха. Юк, мин — Зөләйха. Оноттоңдамы ни?

Питер. Ул бит Германиянан ине. Ә был Марс. Урал.
Русия.

Зөләйха. Һин... һин өс йыл буйы. Һиңә ышанып
ниндәй матур хаттар яззым.

Питер. Зулейха, ғәфү ит. Ә ул Питер кайзан ине?

Зөләйха. Американан.

Питер. Америка зур ил.

Зөләйха. Мичиган калаһынан.

Питер. Бына күрзеңме? Мин — Калифорниянан.

Зөләйха (*күңелһез*). Йәл. Уның да исеме Питер ине.
Килеүен көтә инем.

Питер. Ә һин миңә окшайһың. Һин бик сибәр кыз.

Зөләйха. Шулаймы? Рәхмәт.

Питер. Бынан нисек... берэй поезд, самолетка ултырырға юлды өйрәтһәң... Питерға сәләмендә еткерермен.

Зөләйха. Өйрәтермен. Тик сәләм кәрәкмәй. Әгәр яратһа, үзе килер. Килмәһә, табырмын.

Питер. Кемде?

Зөләйха. Ул бит үзем киләм тип хат язғайны. Килмәһә үзем барам Америкаға. Мине лә алаһыңмы?

Питер. Китмә унда.

Зөләйха. Нимәгә? Унда насармы ни?

Питер. Насар түгел. Бында һеззә иркенерәк. Халык та матур күнелле. Бер-беренә ярзам итергә әзер торалар. Ер иркен. Әгәр тегендә кәләшем булмаһа, мин бында йәшәргә лә калыр инем.

Зөләйха. Йәшәргә? Беззәме? (Көлә.) Ошо ташландык утраузамы? Нисек йәшәмәк булаһың?

Питер. Көлмә, Зөләйха, көлмә. Һез бит алтын өстөндә ултыраһығыз. Берегез зә шуны аңламай. Йәки аңламағанға һалыша. Беззә булһамы шундай матур тәбиғәтле урындар?! Беззә күптән туристик маршруттар асырзар ине. Египетка йөрөгән кеүек туристар килер ине.

Зөләйха. Ә һин ул тәбиғәтте лә күрәп өлгөрзәнмө ни?

Питер. Буранбай күрһәтте. Шәп!.. Кара әле. Беззәң башта бер идея тыузы. Әйзә буласак туристик фирмабыздың директоры бул.

Зөләйха. Ысынмы? Мин дә үзебеззәң тәбиғәткә ғашик. Ә аксаны кайзан алырбыз?

Питер. Уныңы миңә эш. Ризамы?

Зөләйха. Риза! (Шатланып көлә.) Ә маршруттар буйлап кем алып йөрөр?

Питер. Уныңынмы? Ана Буранбай килештерә. Әйзә уға кушайык.

Зөләйха. Эйе шул. Етмәһә шәп баянсы ла ул. Кистәрән туристардың күңелен йыр-бейеү менән асыр.

Питер. Булды. Мин кайтам да қағыззар әзерләй башлайым.

Улар тәзрә янына киләләр.

Зөләйха. Кара, күрәһеңме, анау каялы тау башында төп бинаны урынлаштырайык.

Питер. Ә тегендәрәк, йылғаға якыныраҡ, туктап ял итеү базаһы төзөрбөз...

Шул сак тау башында төтөн күрөп калалар.

Зөлэйха. Питер, кара эле. Анау тау башында нимэ-лер яна буғай.

Питер. Эйе шул. Унда берэй ауыл бармы?

Зөлэйха. Юк! Берэй бесэн кэбэне генэ булмаһа. Йә-һәтерәк Тимур ағайға әйтергә кәрәк. Пожар! Тимур ағай, тиз генэ килегез!

Тимур умарта дымарын тотоп йәһәтләп килеп инә.
Төтөнө сығып тора.

Тимур. Күрәм, күрәм... Кайза Буранбай? Мин хәзер. Атымды эйәрләйем дә... Буранбай күрәнһә әйтегез. Артым-дан килеп етһен!

Зөлэйха. Ярай, Тимур ағай!

Тимур (*Питерға*). Ә һин... һин бында көтөп тор. Аңланыңмы?

Питер. Ярай. Көтәм!

Тимур йәһәтләп сығып китә.

Зөлэйха (*тағы ла тәзрә янына килеп*). Тау башында нимэ яныр икән? Касандыр бик борон заманда унда һыу тирмәне булған ти торғайны әсәйем. Урман ғына янмаһа ярар ине.

Зөлэйха. Питер! Мин Буранбайзы эзләп табып шун-да ебәрәйем эле. Тимур ағай бер үзе бит.

Питер. Бар, бар! Мин бында ғына көтөрмөн.

Питер бер үзе кала. Килеп компьютерзы токандыра.

Питер (*хат яза*). «Фэйни! Был мин — Питер. Мин һинең атайың менән әсәйең янында. Буранбай за бар. Марстамын. Эльзаны табып әйт эле. Ошо адрес менән миңә хат язһын. Бөгөн үк!»

Эльза, Эльза! Шулай тиз генэ мине ерләргә уйланың-мы? Моғайын мине тизерәк кайтарыр өсөн шаяртып кына прессаға шулай хәбәр иткәнһендер. Бик һағындырзың. Һиңә үпкәләремдең эзе лә калманы. Тик кайтып кына етә-йем эле. Устарымда ғына йөрөтөрмөн үзеңде. Ысын! Һине нисек яратыуымды белер, тойор өсөн миңә шулай алыска сығып китергә кәрәк булғандыр. Кайтырға, кайтырға кәрәк!

Ут һүнә.

Икенсе бүлек

Беренсе күренеш

Шул ук йорт эсе. Питер, уның артынан һайғау тоткан Буранбай килеп сыға.

Буранбай. Үлтерәм мин һеззең икегеззе лә.

Питер өстәл астына йәшенә.

Питер. Мы не хотели. Буранбай, теләмәгәйнек. Стив әйтте бит, әйт, күпме кәрәк?

Буранбай. Күпме кәрәкме? Миңең ғүмерем буйына алыс тауға берәмләп ташыған бүрәнэләрзең хақы бар тип уйлайһыңмы? Миңә, бер үземә еңел булған тиһеңме?

Питер. Әйт, әйт, нимә кәрәк һиңә?

Буранбай. Тау башындағы ел тирмәне кәрәк. Бер быуат элек миңең ата-бабаларым унда һыу тирмәне эшлэгән. Шул тирмән көсө менән ашлыкты онға әйләндергәндәр. Икмәкте беләһеңме, чисбургерзан башка нәмә ашамаған америка комағы! Икмәк. Арыш икмәге! Шуны ашап кына тере калғандар. Сык унан!

Питер. Һукмайһыңмы?

Буранбай. Юк. Үзең бит кыззырзың. Нимәгә кәрәк ул тирмән тип.

Питер. Мин... уны Дисней Ленд һымак. Балаларзы әүрәтеү өсөн тип уйлағайным. Унда водопад... шарлауык юк бит?

Буранбай. Нимәгә һиңә шарлауык?

Питер. Һин һыу тирмәне тинең.

Буранбай. Элек шулай булған. Хәзер, йылға һайык-кас, мин шул урында ел тирмәне эшлөгәйнем. Аңлайһыңмы? *(Кулын вертолет һымак өйөрәлтәп күрһәтә.)* Ел тирмәне.

Питер. Нимәгә?

Буранбай *(һайғауын һелтәй)*. Бына һинең кеүек аңра баштарға.

Питер. Ғәфу ит инде, Буранбай. Мин түгел бит, ана, Стив усағын һүндереп бөтмәй йоклап киткән.

Буранбай. Без барып өлгөрмәгәндә, Стив үзе лә янып китә ине. Аяғын һындырған бит. Йүтергәндә сокорға эләккән.

Питер. Ул...килмәнеме ни?

Буранбай. Юк, ана Тимур ағай больницаға алып китте. Бына рюкзагығыз.

Питер. Аяғы төзәлмәйенсә тағы кайта алмайбызмы?

Питер рюкзакты карай. Уның бер мөйөшө янған.

Питер. Паспорт. Минең паспорттым... янған. Бер мөйөшө генә калған.

Башын ушлап ултыра төшә.

Буранбай. Паспорт ул қағыз қисәге. Яңынан эшләтеп була, ә бына һин ун биш йыл буйы йөрәк йылығын биреп эшлэгән йән қисәгең яһна нимә эшләрһең?

Сығып китә.

Икенсе күренеш

Питер бер үзе ултырып кала. Зөләйха инә.

Зөләйха. Бына... ниндәй тырыш егет булған бит Буранбай. Бер үзе ниндәй алысқа матур итеп ел тирмәне эшлэгән. Шуға ла ауылдан китмәгән инде.

Питер. Әйттем бит. Бындай ожмах һарайы кеүек матур тәбиғәтле ерзә бер ниндәй зә завод, фабрикалар кәрәкмәй. Бары тик кәзерләп кенә һаклап, туристик маршруттар асырға кәрәк.

Зөләйха. Буранбай шуның өсөн яһағандыр за был тирмәнде. Ул шундай бейектә бит ул. Унан бөтә тирә-як ус төбөндәгеләй күренә.

Зөләйха Питерзың башынан һыйпай. Шул сак ишектә Тимур күренә.

Тимур. Камасауламаныммы?

Зөләйха. Юк, юк, Тимур ағай. Без былай ғына. Был икенсе Питер икән.

Тимур. Ә-ә-ә. Шулаймы ни? Беззең Фәнил дә кайтып киләлер?

Зөләйха. Касан?

Тимур. Әйзә карайык. Бәлки юлға сыккандыр за.

Компьютерзы кабыза. Почта карай.

Тимур. Бер хат бар. Тик Фәнилдән түгел. Зөләйха, кара әле? Һиңәлер?

Зөләйха. Әйе, бар. Тик миңең танышым түгел дә. Ниндәйҙер Эльзаның хаты яңылыш килеп әләккән.

Питер. Эльза? Мөмкинме? (*Карай.*)

Зөләйха. Был хат инглиз телендә язылған. Моғайын уғалыр.

Тимур. Кәләшеңме әллә?

Зөләйха. Әйе.

Тимур. Һинән һорамайым да.

Питер (*бирелеп китеп хат укый. Йөзө яктыра бара.*)
Якшы. Мин уйлағанса икән. Кәләшем имен-һау. Тик...

Тимур. Нимә?

Питер. Яуап хаты язырға ине.

Тимур. Яз һуң. Тәүгеһен язғанда рөхсәт һорамағанһың бит!

Питер. Рәхмәт. (*Яза.*) Булды! Ебәрзем. Документтарыңдың копияһын ебәр, тинем. Янғын тип аңлатып тормаһың. Юғалттым ғына тинем. Мин бит документһың кайта алмайым. Өстәүенә Стив больницаһа.

Тимур. Ә Буранбай кайза?

Питер. Белмәйем. Сығып китте.

Тимур. Кызыу нәмә берәй эш бозоп ташламаһын. Карап киләйем әле.

Сыға.

Зөләйха. Ни эшләргә уйлайһың?

Питер. Иң тәүҙә Буранбайға ел тирмәнән яңынан эшләшергә кәрәк. Унан Стивтың хәлен белешергә.

Зөләйха. Документ юлларға.

Питер. Әйе. Мөмкин булһа. Һин иртәгә райондан белешеп кил әле? Мә, ошо калған киҫәкте ал да.

Зөләйха. Ә һин?

Питер. Миңе беренсе милиционер шунда ук тотоп бикләйәсәк. Мин бит башкортка окшамағанмын (*көлә*).

Зөләйха. Ярай.

Питер. Рәхмәт. Ә мин бында Буранбай менән...

Зөләйха. Мин дә озаклап киттем. Һине күрәм тип кенә килгәйнем. Һине теге хат алышқан Питер тигәйнем дә. Ул да озакламай килермен тип хат язғайны.

Питер. Көтәһеңме?

Зөләйха. Әллә, әйе лә, юк та. Җүмерендә лә бер күр-мәгән кешене көтөп буламы?

Питер. Ниңә кейәүгә сыкмайһың, Зөләйха? Һин бик матур кыз. Холкоң да һәйбәт.

Зөләйха. Әллә, әлегерәк Фәнилде окшатып йөрөгәй-нем. Ул ана америкка китте. Дустар ғына булып калайык, тине.

Питер. Ә һин беләһеңме?.. Һине бер егет өзөлөп ярата. Кәләш итеп алырға уйлай.

Зөләйха. Ә һин... кайзан беләһең?

Питер. Үзе әйтте.

Зөләйха. Кем ул?

Питер. Әйтмәйем. Үзе әйтер. Һәйбәт егет. Күңеле матур. Кулынан бар эш тә килә. Уға кейәүгә сыкһаң үкенмәс-һең. Донъя көткәндә ана шундай егәрлеләр яһында еңел була.

Зөләйха. Азырак һизенәм, тик...

Питер (*тәһрәгә карап*). Ана, Буранбай килә.

Буранбай инә.

Буранбай. Питер, ана һине Тимур ағай сакыра. Бал корто карашырға, ти.

Өсөнсө күренеш

Питер сыға.

Зөләйха. Буранбай, һин... һинең оста куллы икә-неңде белмәгәйнем. Хәзер нимәгә ошо ауылға йәбешеп ятыуыңды аңланым.

Буранбай. Ел тирмәне өсөн генә тип уйланыңмы? Уһыһы ла бар. Тик мин... бер кызға ғашик булғайным. Шуға... унан алыс китә алмайым. Бер һисек тә.

Зөләйха. Кем икән ул? Марстамы?

Буранбай. Юк, Марста ла, Юпитерза ла түгел, ми-нең күңелемдәге планетала йәшәй ул.

Зөләйха. Ой, кызык!

Буранбай. Ысын! Бына күрерһең. Тиззән кәләш итеп тә алырға уйлайым.

Зөләйха. Кемде?

Буранбай. С-сер. Беләһеңме, Зөләйха, бына мин ул кыззы кәләш итеп алһам, билләһи, түрзә генә ултыртып куйыр инем. Кулымдан бәтә эш тә килә. Малың табыр инем. Нисәнсе йыл инде уға йөрәк серемде аса алмай интегәм. Хатта гуйға тип акса ла әзерләнем.

Зөләйха. Ысынмы?

Буранбай (*кесәһенән акса сыһара*). Бына 30 мең. Азак тағы табырмың. Эшләй башлағас.

Зөләйха. Ә кем ул кыз? Бәлки мин дә беләмдер?

Буранбай. Мин уға бына ошондай сағында ук ғашик булғайным. Бер концертта матур итеп йырлағайны. Нисәмә йыл йөрәк серемде аса алмай интегәм (*кесәһенән фото сыһара. Зөләйхага бирә*). Бына!

Зөләйха. Карасы? Ул концертты онотоп та бәткәнмен инде (*хәтерләп*). Әйе, исләнем. Теге ни «Өфә калаһы ни өсөн матур...» тип йырлағайным. Миңә бир был фотонь. Истәлек бит.

Буранбай. Ал! Йөрәгемдә ошондай фотолар күп ята ул. Барыһында ла — һин.

Зөләйха. Белгең килһә, ул сактарза мин дә һиңә азырак ғашик булып йөрөй торғайным. Йәшереп кенә. Безең кластан тағы ла биш кыз һиңә ғашик инеләр. Шаршау ярығынан һинең баян уйнағаныңды озак итеп карап тора торғайнык.

Буранбай. Азак окшатмай башланыңмы?

Зөләйха. Үзең бит ... йыш эсә башланың. Мине эшкә һанамай башка кыззар менән йөрөнөң.

Буранбай. Улар менән вакыт үткәрәү өсөн генә. Һиңә якын барырга ла курка инем.

Буранбай Зөләйха алдына килеп тезләнә.

Буранбай. Зөләйха! Йөрәгемдә бирергә әзермен! Валлаһи, һинең һүзеңдән сыкмам. Эсеүемдә лә ташлайым. Ысын! (*Шул сак Регина инә. Шым ғына тыңлап тора.*) Сык миңә кейәүгә!

Зөләйха (*Регинаны күреп кала*). Абау, бынау Буранбайзы.

Буранбай за Регинаны күреп кала.

Буранбай. Ней. Безгә кисә үзәктән бер спектакль әзерләргә кушкайнылар. Шуны кабатлайбыз.

Регина. Шулайзыр шул.

Зөләйха. Миңә кайтырға вақыт.
Буранбай. Әйзә, озатып қуям.

Икәүләшәп сығып китәләр.
Питер инә. Ак халат кейгән. Кулында бал корто рамаһы.

Питер (*Регинаға*). Кайза қуяйым?

Регина. Ныймай калдымы? Куй бына табакка...
(*Табак алып сына.*)

Питер. Ә кайза улар?

Регина. Кемдәр?

Питер. Буранбай... Зөләйха.

Регина. Яланға сәскә йыйырға киттеләр.

Питер. Сәскә. Якшы, якшы! Регина апай! Һезгә зур рәхмәт инде. Сәйгегез зә, балығыз за тәмле. Береһе лә бушка килмәгән. (*Кеҫәһенән акса сығарып.*) Бына, бөтә изгеләктәрегез өсөн.

Регина. Юк, юк. Алмайым. Беззә юлаусыны ашата-эсерәләр, хак һорамайзар.

Питер. Беззә лә шулай. Тик ... түләргә мөмкинселеген булып та буш ашау беззә гонаһ һанала.

Регина. Әлләсе?

Питер. Алығыз. Ихлас күңелдән. Рәхмәт йөзөнән. Ана умарталарға берәй нәмә алырһығыз.

Регина. Рәхмәт инде. Акса артык булмаҫ. Фәнилде каршылайһы бар. Иртәгә Тимур базарзан табынға емештәр алып кайтыр.

Питер. Борсолмағыз. Кәрәк булһа тағы ла бирермен. Тик әлегә был турала бер кемгә лә әйтмәгез.

Регина. Ярар. Үзең әйтерһең. Йә Фәнил кайткас кире кайтарырбыз.

Питер. Мине Тимур көтәлер (*сыға башлай*).

Регина. Әйзә, көн кисләп бара. Мин дә булышайым һезгә.

Икәүләп сығалар.

Дүртенсе күренеш

Сәхнә яктыра. Бер аzzан радионан «Сәләм әйт тыуған яғыма» йыры ишетелә. Шау-гөр килеп Фәнилде каршы алып кайтып киләләр. Иң тәүзә өйгә Буранбай баяны менән инә лә туш уйнай башлай. Унан һуң Фәнил, артынан атаһы, әсәһе, Питер, азактан Зөлхизә инә. Атаһы Фәнилдәң сумкаһын тоткан. Әсәһе плащын эләктергән.

Регина. Төклө аяғың менән, улым. Бына кайтып та еттек.

Тимур. Уф, улай озак йәйәү йөрөгән юк ине. Таксист ней ауылдың теге осонда калдырып китте лә барзы бит.

Фәнил. Гаумы, тыуған йортом! Йәйәү килеү һәйбәт булды әле. Бәтә ауылды күрзәм. Тик кешеләр генә осраманы.

Тимур. Һинәң кайтмағаныңа ике йыл да үтеп киткән икән. Ул сакта әз-мәз кеше калған ине. Хәзер бына без зә Буранбай ғына калдык.

Фәнил. Нисек инде?

Тимур. Шулай. Барыһы ла эшкә тип калаға китте. Ғаиләләре менән. Бында ней магазины ла, мәктәбе лә ябылды бит.

Фәнил. Ә колхоз?

Тимур. Банкрот. Йә куй әле. Азак һөйләшербез. Регина, сәй әзерме?

Регина. Әзер, әзер. Зөләйха менән табынға тезеп кенә сыккайнык. Кана, сәйзе генә токандырайым да (*аш бүлмәһенә сыға*).

Зөләйха (*Фәнил янына килеп*). Фәнил, ә һин нисә көнгә кайттың?

Фәнил. Белмәйем. Зөләйха, һин кайһылай матурайып киткәнһең. Әллә кейәүгә сыктыңмы?

Зөләйха. Юксы? Бында хәзер егеттәр юк бит. Калаға киткем килмәй. Әсәйем ауырый.

Фәнил. Әлек урам тулып йырлашып йөрөгән йәштәр кайза булған?

Буранбай. Эй, Зөләйха, егеттәр юк тигән була. Бына мин бар за инде. Инде һиңә кем кәрәк?

Фәнил сумазанын аса. Бүләктәр тарата.

Фәнил. Әсәй, кил әле.

Регина килеп сыға.

Фәнил. Бына һиңә. Үзе кырка, үзе турай торған асыллы машина. Найсер дайсер тип атала.

Регина. Рәхмәт, улым.

Фәнил. Атай, һиңә урамда башкорт көйзәрен тыңлап йөрөү өсөн плеер. Унда коштар тауышын яззырып та алып була. Кино ла, фото ла карайһың.

Тимур. Рәхмәт. Үзең өйрәтеп бирерһең.

Фәнил. Зөләйха. Кил әле. Һиңә бына сәсенә заколка менән битте йәшәртә торған крем. Буранбайға, әһә таптым. Бик матур футболка. Инглизсә былай тип язылған: «Кайза барһам аяктарым гел тарта тыуған якка». Тыуған яғына тоғро кешегә как раз.

Буранбай. Эй рәхмәт төшкөрө. Быны йыр менән булһа ла йыумай булмай.

Баян уйнай. Фән Вәлиәхмәтов репертуарынан «Тыуған якка йышырақ кайтайык» йырын йырлай. Кушымтаға барыһы ла кушыла.

*«Атай картка күлдәк, әсәйлә шәл
Күстәнәскә тәмле сәй алайык.»*

Регина. Фәнил улым, әйзә инде сәйең һыуына.

Фәнил, Тимур, Регина сығалар. Буранбай, Питер, Зөләйха кала.

Буранбай. Питер! Теге юлы кызғаным өсөн гәфү ит!

Питер. Ярай, улай ғына була инде. Мин үзем дә шулай кызыу ул.

Буранбай (*Зөләйханың кулдарынан тотоп*). Мин һиңә һөйләгән һылыу кыз ошо инде. Буласак кәләшем.

Зөләйха. Булмайырақ торһон әле. Тәүзә һынаузы үтәһең.

Питер. Ниндәй һынау. Һеззә шундай йола бармы?

Зөләйха (*шаян*). Бар шул. Тәүзә үзен күрһәтһен. Әсеуен ташлаһын.

Питер. Буламы?

Буранбай. Була ла ул ...тик...

Зөләйха. Нимә тик?

Буранбай (*Зөләйхаға*). Һин миңә кейәүгә сығырһыңмы?

Зөләйха. Гид булып эшләй башлаһан, бәлки сығырһымын да.

Питер. Иртәгә үк кәләшемә хәбәр итәм. Мин әлегә барыбер Рәсәйзән сығып китә алмайым. Документтар әзер түгел. Стив ауырый. Эльза үзе килһен. Страховка аксаһын алһын да. Туристтик фирманың сметаһын төзөргә кәрәк. Эльза бик шәп экономист ул.

Буранбай. Кайһылай күңелле булып китте әле. Терелә, терелә былай булғас ауылыбыз.

Аш бүлмәһенән Регина, Фәнил, Тимур инә.

Регина. Зөләйха, барығыз һез зә күстәнәстәрзән ауыз итегез!

Зөләйха. Әйзәгез!

Буранбай, Питер, Зөләйха сыға.

Тимур. Фәнил, теге хатка язған аксаларзы бирзеләрме һиңә, юкмы?

Фәнил. Ниндәй акса?

Тимур. Гонорармы шунда. Марска оскан космонавтарзан хәбәр килдеме?

Фәнил. Бер зә белмәйем, атай. Наман да хәбәр юк ине. Көттөм, көттөм дә кайтырға булдым да куйзым. Һез улай аксаһыз кайтқан тип уйламағыз. Карточкала бер аз бар инде ул.

Регина. Уныһын тотонмайыраҡ тор. Кәләш алаһың да бар.

Фәнил. Кәләш? Әйе, дөрөс. Карармын!

Регина. Карамын, тип ни. Безгә америка килене алып кайтмашһың бит? Ана, үзебеззә лә матур кыззар күп. Зөләйха ғына ла үзе ни тора!

Фәнил. Әсәй, азак...

Тимур. Булһа йәшермә. Атыу әсәйең һиңә кәләш димләй башлар.

Фәнил. Тегендә бик һәйбәт таныш кызым бар. Ул американ түгел. Рәсәйзән. Атаһы урыс, әсәһе башкорт. Кургандан килгән.

Тимур. Курган тиһеңме? Матур яҡ ул.

Регина. Улай булһа бер хәл.

Регина. Фәнил, улым, безгә кәңәш ит әле, без бына ошо умартасылыкты зурайтып, күпләп корт алып бер эш асып ебәрәйек тигәйнек. Нисек башларға белмәйбез?

Фәнил. Ысынмы? Бик изге эш. Тегендә миһең бер дуһымдың шундай фирмаһы бар. Кәңәш һорарға була.

Регина. Һин әле булаһыңдыр бында?

Фәнил. Булам. Питер менән һөйләшәм дә, бергә киттербез.

Тимур. Бер аз ятып ял ит. Азак тау яғына сығып йөрөп килерһең.

Фәнил. Юк инде... мин бында йоклап ятыр өсөн килмәнем.

Аш бүлмәһенән сығалар.

Буранбай. Рәхмәт, Фәнил, күстәнәсенә. Кайтайым. Әйзә, Зөләйха.

Зөләйха. Һау булығыз. Рәхмәт! *(Сығалар.)*

Регина. Бызауымды карап инәйем.

Икеһе лә сыға.

Бишенсе күренеш

Питер менэн Фэнил генэ кала.

Фэнил. Ни эшлэргэ уйлайһың?

Питер. Белмәйем. Страховка аксаһын да юғалткы килмәй бит әле. Хәзер генэ кайта ла алмайым. Паспорт юк. Стив дауханала. Хәзер генэ кайтһам булыр ине. Мине унда тулкын йыуып океанға алып киткән тип уйлайзар.

Фэнил. Әйт!

Питер. Әллә паспортты алыштырып, бында калырмамы икән?

Фэнил. Бында? Бөтөнләйгәме? Ошо короған ауылдамы?

Питер. Короған тимә. Һеззең ауыл алтын өстөндә ултыра. Ере иркен. Ыгуы таза. Тәбиғәте иҫ китмәле.

Фэнил. Әллә ошонда төпләнергә уйланыңмы?

Питер. Ни өсөн қасып китеп бөткәндәрҙер, аңламайым. Мин бында туристик фирма асыр инем...

Фэнил. Ысынмы? Ә сығымдарҙы кайзан?

Питер. Страховка нимә өсөн?

Фэнил. Аңланым. Улай булғас, Эльзаны бында сақыраһың инде.

Питер. Сақырайым тигәйнем шул. Нисек уйлайһың?

Фэнил. Шәпләккә шәп уй. Тик, бындағы халықты нисек эшкә йәлеп итерһең икән? Китешеп бөткәндәр бит.

Питер. Ә мин ике етәксене таптым да.

Фэнил. Кемдәр?

Питер. Культура йәһәтенән Буранбай, реклама, ижади эштәрҙе Зөләйха алырға риза.

Фэнил. Үзеңсе?

Питер. Мин — генераль директор. Бөтә ойоштороу эштәрен үз өстәмә алам. Сит илдәрҙән дә туристар йәлеп итергә кәрәк.

Фэнил. Уйзарың шәп. Тимәк, бында калаһың?

Питер. Шулай яҡшы һымак. Һин нисек уйлайһың, дуҫ? Кайтып полиция кулына бирелергәме әллә?

Фэнил. Бына атайым менән әсәйем умартасылыкты йәнләндерерә тураһында хыялланалар. Их, Питер, әгәр зә ошо эштәрҙе атқара алһаҡ, Марс ауылы ла терелеп китер. Эш урыны булһа, йәштәр кайтып төпләнер ине.

Питер. Беләһеңме, Буранбай миңә анау тау башына менеп, басыузарҙы күрһәттә. Һеззекеләр унда дарыу үләндрә сәсә икән.

Фәнил. Кемдәр?

Питер. Һуң һинен атайың, әсәйең...

Фәнил. Йә-йә, кызык!

Питер. Тик ул үләндәрзе йыйып эшкәрткән кеше юк. Бер аз уйлаштырғанда файзалы сәйзәр эшләүсе фирма асырға ла була.

Фәнил (*йәнә көйә баһлай. Ниңә ул идеяларҙы Питер айтә, ул түгел*). Шәп! Кара әле Питер, ә нишләп ошо идеяларҙы Америкала сакта тормошка аткарманың? Ниңә турист, геолог булып киттең әле?

Питер. Америкала бындай зур ташландык ерзәр юк. Барыһын да кемдер биләй. Ерзе һатып алыуы бик ким-мәткә төшә. Етмәһә, бындай матур тәбиғәт тә юк унда. Бында бик күп акса эшләргә була. Фәйни! Фантастика!

Фәнил. Һине буш ерзәр кызыктырҙы инде.

Питер. Әйе шул. Әрәм булып ята бит.

Фәнил. Яһа ни. Ниңә безең ергә кызығаһың? Ул ерзәр безеке, белденме? Безеке. Американыкы түгел.

Питер. Һинекеме ни? Һин дә ана киткәнһең. Ә кемгә кәрәк ул һезең ерегеҙ? Файзаһын күрмәгәс.

Фәнил. Берәй қасан күрербез әле.

Питер. Ташландык ергә әйләнгәс, урмандарҙы сытыр баһып үтмәслек булғасмы? Йылғалағы һыузар һайығып, короғасмы? Баһыузарҙы билсән баһқасмы?

Фәнил. Ә безең ерзә һинен ни эһең бар? Бар ана кайт та үзеңдә шулай телләш.

Питер. Ярай. Кайттым да, ти. Шунан. Минең төрмәлә сереүемде теләйһеңме?

Фәнил. Йә ярай. Қызмайык. Без кешеләр зә инде. Бында бер мин генә хәл итә алмайым. Ауыл советы бар. Уйлашайык, кәңәшләшәйек. Бәлки ысынлап та шулай итергә кәрәктер. Әйзә, анау тауға менеп төшәйек. Һағындырған.

Питер. Әйзә. Мин юлды беләм. Буранбайға рәхмәт (*сығалар*).

Алтынсы күренеш

Регина килеп инә. Кулында аркан. Уны бызау тартып өзгән.

Регина (*баузы ике өлөшөн ике кулына тотоп*). Хәлләнгән был бызау. Йәбешеп имә. Тартып айырайым тигән-

сә, аркан өзөлөп китте. Эллә бызау хәлләнгән, әллә арканы серек. Фәнилемде... кәләшем дә америкта ти бит әле. Бынау Буранбайы килеп кысылды. Зөләйханы димләр зә куйыр инем. Буранбайы ла йәл. Исмаһам былай йәтим йөрәмәс ине. Ай-һай аркан серектер. Яңыһын иштерергә кәрәк.

Тимур килеп инә. Кул йыуғыска килеп кул йыуа башлай.

Регина. Тимур, бынау арканды әйтәм. Нисәмә йыл йөрөй. Искергәндер. Бызау бер тарткайны өзөлдө лә куйзы.

Тимур (*кулын тастамалга һөртәп*). Тузғандыр... Ярай, яңыһын ишеп бирермен.

Регина. Фәнилде әйтәм. Кире америгына китеп кенә бара инде. Кәләшем дә шунда ти.

Тимур. Китһә китә инде. Аркан менән бәйләп тотоп булмай балаларзы. Күңелендә тыуған ер тойғоһо булмаһа, ни хәл итәһең? Бына Буранбайзы ағаһы күпме сакырзы Себергә. Эш тә, кәләш тә, фатир за була тине. Юк, китмәне бит. Ана әле кәләш тә тапты буғай.

Фәнил килеп инә.

Фәнил (*ашымын. Борсоулы*). Атай, иртәгә икәүләп район үзәгенә барайык әле.

Тимур. Берәй документ кәрәкмә?

Фәнил. Кәрәк шул. Һөйләшергә ине.

Регина. Питерың кайза калды?

Фәнил. Юлда Буранбай осланы ла үзенә алып кайтты. Зөләйха ла бар ине. Өсәүләп ултырып калдылар. Ул булмағанда һезең менән һөйләшеп алайым әле..

Тимур. Кызык. Йә, әйт.

Фәнил. Әсәй, һин дә тыңла. Бында минең өсөн һеззән дә кәзерле кешеләр юк. Эш былай тора. Питерзы мөмкин тиклем йәһәтерәк Америкаға кайтарып ебөрергә кәрәк.

Регина. Бәй-бәй, ул һинең дусың түгелмә? Кунак булһын. Бергәләп китерһегез.

Фәнил. Дусым шул. Әммә... уның паспорты юк.. Шуға тиз арала паспорт алып бирергә кәрәк.

Тимур. Уға кәрәк бит. Үзе йөрөһөн. Һин әле генә килдең дә?

Фәнил. Һуң, атай, әлегә барыһын да әйтә алмайым. Аңлатырмын. Барабызмы?

Тимур. Ярай һуң. Оло юлға тиклем йәйәүләп сығырға кәрәк булыр.

Регина тэзрэгэ карап.

Регина. Ah-ah, ауа-түнө Буранбай бында йүгересе? Берэй хэл булды микэн?

Ишектән ярһыған, куркынған Буранбай күренә. Килеп инеү менән.

Буранбай. Мин... теләмәнем. Үзе бит... кэзәмә бесән һалып кына ингәнемсә. Ух һине... мин ипләп кенә. Ауылса ғына һукайным. Коланы. Үлеп фәлән куйһа ни эшләйем инде. Мине яклашырһығыз инде.

Фәнил (*Буранбайзың яһанынан бөрөп һелкетеп*). Нимә булды? Һөйлә!

Регина уға стакан менән һыу килтерә. Буранбай уны эскәс, өстәл артына ултыра.

Тимур. Куркма. Һатмабыз. Һөйлә.

Буранбай. Теге кем әле? Питерзы... үлтерзем, шикелле.

Фәнил. Һин нимә? Шул ғына етмәгәйне.

Фәнил. Йә, һөйлә, нимә булды?

Буранбай. Мин кэзәгә бесән һалам тип кенә сыккайным.

Фәнил. Уныңһын ишеттек. Артабан.

Буранбай. Улар икеһе генә өйзә калды. Инеүемә теге хәшәрәт миңә Зөләйһамды...

Регина. Ыстағәфирулла... тфү, мәлғүнде. (*Тимурға.*) Тәртипле, һәйбәт кеше тигән була.

Буранбай. Зөләйһаны... косаклап тора ине.

Тимур. Шул ғынамы?

Регина. Шунан башлана ла инде. Шул ғынамы, имеш.

Тимур. Шуның өсөн генә һуктыңмы тиём дә?

Буранбай. Әллә нимә булды инде. Әле генә беззе таныштырыш изге күңелле булып йөрөгәс, кыззым да киттем. Күп тә һукманым. Берзе генә. Ул йығылды, мин бында йүгерзем.

Ишектән аһылдап Зөләйһа килеп инә.

Зөләйһа. Тере. Тере, Буранбай. Һин үлде тип уйлаңыңмы? (*Буранбай янына килеп.*) Буранбай, һин фәфү ит мине.

Буранбай. Тереме? Тере. (*Зөләйханы косаклай.*) Мин
һине ысынлап та яратам икән дә Зөләйха.

Зөләйха. Мин дә. Һин йүгереп сығып киткәс, йыл-
ғанан ташлана икән тип котом осто. Был якка ыңғайлагас,
артыңдан йүгерзем.

Буранбай. Кайза ул?

Зөләйха. Калды. Шунда.

Буранбай. Ул бит һине косаклап тора ине.

Регина. Йә нимә аптырап каттығыз? Фәнил, әйзә
Питерзы алып киләйек. Хәзер бында үзе килмәйәсәк. Оялыр.

Тимур. Әйзә. Киттек.

Тимур, Фәнил, Регина сығалар. Буранбай менән Зөләйха яңғызы.

Буранбай. Ул бит һине косаклап тора ине.

Зөләйха. Юксы. Мин унан ярзам һорағайным.

Буранбай. Ниндәй ярзам?

Зөләйха. Әсәйемә табиптар катмарлы операция кәрәк
тигәйнеләр. Түләүле. 20 мең кәрәк.

Буранбай. Питерзан һорамак булдыңмы?

Зөләйха. Әйе. Кемдән һорарға белмәнем. Һин бит
үзең уның аксаһы күп тинен.

Буранбай. Шунда ук һораһаң ни була?

Зөләйха. Шунан ул әлегә ярзам итә алмайым. Бына
кәләшем килергә тейеш. Ул акса килтерер. Шунан бирер-
мен тине. Минең кәләшем дә һинең кеүек матур, нескә
генә, тине. Мин тәзрә яһында инем. Ул тәмәке тартырға
уйланы ла форточканы асам тигәйне. Арттан килеп кулын
һузғайны ғына һин килеп инден.

Буранбай. Ярай, ғәфү ит. Беләһеңме, һинең өсөн
мин тау актарырға ла әзер. Бына, (*кесәһенән акса сығара*)
ал, күпме кәрәк. Әсәйеңде һауықтырайык.

Зөләйха. Рәхмәт, Буранбай! Коткарзың.

Буранбай. Мин был аксаларға туй яһарға уйла-
ғайным.

Зөләйха. Туй?

Буранбай. Әйе. Һинең менән.

Зөләйха. Әсәйем терелһә, туйзың иң матуры беззеке
буласак!

Буранбай. Ысынмы? (*Күтәрер ала.*) Америкаға ка-
сып китмәһеңме?

Зөләйха. Юк! Бер касан да. Үзебеззекеләргә бер кем дә тиңләшә алмай. Ана бит. Бер һуккандан иҫһез булып коланы ла куйзы.

Буранбай. Питерзы килтергәнсә һызайык бынан. Миңә уңайһыз. Азак ғәфү үтенермен әле.

Сығалар. Фәнил алдан Питер арттарак калып килеп инәләр.

Питер. Фәнил, кәңәш ит, нимә эшләргә миңә?

Фәнил. Иҫән сағыңда кайтырға кәрәк. Иртгә атайым менән һиңә паспорт юлларға барабыз. Район үзәгенә...

Питер. Мин дә барайыммы?

Фәнил. Юк. Һине күрһәләр милицияға ябырзар.

Питер. Ә һез нисек?

Фәнил. Әзерәк алдашырға. Шунан бер аз акса түләргә тура килер.

Питер. Кәрәкме?

Фәнил. Азак бирерһең. Әлегә бар.

Питер. Тукта, Фәнил, мин Америкаға?.. Алдашкан өсөн, төрмәгә ултыртырзар бит.

Фәнил. Ә һин теге Калифорниялағы фазендана бар. Унда һине өләсәйендән башка бер кем дә танымай.

Питер. Шулай... Тик мин Эльзаға хәбәр иткәйнем.

Фәнил. Нимә тип?

Питер. Бында кил, тип. Страховка аксаһын ала ла килә. Икәүләп бында туристик фирма асабыз тигәйнек.

Фәнил. Бында? Икәүләп?

Питер. Эйе. Тегендә төрмәлә ғүмер үткәргәнсә.

Фәнил. Һине бында эшләтмәйәсәктәр.

Питер. Кемдәр? Ана, Буранбай менән Зөләйха безгә эш була тип кыуанып йөрөйзәр.

Тимур килеп инә. Кулында ак халат, умарта башлығы.

Тимур. Питер, әйзә һиңә умарталарзы күрһәтәм. Икәүләп теге инә корттарзы карап алайык.

Фәнил. Ниндәй инә корт тағы?

Тимур. Ана Питер һораны. Ике инә менән бер ата корт кәрәк ти. Фазендамда корт үрсетәм. Һеззәге бал тәмле, ти. Үзем дә бөрйән бал кортон мактап ташлағайным.

Фәнил. Шулай шул. Әйзә үрсетһен. Бар, бар!

Питер кейенә. Тимур менән икәүләп сығалар.

Етенсе күренеш

Фәнил бер үзе.

Фәнил. Питерзы һис тә бында калдырырға ярамай. Тегендә лә уны көтмәйзәр.

Регина килеп инә.

Фәнил. Әсәй, бар әле Буранбай менән Зөләйханы бында сақыр. Питер атайым менән йөрөгән сакта һөйләшеп алайык.

Регина. Ярай, улым. Хәзер. Әскәйәлә генә ултыралар ине.

Буранбай менән Зөләйха, Регина инәләр.

Фәнил. Бына нимә, хәлдәр шулай. Без Питерзы йәһәтләп Америкаға озатырға тейешбез.

Буранбай. Нисек озатырға. Минең аркаламы?

Фәнил. Юк, һинең кысылышың юк. Ул бында кәләшә сақырырға уйлай. Дөрөсөрәге, инде сақырған да. Кәләшә күп кенә акса килтерергә тейеш. Бына шул аксаға Питер беззәң ерзе һатып алып унда туристик фирма, тағы әллә нимәләр асырға ниәтләй.

Буранбай. Аша ни. Буш ятканса. Бына безгә лә эш булыр ине. Уның нимәһенән куркаһың?

Зөләйха. Безгә һаман ошоләй хәйерселектә йәшәргә тимәгән дә. Исмаһам бер йән ярзам итәм тигәндә һин...

Фәнил. Һез американдарзы белмәйһегез әле. Бер ерзә төпләнәп алһалармы, уларзы бер касан да кире ебәрәп булмаясак. Етмәһә үзенәң кәләшәң дә килтерә. Тимәк, гаилә. Азақ туғандары килеп туласак. Аңланыңмы?

Буранбай. Юк. Аңламаным.

Регина. Эй, Хозайым, атайым мәрхүм герман һуғышынан инвалид булып кайтқайны. Гел һамаклай торғайны. Кан менән яуланған ерзе данға каплағыз инде, бер ниндәй көрәшһез генә, бушка бирмәгез инде, тип. Улар кан койоп һаклап алып калған ерзе ошоләй һуғышыңыз һиһез генә...

Зөләйха. Ысынлап та шулай шул. Без үзебез теләп ерзе башкаларға тапшырабыз түгелме?

Буранбай. Уныңын уйламағанмын икән дә. Эш була, акса була, имеш.

Фәнил. Эш тә, акса ла кәрәк инде ул. Ауылды ла терелтергә кәрәк. Әйзә уйлашайык. Берәй юлын табайык. Тик Питерзарзан башка.

Регина. Таптым! Хат язайык!

Буранбай. Хөкүмәткәме ни? Укыны ти ул һинәң хатыңды. Исмаһам, нисек йәшәйһегез, тип хәлебеззе белгән кеше лә юк.

Регина. Юк, теге ни... ауылдаштарға. Күп киттеләр бит. Себерзәр, Сахалиндыр, шунда...

Зөләйха. Ысын шул. Бәлки берәйһе бөтөнләйгә кайтыр?

Буранбай. Кайтыуы нимәгә, безгә яраклы берәй эш асмағас.

Фәнил. Дөрөс. Язайык. Эш асырға теләүселәр зә булыр. Аксалы ерзә эшләйзәр бит. Ил төкөрһә, күл була тиззәрме?

Зөләйха (*кағыз ручка алып яза башлай*). Бөтәһенә лә бер иш хат ебәрәйек тә куяйык. Бына, ауыл бөтөп бара. Һеззән ярзам һорайбыз. Төрлө фирмалар асырға кәрәк. Акса менән кайтығыз. Йә үзегез калығыз. Юғиһә бында американдар килеп ерзе һатып алалар, тип.

Буранбай. Әйзә, йәһәтерәк. Адресстарзы табайык та ебәрәйек.

Регина. Ысынлап та, Зөләйха. Һин ауыл советынанмы, кайзан адресстарын тап та хатты ебәрәгез.

Зөләйха. Ярай. Киттек, Буранбай (*сығалар*).

Фәнил. Туктағыз. Миндә лә бер нисә адрес бар. Бергәләп язайык. Теге атайым һөйләгән Ринат Рөстәмөвты ла онотмайык. Себер урманьнан да матурырак беззең урмандар (*сығалар*).

Питер килеп инә. Күзен баҫкан. Һағызак сақкан. Килеп көзгөгә карай. Артынса Тимур инә.

Тимур. Каяуын алырға кәрәк. Кана үзем карайым әле (*каран, каяуын ала*). Бер шешә лә бөтә ул. Һызлаймы? Ана шундай усал корттар йәшәй беззә. Һык сағалар. Шуға башка корттар уларзың ояһын яулай алмай. Яугир корттар. Борондан килә уларзың токомо. Хас та беззең башкорт халкы кеүек.

Питер. Усалдар. Хәтеремдә бәләкәй сақта ғына бер тапкыр корт сақкайны. Быныһы бигерәк һык ауырттыра.

Тимур. Туйға кәзәре бөтә ул. Касан кайтырға уйлай-һың?

Питер. Мин кайтырға уйламайым. Ана Фәнил бит. Кайт, ти. Мин бында фирма асырға уйлағайным. Кәләшем акса килтерергә тейеш.

Тимур. Хәзер аксаға барыһын да һата ла куялар шул. Элек ерзе кан койоп яулап алғандар. Ә хәзер... бына йәшәйбез, ә кемдең кулына калырбыз, белмәйбез.

Питер. Минең Калифорнияла ла фазендам бар ул. Унда өләсәйем йәшәй. Тәүзә шунда умартасылык менән шөғөлләнәргә тигәйнем. Хәзер мин Америка өсөн юк. Үлгәнмен. Океанға батканмын. Әгәр зә хәзер кайтып күренһәм, мине гүмерлеккә төрмәгә ябасактар.

Тимур. Ни өсөн?

Питер. Йәшенеп яткан өсөн. Беззә шулай. Мин табылмағас, зур ғына страховка аксаһын кәләшемә түләйзәр. Без ул компанияны алданык булып сыға.

Тимур. Алай икән. Хәлең шәп түгел, малай.

Питер. Фәнил дә мине кыуа. Ана фазенданда йәшенеп ят, ти. Гүмер буйы йәшенеп йәшәүе еңел тип уйлай микән?

Тимур. Иртәгә без Фәнил менән һиңә паспорт юлларға барабыз. Һеззәң бында калыуығыз бәлки хәйерлерәктер. Фәнил менән үзем һөйләшермен.

Питер. Рәхмәт һезгә. Изгелегегеззе онотмам.

Тимур. Кайза китте әле ул Фәниле? *(Сыла.)*

Питер компьютер артына ултыра. Хат ебәрә.

Питер. «Эльза. Минең тере икәнәмде бер кемгә лә әйтмә. Туристтик фирманың документтарын ал. Бында филиал асырбыз. Әлегә барыһы ла мин уйлағанса бара. Килер көнөңдә хәбәр ит.»

Буранбай килеп инә.

Буранбай. Һа! Һин бында хужа булып та алдыңмы? Кем һиңә компьютерға тейергә рәхсәт итте? *(Килеп компьютерзы һүндәрә.)* Ана үзегезгә кайт та командуй.

Питер. Иртәгә паспорт йүнәтергә баралар. Документ алғас та кайтырмын.

Буранбай. Шулай булмай ни? Кәләшенде лә сакырғанһың бит әле. Рәсәй паспорты алғас, ер һорай башлаясаһың, азак беззе кол итергә уйлайһыңмы? Барып сыкмас.

Питер. Һезгә эш... бирәм. Насармы ни?

Буранбай. Насар. Белгең килһә, ер беззеке. Уны нисә быуат буйы кан койоп һаклағандар. Уны бер кемгә лә бирмәйбез. Белдеңме?

Питер (*көлә*). Шайтан таяк кына үстерәһегезме? Шәп!

Буранбай. Нимә теләйбез шуны үстерәбез. Унда һинең эшең булмаһын.

Питер. Ә техникаға аксаны кайзан табырһығыз?

Буранбай. Аксамы? Һин аксам күп тип мактанаһыңмы? Беззе һатып алырға уйланыңмы? (*Питерға яҡын килеп ул биргән аксаларҙы битенә бәрә.*) Мә ал кире. Ҡалғанын азак түләргән. Без һатылмайбыз. Нисек йәшәргә юлын табырбыз.

Зөләйха килеп инә.

Зөләйха. Буранбай, һин тағы башланыңмы? (*Аксаларҙы күрөп аптырай.*)

Буранбай. Ана, беззе һатып алырға теләгәйне. Борсолма, Зөләйха, табылыр аксаһы ла. Матур йәшәргә теләк кенә һүрелмәһен.

Питер. Рәхмәт, Буранбай! Турфирмаға икенсе кешеләрҙе эшкә алырға тура килер.

Буранбай. Ялларһың. Фирманцы аса алһаң.

Питер сығып китә.

Зөләйха. Һин нимә? Тағы ла талаштыңмы?

Буранбай. Хаттарҙы язып бөттөгөзмө?

Зөләйха. Фәнил язып калды. Иртәгә ебәрербез. Ун биш хат булды. Өсәүһе генә яуап бирһә лә... Инде туйҙы кисектереп торабыҙмы?

Буранбай. Сак кына көтәйек. Берәй йүне сығыр.

Тимур менән Фәнил инә.

Фәнил. Әһә, мөхәббәт кошсоктары бында икән? Ниңә бойок былай?

Буранбай. Питерҙы бынан ебәрергә кәрәк.

Фәнил. Мин дә атайыма шулай тиәм. Ә ул киреһен һөйләй.

Тимур. Тағы башланыңмы? Уның безгә һиндәй зыяны тейә? Аксаһы бар, һинекен ашамай. Күмәкләп өй һалышып бирһәк, ана кәләше менән йәшәрзәр шуңда.

Буранбай. Ул бит беззең ерзәрзе һатып алам, ти.

Тимур. Без рөхсәт итмәһәк, бер кем дә ер һатып ала алмаясақ, белдеңме? Ә без уға рөхсәт итмәйәсәкбез.

Зөләйха. Тимәк, Питер кала инде.

Фәнил. Шулайырақ шул. Бер уйлаһаң — йәл дә. Кайтаһа уны төрмәгә ябасактар.

Буранбай. Мин иртәгә үк эшкә китәм.

Зөләйха. Һиндәме? Төзөлөшкәме?

Буранбай. Юк, сәпсимгә түгел. Бер ике айға ғына. Кайтам да бында үземдең эшемде асам.

Зөләйха. Шәп! Әйзә, тәүәкәллә.

Тимур. Без эшкә китә алмасбыз инде.

Фәнил. Ә мин нимә өсөн? Әлегә эш башлар өсөн генә етәрлек аксам бар. Тағы ла Америкаға барып кәләшемде алып киләм әле. Унан гөрләтеп яңы эш башларбыз.

Регина килеп инә.

Регина. Бында бер йыйылыш бара инде әллә. Кайһылай күмәкбез үзебез. Геү килеп һөйләшәбез.

Тимур. Ана, Фәнилебез акса биреп торам, ти. Нисә умарта алайык?

Регина. Тәүгә бер ун биш, егерме етеп торор. Азақ карарбыз.

Тимур. Иртәгә үк белешеп кайтам да башларға кәрәк. Тиззән муйыл сәскә ата башлай.

Буранбай. Әйзә, Зөләйхам! Юлға әзерләнәйек!

Зөләйха, Буранбай сығалар.

Фәнил. Питер кайза китте?

Тимур. Әллә. Анау кая яғына ыңғайлап китеп бара ине.

Фәнил. Уның янына барып хәлде аңлатайым әле. Әгәр зә үзебез фирмалар асып ебөрһәк, ул америкаға кайтмаһа ла ярай за инде.

Тимур. Кайтмаһын шул.

Регина. Бынау Буранбай турфирма асам тигәйне. Унда сит илдән килһәләр безгә һәйбәт тәржемәсе кәрәк буласак. Питерзы шунда эшкә алырбыз, әйеме?

Тимур. Ну баш һиндә. Дөп-дөрөс уйлайһың да куяһың кайһы сак.

Регина. Һинең генә башың йоморо тиһеңме?

Фәнил. Уныһын үззәре карар. Әлегә бында калып торһон.

Фәнил сыға.

Тимур. Ней бит әле, Регина, миңә Питер әзерәк акса биргәйне.

Регина. Һиңә лә бирземе? Кайһылай мут кеше. Алдан ук барыһын да һатып алып өлгөргән. Әйтәгүр һаман уны яклаштың.

Тимур. Бер нисә бал корто кәрәк, тине. Шуға биргәйне.

Регина. Бал корто? Һин әле үзебезгә сак еткән бал корттарын әллә һиндәй үткенсегә һатып йөрөйһөңме?

Тимур. Һатманым. Уйланым ғына.

Регина. Ә аксаһын алғанһың. Бер бөртөк бал кортон да бирмәйем. Аксаһын кайтар!

Тимур. Һин... умарталар һатып алам тигәйнең...

Регина. Юк инде. Ул аксаларға алмаясакбыз. Кире кайтар. Азак был минең умарталар тиһә?

Тимур. Уныһы шулай за. Ярай. Кайтарырмын. Барыбер бында калам тине бит.

Регина. Белгең килһә, ул миңә лә акса бирзә?

Тимур. Һиңә?.. Түләһеме?

Регина. Ух ошо оятһыззы. Түләһе шул. Ашаным, әстем, ял иттем. Рәхмәт, тине.

Тимур. Ах, шилма катын. Миңә әйтмәгән була бит әле.

Регина. Уның кайғыһы булдымы ни? Һин дә әйтмәгәнһең бит.

Тимур. Улайһа һин дә кире кайтараһың инде.

Регина. Уйламайым да. Һиңә әзмәүерзәй ир бушлай ашап-әсеп ятһынмы? Тағы күпме йәшәйәсәк әле ул бында.

Тимур. Дөрөс. Үзенә әйт тә кире бирмә. Ә мин бирәм.

Регина. Башка бер тин дә алма унан. Беззә кол итергә әзер генә торалар.

Тимур. Иртәгә районға киткәс, өйзә тормам.

Регина. Онотоп торам. Бызаузы һисек айырам. Мә, теге арканды тоташтырып бир!

Регина аркан бирә. Тимур уны ишеп озонайтырға ултыра.

Регина. Фәһилебез бөтөнләйгә кайтырға булды түгелме?

Тимур. Шулайыраҡ. Кәләшемде алып кайтам, ти бит.

Регина. Бынау Питер килеуенән бер файза. Сәменә тейзе улымдың. Юғиһә Фәнил һаман шул Америка тип сукуһныр ине.

Тимур. Бер Фәнилме ни, ана күпме йәштәр бында түгер көсөн ситтә сарыф итеп әрәм булалар. Әйтерһең, әлек без алтын көмөшкә койоноп йәшәгән. Һәр ерзә тырышлык, сәм һәм татыулык кәрәк.

Регина. Баяғы күсереп, иске ояһына һалған бал кортары ни эшләй?

Тимур. Ни эшләһең? Гөжләп торалар. Бирешерлек түгелдәр. Тегенең һауаһын окшатманылар ахыры?

Регина. Сит сит инде ул. Иртәгә һорашып кайт әле, бер күс бал корто күпме тора икән?

Тимур. Әй куймайһың да инде алдыңа алғанды. Белешермен. (*Арканды күрһәтәп.*) Бына, өзөлгән тип әйтмәһең дә. Мә! (*Арканды Регинаға бирә.*)

Һигезенсе күренеш

Фәнил менән Питер килеп инә. Арығандар.

Фәнил. Сак таптым был Питерзы. Әллә кайза теге короған күл буйы туғайына барып еткән.

Питер. Матур ерзәр. Иркенлек. Бер кем дә тыймай. Йөрө лә йөрө.

Фәнил. Әсәй, атай, Питер бында калһам, һезгә үз әшегеззе асырға бар хәлемдән ярзам итәм, ти. Финанс йәһәтенән аякка баскас, миңең ярзамым кәрәк булмай башлағас кайтырмын, ти, Америкаға.

Тимур. Һай егет тә икәнһең үзең.

Питер. Бына Фәнил генә китәм тип какшата.

Фәнил. Кире кайтам да инде. Кәләшемде генә алам да. Бергәләп эшләребез.

Питер. Һин юкта мине рәһнетмәстәрме?

Тимур. Борсолма. Буранбай менән дә һөйләшеп куйырмын. Теймәс. Иртәгә эшкә китергә йыйына ул.

Питер. Ә мин ул кайтыуға теге янған ел тирмәнен яңынан эшләп куйырмын. Туристарзы сақырып торасак ул тау башынан.

Регина. Һай, ауызыңа бал да май. Тимур, иртәгә Питерға Рәсәй паспорты алырға бараһығыз. Питер тип

яззыртһағыз кем ул да, кайзан, тип һорап йонсоторзар.
Эллә...

Фәнил. Ысын шул, Питер?

Питер. Аңламайым.

Фәнил. Бына беззә бер зә Питер тигән исем юк. Һине ниндәй исем менән яззырайык?

Регина. Белдем. Питерға окшап тора. Үзе теләп беззә калырға әзер кешегә тап килә — Батыр тип кушайык!

Тимур. Батыр. Ысынлап та Батыр тип әйтәйек. Риза-мы Питер?

Питер. Шулай кәрәк икән, мин риза (*Тимурға кулын бирә*).

Фәнил. Ә фамилияһы?

Регина. Фамилияһымы? Мончо булғас, Мусин булһын. Окшаймы?

Питер. Мунсин?

Регина. Юк, Мусин. Беззә шундайзар бар.

Фәнил. Батыр Мусин. Шәп яңғырай. Һине бер кем дә Американан килгәнһең тип әйтмәс. Күрше Фидерзән тиерһең. Яйлап башкортса ла өйрәнөп алырһың.

Питер. Ә мин беләм. «Рәхмәт, буран, шәп».

Тимур. Бына бит. Буранды кайзан өйрәнөң?

Питер. Буранбайзан. Йырланы. (*Көзгөгә карай.*) Фәнил, был кем?

Фәнил. Үзеңде танымайһыңмы ни?

Питер. Күземде кара?

Тимур. Күзеңме? Бая бал корто сакты ла. Оноттоң-дамы ни?

Питер. Оһо, шулай нык шешәме ни ул?

Тимур. Иртәгә ул күзең бөтөнләй ябыласак. Һин тәү-зә беззе бер күзле сит планета кешегә тип уйлағайһың. Бына хәзер үзең сит планета кешегәнә окшаның.

Питер. Ниңә, мин хәзер марсианин булам түгелме? (*Көлөшәләр.*)

Тимур. Ана, Американан Марска ракета осорғандар ти бит.

Фәнил. Ысын, атай, әйзә НАСА-ның яңылыктарын карайык әле?

Тимур. Әйзә һуң.

Компьютер янына киләләр.

Фәнил. Урра! Питер, кара, тыңлағыз. Марска осоролған «Марс-500» космик ракетаһы экипажы бәйләнешкә ингән!

Питер. Шунан?

Фәнил. Шунанмы? Безгә гонорар булырға тейеш. 500 мең доллар!

Питер. Түгел. Марста тормош бармы?

Фәнил. Уныһын хәбәр итмәгәндәр. Юктыр моғайын.

Питер. Ә һин яуап яз. Яз! Америка гражданины Марска аяк басты! Исеме Питер Мончо. Марстағы кешеләр менән душлашты! Уны Марста Батыр Мусин тип йөрөтәләр, тигән.

Тимур. Марста нишләп тормош булмаһын, ти?

Фәнил. Әйзә үзебезсең туристик фирмаға исем уйлайык? Бренд.

Питер. «Марс-500» булһын!

Фәнил. Ә ниңә 500?

Тимур. 500 мең гонорар. «Марс-500» ракетаһы.

Регина. 500 хезмәтсе булыр!

Көлөшәләр.

Туғызынсы күренеш

Ишек шакыйзар. Себерзән кайтып йортон йыйыштырып йөрөгән
Элфиә күренә. Кулында күстәнәстәр һалынған сумка.

Элфиә (*тукылдата*). Мөмкинме?

Регина. Аһа, әллә безсең Элфиәбез инде?

Элфиә. Шул шул. Наумыһығыз! Кисә үк килгәйнем.
Юлда арытылған, шуға килә алманым. Ауылда һеззән башка тере йән калмаған да. Тоз кәрәк ине.

Питер. Һа! Тағы ла бер марсиянин. Тоз эзләп килгән.

Тимур. Наумы, кызым! Әллә бөтөнләйгә кайттыңмы?

Элфиә. Шулайырак уйланык әле. Ғайса бер айзан ғына кайта. Мин донъяны рәтләштерә торайым тинем.

Фәнил. Наумы, Элфиә апай. Бик дөрөс уйлағанһығыз. Бына мин дә кайтырға булдым әле. Ниндәй матур ауылыбыззы ташлап киткәнбез.

Регина. Әйттем бит. Тыуған як тарта ул үзенә. Бына күрерһегез. Тиззән ауылыбыз гөрләп торор.

Элфиә. Без үзебезсең эшебеззе асырға уйланык.

Тимур. Сер булмаһа, ниндәйерәк эш икән ул?
Әлфиә. Ғайса тегендә лә фермер булды. Бында ла ер
алып ашлык сәсергә уйыбыз.

Тыштан Буранбайзың баян тауышы ишетелә. Тиззән үзе лә күренә.
Ул яны йыр йырлай.

Буранбай. Әлфиә, һин кайттыңмы? Иртәгә үк клуб-
ка кил. Һинең кеүек йырсылар һирәк. Яңы йыр өйрәтәм.
Үзем сығарзым.

Фәнил. Йә, безгә лә йырлап ишеттер.

Буранбай йырлай.

Һағынып кайтам

(Йыр)

*Мәңгелеккә тик бер генә
Бирелә безгә тыуған як,
Бала сактың шау-шыуына,
Мөхәббәткә тулған сак.*

Кушымта:

*Тыуған яғым, тыуған яғым,
Мөхәббәткә тулған яғым,
Гөрләп үткән бала сағым
Һағынып кайтам тағын.*

*Йәне булған һәр кем кайта
Һағынып тыуған яғын,
Мәтрүшкәләр йыйған ялан,
Сейәләр йыйған тауын.*

Кушымта шул ук.

*Һыу шикелле аға күмер,
Туктатыр саралар юк,
Тыуған якка кайтыр юлды
Кыйырлык аралар юк.*

Шаршау

ЙОНДОЗЛО КҮПЕР

Фантастик мелодрама

Ике бүлектә

КАТНАШАЛАР:

Зөлхизә
Айзар
Рух — икенсе планета егете
Астра — икенсе планеталағы кыз
Шат — икенсе планеталағы егет
Фәризә
Таңһылыу — 1-се кыз
Әлфиә — 2-се кыз
Зәлифә — 3-сө кыз
4-се кыз

Беренсе бүлек

Беренсе күренеш

Зөлхизә һәм кыззар.

Кыззар киске уйынға йыйылған. Аулакка. Кемдер бәйләм бәйләй,
кемдер сигеү сигә. Стеналағы кәкүкле сәғәт 12-не күрһәтә.

Зәлифә. Тулды! Башланык, кыззар!

Бер түнәрәккә тезеләләр. Күмәкләп:

*Юрағаным юш килһен,
Теләктәрәм куш килһен,
Юра, юра изиллек,*

*Алла сыжһын тиз иенә,
Кемгә ниндәй кейәү килә
Безгә кәрәк белергә!*

Таңһылыу. Йә, иң тәүзә кемгә кейәү юрайбыз?

Кыззар, шыркылдашып, бер-береһенә карашалар. Тәүгә башларға береһе лә кыймай.

Фәризә. Әй, бешмәгәндәр! Һеззән булмаҫ, булһа ла тормаҫ. Әйзәгез, миңә!

Кыззар бер тында «Фәризә» тип кыскыралар за, барыһы ла шым ғына кире урындарына ултырып, көтә башлайзар. Бер аzzан урам- да кар шығырлаганы ишетелә.

Әлфиә. Ана, ишеттегезме? Әйзә...

Кыззар йүгереп килеп тәзрәгә каплана.

Зәлифә. Бер нимә лә күренмәйсе?
Таңһылыу. Якшылап карайык әле. Әһә, ана, кара- ғыз, килә, килә!

Зөлхизә. Кем килә?

Таңһылыу. Ниңә, Фәризәгә кейәү килә!

Тыштан ат тояғы тауышы ишетелә.

Зәлифә. Булды, кыззар, ат китеп бара... *(Тамағын кырып ала.)* Һым! Ултырышайык.

Кыззар урындарына ултырышалар.

Зәлифә. Фәризә, һин өндәшмәйһең. Юғиһә, барыһын да яңынан башларға тура киләсәк.

Фәризә башын һелкә.

Таңһылыу. Беззәң Фәризәбеззәң буласак кейәүе ошо тирәнән буласак.

Әлфиә. Ат шикелле эшсән, егәрле булыр.

Зәлифә. Мыкты кәүзәле, көслә була инде...

Зөлхизә. Зур кара күзле, сибәр...

Таңһылыу. Аттан төшмәсме икән?

Әлфиә. Ниңә, көтөүсе була инде әтеүһә.

Зәлифә. Әһә, түбәнге остан килә бит был ат. *(Көлөшәләр.)*

Фәризә. Етәр, етәр! Мин риза! Киттек артабан!

Зәлифә (Фәризәнең янбашына кагылып үтә.) Күр-
зеңме?

Уртага Зәлифә сыға. Кыззар Зәлифәне уратып алалар за, барыһы бер юлы «бер, ике, өс» тигәс, «Зәлифә» тизәр зә урындарына ултыралар. Бер аzzан урамда эт өргән тауыш ишетелә.

Таңһылыу. Булды, булды! Ишеттегезме?

Зәлифә үпкәләп артына боролоп ултыра.

Әлфиә. Зәлифә, нимәгә үпкәләргә инде. Был бит уйын ғына.

Фәризә. Беләһеңме, Зәлифә, һинең буласак кейәуең эт шикелле һиңә тоғро буласак.

Зөлхизә. Йортоноң именлеген күз караһылай һаклар.

Таңһылыу. Өрһә лә, һиңә яратып кына өрөр.

Әлфиә. Һунарсы булыуы ла ихтимал.

Зәлифә. Ярай.

Артабан «Әлфиә», тизәр — тышта каз каңкылдай.

Фәризә. Затлы токомдан, тәпәшәк буйлы...

Зөлхизә. Кош-корт көтөргә яратыусы...

Зәлифә. Хәстәрлекле хужа...

Әлфиә. Булды!

Кыззар «Таңһылыу» тизәр. Тыңлайзар. Бер аzzан шыйлап машина туктаған тауыш ишетелә.

Фәризә. Әллә-лә, безең Таңһылыузы бик алыстан килеп алып китмәкселәр.

Зәлифә. «Мерседеста», эйеме?

Әлфиә. Улай булғас, бик бай була инде.

Зөлхизә. Үзенә күсереп алып китерме икән?

Фәризә. Бай була тороп, безең ауылда йәшәмәс инде.

Әлфиә. Эш байлыктамы ни, күңеле бай, изге булһын.

Зәлифә. Их, миңә дә кейәүем бай булһа, матур булһа, һисек бәхетле булыр инем.

Таңһылыу хыялдарға бирелеп өндәшмәй тик ултыра.

Фәризә. Таңһылыу, һиңә өндәшмәйһең? Һинең кейәуең тураһында һөйләй торғас, хәзер таң ата бит. «Булды» йә «ярай» тип әйт. Атыу туктарға ярамай за инде.

Таңһылыу. Ярай. Һез миңә кунакка килерһегез. Мин һезгә тәмле бәләштәр бешерермен...

Әлфиә. Юрағаныбыз юш килһен, тип, тышка сығып, кар һибешәбезме, кыззар?

Зәлифә. Эйе шул. Әйзә, әйзә, таң атмаҫ борон һибешеп калайык.

Барыһы ла тышка сығырға йыйына башлай. Фәризә бер мөйөштә бойок ултырған Зөлхизәне күреп кала.

Фәризә. Уй, кыззар, без бит Зөлхизәгә кейәү юрарға онопток. Ниңә үзең өндәшмәйһең?

Таңһылыу. Эйе шул. Кыззар, улай булмай, килегез. Зөлхизәгә лә кейәү юрайбыз.

Зәлифә. Эй, Зөлхизә йәш бит әле. Уға кейәүгә иртәрәк. Икенсе юлы...

Таңһылыу. Юк! Ултырығыз!

Фәризә. Башланык! (*Кыззар кире ултырыша ла кү-мәкләп «Зөлхизә» тип кысқыралар.*)

Тыңлайзар. Бер тауыш та ишетелмәй.

Зәлифә (*сабырһызыланьт*). Әйттем бит, уға иртәрәк, тип.

Әлфиә. Шым! Барыбер қасан да уға ла кейәү кәрәк.

Тыңлайзар. Тауыш юк. Таңһылыу ымлап қына кыззарзы тәзрә янына сақыра. Тәзрәнән қарайзар.

Зәлифә. Мин бер нимә лә күрмәйемсе?

Фәризә. Туктағыз, шым! Мин бер моң ишетәм!

Таңһылыу. Мин бер ни зә ишетмәйемсе?

Әлфиә. Мин дә бер моң ишетәм!

Зәлифә. Юк, мин ишетмәйем. Моғайын, күрше Айзар магнитофонын токандырғандыр.

Моңло көй ишетелә.

Фәризә. Уй, кыззар, күрзегезме! Анауында бер йондоз атылды!

Зәлифә. Һы, Зөлхизәнең кейәүе йондоззан төшә, тип әйтергә теләйһеңме?

Таңһылыу. Мин дә күрзем, кыззар! Әллә, ысынлап та, һинең кейәүең йондоззан булырмы икән?

Зәлифә. Уй, һантый, әллә иҫәрләһенеп бараһыңмы?

Әлфиә. Йондоззан булһа ни? Уф, кыззар, күргем килә...

Зәлифә. Булмай, булмай. Йондозза кешеләр юк, белдеңме? Әкиәт һөйләмәгез.

Зөлхизә. Әкиәт түгелсе? Мин ышанам. Шул тиклем күп йондозар араһында мотлак кешеләр барзыр? Кайза икәнән әйтәйемме?

Кыззар, кызыкһынып, «Йә, әйт, әйт!»

Зөлхизә. «Кош юлы» тигән йондозлокта улар. Мин бәләкәй сакта өләсәйем шулай ти торғайны.

Кыззар уңайлап ултырып тыңларға әзерләнә.

Зөлхизә. Борон заманда безең ергә йондоззан бер егет төшкән, ти. Ер кызына ғашик булған да уны үзенең йондозона алып киткән, ти. Осоп барып етер өсөн икеһе лә аккошка әйләнгәндәр. Киң йыһанда бер-береһен юғалтмас өсөн озон арқанға йәбешкәндәр. Бер заман кыззың кулы талған. Егет борсолмаһын тип әйтмәгән. Тамам арығас, кыз арқанды ыскындырған икән, алыска оскан да киткән, ти. Егет быны күреп кызға кысқырған: «Каурыйзар әзенән осорһоң. Мине табырһың!»—тип әйткән дә кауырһынын өзөп алып ташлай-ташлай ары оскан. Кыз, артта калһа ла, һис азашмай, кауырһындар тезелгән юл буйлап егете артынан барып еткән йондозға. Бик бәхетле йәшәгәндәр улар. Тора-бара баяғы кауырһындар йондозға әйләнгәндәр, ти. Кешеләр шуға был йондоззар тезмәһен «Кош юлы» тип атай башлағандар. Кош юлында, имеш, икенсе планеталарға алып сыға торған күпер бар, тизәр.

Таңһылыу. Иҫ китмәле! Әйзә, без зә сығып карайык! Бәлки, күперзе лә күрербез?

Зөлхизә. Кош юлындағы серле күперзе бөтә кешеләр зә күрмәй икән шул.

Әлфиә. Ә-ә-ә, теге телескоптан ғына күренәме?

Зөлхизә. Өләсәйем әйтә, был серле күперзе бер-береһенә ғашик булғандар ғына күрә ала, ти.

Фәризе. Уф, тизерәк ғашик булғым килеп киттесе?

Зәлифә. Минең дә.

Таңһылыу. Улайһа, әйзә бергәләп сығып Кош юлын карайык. Теләктәр теләйек. Өйзә тик ултырып ғашик булып булалыр шул?

Әлфиә. Әйе шул. Сыктык!

Кыззар йәһәтләшеп тышка сыгалар. Зөлхизә генә тороп кала.
Тәзрәнән йондоззарға карап тора.

Зөлхизә. Йондозло күпер! Кош юлы! Күпме гашиктар айлы төндәрзә өмөт тулы караштары менән, кош юлына текләп, хыялындагы мөхәббәткә юл — йондозло күперзә эзлэй. (*Йырлай.*)

*Ғаләмдә йондоззар,
Әйтәһе һүзем бар,
Каурый за канатлы хистәрем.
Кош юлы буйынан,
Хыялда, уйымда,
Атлайым иртәһен, кистәрен.
Кем һуң һин, язмышым?
Ишетәм таныш моң.
Хистәрем — кош юлы, моң юлы.
Кил генә, мин көтәм,
Моңланам кис, иртән,
Көтмәстән атылыр йондозом.*

Йырлап бөткәс, шиғыр әйтә.

Зөлхизә.

*Мин ышанам һинең килереңә,
Берзән-берем, һөйгән йәрем минең.
Ер йөзөндә әгәр булмаһаң,
Кил һин айзан,
Йондоззарзан кил һин!
Хыялдагы йәрем, кил генә!*

Ут һүнә. Моңло көй ишетелә. «Йондозло күпер» көйө.

Икенсе күренеш

Ауыл күренеше. Козок. Кыуактар. Арттарак кескәй ялан. Ялан уртаһына ялтыр шар төшә. Шар уртаға ярыла. Унан Рух килеп сыға. Ер кешеләре кейемендә. Ул бында махсус йомош менән килгән — ерзең, һыузың өлгөләрен алырға. Ер кешеләренең хис-тойғолары динамикаһын тикшерергә тейеш. Бының өсөн ул кешеләргә махсус һораузар бирә. Уларзың нимә тип яуап биреүзәрен язып ала. Рух ипләп кенә козок янына килә лә һыуға бер әйбер төшөрә. Уны кире алып өлгөрмәй, алыстан Зөлхизәнең йырлаганы ишетелә. Рух тыңлай. Тауыш бында якынлашқас, кыуак артына йәшенә. Зөлхизә,

йырлай-йырлай килеп, козотка бизрә төшөрөп ебәрә. Бизрәне күтәрә башлай. Шул сак икенсе яктан, бер бизрә генә тотоп, Айзар сыға.

Айзар. Тукта, Зөлхизә! Үзем! *(Йәһәт килеп бизрәне үзе күтәрә башлай.)*

Зөлхизә. Әллә тәзрәнән минең һыуға килгәнде генә карап тораһың, Айзар? Кисә лә мин дә килдем, һин дә...

Айзар. Юк та. Ана бызау, һыу һорап, йәнгә тейә.

Айзар бизрәләрзең икеленә лә һыу тултыра.

Айзар. Өйөгөзгә үк алып барайыммы?

Зөлхизә *(шаян)*. Әйзә һуң. *(Айзар бизрәләрзе тотоп сыға башлай.)* Айзар? Ә бызаузы үзем һугарайыммы ни?

Айзар уңайһызланып туктап кала.

Айзар. Алып барам, тигәс, алып барам инде. Бызау көтөп торор. *(Һыр бирмәй сығып китә.)*

Зөлхизә. Һыузарзы аласык янына ултырт. Мин хәзер.

Зөлхизә *(үз алдына)*. Һы, хәзер, көтөп тор! Һыузан икәүләшөп кайтып килгәнде күрһәләр, иртәгә бөтә ауылға таралыр. *(Жыуак янына килә.)* Ах, гөлийемеш сәскә аткан икән? Өләсемде кыуандырайым әле. Иртәгә уның тыуған көнө. Гөлийемеш сәскәләрен бигерәк ярата ул. *(Йыя башлай.)* Уф, сәнсә, кәһәрәң. *(Йыйған сакта беләзеген югалта. Сәскәләрзе йыйып бөткәс, уларға һокланып сәхнә уртаһына килә. Кулындағы беләзегенең береһе юк икәннен шәйләп кала. Йәһәт килеп козотканынан, азақ гөлийемеш кыуағы янынан эзләштерә башлай.)* Кайза төштө икән? Былтыр өләсем үзе бүләк иткәйне. Кәзерләп кенә йөрөт, тине. Хәзер нимә тип әйтәм инде. *(Иларға етешә. Кабат кыуак янына килһә, унда ботак һынған тауыш ишетелә. Зөлхизә куркып артка силенә лә йүгереп сығып китә.)*

Өсөнсө күренеш

Рух кыуак артынан килеп сыға.

Рух. Был сәскәле кыуакты «Гөлийемеш» тинеләр. *(Ке-йемендәге бер кнопкага баһа ла һүззәрзе язып ала.)* Гөлийемеш сәскәһе розаныкы кеүек. Хуш есле. Алһыу төстә. Тыуған көнгә бүләк итәләр. *(Козотканына килә.)* Һыу өл-

гөһөн алырға кәрәк. *(Бая төшөргән эйберен тартып сыгара ла янындагы сумкага һалып куя.)* Был тирәлгә һыуза көмөш күп. Көмөшлө һыузы эскән кешеләр изге күңелле, ауырыуға бирешмәс була. Тәмләп карайым әле? *(Һыузы услап эсеп карай.)* Шә-ә-п! Күберәк алып кайтканда ла була. *(Бизрәне козокка төшөрә. Һыузы күтәрә лә Айзар калдырган бизрәгә коя. Ул тишек бизрә булып сыға. Рух бизрәне күтәрәп карай за бик нык аптырап баягы диктофонына эйтеп яззырып куя.)* Бызаузарға һыузы тишек бизрәнән эсерәләр. Сәйер автопилка. Шәп! Бында бик акыллы, башлы кешеләр йәшәй. Әлеге көмөш касафатылыр. *(Каныл нимәләр иценә төшөп.)* Көмөш. Саф көмөш күрзем бит бая. *(Кыуак янына килә лә уның арайына инеп ерзән көмөш беләзек килтереп сыгара. Беләзекте тешләп карай.)* Саф көмөш. Бындагы кыззар көмөшлө һыу ғына эсмәй, хатта көмөштө беләктәренә лә кейеп йөрөйзәр. Моғайын, күнелдәре лә матурзыр уларзың. Миңә яратыу, көнләшеү, мауығыу кеүек хистәрзең тәбиғәтен тикшерергә кушылғайны. *(Кесәһенән блокнот һымак эйбер сыгарып, төрлө кнопкаларына басып карай.)* Яратыузың тәбиғәтен асықлар өсөн был тойфоно үзең кисерергә кәрәк, тиелгән инструкцияла. Мин бер һылыуға ғашик булырға тейеш, моғайын. Әгәр был кыз окшаһа, уның күңелен яулар өсөн уға изгелек эшләргә, ярзам итергә кәрәк. Ярзам итергә. Әһ-ә-ә, Айзар, тимәк, Зөлхизәгә ғашик булган, уны ярата, шуға бизрәләрен тотоп китте. *(Блокнотын карай.)* Әгәр зә егет кенә түгел, кыз за уға ғашик булһа, был мөхәббәт тип атала. Инде хәзер Зөлхизәнең Айзарзы яратамы-юкмы икәнән белергә кәрәк. *(Рух беләзекте козок ситенә һала ла үзе кыуак артына йәшенә.)*

Дүртенсе күренеш

Борсоулы киәфәттә Айзар килеп сыға. Туп-тура кыуак янына килә лә беләзекте эзләй башлай.

Айзар. Кайһы тирәлә йыйзы икән сәскәне? *(Таба алмай.)*

Озакламай Зөлхизә лә сыға.

Зөлхизә. Таптыңмы?

Айзар. Юк! Кайзан йыйзың?

Зөлхизә. Мин бит кайза югалтканымды белмәйем. Бәлки, шундалыр, тинем. Табыш инде?

Айзар. Һин козок эргәһен караштыр!

Зөлхизә козокка килә һәм беләзеген күрөп кала.

Зөлхизә. Уй, Айзар, таптым, таптым! Бына ул!

Айзар уның янына килә. Беләзекте карай.

Айзар. Кайһылай матур! Ырып сәскәләр төшөрөлгән. Саф көмөштән! Кайза үзем кейзерәм беләгеңә. *(Беләзекте алып кейзерергә итә. Капыл яңылыш уны козокка төшөрөп ебәрә.)* Ah!

Зөлхизә *(ярыһын)*. Ах! Табылды ла югалды! Һин югалттың, һин! Бар хәзер козокка төшөп алып сык!

Айзар. Н-нисек? Тәрән бит!

Зөлхизә. Унда миңә эшем юк! Үзең төшөргән, үзең алып бир! *(Иларга итә.)*

Айзар. Һин ошонда көтөп тор! Мин хәзер, берәй ыраҡ килтерәм дә, алырбыз. *(Йүгереп сыгып китә.)*

Зөлхизә. Яратам, имеш. Арттан бызау шикелле эйәрәп йөрөү яратыу буламы? Бешмәгән! *(Һыу тултырылган бизрәне күрөп кала. Уның һыуы тишегенән алып сак кына калган.)* Вәт алдаксы. Бызауға һыу кәрәк, имеш. Минә күрөп тишек бизрәне тоткан да йүгергән. *(Бизрәне тибеп осора.)* Ah! Кайза ул китаптарза, шиғырза, йырзарзағы ысын мөхәббәт. Бына бит ул минә үзенсә ярата, ә миңә уны күрһәм, йәнем көйә. Ә бит ысынлап яратһаң, һиңә ул егетте күргән һайын күргәң килеп торорға тейеш. *(Козокка карап.)* Әллә Айзарзы көтөп тормай үземә төшөп алырғамы беләзекте. Хәзер ана мин ярзам иттем, һин миңә игтибар за итмәйһең, тип йәнгә тейер. *(Шул сак кыуак артынан тауыш ишетелә.)*

Рух. Тукта, Зөлхизә! Ашыкма! Беләзекте һиңә үзем алып бирәм.

Зөлхизә *(куркып кына)*. Һин кем? Гөлийемеш кыуагының эйһеме?

Рух. Мин — егет. Һиңә ярзам иткәм килә.

Зөлхизә. Ә һиңә күрәнмәйһең?

Рух. Һин куркмаһын, тиәм. Куркма! Мин һиңә зыян итмәм.

Кыуак артынан Рух килеп сыға. Козокка килә лә уның өстөнә усын куя һәм уның усында беләзек пәйзә була.

Рух (*усын асын*). Бына! Рәхим итегез! Һеззекеме?
Зөлхизә (*һаман гэжәпләнен*). Һез, Һез күрше ауылданмы?

Рух. Юк! Мин икенсе илдән.

Зөлхизә. Илдән? Илдең исеме бармы?

Рух. Бар. Азак әйтермен. Тик һин минән куркма!
Зыян итмәм. Бер һорау бирергә мөмкинме?

Зөлхизә. Мөмкин.

Рух. Һин Айзарзы яратаһыңмы?

Зөлхизә. Унда һеззәң эшегез юк! Теләһәм, яратам, теләмәһәм, юк!

Рух. Икенсе һорау. Һинең уға изгелек эшләгән киләме?

Зөлхизә. Нисек?

Рух. Мәсәлән, Айзарзы кемдер берәү кыйырһыта башлаһа, һин уны яклап ярзамға килер инеңме?

Зөлхизә. Әлләсе? Егет кеше үзен үзе якларға тейештә инде.

Рух. Һин уны кызғанаһыңмы?

Зөлхизә. Кемде?

Рух. Айзар икенсе бер кыз янында торһа, һиңә кыйын буламы?

Зөлхизә. Юк шикелле. Озағырак тора бирһен. Исмаһам, миңә янға килмәс, тип уйлайым.

Рух. Рәхмәт!

Зөлхизә. Нимәгә?

Рух. Ихлас яуаптарың өсөн.

Зөлхизә. Хәзер бында Айзар килә. Һиңә китергә кәрәк.

Рух. Ни өсөн?

Зөлхизә. Ул һине... һиңә кыйын буласак.

Рух. Нисек?

Зөлхизә. Ул миңе... кызғанасак. Һиңә зыян итеүе бар.

Рух. Һин миңә йәшенеүемде теләһиңме?

Зөлхизә. Әйе.

Рух. Ярай, улайһа. (*Кыуак артына йәшенә.*)

Бишенсе күренеш

Айзар килеп инә. Кулында озон тимер.

Айзар. Ошоноң менән алып булыр. (*Сыбыкты ко-
зокка төшөрә, болмай.*) Эләктереп кенә алайым да...

Зөлхизә, уның күзе алдынарак кулын куйып,
беләзекте күрһәтеп тора.

Айзар. Әллә? Кем алып бирзе?

Зөлхизә. Гинән алда өлгөрзөләр инде. Озаклап йө-
рәмәскә ине.

Айзар. Кем? Әйт инде?

Зөлхизә. Күрген киләме?

Айзар. Килә? Нисек алды ул?

Зөлхизә. Әй, кем? Исеменде һорарға онотканмын бит.
Сык әле? Гине Айзар менән таныштырам.

Рух килеп сыға. Айзарға килеп кулын һуза. Айзар кулын бирмәй.

Айзар. Сәләм, егет! Гинең дә Зөлхизәгә күзең төш-
төмө?

Рух. Күзем төшмәне. Беләзеге төштө.

Айзар (*тибелән бизрәне күрәп*). Ә минең бизрәне кем
тиште? Гинме? Кайзан килдең? Калананмы? Беззең кыз-
зарзы аззырырға уйлаһаң тай бынан, белдеңме? (*Рухтың
муйынына йәбешә.*) Һеззең өсөн беззең ауылда кыз-
зарыбыз юк. Үзебезгә лә етмәй.

Рух. Гин Зөлхизәне кызғанаһыңмы?

Айзар. Башка берәй егет уның янына килһә, миңә
кыйын була. Гин ни өсөн килдең бында?

Рух. Былай ғына. Зөлхизәнең беләзеге төшөп киткәнен
күрзем дә ярзам иттем. Ярамаймы?

Айзар. Ярамай. Зөлхизә гинә яратмай.

Рух. Гинә лә.

Айзар. Ә, һез бында һөйләшеп торзоғозмо ни? Уның
яратыуы миңә нимәгә. Иң мөһиме – мин уны яратам. Тағы
ла нимә тураһында һөйләштегез?

Зөлхизә. Айзар, етәр! Нисек оялмайһың?

Айзар. Гин дә уны яклашаһыңмы? Якшы сакта тай
бынан, егет.

Зөлхизә. Гин уға рәхмәт әйтергә тейешһең. Ул бул-
маһа, нисек ала инек беләзекте?

Рух менэн Зөлхизэ бер-беренэ яратып караша.

Зөлхизэ. Рэхмэт, егет. Нау бул!

Рух. Нау булыгыз! Гинең тауышың моңло. Күберэк йырла.

Айзар. Бар, бар, юлыңда бул!

Рух сығып китэ.

Айзар. Әйзә, гинә өләсең көтә. Самауыр куйырга сыра юнып бирәм. Кайһы ауылдан тинә?

Зөлхизэ. Белмәйем. Әйтмәнә бит...

Һөйләшә-һөйләшә сығып китәләр.

Ут һүнә.

Алтынсы күренеш

Икенсе көн. Рух Зөлхизәнәң һыуға килгәнән көтөп ултыра.

Рух. Бөгөн дә килһә ярар ине. Һораузарымды биреп бөтмәнәм. Кайтырға биш көн генә вакыт калды. Был ауылда бөтә кыззар за шулай матур йырлаймы икән? Ниндәйзер таныш моң? Кайза ишеттем икән. Исләмәйем.

Алыстан Зөлхизәнәң йырлаганы ишетелә. Зөлхизә килгәнсе, Рух өсбашын рәтләштереп ала. Козоктан сак кына ситкәрәк барып баһа.

Зөлхизә килеп инә лә Рухты күреп туктап кала.

Зөлхизэ. Наумыһыгыз!

Рух. Наумы, һылыу!

Зөлхизэ (*тирә-янына каранып*). Һез... нимә? Кемде?

Рух. Гинә көтөп торзом.

Зөлхизэ. Нимәгә?

Рух. Тыңларға... Йыр. Тауышың моңло.

Зөлхизэ. Ә йырмы?

Рух уға якын килеп бизрәләрән ала ла козок янына килә.

Рух. Гин тағы ла йырла. Мин үзем гинә һыу алып бирәм. Йырла. Зинһар өсөн!

Зөлхизэ. Ә... гин теге ни... ошотай ауылдарзан йырзар язып йөрөйһөңмө? Кем әле... теге ни... студент. Ә... исләнәм. Фольклор. Шулаймы?

Рух. Фольклор? Гинең йырың фольклор тип аталамы?

Рух козоктан һыу ала.

Зөлхизә. Юк! Һин калай кызык кынаһың ул? Боронго... ни... халык йырзаны фәнни телдә фольклор тип атала. Бына тыңла...

Зөлхизә йырлай. Рух уға һокланып карап тыңлай.

Рух. Иҫ китмәле! Һокланғыс! Ә һин был йырзы кемдән ишеттең?

Зөлхизә. Өләсәймдән. Ул мине йоклатканда, бәләкәй генә сағымда гел ошо йырзы йырлай торғайны.

Рух икенсе бизрәгә һыу ала ла бизрәләрзе йәтешләп ултырта.

Рух. Бында бөтә кыззар за шулай матур йырлаймы?

Зөлхизә. Әлләсе? (*Бизрәләрен элен.*) Ярай мин китәйем инде. Рәхмәт!

Рух. Нимәгә?

Зөлхизә. Һыу тултырып бирзең дә.

Рух. Тукта! Тороп тор. Исең кем?

Зөлхизә. Ә миңең исемем һиңә нимәгә?

Рух. Миңең исемемде лә белгең килмәйме?

Зөлхизә. Кем? (*Бизрәләрен куйып.*) Әйзә һуң, танышайык. (*Рухка якын килеп, кулын һуза.*) Зөлхизә.

Рух (*Зөлхизәнең кулын тота. Зөлхизә тертләп китә*). Нимә булды?

Зөлхизә. Ток һуккан кеүек...

Артабан улар күз карашы менән һөйләшәләр. Тауыш сәхнә артынан ишетелә.

Рух. Иртәгә ошо вакытка киләһеңме?

Зөлхизә. Һин килһән, мин дә килермен.

Рух. Мине күргәһеңде Айзарға әйтмә.

Зөлхизә. Куркаһыңмы?

Рух. Юк! Мине күрергә теләһеңде белһә, һиңә насарлык эшләүе бар.

Зөлхизә (*Һыузы алып сыға башлай*). Хуш!

Рух. Көтөрмөн.

Зөлхизә сыға. Рух яңғыз.

Рух. Был ниндәй мөгжизә! Кулдарына кағылыуым булды, уның биополеһы менән минеке берләште. Инде без күз карашы аша аралаша аласакбыз! Зөлхизә. Әле генә анымдан китте, ә миңең уны күргем килә. Касан иртәгә

тыуа инде. Тукта! Мине йыр язып йөрөүсе, тине. Могайын, кыумастар. Зөлхизәнең өлөсәһенә барып, тағы ла бер нисә йыр яззырып алайым әле. (*Ашығып сығып китә.*)

Егенсе күренеш

Бер бизрә тотоп, Айзар килеп сыға. Козок янына килеп ултыра.
Ул да Зөлхизәне көтә.

Айзар. Наман юк. Сыкһа ярар ине. Могайын, бер көйәнтә һыу менән мискәләре тулмас. Эх, Зөлхизә. Һин окшатын өсөн нимә генә эшләйем икән? Ниңә шундай китап сығармайзар икән? Мәсәлән, әгәр зә берәй кыззы окшатаң, егет кешегә нимә эшләргә? Окшатам, тип әйтеп кенә яратыуыңды белгертеп булмай за инде. Бешеренергә, тегенергә, хатта баксала кишер сәсергә өйрәткән китаптар донъя тулы. Редакцияга хат язып ебәрәйем әле. Фашик булған егеттәргә файзалы кәңәштәр китабы сығарығыз, тип.

Алыстан Зөлхизәнең көлгән тауышы ишетелә. Йылмая-көлә килеп сыға.

Зөлхизә. Уф, үлтерәләр инде, көлдөрөп.

Айзар. Нимә булды? Әйзә мин дә көлөшәйем.

Зөлхизә. Тегендә... уф... үләм! Өлөсәйем... бая ғына аяғым ауырта, баһа ла алмайым, тип ултыра ине, әле такмак әйтеп бейеп йөрөй.

Айзар. Кызык булған икән шул. Минең өлөсәйем дә, «Юлдаш»тан бейеү көйө бирһәләр, бейеп китә.

Айзар козоктан һыу ала ла уны Зөлхизәнең бизрәләренә коя.

Зөлхизә. Өлөсәйемде Рух бейетә лә инде.

Айзар. Ниндәй Рух.

Зөлхизә. Егет. Теге юлы күрзең дә инде. Ошонда. Беләзексе?

Айзар. Уның исеме шулаймы? Ә ниңә һеззә ул?

Зөлхизә. Өлөсәйемдең йырлаганын язып алам, ти. Фольклор йыя шулай. Былтыр за шулай йөрөнөләр бит. Исләйһеңме?

Айзар. Ә... хәтеремдә. Һине лә йырлаттылар, әйеме?

Зөлхизә. Эйе. Һыу алып бир сәле?

Айзар. Ашыкмай тор. Сак кына һөйләшәйек тә. Хәзер. (*Быу ала.*) Бөгөн кис уйынға сығаһыңмы? Йылға буйына. Егеттәр менән усақ яғырға утын йыйып куйзык. Гармунымды алып сығам.

Зөлхизә. Кыззарзан һорашырмын әле. Бер үзем сыға алмайым да.

Айзар. Ә мин кис килеп алырмын, әзерләнеп өйзә тор.

Зөлхизә (*нимәнелер хәтерләп*). Уй, онотоп торам. Без бөгөн мунса яғабыз бит. Өләсәйемде йууындырғансы төнләй зә китә торған.

Айзар. Һин булһаң, гел шулай берәй сәбәп табыр за торорһоң.

Зөлхизә. Йә, кой һыуыңды. Нимәгә күтәрәп тик тораһың ул?

Айзар (*шукланып*). Йә, кис уйынға сығам, тип әйтмәһәң, коймайым.

Зөлхизә. Һы, таптың инәлтергә? (*Тулы бизрәне икенсәһенә яртылаш коя башлай.*) Миңә ярты бизрә лә етә. (*Үсеккәнен беллертә.*)

Айзар. Йә, ярар. Үпкәләмә, шаяртам ғына. (*Ике бизрәне лә тултыра.*)

Зөлхизә ашығып сығырға итә.

Айзар. Әйзә, үзем алып барам.

Зөлхизә (*уның буи бизрәләренә ымлап*). Ә тегеләр?

Айзар. Касмас. Ә һин әллә Рухты күрергә ашығаһыңмы?

Зөлхизә. Юк. Үзем алып кайтам. Кит юлдан.

Зөлхизә сығып китә.

Айзар. Бына бит. Тағы ла килеп сыкманы. Кискеһен өйзәренә барып карармын инде. (*Быу алып, бойок сығып китә.*)

Һигезенсе күренеш

Рух менән Зөлхизә яңғыз. Төнгө күкте күзәтәләр.

Рух. Йә, онотманыңмы икән, мин йәшәгән йондоззо табып күрһәт.

Зөлхизә. Олотманым. Хәзер. Ана, Кош юлы. Уның уртаһында якты бер йондоз бар. Ул һезҙең кояшығыз. Һин йәшәгән Сириус уның тирәләй әйләнә.

Рух. Сириус. Килгәнәмә күп ваҡыт та үтмәне, ә мин уны һағынып өлгөрҙөм. Безҙең Ер зә шул тиклем матур! Тик унда бына һинең кеүек матур йырлаған кешеләр юк.

Зөлхизә. Ә һинең унда... кәләшен бармы?

Рух. Кәләш? Нимә була ул?

Зөлхизә. Һуң, ғаилә короу өсөн. Яраткан кызыңсы?

Рух. Юк. Дустарым ғына бар. Астра, Мега, Шат... Астра ла икенсе планетанан килгән. Зөлхизә... *(Тул-кынлана.)*

Зөлхизә. Әү.

Рух *(күккә текләп)*. Ана, бер йондоз атылды. Күр-зеңме?

Зөлхизә *(бойок)*. Миңә кыйын.

Рух. Миңә лә.

Зөлхизә. Һин иртәгә ана шул атылған йондоз кеүек ғаләмгә инеп юғаласакһың... мәңгелеккә.

Рух. Шулай. Ә һин миңең калыуымды теләйһеңме?

Зөлхизә. Әйе.

Рух. Ғәжәп. Миңең дә һинең менән калғым килә. Ысын!

Зөлхизә. Әгәр калһаң, һин бит башка бер қасан да Сириуска қайта алмайсақһың. Ә Ерзә һине аңламастар. Һин бит йондоздан килгән, үзенә урын таба алмай йөзәйә-сәкһең.

Рух. Булһын. Һин теләһең, мин риза.

Зөлхизә. Ә мин... мин рөхсәт итмәйем һиңә калырға. Ерзә һин озақ йәшәй алмаһың. Һинең кеүек изге күңелле кешеләр беззә озақ йәшәмәй.

Рух. Булһын.

Зөлхизә. Ә мин һинең озақ йәшәүеңде теләйем. Ә һин һөйлә. Сириуста нисек?

Рух. Ундамы? Унда йәшәүе еңелерәк. Бөтә автоматика кешеләргә уңайлыҡ тыузырыу өсөн яратылған. Планетабыз зур түгел. Шуға бер-беребез менән тығыз бәйләнештәбез. Ақыллы машиналар барыһын да контролдә тотат.

Зөлхизә. Қызык.

Рух. Ә мин барыһын да һөйләп килештерә алмайым. Теләйһеңме, һине Сириуска алып китәм, үзем менән.

Зөлхизә. Нисек? Мин бит Ер қызы?

Рух. Эйттем бит. Беззэ башка планетанан килеүселәр зә йәшәй, тип. Тик...

Зөлхизә. Нимә, тик?

Рух. Икенсе планета кешенән мин бер тапкыр ғына алып кайта алам. Бер генә кешене.

Зөлхизә. Һинең янда миңә шул тиклем рәхәт. Әллә нисек... бер нимәнән дә куркмайым, бер нимә өсөн дә борсолмайым. Һин һәр сак ярзам итергә әзерһең.

Рух. Зөлхизә, миңә лә шулай. Рәхәт, күңелле. Иртәгә миңә кайтырға кәрәк. Ә мин иртәгәнен тыуыуын теләмәйем. Ниңә икән? Һине шулай башка бер касан да...

Зөлхизә (*косаклай*). Миңә лә куркыныс... быға тиклем әле бер касан да миңә шулай кыйын булғаны юк ине. Ә һин кит! Мин нисек тә...

Рух. Һин яуап бирмәнәң. Миңең менән китәһеңме?

Зөлхизә. Ә өләсәйем? Туғандарым?

Рух. Өләсәйеңде карарға һеңлең бар. Теләһең, азак уны ла алып китербез.

Зөлхизә. Ә миңең кайткым килһә?

Рух. Кош юлын күрәһеңме? Унда бер күпер бар. Йылына бер тапкыр ғына асыла ул. Теләһең, шул күперзән кире кайтырһың. Хәзер исәпләйем. (*Тиз генә кешәһенән бер прибор алып башкылай. Ул янын-һүнеп ала.*) Һин Ерзә ике ай ғына юғалып торасакһың. Тиззән ул күпер асыласак. Теләһең, кайтырһың.

Зөлхизә. Ике ай? Ике айзан миңең укыузарым башлана. Өлгөрәм, әйеме? Өләсәйемә әйтәм дә, әсәйемдәргә шылтыратам да... Иртәгә килеп алырһыңмы?

Рух. Әйе. Әзер тор!

Айырылышалар. Моңло көй яңғырай. Рух менән Зөлхизә дуэты.

Зөлхизә.

*Кем һуң һин, язмышым,
Ишетәм таныш моң,
Йөрәгем һөйөгә төрөнә.
Матурһың, батырһың,
Йондоззай атылып
Инерһең күңелем түренә.*

Рух.

*Ғаләмдә йондоззар —
Әйтәһе һүзем бар:
Каурый за канатлы хистәрем...*

*Кош юлы буйынан,
Хыялда, уйымда
Атлайым иртәнен, кистәрен...*

Зөлхизә.

*Һөйөүем бөрөлә,
Йыһанга түгеләм –
Хистәрем – Кош юлы – моң юлы,
Кил генә, мин көтәм,
Моңланам кис, иртән,
Көтмәстән атылыр йондозом.*

Туғызынсы күренеш

Сириус планетаһы. Рух менән Зөлхизә бында килгәндәр. Интерьер экологик дизайнда эшлэнгән. Эйберзәрзең осло мөйөштәре юк. Шкаф һымак бер зур экранлы, эстән зәңгәр ут менән янған королма бар. Бер мөйөштә – компьютер. Бер якта оло тәзрә.

Рух Зөлхизәгә компьютерза нимәлер өйрәтә.

Рух. Бына – беззең икебеззең генә баксабыз. (*Шкафтағы экранда матур бакса күренеше.*) Бына ошоллай. Әйзә, киттек. (*Экранда бакса буйлап атлап киткән кеүек була. Улар шулай был планетаны өйрәнәләр.*) Окшаймы?

Зөлхизә. Окшай! Ә без унда касан барабыз?

Рух. Әле һынаузар бөтмәгән. Һин – беззең кешеләр өсөн ят әлегә.

Зөлхизә. Һинең өсөндәме?

Рух. Юк! Минең өсөн һин – иң якыны. Әйзә, тизерәк үзләштер зә был техниканы, һынаузарзы йәһәтерәк үтәйек тә, шунан...

Зөлхизә. Мин һинекеме?

Рух. Эй! Мәңгелеккә! Ә без йәшәйсәк йортто күр-һәтәйемме? (*Экранда бик күркәм йорт интерьеры.*)

Зөлхизә. Бир, йәһәтерәк өйрәнгем килә.

Тауыш ишетелә: «Рух! Һине Тазикон сақыра».

Зөлхизә. Бар, ана сақыралар!

Рух. Бер зә һинең яндан киткем килмәйсе?

Зөлхизә. Бар! Бар!

Рух. Ярай! Әгәр яңылыша башлаһаң, ошо төймәгә басырһың. Ярзам итермен!

Рух сыга. Зөлхизэ ихлас өйрэнэ. Әле бер, әле икенсе төймөгә баҫа. Кыуана. Сәпәкәй итә. Тағы баҫа. Борсола. Килеп сыкмай. Тирә-ягына карана башлай.

Зөлхизэ. Туктаны. Нимәһендер яңылыштым, буғай. Рухты сакырырғамы? Бешмәгән тип асыуланырмы икән? Әллә... бынау кызыл төймә нимәгә икән? *(Баҫа. Бер тауыш та юк. Тағы ла баҫа. Шул сак ишекте кагалар. Зөлхизэ йүгереп бара.)*

Зөлхизэ. Рух? *(Тауыш-тын юк.)* Рух? Һинме был?

Шат. Мин Шат. Һин бит үзең сакырзың!

Зөлхизэ. Сакырзым? Ә... әйе, яңылыш... әйзә ин!

Шатка ишекте аса. Шат Рухтың дус егете.

Шат. Нимә булды?

Зөлхизэ. Һаумы? Булманы ла. Бына компьютер... туктаны.

Шат. Хәзер. *(Компьютер янына ултыра.)* Бына булды. Өйрәнәһеңме? Шәп! Ә Рух кайза?

Зөлхизэ. Тазикон сакырзы. Хәзер килеп етәсәк.

Шат. Тазикон? Ә һин беләһеңме, уны нимәгә сакырзылар?

Зөлхизэ. Хужа кеше берәй йомош кушалыр?

Шат. Йомош шул. Йомош. *(Кеҫәһендәге телефонны шылтырай. Ала. Тыңлай.)* Мин бында. Аңланым, борсолмағыз. Эшләйем. Зөлхизэ, һиңә бында килмәскә кәрәк ине.

Зөлхизэ. Мине... мин һиңә түгел, Рухка килдем.

Шат. Һин миңә асыуланма инде. Иғтибар менән тыңла. Калғанын үзең хәл итәһең.

Зөлхизэ. Йә. Тыңлайым.

Шат. Мин һине лә, Рухты ла йәлләйем. Рухты Тазикон әле тап шуның өсөн сакырзы. Эксперимент тамамлануға өс көн калды. Өс көн.

Зөлхизэ. Ниндәй эксперимент?

Шат. Рухты Ергә һиңә ғашик булһын өсөн генә ебәргәндәр тиһеңме? Уны... нисек дөрөс аңлатырға. Ғөмүмән, без Ерзәге кешеләрзе физик йәһәттән өйрәнәп бөттөк, буғай. Тик уларзың кисерештәрен, күңел торошон, кылыктарын һаман аңлап етмәйбәз. Рух шуларзы өйрәнергә тейеш ине.

Зөлхизэ. Өйрәнһен һуң. Әйзә мин дә ярзам итәм.

Шат. Һин ярзам итеү генә түгел, һин уның корбанына әүерелдең инде.

Зөлхизэ. Ни-сек?

Шат. Рух ерзәге берәй кызға гашик булған кеүек кыланырға тейеш ине. Шунан теге кыздың күнел торошон күзәтергә, кылыктарының сәбәбен асыкларға...

Зөлхизә. Юк! Юк! Рух мине ысынлап ярата. Шулай булмаһа...

Шат. Килмәс инеңме? Ә бит Рух ерзә калмаған, һин үзең килгәнһең бында, шулаймы?

Зөлхизә. Мин дә Рухты яратам. Уның хақында насар һөйләргә һинең хақың юк!

Шат. Бар, Зөлхизә, бар! Һин Рух менән бәхетле булмаясакһың. Зөлхизә, әйт әле, Рух әле һинең ирендәреңең қағылдымы?

Зөлхизә (*ирендәренә қағылып*). Юк. Юк, ә ниңә?

Шат. Якшы.

Зөлхизә. Қағылһа, нимә буласак?

Шат. Йә, ярай, улай озак ултырма. Ана, яланға сығып, кояшка кызынып ал.

Зөлхизә. Рух менән бергә...

Шат. Мин һөйләгәндәрзе Рухка еткәрмә. Һине якын күргәнгә. Яраймы?

Зөлхизә. Тырышырмын.

Шат сығып китә.

Зөлхизә. Бынау дусы әллә нимәләр һөйләй. Үзенә гашик булмағанға үс итеп һөйләйзер әле. Тукта, Рухты сакырайым? (*Компьютерға килеп бер тәймәгә баһа. Рухтың тауышы: «Нимә булды, Зөлхизә? Йөзөң каскан. Көт. Хәзер килеп етәм».*)

Ишектә кыңғырау. Зөлхизә: «Инегез!» — тип кыскыра. Ишек үзе асылып китә. Рух инә.

Рух. Зөлхизәм, хатта ишек тә һинең тауышыңды таный башланы. Күрзеңме? Бөтәһе лә без теләгәнсә.

Зөлхизә. Мин теләгәнсә, тиң.

Рух. Нимә булды? Арыныңмы? Әйзә, ял мөйөшөнә барып ултырайык. Көй тыңлайык.

Зөлхизә (*Рухка якын килә*). Яратаһыңмы?

Рух. Үлеп!

Зөлхизә. Мин дә. Һин... алдайһың.

Рух. Аңламайым. Әгәр яратмаһам, һине бында сактырып инемме?

Зөләйха. Барыбер. Һин бит әлегә мине бер тапкыр за үпкәнең юк!

Рух. Үбешеү генә яратыузы аңлатамы ни? Теләйһеңме, һине анау йондозға осортоп алып барам?

Зөлхизә. Ерзә, әгәр яратһалар, үбешәләр.

Рух. Зөлхизә, миңә... ярамай.

Зөлхизә. Эксперимент бөтмәнемә?

Рух. Кем әйтте? Астра, Мега, Шат?

Зөлхизә. Үзем шулай уйланым.

Рух. Һин бер ниндәй зә эксперимент түгел. Эйе, элегерәк шул ук Шат, Мегалар ана шулай эксперимент өсөн ер кыззарын килтерзәләр. Мине лә шулай уйлайзар, ахыры. Әле Тазиконда булдым. Ул да ышанмай.

Зөлхизә. Нимәгә?

Рух. Һине ысынлап яратыуыма.

Зөлхизә. Рух, мине ташлама, йәме? Миңә куркыныс. Яңғызымды калдырма! (*Косағына һыйына.*) Мин дә һине яратам. Һин булмаһаң, йәшәүзең йәме юғала ла куя.

Рух (*косаклап*). Яратам! Элегерәк миңә ошо йондоззар араһында гел юлда ғына йөрөгөм килә торғайны, ә хәзер бары һинең янында ғына булғым килә. Гел дә, гел дә. Бына ошолар.

Зөлхизә. Миңә дә, Рух! (*Ирендәренә кағыла. Рух та карышмай. Татлы үбешәләр. Бер аҙған Рух башын тотоп ситкә тайпыла. Шомло көй ишетелә.*) Нимә? Йөзөң ап-ак булды? Рух... (*Янына йүгереп барырга итә. Рух уны якын ебәрмәй ситкәрәк китә.*)

Рух. Борсолма. Былай ғына. Хәзер үтә ул. Мин теңдә... баксала һүрәт төшөрә башлағайным. Хәзер һинә килтереп күрһәтәм. Хәзер. (*Йүгереп сығып китә.*)

Зөлхизә. Кызык. Әллә, ысынлап та, бер зә үбешкәне юк инде?

*Сибәр егет, бер күреүзән
Әсир иттең күңелемде,
Караштарың — якты йондоз,
Бер караһаң — түгелә моң.*

*Сәйер был моң илтә мине
Әкиәткә, бала сакка —
Киләсәгем — зәңгәр диңгез,
Күрәсәгем — кабырсақта.*

Рух килеп инә. Кулында һүрәт төшөрөү яйланмаһы.

Рух. Бына. Кил! (*Ултыргыс куй.*) Бына ошонда ғына ба. Мин hine төшөрәм.

Зөлхизэ баға. Рух төшөрә.

Рух. Будды. Килеп сыкты! (*Һүрәтенә алыстан карап һоклана. Зөлхизэ лә ултыргыстан төшөп, һүрәткә якынырак килә. Рухка якынайган һайын, уның башы ныгырак ауырта һәм ул ситкәрәк китә.*) Якын килмә! Бына шулай катып кал! Илаһи буй-һыныңды бына шулай төшөргөм килә. (*Әйләндереп күрһәтә.*)

Зөләйха. Иҗ китмәле! Һин рәссам да икән әле. (*Якын килергә итә. Рух башына йәбешә. Зөлхизэ туктап кала.*)

Рух. Мин хәзер. Һин... көтөп тор. Бергәләп баксаға сығырбыз.

Сығып китә.

Зөлхизэ. Кызык. Инде шулай үзенә якын да ебәр-мәсме икән? Шат дөрөс әйтһә, мин бында теге тәжрибә куяны кеүек булам түгелме? Оят! Оят!

Зөлхизэ Шатты сақырған төймәгә баға.
Ишектән Шат күренә.

Шат. Үшандыңмы?

Зөлхизэ. Ә һин... кайзан белдең? Беззе күзәтеп йөрөйһөңме? Бар, юғал күз алдымдан.

Шат. Ә һин мониторзы токандыр.

Килеп баға. Экранда Рух постелдә ята. Уның янында Астра йөрөй. Рухтың сикәләрен һыйпай. Низер һөйләй.

Зөлхизэ. Ниндәй катын ул?

Шат. Уның кәләше. Астра. Күрзеңме? Мөхәббәт тигән булаһың. Рух онотто hine. Хәзер һин бында бер кемгә лә кәрәкмәйһең.

Зөлхизэ. Юғал күз алдымдан, алдайһың. Рух, Рух... һин кайза?

Шат уның янына килә. Косакларға итә. Зөлхизэ каршылаша.

Шат. Рухка кәрәк булмаһа, миңә кәрәкһең һин. Әйзә, мине ярат!

Зөлхизә. Һине? Акылыңдан яззыңмы әллә? Косак-лашыу яратыу булалыр шул. Мин Рухтан башканы ярата алмайым. Кит!

Шат ыскындыра.

Шат. Рух та Рух, имеш. Уның ни ере артык! Бына мин унан күпкә сибәрмен. Йәшмен.

Зөлхизә. Исәрһең. Тупашың. Алдаксыһың.

Шат. Кызык икән һеззең яратыу тигәнегез. Ана, телә-һәм баксалағы бөтә кыззарзы ла үбеп сыға алам.

Зөлхизә. Ә ни өсөн... Рухка үбешергә ярамай?

Шат (*ыскындырып*). Һине тағы ла һынап карарға иткәйнем. Аңланым.

Зөлхизә. Әйт!

Шат. Үзенән һора. (*Сылып китә.*)

Экрандан тауыш: «Зөлхизә, һине Тазикон сақыра».

Унынсы күренеш

Зөлхизә Тазикон янында.

Тазикон. Һаумы, Ер кызы! Һин миңең улымды ысынлап яратаһың икән, барыһын да күзәтеп торзок. Ғәфү ит, беззә шулай. Төрлө кешеләр осрай. Шуға һынап карайбыз. Әле Рух йәшәү менән үлем мәлендә. Ерзә берәйһенә ысын ғашик булып тороп калмаһын өсөн, уның мейеһенә чип куйып ебәргәйнек. Ысын яратқан кыз менән үбешкән мәлдән ул тәнде ауырттыра башлай.

Зөлхизә. Нисек коткарырға?

Тазикон. Кисә генә был мөмкин ине. Бөгөн...

Зөлхизә. Нимә булды?

Тазикон. Кемдер компьютерзан бер көйзә юйзырған. Уны ауыр мәлдәрзә тик ошо көй менән генә терелтеп була торғайны.

Зөлхизә. Ниндәй көй ул?

Тазикон. Исемең белмәйем. Бик моңло көй. Уны Ер кызы йырлай торғайны.

Зөлхизә. Әсәһеме?

Тазикон. Юк. Бында тороп калған Ер кызы. Хәзер мәрхүмә инде. Шуға һине сақырзым. Рухтың янында бул. Бәлки, терелер.

Зөлхизэ икенсе бүлмэгэ үтэ. Унда Рух ята. Янында Астра. Зөлхизэне күргэс, ул сыгып китэ. Зөлхизэ Рух янына килэ, сәстөрөн һыйпай, сикәләренән үбә лә кулдарын тотоп.

Зөлхизэ. Рух, һин фәфү ит мине. Шат әйткәйне. Мин һинең менән үбешергә тейеш түгел инем. Фәфү ит, фәфү... терел, терел генә.

(Озон башкорт халык йырын йырлай башлай.)

*Ирәндеккәй тауы билерәк бейек,
Тора-тора мендем башына...*

Уның йыр тауышына Тазикон килеп сыға. Тазикон арттан шым ғына тыңлап тора. Азактан һулкылдап илай. Зөлхизэ тертләп китә.

Тазикон. Ошо... ошо йыр ине. Һин терелттең улымды. *(Килеп кулдарынан үбә.)* Рәхмәт! Йырла, йырла... был йырзы ул бишектән тыңлап үсте.

Йыр дауам итә. Ут караңгылана.

Ун беренсе күренеш

Рух менән Зөлхизэ. Икесе генә.

Рух. Исләнем. Мин бәләкәй сакта ерзән килгән бер инәй миңә ошо йырзы йырлап йоклата торғайны. Һинең кеүек йәш сағында килтергәйнеләр уны. Урлап алып киткәндәр. Ул миңә атайыма гашик булған. Шуға уларзың балаларын да карашкан, ярзам иткән. Ә әсәйем бик йәшләй генә вафат булды.

Зөлхизэ. Һин дә мине фәфү ит!

Рух. Нимәгә? Мин һиңә рәхмәт әйтергә тейеш.

Зөлхизэ. Һине иренемдән үптергәнем өсөн. Былай булырын белмәнем.

Рух. Әх, Зөлхизэ, һиңә без бер планетала ғына тыуманык икән? Былай қаңғырмаҫ инек. Хәзер һин, кайтам, ти башлайһың инде.

Зөләйха. Әллә һиңә өләсәйемде нык итеп һағына башланым шул.

Рух. Әсәйеңдә лә һағынғанһың.

Зөләйха. Кайзан белдең?

Рух. Азак әйтермен. Әйзә, бына кара. *(Килеп монитор янына бағалар. Унда бер-бер артлы Урал тәбиғәте күренә.)*

Рух. Барыһын да һинең өсөн төшөрөп алып кайттым. Зөлхизә. Уй, матур. Ана безең тау. Урмандар. Уф, кайткым килеп китте.

Рух. Әле Кош юлындағы йондозло күпер асык.

Зөлхизә. Касанға тиклем?

Рух. Өс көн, өс төн бар.

Зөлхизә. Шулай әзме? Ә калһамсы? Һине кем дауалар, йырзар йырлап?

Рух. Мине уйлама, Зөлхизә.

Шул сак сирена тауышы яңғырай. Рух тиз генә йыйына ла китергә итә.

Зөлхизә. Нимә булған?

Рух. Бер метеорит безең планетаға якынлап үтеп китә. Шунан һакланыу өсөн пушкаларзы әзерләргә кәрәк. Һин куркма. Инде нисәнсе йыл шулай якынлай за безгә теймәй үтеп китә. Уның орбитаһы башка. Шулай за...

Зөлхизә. Бар шул. Мин көтөрмөн. Ошонда ғына.

Зөлхизә, ул сығып киткәс, компьютерзы кабыза ла нимәлер эзләй.

Зөлхизә. Әһә, бына ул чип. Тәүге сигналдан һун уның ауыртыу билдәләре кәмей, әммә көсө шулай ук кала. Кеше һаман да мөхәббәт тулкынында булһа, тора-бара робот-кеше, йәнһез ағас, үсемлек кеүек була.

Бүлмәгә Астра-катын инә. Ул Зөлхизәне күреп кала ла янына килә.

Астра. Аңланыңмы инде? Һин бында калһаң, уны йәнһез роботка әйләндерәһең.

Зөлхизә. Ә йырзарым?

Астра. Уны яззырып калдырырға ла була.

Зөлхизә. Үзенә нисек әйтергә? Әллә...

Астра. Әйтмәһең дә була. Мин әйтермен.

Зөлхизә. Юк, мин улайта алмайым. Нисек кыйын булһа ла...

Астра. Өс көндән күпер ябыла. Ашык!

Сығып китә.

Зөлхизә. Ашык! Ашык! Ашык!

Сэгэгт һуккан тауыш ишетелэ.

Тауыш.

Рух. *Күңелдэ сыңлаган һис тынмаҫ йырым һин,
Танһыым канмаган назым һин.*

Зөлхизэ. *Кышын да, йәйен дә, көзөн дә күңелдэ
Сәскәгә күмеллән язым һин.*

Тауыш: Рух. Һинһез нисек йәшәрмен һуң, бәгерем,
һинһез әйләнермен моңһозға.

Зөлхизэ. *Төннө күккә текләп, йыр йырлармын,
Барып етер ул йыр йондозға.*

Рух менән Зөлхизэ. Хушлаша.

Рух. Зөлхизэ, мине онотма, яраймы. Бына бүләк! Ис-
тәлегем итеп тоторһоң. (*Уның усына хрусталь шар һала.*)
Әгәр зә ошо шар йылынып, балкып китһә, мин һине искә
алған булам. Онотма!

Зөлхизэ. Ә мин һиңә көмөш беләзек бүләк итәм.
Исеңдәме?

Рух. Исемдә. Һин Айзарзы рәнийетмә. Һәйбәт күңелле
егет ул.

Зөлхизэ. Ярай, хуш! Рәхмәт барыһы өсөн дә!

Рух. Үзеңә рәхмәт!

Күперзән өскә күтәрелә башлай. Әйләнә лә икеһе бер юлы бер-
береһенең исемдәрен атап яңынан қосаклашалар.

Рух. Әйтергә онотқанмын — һиңә тағы ла бер бүләк
биреп кайтарам. Тик уныһын ергә кайтқас қына белерһең.

Зөлхизэ. Рәхмәт! Хуш! Онотма!

Зөлхизэ күтәрелә. Моңло көй. Алмаш-тилмәш һөйләйзәр.

Рух. Мин бәхетле — һине шашып һөйгән өсөн.

Зөлхизэ. Мин бәхетле — һине уйлап көйгән өсөн.

Рух. Мин һине һис қасан, һис қасан онотмам.

Зөлхизэ. Күперзәр һүтелер. Қилергә юл тапмам.

Рух. Мин һине эзләрмен ашығып, күпергә.

Зөлхизэ. Фашиқтар ораша йондозло күперзә.

Шаршау

Икенсе бүлек

Ауыл күренеше. Козок янында йәштәр йыйылып бейейзәр. Ярым караңғылык. Зөлхизә сыға. Уны әлегә бер кем дә танымай. Бер аз барғас, уны бер кыз күреп кала ла катып кала. Шулай кем уны күрә, шул бейеүзән туктай бара. Фәризә, кыйбуланьш, Зөлхизә янына килә лә уның еценән тарта.

Фәризә. Зөлхизә, был һинме? (*Зөлхизә өндәшимэй.*)

1-се кыз. Юк, юк, ул беззең Зөлхизә түгел. Ул инде әллә касан һөйгәне менән йондозға китте.

2-се кыз. Оша ни. Кире кайткандыр?

3-сө кыз. Кайтты, ти, әкиәт.

4-се кыз. Шулай за был беззең Зөлхизәгә окшагансы?

1-се кыз. Теймәгез, ул икенсе планетанан килгән, зыяны тейер.

Фәризә. Әйзә, без уға исеме менән өндәшеп карайык. Зөлхизә!

Кызар бергә. Зөлхизәү!

Зөлхизә. Әү! (*Барыһы ла тертләп китә.*)

Фәризә. Теге Кош юлы күпере именме?

Зөлхизә. Имен! Шунан кайттым да инде мин Ергә.

Кызар уны косаклап ала.

Фәризә. Йә, ниндәй хәбәрзәр килтерзең?

Зөлхизә. Мин һезгәме, мин һезгә йыһанға ла һыймас оло мөхәббәт килтерзем.

*Мин татыным мөхәббәттең
Илтертерлек наз, ләззәтен,
Колагымда мәңге сыңлар
«Һөйәм һине!» – тии әйткәнең.*

Фәризә. Улай булғас, ниңә кайттың ергә? Бәлки, һөйгәнең дә килгәндер?

Зөлхизә. Юк, юк, ул килмәне, ул калды. Ауыр миңә уны юғалтыу.

1-се кыз. Ә мөхәббәт... бөттөмө ни?

Зөлхизә. *Юк, бөтмәне, бер яралғас,*

Уның шиңә торғаны юк.

Көн дә, төн дә хистәр балкый,

Йөрәк үзе – торғаны ут.

Фәризә. Кил әле, бындарак кил! (Фәризәне ситкәрәк алып китә.)

Кыззар һөйләшә.

1-се кыз. Уф, кыззар, миңә дә гашик булғым килә.

2-се кыз. Ана, Зөлхизәнеке кеүек үзе матур, үзе акыллы егет тапһаң, һин дә гашик булырһың.

3-сө кыз. Эш матурлыктамы ни? Бөтә гиллә егеттең күңелендә.

4-се кыз. Теге кисәге Сәлимде исләйһеңме?

1-се кыз. Сәлим? Ә теге кап-кара ла тумалак егеттеме ни?

4-се кыз. Әйе. Белгегез килһә, кисә шул егет Фәризәгә...

2-се кыз. Гашик булғанмы? Ә Фәризәсе?

3-сө кыз. Фәризә лә окшата, ти...

Фәризә менән Зөлхизә инә.

Зөлхизә. Кыззар! Беләһегезме, мин бында буш кул менән килмәнем.

1-се кыз. Әллә алтын, бриллианттар бүләк иттеме?

Зөлхизә. Унан да якшырағын. Бына. (*Шарзы сыһара.*) Серле шар ул. Бына ошоллай күккә каратып тотоп тораһың. Әгәр зә Рух мине исләһә... (*Шар яна баһлай.*)

2-се кыз. Карағыз, карағыз. Шар эстән балкып китте.

Зөлхизә. Күрзегезме? Тимәк, миңә Рухым мине исләй. Йондоззар аша ул шулай миңә сәләмен ебәрә. «Сәләм, Рух!» Әгәр зә миңә сәләмем уға барып етһә, йондоз атыласак.

3-сө кыз. Әйзә карайык!

Фәризә. Ана, бер йондоз атылды. Урра! Һинәң сәләмең Рухка барып етте!

Зөлхизә сәйерһенеп Фәризәгә карай.

Зөлхизә. Сәлим киләсәк һине күрергә бөгөн дә. Яратамы, тиһеңме? Ярата... йәнендәй күрә...

Фәризә. Мин һиңә бер нимә лә әйтмәнем дә инде. Уйланым ғына...

Зөлхизә бер кыз янына килә.

Зөлхизә. Мин дә гашик булырмынмы икән тиһеңме? Кемде яратаһың. Ә Таһирмы? Ул да окшата һине. Оялма. Кыйыу һөйләш!

2-се кыз. Һин әлегә бер кемгә лә гашик булмаһың.

Фәризә. Кара әле, һин бит безҙең уйзарҙы укый алаһың?

Зөлхизә. Рәхмәт, Рух! Был һинең икенсе бүләгең. Ишетәһегезме, күктән бер моң ағыла.

3-сө кыз. Күктән булмаһа ярап ине. Айзар магнитолаһын куйған да инде.

Зөлхизә. Ә ул... бындамы?

Фәризә. Айзар! Кил әле бында!

Кыздар Зөлхизәне йәшерәләр. Айзар килә.

Айзар. Нимә?

Кыздар. Безҙе тағы ла бер баян уйнап бейетһең, әйтәбез.

Айзар. Әй, шаяртмағыз әле.

Фәризә. Юк, юк, шаяртмайбыз. Ике ай буйы көткәнең килде!

Айзар. Кем? Ысынмы? Улайһа, таңға тиклем бейетәм үзегеҙҙе.

Кыздар көлөшәләр. Зөлхизәне сығаралар.

Зөлхизә. Айзар, һаумы? Бызауыңды һуғарзыңмы?

Кыздар көлөшәләр.

Айзар. Инде башмакка әйләнде ул һине көтә торғас. Һаумы!

Зөлхизә. Әле генә һин магнитола куйғайныңмы ул?

Айзар. Юксы. Мин ана тегендә егеттәр менән һөйләшеп торҙом.

Зөлхизә. Кыздар, ниңәлер миңең қолағыма бер моң ишетелә.

Фәризә. Әйзә шым ғына тыңлайыҡ. Шымығыҙ! Ана, мин дә ишетә башланым... Уй, шундай моңло көй...

4-се кыз. Мин бер нимә лә ишетмәйемсе?

1-се кыз. Мин дә...

Зөлхизә. Моғайын да, тик гашиктарға ғына ишетелер моңдор ул.

Зөлхизә кушылып йырлай.

2-се кыз (Фәризенән). Сәлим йырлаймы?
Айзар. Мин дә ишетәм ул моңдо, Зөлхизә. Мин дә
ишетәм.

Йыр.

*Күңелдә сыңлаган һис тынмас йырым һин,
Танһығым канмаған назым һин,
Кышын да, йәйен дә, көзөн дә күңелдә
Сәскәгә күмелгән хуш есле язым һин.*

Кушымта.

*Хыялдарза беззе һәр сак бәхет көтөр —
Йондозло күпер, йондозло күпер,
Бер касан да бер кем алмас һине һутеп,
Йондозло күпер, йондозло күпер...*

*Быуаттан быуатка кешеләр теклэгән
Йондозло һауага, йәр теләп,
Эзләһең, теләһең күрергә, татырға,
Мөхәббәт табыла һәр кемгә.*

Шаршау

ЫСЫКТАҒЫ КОЯШ

Мелодрама

Бер бүлектә

КАТНАШАЛАР:

Аксәскә Бирғәлина — 42 йәштә, театр актрисаһы
Арслан Мөхәмәтович Йосопов — 45 йәштә, шағир,
реклама ойошмаһы етәксеһе
Алсыу — йәш кыз, 22 йәш (бер үк актриса уйнай ала)
Режиссер — (тауышы) бер үк актер уйнай ала

Беренсе күренеш

Уртала — кресло. Төптәрәк — китап кәштәһе, кейем шкафы. Ситтә —
трюмо көзгөһө. Янында — телефон. Аксәскә креслола ултыра.
Кыскырып китап укый.

Аксәскә. *Нимә эзләй, нимә көтә был күңел,
Үткәндәге үпкәләүҙәр — көл-күмер,
Хыял итә һәм ынтыла һөйөүгә,
Ашкына гел серле утрау күрергә...*

*(Креслола баһып, кулдарын йөрәк тапкырына куйып,
интонация менән укый башлай.)* Ашкына гел билдәһез-
лек, шырлыҡка... *(Телефон шылтырай. Китапты укый-
укый телефонға килә.)* Күңелем бит һағыш-зарза сынык-
кан... Нимә көтә...

Аксәскә. Эйе, тыңлайым. Ә... эйе... әзерләнем. Иртә-
гә кис филармонияла, тинегез бит, эйеме? Ятлап өлгөрәм!
Шулаймы? Аңланым. Бөгөн кис — репетиция. Һау булы-

ғыз! *(Трубканы һалғас.)* Кейемде үземә һайларға, ти. *(Китап кәшитәһенә килә. Бер фотоальбомды ала.)* Бәлки, ошонда берәйһе... ниндәй күлдәгем килешер икән? Спектаклдә рәхәт — нимәһе эзерләгәндәр, шуны кейәһең, ә бында... ни тиһең дә, шағирзың ижад кисәһе. *(Креслоға ултырып, альбомды карай баһлай.)* Әһә, таптым! *(Йәһәт кенә кейем шкафына ыңғайлай.)* Фотоальбомды ятқан сакта эсенән бер фото төшә. Уны күрмәй. Шкафка килеп күлдәк һайлай. Көзгә яһына килеп, күлдәкте самалап карай. Кыуана. Шкаф артына инеп, кейенеп сына. Кейенгән арала шиғыр ятлай.) Нимә көтә, нимә эзләй был күнел, үткәндәге үпкәләүзәр көл-күмер, хыял итә һәм ашкына һөйөгүгә... *(Ул күренмәс борон телефон шылтырай. Шиғыр ятлай, ятлай килеп сына. Сәхнә күлдәге кейгән. Телефон яһына атлай. Изәндә ятқан фотоны күрөп кала. Күтәрә. Телефон трубкаһын ала. Күззәрә фотола.)* Трубкала тауыш: «Алло, алло, Аксәскә! Репетицияға...» *(Аксәскә бер ни ҙә өндәшмәй. Фотоға карап тыһып кала. Трубкаһы һала. Үз алдына.)* Хәзәр сығам, әйе... *(Уйланып көзгә яһына килә. Фотоны сикәһенә куйып һыйтай. Көзгә мөйөшөнә кыстырып куйа.)* Һин, һин кара, күлдәгем килешәмә? Тыңла, мин... һиңә... *(Шиғыр һөйләй.)* Окшаймы? Һин мине бер тапкыр за сәхнәлә күрмәһең шул...

Икенсе күренеш

Телефон шылтырай. Сәхнәлә ут караңғылана бара. Бүлмә грим бүлмәһенә әйләнә. Телефон шылтырауын дауам итә. Аксәскә трюмо алдында ултыра. Уның кәйефе юк. Кискен хәрәкәттәр менән йөзөндәге гримды һөртә, алкаларын сисә башлай.

Аксәскә. Уф, бешмәгән! Кеше күзәнә нисек күренәм инде? Якшылап ятламағас, нимәгә кағызға язып кына алып сыкмаска?..

Телефон шылтырауҙан туктай. Микрофондан тауыш: «Аксәскә Ибраһимовна, тамашасылар һеззе сәхнәгә сақыра. Сығығыз!»

Аксәскә. Шул ғына етмәгәйһе... бында оятыңдан кайза йәшенергә белмәйһең... *(Өстәлдә кайсы күрөп кала.)* Хәзәр минең күземде лә астырмайасактар. Уф! *(Кайсыһы кулына алып, күкрәге тапкырына килтерә. Сәнсергә итә.)* Ғәрлек! Ғәрлек! Бер кем дә күрмәгәндә... *(Жаты итеп)*

ишек шакыйзар. Аксәскә кайсыны һала, аптырана. Тағы ла шакыйзар. Ишек артында тауыш.)

Арслан (*тауышы*). Аксәскә Ибраһимовна, һез бындамы? (*Тыңлай.*) Аксәскә... һеззе бында тинеләр. Аксәскә! Асығыз ишекте? Зинһар өсөн! Был мин — Арслан. Һеззе күрмәй китә алмайым. Мин озакка түгел!

Аксәскә. Хәзер! Аз ғына көтөгөз! Хәзер! (*Кейемен рәтләштерә, көзгөгә карай. Ишекте аса.*)

Арслан инә. Сәскәләр шәлкемен күтәргән.

Арслан. Һезгә... һезгә тамашасылар сәскә бүләк итте. Сыкманығыз?!

Аксәскә сәскәләрзе ала.

Аксәскә. Рәхмәт! Мин ней... гримды йыуған инем, шуға...

Арслан. Һезгә рәхмәт, Аксәскә! Шиғырзарымды әлегә тиклем бер кем дә шулай хисле итеп һөйләгәнә юк ине. Һокланғыс. Иң китмәле актриса һәм алып барыусы икән һез!

Аксәскә. Китсе, шулаймы?

Арслан. Ысын!

Аксәскә. Хатта шиғырығыззы онотһам да...

Арслан (*хәтерләп*). Әй, улай ғына булыр инде... кеше робот түгел. Иң мөһиме, юғалып калманығыз. Бик ошта ғына итеп артабан дауам иттегез бит! Ә тегенәһе... юкка борсолаһығыз. Тағы ла берәй ижад кисәһе узғарһам, мотлак һеззе генә сакырасакмын. Килерһегезме?

Аксәскә. Белмәйем. Мин башка бер зә...

Арслан. Ай әттәгенәһе. Онот та куй инде. Бына күрерһең, әле яңылышыуың өсөн үртәлһең дә, бер нисә йыл үткәс, көлөп кенә искә алырһың. Мин гел шулай...

Аксәскә. Әллә һез зә яңылышаһығызмы?

Арслан. Кем әйткән әле? Хаталар за булыр тормощонда, тик тормощон хата булмаһын! Шәп, әйеме?

Аксәскә (*иларға етешеп*). Әйе.

Арслан. Бәй-бәй. (*Күззәрәнә каран.*) Әллә... күз йәштәреме?

Аксәскә. Юк, юк, шатлык йәштәре... рәхмәт! Миңә кайтырға...

Арслан. Ә банкет?

Аксәскә. Юк, юк, әйттем бит. Иптәшем Хәниф командировкала. Бармайым. Рәхмәт!

Арслан. Ярай, аңланым. Тик...

Аксәскә. Нимә, тик?

Арслан. Бер тапкыр ғына йылмайғыз за, мин китәм.

Аксәскә. Зинһар, асыуланмағыз! Мин һезгә ярзам итеүзән һис баш тартмайым.

Арслан (*ишек ягына ыңғайлай*). Йә! (*Аксәскә йылмай.*) Бына рәхмәт! Хушығыз! (*Аксәскәнең кулдарынан үбеп ала ла сыға.*)

Аксәскә. Һы... был шағир тураһында әллә нимәләр һөйләйҙәр. Йәнәһе... катын-кыз күрһә, донъяһын онота. Ай һайын беренен алыштыра, имеш. Бер зә ундайға окшамағансы?.. Моғайын да, берәйһе менән һөйләшеп торғанын арттырып, шаштыраларзыр әле. Берәү булһа, ирең өйзә юк, әйзә мине кунакка алып кайт, тип теңкәмде коротор ине. (*Сәскәләргә килеп, күтәрәп ескәп карай.*) Аһ... Заһирым тыуған көнөмә тап шундай раузалар килтергәйне. Их, Заһир, Заһир, һин тере булһаң, күкрәгенә башымды һалып үкһеп-үкһеп илар инем дә йылы косағыңа һыйынып, ләззәтткә сумыр инем. (*Сәскә араһынан бер кағыз күрәп ала.*) Бәй-бәй... Вәт шағир! Серле йылмайыуында бер ғиллә бар һымак ине. (*Кағыззы ала.*) Нимәләр язып һалған икән? (*Укый.*) Һеззәң менән якындан таньшкым килә. Иртәгә Парк тукталышында киске алтыла көтәм. Кулымда китабығыз булыр. Һы... вәт шағир. Аулакка сақырмаксы. Вәт шилма! Актриса, тигәс тә, кем сақыра, шуға йүгерә тиме икән? Ә ниндәй китап ул? Минәң... минәң... (*Кағыззың артын әйләндерәп карай.*) Арслан Йосоповка. Бәй, уға яҙғандар бит! Ә мин, исәр, астым да укыным. (*Кағыззы бөкләп куя.*) Ярай, үзенә тапшырырмын. (*Шаян.*) Парк тукталышында иртәгә алтыла тигәнме? Моғайын, берәй елбәзәк кыз яҙғандыр әле?

Өсөнсө күренеш

Ут һүнә. Парк тукталышы эскәмйәһендә Арслан гәзит укып ултыра. Модалы кейенгән йәш кыз килеп сыға. Эскәмйәгә ултыра ла Арслан менән үзе араһына китап һала. Үзе тирә-якка каранып ала.
Арслан гәзитен һала.

Алсыу (*әле генә таныған кеше булып*). Ой, һаумыһығыз! Һезме ни был?

Арслан. Һаумыһығыз, мин һеззе танымайым.

Алсыу. Мин... мин һезең шигрияткә үлеп ғашикмын. Шуға... бына ошо китапка автограф кына язып бирмәсһезме? Теге юлы кисәлә һезгә яқын барып та булманы.

Арслан. Шул ғынамы? Әлбиттә, һылыу. Исемен кем? *(Ручка ала.)*

Алсыу. Алсыу. Беләһезме, бөгөн әсәйемдәр кунакка китте. Ауылға. Иргәгә генә кайталар. Мин һезең тауышты диктофонға яззыртып алырға хыялланам.

Арслан. Тауышты?

Алсыу. О, юк, юк! Яңылыш әйттем. Һез шиғыр укыйһығыз, ә мин һезе...

Арслан. Һез тауыш коллекционерымы әллә?

Алсыу. Юксы. Һезең шиғырығыз нык окшай миңә. Бына: кем һуң әйтте, һин яратқан, иң бәхетле буласак, тип, тик әйтмәне, яратканда күзең йәшкә туласак, тип.

Арслан. Бына бит, үзең дә бик матур һөйләйһең.

Алсыу. Ә минең һез һөйләгәнде тыңлағым килә шул. Аулакта...

Арслан *(китапка язып)*. Йылы һүззәрең өсөн рәхмәт, һылыукай. Кунакка сақырыуың өсөн дә. Тик бара алмайым шул. Иргәгә иргә менән командировкаға. Күрше калала ла минең ижад кисәмде узғарырға булдылар.

Алсыу. Ә һуңғарак? Минең үземдең шиғырзарым да бар ине, бәлки?

Арслан *(тороп, сабырһызланып сәғәтенә, алыска карап ала. Бик иштибар итмәй генә)*. Бастырганың юкмы?

Алсыу. Юк. Үзем өсөн генә язам. Беренен укып ишеттерәйемме?

Арслан *(туктатып)*. Алсыу, һин бик матур, ақыллы кыз. Шиғырзаның да матурзыр, әйзә, икенсе юлға калдырайык.

Алсыу *(әлеп ала)*. Безең өйзә, әйеме? Мин һиңә шиғырзарымды һөйләрмен, һин миңә кәңәштәр әйтерһең. Ой, ғәфү итегез, әйтерһезең. Яраймы?

Арслан *(көләмһәрәп)*. Ярай.

Алсыу. Безең өй телефонын язып алығыз. Юк, үзем бирәм.

Арслан. Хафаланмағыз, һылыу! Шиғырзаныңды минең эшкә килтер. Шунда карармын. *(Визиткаһын сығарып бирә.)*

Алсыу. Ә диктофон?

Арслан. Миндә уныһы ла бар. Килерһең.

Алсыу. Касан?
 Арслан. Берәй айзан.
 Алсыу. Бер айзан? Һез, Һез...ни...
 Арслан. Һинең менән танышыуыма бик шатмын!
 Алсыу. Һез... Һезгә. Юк, Һез минең записканы укы-
 нығызмы?
 Арслан. Ниндәй записканы?
 Алсыу (*үпкәләп*). Сәскәләр эсендәге. Һезгә ижад кисә-
 геззә, сәхнәгә менеп, сәскәләр биргәйнем бит. Исләмәй-
 һезгәме ни?
 Арслан. Исләйем... шикелле.
 Алсыу. Ә бында? Нимәгә?
 Арслан. Автобус көтәм. Ниңәлер озакланылар. Ошон-
 да килеп алабыз, тигәйнеләр.
 Алсыу. Һез... ни... командировкаға иртәгә сығабыз
 тинегез. Мин бик тәмле бауырһактар бешерзем. Һез килә
 тип. Улайһа... ошонда ғына көтөп тороғоз. Мин хәзер...
 Арслан. Борсолмағыз.
 Алсыу. Юлда ашарһығыз. Хәзер килтерәм. Тик көтөп
 тороғоз. Мин бында якын йәшәйем.
 Арслан. Кәрәкмәй! Ашығам.
 Алсыу (*уны тыңламай*). Көтөгөз! (*Сызып йүгерә.*)
 Арслан. М-дә... был кыз әллә гашик булған инде...
 Вәт йүләр? Үзе минең кызым йәшендә генә. Әзмәүерзәй
 ирзе өйөнә сакырырға оялмай. Вәт йәштәр? Бәләһенән баш
 аяк. Бер кем дә унда шиғыр укып ултырғанһың, тимәс.
 Бына шунан гәйбәт китә лә инде.

Дүртенсе күренеш

Бер аzzан ашығыс азымдар менән Аксәскә күренә. Ул Арсланға
 игтибар за итмәй. Үтеп барышлай, Арслан уны танып.

Арслан. Аксәскә? Аксәскә.
 Аксәскә (*туқтап*). Ә... Һезме ни? Һаумыһығыз!
 Арслан. Кайза былай... ашығып.
 Аксәскә. Уф, һуңлап барам. Бөгөн генераль репе-
 тия.
 Арслан. Кайза?
 Аксәскә. Театрза.
 Арслан. Ә... теге «Ромео һәм Джульетта»мы?
 Аксәскә. Кайзан белдегез?

Арслан. Гэзиттэ язылгайны. Нин, могайын, Джульетталыр эле?

Аксәскә. Эйе.

Арслан. Ә... репетицияны мин дә караһам яраймы?

Аксәскә. Һез бит... вакытығыз бармы ни?

Арслан. Булдырһаң, бар инде ул. Бына мине ошонда килеп алырға тейештәр ине. Ярты сәғәт үтте. Килмәнеләр. Тимәк, мин кайза теләйем, шунда китә алам. Нимә булғанын иртәгә белешермен эле.

Аксәскә. Әйзә һуң. Таныш кеше карап кәңәш әйтһә, миңә лә күңелләрең булыр. Ана, беззәң автобус. *(Икәүләп йүгереп сығып китәләр.)*

Бишенсе күренеш

Бер аzzан сәхнәгә Джульетта кейемендә Аксәскә сыға ла Джульетта монологын һөйләй башлай. Ихлас килеп сыкмай.

Астан режиссер тауышы ишетелә. «Стоп! Стоп!» Аксәскә, бармай! Үзендә гашик сағынды ислә эле? Башыңда тик бер генә уй: уны күрергә! Уға ғына изгелек итергә! Ә нин, миңсә, башка нәмәләр тураһында уйлайһың. Яңынан. Киттек!»
Аксәскә уйнай.

Режиссер тауышы. «Бына әзерәк һәйбәт! Тик ниндәйзәр көсөргәнеш һизелә. Арығанһыңдыр. Нимә, әллә Хәниф менән асыланыштығызмы?»

Аксәскә. Юк, юк! Барыһы ла һәйбәт. Тырышырмын!

Режиссер тауышы. «Бер аzzанан премьерә. Бөгөнгө кеүек уйнаһаң, якшы булмас. Нин — һәләтле актриса. Тырыш, йәме?»

Ут һүнә.

Алтынсы күренеш

Поезд тауышы. Арслан менән Аксәскә икенсе калаға ижад кисәһе узғарырға китеп бара. Үззәре күренмәй. Поезд тукылдауы аша шығыр укыған тауыш ишетелә.

Арслан.

*Нин Джульеттам була калһаң әгәр,
Мин Ромеон булам, теләһәң.*

*Бісын һөйөү тәмен татырмын, тим,
Табырмын, тим, әгәр эзләһәм.*

Аксәскә.

*Нимә көтә, нимә эзләй күңел,
Купме йәшәп һис аңларлык түгел,
Янымдағы усақ йылы бирмәй,
Ә Ромеом һаман килмәй, килмәй...*

Арслан.

*Йылдар аша озон юлдар үтәп,
Мөхәббәтем, һине табырмын,
Һине йылытырға йөрәгемдә
Һис һүрелмәс усақ япырмын.*

Аксәскә.

*Елә генә үмер карауаны,
Бер үк юлдан, бер үк тарафка.
Хозай кешеләрҙе һөйөү өсөн,
Саф мөхәббәт өсөн яралткан.*

Етенсе күренеш

Сәхнә уртаһында ике кресло. Кунакхана коридоры. Креслола Аксәскә. Арыған кифәттә. Өй кейемендә. Серем итә. Моңло музыка. Бер аzzан Арслан күренә. Ул коридорзан үтәп бара. Аксәскәне күрәп, аптырай. Туктай за һак кына кресло янына килә. Уға һокланып карап тора. Аксәскә тергләп уянып китә.

Арслан. Әллә уяттым инде?

Аксәскә. Юк, арытылған. Ойоп киткәнмен.

Арслан. Бүлмәгез бикләме әллә?

Аксәскә. Юк. Ундағы катынға бер дусы килде лә...

Арслан. Байрам итәләрме?

Аксәскә. Шулайырак. Ә һез... арыманығызмы ни?

Осрашыузар ялткытманымы әле?

Арслан. Киреһенсә, улар ижадка дәрт өстәй. Һин үзәңдең кәрәклегендә тояһың. Кемгәлер кәрәк икәнендә тойоп йәшәүе күңелләрәк бит.

Аксәскә. Рәми Ғарипов әйтмешләй, кеше кешеләргә кәрәк булһын, бер кайза ла артык булмаһын, тиһегезме?

Арслан. Ә һез бөгөн дә бик матур укынығыз минең шиғырзарзы. Теге юлы оноткан шиғыр за бик шәп киләп сыкты, әйеме?

Аксәскә. Гел шулай тип йыуатаһығыз. Ә мин үзем һезең укығанды...

Арслан. Әй, куй әле шул һез, һезеке, үзегеззе. Бер-бербеззе күптәнән беләбез. Һин, тиң дә куй. Килештекме?

Аксәскә. Улайһа, мин һинең укығаныңды тыңларға яратам.

Арслан. Хәзер. Китабымды алып сығам.

Сыға. Бер аzzан китап тотоп сыға. Аксәскә шул арала көзгөгә карап рәтләнеп ала.

Арслан. Һиңә һиндәй шиғырзар окшай?

Аксәскә. Идея! Минең диктофоным бар. Әйзә шунда яззыртып алайык. Һин юкта кәрәк булып китһә, басыр за тыңлармын. Мин хәзер. (Сыға.)

Арслан. Алсыу за диктофон һөйләй ине. Аксәскә лә... был катын-кыз халкы кызык инде. Тә-әк! (Китапты актарып.) Һиндәйен укырға? Моғайын, мөхәббәт тураһындалыр?

Аксәскә. Сак астырзым ишекте. (Диктофонын күрһәтәп.) Бына!

Арслан. Әйзә, ултыр! Хәзер һин минең тамашасым. (Шиғыр укый.)

*Һи хакың бар мине шулай
Өнһөз генә язаларға?
Һи эшләрмен, күззәреңә
«Һөйәм!» тиен яза калһаң?
Һи эшләрмен, төндәр буйы
Һине уйлап яна калһам,
Йөрәгемә үкенеүзәр —
Һис уңалмас яра һалһаң?
Һи эшләрмен?
Һи эшләрһең,
Башка йәрзәр таба алһаң?
Бикләнермен.
Бары һиңә
Һөйөүемде яба алмам!*

Аксәскә. Шәп! Тағы ла!

Арслан.

*Ышанам, мөхәббәт тыуғанда
Иңдәрзә канаттар тойғандар,*

*Бары тик хандугас телендә
Кистәрен һөйләшә торғандар.
Һөйләшә... һүз – күпер хистәргә,
Ә һүззәр булмаһа, нишләргә?
Бына мин караһам күзәнә,
Юк була әйтәһе һүзенәм.
Мөхәббәт бер генә, сер генә,
Төшөнөп бөткөһөз серенә.
Мөхәббәт һөйләшә, ахыры,
Тик утлы караштар аркылы...*

- Аксәскә. Ә быһыһын катыһыңа арнағанһыңдыр?
Арслан. Кайзан белдең?
Аксәскә. Күззәрендән.
Арслан. Мин дә уның менән ошоллай кунакханала танышкайһым. Уның да күззәре һинеке кеүек моңло ине.
Аксәскә. Яратаһыңмы?
Арслан. Кемде?
Аксәскә. Катыһыңды?
Арслан. Ихтирам итәм. Ул миһнең яраткан кызымдың әсәһе. Күпме йәшәлгән. Кайһы берзә һүзгә лә килешеп куябыз. Ул миһнең шиғырзар язығуымды, билдәле булығуымды яратмай шул.
Аксәскә. Тозһоз һорауым өсөн ғәфү ит! Рәһһетергә теләмәғәһнем.
Арслан. Ә һеззәң кызға һисә йәш?
Аксәскә. Егерме ике.
Арслан. Бәй, һин егерме йәштә үк кейәүгә сықтыңмы һи?
Аксәскә. Сыкманым, урланылар миһне. Студент отряды менән төзөлөшкә эшкә барғайһык. Шул ауыл егете. Кейәүгә сығырға иртәрәк әле миңә, тигәһнем, Хәһһиф миһне бер иптәше менән машинаға ултыртып алып киттеләр зә үззәренә алып кайттылар. Азак әсәһемдәргә яусы ебәрзеләр. Рәһһетәуен рәһһетмәһне лә, әлегә шул балалык инде, бөтә ауылға «урланған» исемем таралғас, оялышымдан риза булдым да күйҙым.
Арслан. Әле рәһһетмәһйме һуң?
Аксәскә. Юк та, тик икебез ике донъяла йәшәгән кеүек. Түшәк тә аш өстәле генә уртак. Күңелдәребез берегә алманы. Шуғалырмы, һис ғәйебем булмаһа ла, көнләшеп бер була.

Арслан. Теге юлы... репетицияға китеп барганда ла шулай булдымы?

Аксәскә. Өйзәген эшкә килтерергә ярамағанын беләм дә, кайһы мөл үзәнде еңеп булмай шул.

Арслан. Рәһнеттеме?

Аксәскә. Ярай кулынан тартып алып өлгөрзөм, өзгөләп ташлай ине?

Арслан. Кемде? Гинеме?

Аксәскә. Коткарзым үзен. Кара! (*Кеҫәһенән фотоһүрәт сыһара.*)

Арслан (*карай, әйләндереп укый*). «Гине өзөлөп яратуһынан». Бындай фотонь күрһәм, мин дә ярһыр инем.

Аксәскә. Әммә ул кеше тере түгел шул. Үкенескә каршы. (*Фотонь ала. Үбә.*) Заһирым. Тәүге мөхәббәтем. Ул юк бит, тип күпме әйтһәм дә, Хәниф аңламай. Ә Заһир, Заһирым мине урлағандарын ишеткәс, күп тә үтмәй ашығыс кына кәләш алды. Уныһы аҡылға бер төрлөрәк, тинеләр. Заһирзы кызғанып, нимәлер эсергән. Сихырлы һыу, тиеме? Ә Заһир ике йылдан ауырып үлеп калды.

Арслан. Йәл!

Аксәскә. Ә мин, исәр, күпме тырышһам да, уны онота алмайым. Бер нисек тә. Теге юлы ошо миндә калған берзәнбер фотонһын көзгөгә куйғайным. Ижад кисәһенә барганда кабаланып, кире алырға онотканмын. Хәниф күргән дә...

Арслан. Тәүге мөхәббәт мәлендә хистәр сағыу була. Шуға онотолмайзыр.

Аксәскә. Ә мин һеззәң һымак әле бер ир-ат менән дә һөйләшкәнем булманы. Һезгә бәтә серзәрзе лә аскым килеп тора. Әллә нисек... һеззе күрһәм, Заһирым искә төшә. Уның күнеле лә һеззекә кеүек яқты ине. (*Фотонь кеҫәһенә һалып кыя.*)

Арслан. Тағы ла «һез»гә күстеңме, Аксәскә?

Аксәскә. Ғәфү итегез инде, нимә икәнән дә аңламайым.

Арслан. Ә мин аңлайым. Һәр кемдәң күнел бушатырлык дуһы булырға тейеш.

Аксәскә. Нисектер, һин миңә якынһың.

Арслан. Һин дә. Һин бер зә башка катындарға окшамағанһың. Әле бына һиңә, әйзә беззәң бүлмәгә, икәүләп кенә ултырырбыз, һөйләшербез, тип әйтергә лә кыймайым. Һин барыбер каршы килерһең, йәки мине башка төрлө аңларһың кеүек.

Аксәскә. Бәйләнсек ирзәрзе күп күрзем. Һин... һиңә ышанам.

Арслан. Куркмайһыңмы? (Көлә.)

Аксәскә. Юк! (Көлә.) Ә һиңә, без кешеләр түгелме ни? Күңелеңә яқын кеше менән һөйләшеп ултырыу гонаһтыр шул?

Арслан. Мин ышанысыңды ақлармын. Ысын! Рән-йетмәм! Ант итәм. Әйзә!

Аксәскә. Әйзә һуң.

Арслан. Мин дә һиңә үз язмышым тураһында һөйләрмен.

Аксәскә. Ә шиғырзар?

Улар һөйләшә-һөйләшә сығып китәләр. Шиғыр яңғырай.

*Кағылам оло хистәртә,
Мансылам һағыштарға,
Бәхет, тиен, нарыклайым
Тамсыкай табыштарзы.
Мөхәббәттең бишеге лә,
Кәбере лә миндә генә,
Мөхәббәттең бар үмере,
Бар үмере һиндә генә.*

Һигезенсе күренеш

Грим бүлмәһе. Ишек артынан көслә кул сабыузар ишетелә. «Афарин, Джульетта!» «Афарин, Аксәскә!» тигән тауыштар ишетелә. Ишектән бер косак сәскәгә күмелеп, Аксәскә инә. Бик шат. Премьера уңышлы үткән. Көзгө янына килә.

Аксәскә. Әй шәпһең дә инде, Аксәскә! Ысынлап ғашик булыузың нимә икәнән онотоп бара инем. Үзең беләһеңме икән, һин, һин ярзам иттең бит миңә Джульеттаны шулай хисле уйнарға! Һин генә!

Ишекте шакыйзар. Аксәскә өндәшмәй. Ишек артынан тауыш. «Был мин — Арслан!» Аксәскә йүгереп килеп ишек аса. Арслан уға бер косак сәскә тоттора. Косаклай.

Арслан. Котлайым! Аксәскәм миңең! Ис китмәле булды!
Аксәскә. Рәхмәт! Ә һиңә сәхнәгә менеп тапшырманың?

Арслан. Гине ошонда яңгызыңды күргем килде.

Радионан тауыш: «Аксәскә Бирғәлина, тамашасылар тағы ла сәх-
нәгә сыгыуығыззы хорай!»

Аксәскә. Юк! Хәзер бында журналистар килеп тула-
сак. Ә минең... Гине генә... *(Косаклай.)*

Радио: Аксәскә Бирғәлина. Һеззе күмәкләп фотоға төшөргә сакы-
ралар!

Арслан. Ярай, көтөрмә! Бар! Ана, сәскәләреңде ал да...

Аксәскә сәскә букеты эсенә күз хала. Арсланға шаян карай.

Аксәскә. Ә унда... берәй записка юкмы?

Арслан. Был сәскәләрге үзем Гинең өсөн генә һайлап
алдым, Аксәскәм. Бар!

Аксәскә ишек ягына ыңғайлай. Шул сак телефон шылтырай.

Арслан. Алайыммы?

Аксәскә. Ал, ал!

Арслан. Эйе, театр. Бирғәлинамы? Аксәскә, Гине...

Аксәскә килә. Трубканы ала.

Аксәскә. Тыңлайым. Эйе, мин, эйе. *(Йөзө агарынын
китә.)* Хәзер, көтөгөз!

Арслан. Нимә булды? Аксәскә? Йә?

Аксәскә трубканы ситкә куя. Арслан дөрөсләп хала. Аксәскәнең
яурынынан косоп, креслоға ултырта. Аксәскә графинға үрелә.
Арслан уға һыу койоп бирә.

Аксәскә. Больницанан. Авария. Ирем менән кызым...
реанимацияла.

Радио: «Аксәскә, Һеззе көтәбез!»

Арслан. Гин ошонда ултырып тор! Мин хәзер уларзы
тынысландырып киләм. Ә больницаға икәүләп барырбыз.
Машина әзер!

Аксәскә. Больницаға барғанды берененә лә әйтмә...
Азак...

Арслан. Ярай. Аңланым.

Сыға. Музыка. Ут һүнә. Шиғыр яңгырай.

*Күңелемде билэй билдәһезлек,
Шик-шөбһәләр йөрәк кимерә,
Йәнем телэй ас бер сабый кеүек,
Һөйөү-әсәй һөтөн имергә.
Йәнем телэй йәмгә койонорга,
Наз һемерем килә күңелә,
Йөрәгем кош, осор һиңә генә,
Карашыңдан һөйөү түгелһә.*

Туғызынсы күренеш

Икеһе лә больница әскәмйәһендә ултыралар. Йөззәре борсоулы. Аксәскә күз йәштәрен һөртөп ала. Арслан уның яурынынан косаклай.

Аксәскә. Хәнифтен бер аяғын кыркасактар. Изелгән, тизәр. Ә кызымдың кулы һынған. Тағы ла бөйөрө кысылған... Терелә, тинеләр...

Арслан. Оло юлда булған да бит, машиналар озак туктамаған.

Аксәскә. Һиңә рәхмәт, Арслан.

Арслан. Нимәгә?

Аксәскә. Кан биргәнәң өсөн.

Арслан. Кәрәк булһа, тағы ла бирермен, йә башкаларзы табырмын. Дарыузар кәрәкһә лә әйт, һеңлем аптекала эшләй. Табып бирербез. Тик терелһендәр генә.

Микрофондан тауыш: «Биргәлина, һеззе баш табип сақыра!»

Аксәскә. Ярай, рәхмәт!

Арслан. Рөхсәт итһәң, мин дә бергә инер инем.

Аксәскә. Әлләсе?

Арслан. Мине иремдең туғаны, тиерһең. Бәлки, берәй төрлө ярзам кәрәк булыр?

Аксәскә. Әйзә һуң. Эһеңдә эзләмәстәрме?

Икәүләп сығалар.

Ут һүнә.

Унынсы күренеш

Арсландың эш бүлмәһе. Өстәл. Бер нисә телефон. Башын тотоп аптырап Арслан ултыра. Бер ситтәге қағыз өйөмөн актара. Ике қағызды сағыштырып карай. Башын сайкай. Бер төймәгә баһа. Секретарь кызға әйтә.

Арслан. Әминә, «Стройтех»тың маркетинг бүлеге етәк-сәһен табып тоташтыр әле. (*Үз алдына.*) Бының булуы мөмкин түгел. Бына бит, бөтөнләй окшамаған. Нисек инде мин ике миллионлық қағызға кул куяйым, ти? Алмаған аксаларға.

Секретарь кыз тауышы: «Трубканы алығыз!»

Арслан. Рекламағызды күрзегезме? Ә теге қағызды кем килтергән? Әйе. Әйе. Шунан. Кем тикшерзе? Күсмәгән аксаны алдым, тип имза куйырға минең башым икеме ни? Был — саботаж, шантаж. Тикшерергә кәрәк! (*Икенсе телефон шылтырай.*) Ярай, тағы ла һөйләшербез. Алло! Нисек? Шул суммаға машинамы, фатирымды алырғамы? Кем әйтте? Қағызды бармы? Хокуғыз юк! Юк! Язығыз! Мин судка бирәм! Язығыз! Ялған имза куйуһыны табырға кәрәк. Ишеттегезме?

Трубканы һала. Секретарға: «Әминә, мин бүлмәлә юк». Тауыш: «Аңланым!» Телефон шылтырай. Туктай. Тауыш ишетелә. «Арслан Мөхәмәтович, һеззе катынығыз һорай, тоташтырырғамы?»

Арслан. Тоташтыр! (*Трубканы ала.*) Тыңлайым! Нимә тизәр? Һин шуға ышандыңмы? Юк! Әйттем бит, юк! Юк! Юк! Алдағандар! Сәбилә, тукта әле, бөтөрәнмә! Юлын табырбыз! Бер кемгә лә ишек аһа! Телефонды ла алма! Тиззән кайтып етермен!

Секретарь кыз тауышы: «Арслан Мөхәмәтович, һезгә бер һаным килгән. Бик ашығыс эһем бар, ти»

Арслан. Кем?

Тауыш: «Аксәскә».

Арслан. Инһен!

Аксәскә инә.

Аксәскә. Һаумыһығыз! Һәфү итегез инде, борһоһом. Миңә диктофон кәрәк ине.

Арслан. Наумы! Ниндэй диктофон?
Аксәскә. Үзегез әйттегез бит. Диктофоның минең сум-
кала киткән. Иртәнсәк инеп ал, тинегез. Кисә.
Арслан. Ә-ә, исләнем. Хәзер. (*Сейфка килә. Аса. Дик-
тофонды ала. Сейф асык кала.*) Ошомо?
Аксәскә. Әйе.
Арслан. Мә, ал!
Аксәскә. Рәхмәт! Мин... китәйем?
Арслан. Әйе. Азак...
Аксәскә. Незгә бик ауырмы?
Арслан. Юк! Нәйбәт... барыһы ла. Сак кына һуң-
ғарак, яраймы? Ашығыс эшем бар ине.
Аксәскә. Ярай, хушығыз! (*Артына әйләнеп карай-
карай аптыранып сығып китә.*)
Арслан тағы ла башын тотоп ултыра. Телефондарзың беренен дә
алмай. Күзе асык сейфка төшә. Унда барып пистолет ала.
Әйләндереп карай.

Арслан. Сейфта яткас, һинең ни кәрәгең? Һакланыу
коралы кешене һакларға тейеш. (*Пистолетты алып өс-
тәл өстөнә һала.*) Әллә... ошоллай ғына котолорғамы был
бәләнән.

Ишек шақыйзар. Яуапты көтмәйенсә ишек асыла. Аксәскә күренә.
Һак кына килә лә өстәл янына баһа.

Аксәскә. Ғәфү итегез, мин...мин...
Арслан. Нимә булды? (*Ситкә карап уйлана.*)
Аксәскә. Беләм, әле һеззең бер кемде лә күргегез
килмәй. Ошондай ауыр мәлдә һеззе яңғыз калдыра алма-
йым. Беләһегезме? Ой, юк, беләһеңме? Арслан, шундай
ауыр мәлдә мин нимә эшләйем?
Арслан. Нимә?

Аксәскә диктофонды ала. Кнопкаға баһа.

Аксәскә. Шиғыр тыңлайым.

*Орлокка ком түгеп,
Асфальтка күмгәндәр,
Ә сәскә, таш ярым,
Кояшка үрмәләй.
Сәскәгә биргәстен
Шул кәзәр ғәйрәтте,*

*Миндә лә көс етер
Еңергә җәйбәтте.
Күңелдең кылы ла
Тарттырып көйләнә.
Үземдән көсләрәк
Булырга өйрәнәм...*

Секретарь тауышы: «Трубкала катыныгыз!» Аксәскә диктофонды һүндәрә. Сыгырға итә. Арслан калырға ымлай. Аксәскә ултыра.

Арслан (*трубкага*). Тыңлайым! Кем? Кайза? Тыныслан! Хәзер! (*Аксәскәгә.*) Килһә килә бит. Бер юлы. Ах, эттәр! Акса алыр өсөн нимә генә кыланмайзар, ә? Фатирзы, машинаны алырға итәләр ине, әле килеп кызымды, Заремамды урлагандар.

Аксәскә. Кызыңды? Ни өсөн?

Арслан. Шулай. Бер кагыззағы имзаны мин үземдеке тип танырға тейешмен.

Аксәскә. Тукта, тукта! Ә һин кызыңдың кайза икәнлеген беләһеңме?

Арслан. Риза булһам, әйтәсәктәр.

Аксәскә. Риза бул!

Арслан. Нимә?

Аксәскә. Ысын, ысын. Кызыңды коткарғың килһә... Мин хәзер МЧС-та эшлэгән ағайыма шылтыратам. Улар ФСБ менән берлектә эшлэй. Тик кызыңдың кайза икәнлеген белергә кәрәк. (*Кеçә телефонынан шылтырата башлай.*)

Арслан. Тукта, тукта, ашыкмай тор әле?

Аксәскә. Бындай эштә һәр минут кына түгел, һәр секунд кәзерле. Алло! Был мин. Ағай, һинең менән күрешергә кәрәк. Тиз! Эйе. Аңлашыла. Мин яңгызым түгел. Ярай. Булды. Сығабыз. Арслан, безгә тиз булырға кәрәк! Машинанды сығар. Киттек!

Арслан. Ышаныслымы һуң?

Аксәскә. Тиз бул, тиём дә. Әйзә!

Арслан өстәлдәге пистолетты ла алып кеçәһенә тыға.

Аксәскә. Ә быныһы нимәгә?

Арслан. Һаклыкка! Акса эше бит.

Аксәскә. Ярай. Киттек. (*Сығалар.*)

Ун беренсе күренеш

Аксәскә менән Арслан икеһе бергә Аксәскәләрҙең фатирында. Тәүге күренештәге көзгө, шкаф һ. б. Арслан диктофон йүнәтеп ултыра.

*...Бер-берәһен эзләп йөрөй-йөрөй
Сәсәһен, тип, һағыш-һаһапка,
Хозай парлы итеп яралткан да
Төрлө ергә безҙе тараткан...*

Аксәскә. Пистолетыңды урынына һалдыңмы?

Арслан. Әйе. Куркытам, тип күрһәтеп өлгөргәйнем шул. Корал йөрөтәһең тип, һак астына ала яззылар бит әй! Ә мин ул пистолетты әй эзләйем, милиция килгәс. Әй эзләйем...

Аксәскә. Һин ул сакта нык ярһыған иһең. Йә берәй-һенә яңылыш атып эште бозоп куйырһың, тип, мин һиңә белгертмәй генә кеҫәңдән урланым, вәт!

Арслан. Әй аҡыллыһың да инде үзең. Рәхмәт! Ҡызымды ла, үземде лә бәләһән ҡоткарзың! (*Диктофонды күрһәтеп.*) Берәй ҡысҡыс кәрәк иһе?

Аксәскә табып бирә.

Аксәскә. Минең урында булһаң, һин дә шулай итер иһең.

Арслан. Әлбиттә. Һинең янда миңә шундай тыһыс, күһелле. Әллә һисек үземде ирекле, канатлы итеп тоям. Хәҙер тыңлап карарбыз.

Аксәскә. Әллә берәйһе һине тоткон итәме?

Арслан. Итә шул. Эштә лә, өйзә лә үземде тоткон кеүек тоям. Эштә — хужам, өйзә — катыһым. Ә ижадта иреклек кәрәк.

Аксәскә. Берәй сит илгә йә берәй утрауға ял итергә китеп кара һуң?

Арслан (*шаян*). Һинең менән бергәме? Һинең менән ер сигенә китергә лә ризамын.

Аксәскә. Юк инде. Һин дә, мин дә улай бала-саға һымак ҡылана алмайбыз шул. Һәр кемебезҙең үз бурысы бар. Мине — сәхнә аша, һине шиғырҙарың аша халыҡ яҡшы белә. Ярата. Ихтирам итә. Без уларзың ихтирамын аяҡ астына һалып тапай алмайбыз. Хыянат итмәйек, йәме.

Ихтирам казаныуы бик озак һәм ауыр, ә түбән тәгәрәүгә бер сәбәп кенә етә.

Арслан. О, мин һинән курка башланым әле.

Аксәскә. Ысын! Һин миңә йөрөгемдәй кәзерлеһең. Юғалтаһым килмәй. Бер көн генә телефондан булһа ла тауышыңды ишетмәһәм, борсола, хафалана башлайым. Һин миңә һауа, һыу кеүек кәрәкһең. Йәшәр өсөн! Күңелемә дауа кәрәк булған өсөн!

Арслан. Һин дә, Аксәскәм! Һин дә! Алыста булһаң да, был ерзә һинең барлығыңды тойоузан да миңә әллә һиндәй ғәйрәт, көс, шатлык тула.

Аксәскә. Бәлки, мөхәббәт тигәндәре ошолор? *(Бер-береһенә текләп.)*

Арслан. Яратаһыңмы?

Аксәскә. Юк, яратмайым.

Арслан. ...???

Аксәскә. Мин «Яратам!» тип әйтергә яратмайым. Ошо һүзәң тозағына әлгеп күпме алдандым мин. Шуға.

Арслан. Ә мин алдамайым.

Аксәскә. Беләм.

Арслан. Аксәскә! Һиңә бер һүзем бар!

Аксәскә. Тыңлайым.

Арслан. Әйзә бергә йәшәйек! Икенсе калаға китәйек, әйзә!

Аксәскә. Н-нисек?

Арслан. Шулай.

Аксәскә. Ә катының, кызың?

Арслан. Мин күптәнән инде туғандарымда йәшәйем. Эштәге проблемалар менән уларзы борсомаһыңдар, тиём. Фатирзы ла күптән катыңға, машинаны кызға күсерзем.

Аксәскә. Ә... һиңә быларзы әлек миңә әйтмәһең?

Арслан. Һинең мәшәкәттәрең былай за баштан ашқан ине бит. Көн дә больница юлын тапайһың. Эшең дә катмарлы...

Аксәскә. Инде ни эшләргә уйлайһың?

Арслан. Белмәйем шул. Бына һиңә лә кәңәш һорарға килгәйнем.

Аксәскә. Мин беләм. Һиңә мотлак ғайләңә кайтырға кәрәк!

Арслан. Юк, кайта алмайым!

Аксәскә. Улайһа, был эшенде алыштыр. Теләйһеңме, мин үземдең таныштарымды йәлеп итәм? Һиңә тынысыраҡ урын табырбыз.

Арслан. Шунан?

Аксәскә. Шунан катының, моғайын, хәленде аңлар. Хәйер, һин әле лә кайта алаһың бит!

Арслан. Юк, уларҙы хәүефкә һалғым килмәй. Ҡызымдың сессияһы башлана.

Аксәскә. Иртәгә миңең ҡызымды ла больницанан сығаралар. Озақламай ирем дә кайтасак.

Арслан. Аңлайым. Һиңең дә, миңең дә ауыр ваҡыт.

Аксәскә. Һиңә тизерәк кайтырға кәрәк. Ғаиләңә. Катының миңең менән осрашканды белеп калһа, кире индермәс! Ә һин... һин ҡызыңды яратаһың. Беләм. Катының да кәзерле. Мин һиңең үз ғаиләңдә бәхетле булыуыңды теләйем. Әйзә былай һөйләшәйек! (*Күззәренә ҡарап.*) Бер азға, бер, ике айға тиҫтәһе, без бөтөнләй осрашмай, күрешмәй, һөйләшмәй торайыҡ!

Арслан. Әллә? Ә һин миңе онотоп куйһаң?

Аксәскә. Тап бына шуны төшөнөү өсөн дә кәрәк шул. Хистәребеззе һынап ҡарарбыз.

Арслан. Бәлки... без бит бала-саға түгел. Кем белә? Бәлки, әлегә шулай кәрәктер зә. Мин һине һағынып яңы шиғырҙар язырмын.

Аксәскә. Ә мин ошо һағышымды яңы ролдәрәмә күсерермен.

Арслан. Аңланым һине, Аксәскә. Иреңә лә, ҡызыңа ла иғтибар кәрәк мәлең. Икеһен дә аякка бастырырға кәрәк. Әйткәндәй, һин теге дарыуҙы таптыңмы?

Аксәскә. Иремәме? Таптым! Һиңең һеңлең ярзам итте. Рәхмәт инде.

Арслан (*акса сығара*). Ә быныһына Хәнифкә больницаға емеш-еләк һатып ал!

Аксәскә. Юк, юк! Үземдеке етә.

Арслан. Йә инде, ҡыланма, мин бит һиңең эш һаҡыңды яҡшы беләм. Әле ирең дә эшләмәй. Ал, ал! Ихлас күңелдән бирәм!

Аксәскә. Ярай! Рәхмәт! Тик эш һаҡы алғас та кире кайтарырмын, яраймы?

Арслан. Кайтарырһың. (*Пауза.*) Инде хушлашайыҡмы?

Аксәскә. Шулай итәйек!

Арслан (*жулындагы диктофонды хәтерлән*). Ә бына...
тикшереп кара?

Аксәскә (*диктофонды ала ла кнопкаһына баҫа*).
Шиғыр ишетелә).

*...Бандуғасым, һары өмөт кенәм,
Йөрәгемдең һуңғы йырсыһы,
Бинһез кайзан илһам алайым да,
Бинһез минән ниндәй моң сығыр? ..*

Арслан менән Аксәскә косақлаша.

Аксәскә. Ә... нык итеп һағынһам, ни эшләрғә?

Арслан көзгөгә килеп, Заһирзың фотоһын ала.

Арслан. Исләйһеңме безең кунакханалағы һөйлә-
шеүзе? Ирең больницанан кайткас, был фотоны күрһә,
асыуланыр. Ә бәлки, йыртып та ташлар. Һин был фотоны
миңә бир. Мине һағынһаң, «Заһирзың фотоһы кәрәк», тип
шылтыратырһың, йәки эшемә килерһең.

Аксәскә. Заһирым! Кана, берзе генә карап алайым
да. Эй башлығың да инде үзең. Ярай, хуш!

Арслан. Хуш! (*Сыға.*)

Ут һүнә.

Ун икенсе күренеш

Арслан креслола язышып ултыра. Аксәскәне нык һағынған.
Шиғыр ишетелә.

*Бер сәғәтем бер ай һымак,
Йылдай озон көндәрем,
Өйәм булып өйөлә бара
Көндәремдең көлдәре.
Көлдәрем астында кала
Һап-һары һағыштарым,
Мөхәббәтем, һин, ахыры,
Ғүмерлек табышмағым.*

Ут икенсе якка күсә. Унда Аксәскә. Ул да Арсланды нык
һағынған.

*Көтәм!
Өмөттөрөм, уртын сәйнәй-сәйнәй
Ризык көткән бүрө балаһылай,
Вақыт каны һаркый, тизерәк кил,
Дауаһын тап
Йөрәгемдең һулкыр яраһына.*

Арслан.

*Сираттағы һынауымы язьмышымдың —
Язмы, тиһәм, һалкын өтә
Бөрө генә һағышымды.
Мөхәббәтем ишетерме тауышымды,
Уртаклашыр икән кемдәр
Күңелдәге табышымды?*

Аксәскә.

*Көтәм!
Батшалығың әзәр, һаким булһаң,
Хистәрәмдең ысын һакын белһаң,
Сер һарайын асыр аскысым бар,
Һалыр инем устарыңа уны,
Бәхет алып кына килер булһаң.*

Ут һүнә.

Ун өсөнсө күренеш

Арсландың икенсе урындағы эш кабинеты. Телефоны берәү генә.
Икенсе интерьер. Телефон шылтырай.

Арслан. Эйе, эйе! Тыңлайым. Театрмы? «Ромео һәм Джульетта»мы? Аксәскә Бирғәлина уйнаймы? Юк? Ней бит әле, бөгөн кискә безгә кунактар килергә тейеш. Катывымдың туғандары. Рәхмәт сақырыуыңа, дусым. Бара алмайым шул.

Үзе шылтырата.

Арслан. Һаумыһығыз! Минә телевидениенан тапшырыуға сақыралар. Теге юлы ижад кисәмдә һеззең театрза эшләгән Аксәскә Бирғәлина минең шиғырзарзы бик матур укығайны. Әле кайза ул? Ә-ә, улаймы ни? Ә қасан эшкә сыға? Аңлашылды. Рәхмәт! Һау булығыз!

Ишек шакыйзар. Аксәскә кыйыуһыз ғына ишек аса. Инә лә
Арсланға текләп өһһөз кала.

Арслан. Вәт, мөгжизә! Әле генә театрзан һине һора-
гайным.

Аксәскә. Миңә... Заһирзың фотоһүрәте кәрәк ине...
йәнә бурысымды кайтарайым тинем...

Арслан килеп Аксәскәне косағына ала. Аксәскәнең күззәренән
йәш тәгәрәй. Аксалар изәнгә койола.

Арслан. Һине күрмәгәне бирле бер йыл үткән һымак.
Кәзерлем минең. Инде улай бер-беребеззе язаламайык, йәме.
Шылтыратышып булһа ла һөйләшеп торайык!..

Аксәскә. Йә...

Музыка. Улар косаклашып уртала тороп кала. Мөхәббәт тура-
һында шиғыр яңғырай. Моңло көй ишетелә.

*Ысыктағы кояш йәйһоролай
Күңелендә һөйөү балкыганда?
Мин һак кына күззәреңә бағам —
Карашыңдан йондоз атылгандай.
Был тамсыкай ғына бәхетемдең
Балкып-һүнер мәле — мәңгелектер.
Ысыктағы кояш — һинең күңел,
Һөйөүемә йәнә йән керетте.
Һинһез йәшәй алмам, йәшәй алмам,
Йөрәгемде алдың тоташ кына,
Беләм, бәхет таңым һинһез атмаҫ,
Ысыктағы алһыу кояшкынам!*

Шаршау

УРАЛ БАТЫР

(«Урал батыр» башкорт халык эпосы буйынса)

Операга либретто

Пролог

Сәхнәлә караңғы. «Урал» көйө ишетелә. Курай моңо. Сәхнә яктыра бара. Шүлгән мәмерйәһенен ауызы алдындағы ташта ак һақаллы карт менән 7—8 йәшлек малай ултыра. Карт курай тарта. Малай тыңлай. Көй тына.

Малай. Ниндәй көй ул, олатай?

Карт. «Урал» көйө, улым. Башкорттар борон-борондан тәйәк иткән мәғрур Урал тауы тураһында.

Малай. Ә ниңә был таузы Урал тип атағандар?

Сәхнәлә ут һүрелә бара.

Карт.

Борон-борон борондан,
Кеше-мазар килмәгән,
Ул тирәлә коро ер
Барлығын һис белмәгән,
Дүрт яғын диңгез ураткан,
Булған, ти, бер урын.

Ут һүнә.

Беренсе бүлек

Беренсе күренеш

Шул ук мәмерйә алды. Сәхнәгә йүгереп Урал сыға. Ун йәш самаһы. Кейеме йәнлек тиреһенән.

Урал (*күктә оскан кошто күзәтәп*).
Ағай, йәһәт кил бында,
Яғылбайзы сөйгәнмен,
Сыйырсыкты типкәнен
Үзең килеп күрерһең!

Шүлгән инә. Уға 12 йәш самаһы.

Шүлгән. Кайза, Урал, кайза ул кош?
Урал. Ана, кая ташка кунды,

Бахырсык, бер сыйырсыкка
Ташланырға әзерләнә.

Шүлгән. Күрзем, күрзем.
Әйзә, ултыр!
Күп йүгерзек.
Ял итәйек!

Урал. Сарсатты бит.
Ултырғансы әйзә барып,
Шишмәнән без һыу әсәйек!

Шүлгән (*уйланып*).
Сарсатты шул?
Тукта, сабыр,
Тыңла, энем, миңең һүзем.
Калманы ла инде түзем.

Тирә-яғына карана.

Урал, әйзә, булмаһа,
Кабырсақты асайык,
Берәр тамсы әсәйек,
Кандың төмен беләйек!

Урал. Кабырсактан кан уртларға?

Шүлгән (*уның ауызын каплай*).
Шым! Шымырак, юғиһә,
Йөнде кыйып һунарлау,
Комарлы эш булмаһа,
Үлән емшәр хайуанға
Кара һөлөк қазатып,
Ошо канды йыйып қуйып,
Һыуһағанда қан әсеү
Тәмле нәмә булмаһа,
Атамдар йоко қалдырып,
Қөн дә икәү қаңғырып,
Йөрәмәс ине һунар тип,
Әсмәс ине ул канды.

Урал. Тәмләйексе тамсыһын?
Атам һүзен тотамын,
Мин ул канды йотмамын.
Егет булып үсмәйенсә,
Төп йоланы белмәйенсә,
Сукмар алып кулыма,
Нис бер йәнде һукмамын,
Һөлөк һурған канды мин
Кабырсактан йотмамын.

Шүлгән. Кешене еңер Үлемдең
Беззе килеп тапмаһын
Атам һөйләп бирзе бит.
Инде низән өркәһен,
Кан эсеүзән куркаһың?
Урал. Мин йоланы бозмайым,
Үлем бар, тип уйлайым,
«Бары йәнгә без — үлем!»
Тиеп атай әйтте бит.
Юлбарысы, арысланы,
Кош-корттары, хайуаны,
Барыһы ла бер-беренә
Һунар итә, йән кыя.
Шулай булғас, хатта без зә,
Улар өсөн үлем бит.
Көшөз һанап барыһын,
Ерзә үлем сәсеүсе
Ошо тирәлә без дүртәү
Булабыз һуң түгелме?
Йола бозоу — үзе үк
Куркыныс хәл булмаһмы?
Үлем шунда беззең дә
Күз алдына баһмаһмы?
Шүлгән (*уйлана*).
Мин үлемдән куркмайым.
Һин атайға һатмаһың бит?
Тик бер генә тамсы канды
Мин барыбер уртлайым.

Кабырсақты ала.

Урал. Һүзеңде бир!
Ярар, һатмам! (*Шүлгән канды уртлай.*)

Шул сак арыслан үкөргөн тауыш ишетелә. Йәшен күкрәй. Арыслан тауышынан һискәнеп, Шүлгән йәһәт кенә кабырсақты урынына куя. Йәнбикә менән Йәнбирзе һунарзан кайтып килә.

Шүлгән. Ана, Атайзар кайтты һунарзан,
Арысланды мин бәйләйем.

Ағас ботағында торған арканды алып, арысланды бәйләргә сығып йүгерә.

Икенсе күренеш

Яурынына йәнлек түшкәләре, атылған коштарзы артмаклап Йәнбирзе инә. Бик нык арыған. Уралдың аяк астына түшкәләрге ыргыта. Үзе усақ яғына ыңғайлай. Кейемдәрен сисә башлай.

Урал (*йәнлектәргә бер аз карап торғандан һуң*).

Атай, бына был йәнде —
Касып һинән боша ла,
Һис йәлләмәй тотқанһың,
Муыйнына бысак һалғанһың.
Беззе лә шулай берәй йән
Килеп эзләп тапмаһмы,
Безгә лә бысак һалмаһмы?

Йәнбирзе. Көнө бөтөр һәр йәнгә
Без үләме булабыз.
Кешене тотоп ашарлык
Бында бер йән тыумаған,
Үлем бында булмаған.

Урал. Атай, Үлемде эзләһәң,
Уны табып буламы?
Тап килтереп тотқандан һуң,
Башына етеп буламы?

Йәнбирзе. Үлем тигән яуыз ул
Күзгә һис тә күренмәй,
Килгәне һис беленмәй
Йәшәй торған януар ул.
Уға тик бер сара бар:
Дейеү-батша ерендә
Әйтәләр, бер шишмә бар,
Шул шишмәнән һыу эскән
Һис тә үлмәй йәшәй, ти,
Үлемгә бирешмәй, ти.

Өсөнсө күренеш

Сытыр косаклап, Йәнбикә инә. Ботактарзы усак янына килтереп хала. Урал уның янына йүгереп килә лә йәһәт кенә ташты ташка ышкып, оскон сыгарып, усак токандырырға керешә. Йәнбирзе эргә-ләге ташка ултыра. Шул сак Шүлгән инә. Кулында үлән бәйләме.

Шүлгән. Атай, арыслан тирлэгән
Аркаларын коротоп һөрттәм,
Һыуынмайса һыу уртламаҫ.
Бәйләп куйзым...
(Үләннен ергә ыргыта ла усак янына килә.)

Йәнбирзе. Ярай, хуп, улыма бына.
Әсәһе, йөрәгем яна,
Сарсаным, бирсе, кана,
Ҙабырсактан ауыз иттер!
(Йәнбикә қабырсакты килтерә.)

Йәнбикә. Мә, атаһы,
Һыуһындарың канһын.
Мин шишмәгә... *(Сына.)*

Йәнбирзе *(қабырсакты кулына алып аскас, асыулы).*
Кем қағылды қабырсакка?
Шүлгән, Урал килегез!
Кулға сукмар тоторға,
Ҙошка шоңқар сөйөргә,
Әле арыслан менергә
Быуынығыз катмаған,
Мизгелегез етмәгән,
Кемегез кан уртлаған?

Шүлгән. Юк, без түгел! Түгел!
Урал. Қабырсакка қағылыуысы булманы!

Йәнбирзе *(һуйыл таяк алып).*
Йә, танығыз, кем әсте?

Урал менән Шүлгәнгә алмашлап һуға башлай.
Шүлгән һуғыузарға түзмәй.

Шүлгән. Атай, һукма, атайкайым!
Мин... тәмләнәм... бер йотом...

Йәнбирзе. Шулаймы ни? Мә, быныһы
Ата һүзен тотмағанға!
Ә быныһы — йәшең етмәй,
Тыйылғанды уртлағанға!

Ә быныһы, өндәшмәйсә
Алдашырға куркмағанға.
Ә быныһы...

Һамаклай-һамаклай Шүлгәнде тукмай.
Урал уның кулынан тотоп ала.

Йәнбирзе. Ә... һиңә лә кәрәкме ни?!

Уралға һуғырға итә, тик Урал уның кулын ыскындырмай.

Урал. Атакайым, уйласы,
Кулындағы һуйылға
Күз йүгертеп карасы!
Был һуйыл да йәш булған,
Әле шартлап һынырзай
Кыу таякка әүерелгән.
Һин дә шулай ярһыуыңдан
Үлемдең үзен күрергә
Әзерләндең түгелме?
Бөгөн ағамды үлтерһәң,
Яңғыз тороп калғастын,
Ошо һуйыл кеүек һулып,
Картлык басып алғастын,
Һунарға кәрең бөткәстен,
Бәйзә торған арысланың
Аслығынан тилмереп,
Ботарлаһа үзенде,
Каршыларға тура килер
Бер қасан да күрмәгән,
Мәкер, яуыз үлемде.

Уралдың һүззәренән һуң Йәнбирзе уйға қала һәм улын тукмаузан
туктай.

Йәнбирзе. Күзгә һис тә күренмәй,
Безгә үлем қиләлер.
Мине шулай тукмарға ла
Которторға итәлер...

Ут һүнә.

Дүртенсе күренеш

Усакта ут токандырылган. Йәнбирзе, ауыз эсенэн мөңрэй-мөңрэй, таш өстөндө бысак кайрай. Урал менән Шүлгән усак янында. Йәнбикә инә. Турһыктар эленгән көйәнтә асқан. Турһыктарза һыу.

Йәнбикә. Йәһәтерәк. Кара болот килә,
Усак һүнәр, ямғыр сылатһа.
Йәнбирзе. Шүлгән, улым, үзең атып алған
Аккошто...
Шүлгән. Ана, түбәләстә ята ул кош
Йән бирә алмай тыпырсына.
Йәнбирзе. Йүкә ал да, улым, йәһәт
Аяктарын уның сырма!

Шүлгән йүкә ала ла түбәләскә менеп аккоштоң аяктарын бәйләй.
Шул сак аккош телгә килә.

Аккош (*тауышы*). Ил күрергә сыктым мин,
Ер кошонан түгелмен,
Йәшәй торған илем бар...

Урал. Атай, аккош телгә килде,
Әзәмдәрзең телен белде?!
(*Барыһы ла тын калып тыңлай.*)

Аккош. Бар коштарға баш булған
Самрау атлы атам бар,
Кояш тигән әсәм бар.
Самрау менән Кояштың
Һомай тигән кызы мин.
Әле лә батша атайым.
Ебәрегез, һез мине
Үз илемә кайтайым,
Атам барыбер табыр ул,
Килеп, үсен алыр ул!
Ебәрегез, һез мине,
Илемә мин кайтайым,
Теләһегез, йәншишмәгә
Юл өйрәтеп китәйем.

Йәнбикә. Йәншишмәгә?
Йәнбирзе. Үлемһезлек шишмәһенә
Юл өйрәтәм тинемә?
Йәнбикә. Йә, уландар, атаһы,
Был хәлдә ни кылырға?

- Йәнбирзе. Йолаһы шул:
Шүлгән аулап алған кош ул —
Хөкөм һунарысы кулында.
- Шүлгән. Минең тәүге һунарымдың
Табышын ысқындырмам,
Аккош, юкка ялбарма!
Әсәй, токандыр усакты,
Атай, кана бысакты!
- Урал. Тукта, Шүлгән, ишеттеңме,
Ябай аккош түгел ул.
Тере һыулы йәншишмәгә
Юл күрһәтәм тине ул.
Әле йәшһең, өлгөрөрһең,
Башка кошто бысақларға,
Ҙызыкмасы бысрақ данға,
Буялмасы изге канға!
- Шүлгән. Юк, кустым, кит, кит юлымдан,
Бер аккошто йәлләр булмам.
- Урал. Акылыңа килсе, ағай,
Һомайғошто үлтермәйек...
Йәншишмәгә юл беләйек?!
- Шүлгән. Үзем табам юлды!
- Урал. Зинһар, теймә был аккошка!

Шүлгән атаһынан бысақ алырға тип таузан аска төшә. Урал шул арала тиз генә аккоштоң аяктарын баузан ысқындыра. Аккошто өс аккош күтәрәп алып оса. Шүлгән аккош осоп киткән якка карап торған Урал янына килә.

- Шүлгән. Кайза иттең минең табышымды?
Урал. Серле кош тип әйттем, ышанманың.
Канатынан өс қауырһын һелкте,
Өс аккошка улар әүерелде,
Һомайғошто күтәрзеләр бергә,
Остолар шул күз күрмәгән илгә...
- Йәнбирзе. Әй уландар, татыу түгелһегез,
Юктан ғына ызғыш-бола куба,
Йәншишмәнең кайза икәнлеген,
Ҙалманығыз һорап ниңә унан?
Йә, килегез инде яқынырақ,
Васыят итеп әйтер һүзем бар:
Арысланға менеп атланығыз,
Аккош оскан якка юл алығыз,

Үлем осрай калһа, юк итегез,
Йәншишмәне барып, һез табығыз!
Урал, Шүлгән. (*Бергә.*) Ярай, атай!

Ут һүнә. Сәхнә әйләнә башлай.

Бишенсе күренеш

Сәхнә уртаһынан ике якка ике юл китә. Ситтә йыуан имән үсә. Уның төбөндә ак һакаллы бер карт тәсбиһ тартып ултыра. Арыслан үкөргән тауыш ишетелә. Юл биштәрен асқан Шүлгән менән Урал инә. Арығандар.

Урал. Бер аз карама төбөндә
Ял итәйек, әйзә... (*Картты күрөп кала.*)
Тегендә?!

Шүлгән. Шым! Кысқырма улай! Бәлки
Тура юлды был карт беләлер?

Һак кына картка яқын киләләр. Карт та уларзы шәйләп ала.
Таяғына таянып тороп баһа.

Шүлгән. Әссәләмәғәләйкүм!
Урал. Иҗәнлек-именлекме?!
Карт. Вәғәләйкүмәссәләм!
(*Эстән генә укынып доға кылып ала.*)

Сер булмаһа кай тарафка
Юландығыз, уландарым?

Шүлгән. Ай аһакал, талсыктык,
Алыска юлға сыктык,
Үлем тигән яуызды
Күрергә тип ашыктык.

Урал. Илен күрөп, үзен белеп,
Юк итергә уйланык.

Шүлгән. Юлды белһәң, изге картым,
Өйрәт безгә?

Карт. Туғандарым, уландарым,
Изге юлда икәнһегез.
Бик мәслихәт.

(*Ике юл сатына килә*)
Һулға китһәң, юл буйы
Уйын-көлкө төн буйы,
Кайғы-әтлек күрмәйсә,
Рәхәт йәшәй байманда

Бүре, һарык яланда.
Бергә йәшәп, дус булып,
Самрау кошка баш эйеп,
Кан да эсмәй, ит еймәй,
Ғис үлемгә юл куймай
Йәшәп килгән бер ил бар?

Урал.

Карт (*уны ишетмәй*). Уңға китһәң — юл буйы,
Яуызлыкта дан алған
Катил батша иле бар.
Тау-тау кеше һөйөгө,
Канға баткан ере бар.

Урал.

Шүлгән. Рәхмәт, олатай!
Рәхмәт, рәхмәт!

Карт яйлап барып урынына ултыра. Урал менән Шүлгән юл сатына килә.

Урал.

Ағай, ни кылайык!
Ғаман бергә барайыкмы!
Кайһы илдә ни булғанын
Бергә барып күрәйекме?

Шүлгән (*уйланып*). Бергә китһәк, юлдар озон,
Кәрәкмәс һис вақыт һузыу.

Урал.

Кем һуң уңдан китер, ә кем һулдан?
Ғәзел булыр без шыбаға тотһак.

Шүлгән (*сыбырткы һабын тотоп*). Бына!

Өскә сыккан — һулға,
Бәхет илен күрер юлға!

Шыбаға тоталар. Уралдың кулы өскә сыға.

Шүлгән (*үпкәләп*). Ғаман һиңә иң якшыһы!

Булмай! Дөрөс түгел былай!

Урал.

Йәрәбә йәрәбә инде.
Миңә яззы.
Самрау илен мин күрәйем.

Атларға йыйына. Шүлгән уның алдына сығып.

Шүлгән.

Мин бит әле һиңә ағай кеше,
Минең һүзем өстөн,
Мин барам!
Ғин уңдан кит!

Урал (*кулдарын қаушырын*). Мәйелең, мин уңға китәм
Катил батшаны белергә,

Шүлгән. Җан-йәш илен күрергә,
Җаршы торорға үлемгә!
Рәхмәт, кустым!
Исән йөрө, кайтыр юлда
Осрашырбыз бәлки...
Урал. Хуш, Шүлгән! Самрау кызына
Минән сәләм еткерерһең.

Косаклашып хушлашалар. Икене ике юлдан атлап китәләр.
Сәхнәлә ут һүнә. Арыслан үкргән тауыш ишетелә.

Шаршау

Икенсе бүлек

Беренсе күренеш

Шаршау ябык. Шомло көй ишетелә. Сәхнәнән һул яғында Урал күренә. Кулында ук-һазак. Күктән кош күзләй. Сәхнәнәң уң яғынан әкрән генә атлап бик йолкош кейенгән карсык менән уны култыклаган сибәр кыз күренә. Урал уларзы күрмәй. Күккә ук атып ебәрәлә коштоң ергә төшкәнән күзәтә. Кош карсык менән кыззың аяк астына ғына килеп төшә. Улар куркып тертләп китәләр зә кыуак артына бошалар. Урал уларзы күрәп кала.

Урал. Әй, кемдәр һез? Куркмағыз,
Мин юлбасар түгел!
Мин йырактан киләмен,
Үлем тигән яуызды
Үлтерергә уйланым.
Сыгыгыз! Миңә был илдә
Ни булғанын һөйләгез!

Карсык менән кыз сығалар.

Карсык. Исәнме, батыр егет!
Изге уйза икәнһең.
Тыңла беззе,
Еребеззе
Җатил яуыз яулаған.
Инде уға каршы торор
Ир-егеттәр қалмаған.
Минәң дә ун балам булды
Ғәзиздәрем, күз нурзарым,

Катилдың фарманы менән
 Һәләк булды биш улым.
 Бында шундай йола бар:
 Йыл да барыһын йыйзырып,
 Ир-егетте, кыззарзы,
 Һарайға хезмәтсе һайлай.
 Калғандарын барыһын,
 Кул-аяғын бәйләтеп,
 Кыз-кыркынды корбанға тип,
 Тереләй һыуға һалдыра.
 Ә ирзәрзе шунда ук
 Усак яғып яндыра.
 Атаһы өсөн, үзе өсөн,
 Үзе тыуған көн өсөн
 Канлы корбан уззыра.

Урал. Улай икән хәлдәр, ул яуыздың
 Яуызлығын туктатырлык кеше
 Булманымы һеззең илдә?

Карсык. Булды, булды, тик барыһы үлде,
 Минең картым, уландарын яклап,
 Ташланғайны һарай ярандарына,
 Шул ук көндө уны, һис йәлләмәй,
 Тереләй ергә күмеп үлтерзеләр.

Урал. Ә һез нисек қасып қотолдоғоз?
 Карсык. Ошо қызым ғына тере қалғас,
 Икәүләп без қастық урманға.
 Шулай қасқан ир-ат күп бында.
 Егет, изге икәнһең,
 Яқшы уйза қилгәнһең,
 Бер әсәнең улыһың,
 Ары барма, қайт кире,
 Қанлы ергә қилгәнһең,
 Яуыз илгә қилгәнһең.

Урал. Һыузар қисеп, тау ашып,
 Күп йыл буйы қилгәнмен,
 Күп юлдарзы узғанмын.
 Күз йәшергән үлемде
 Әзләп бында тапмаһам,
 Башын сабып өзмәһәм,
 Урал булып йөрәмәм!
 Мә, алығыз, һезгә бер туйымлық.

Кош түшкәһен карсыкка тоттора ла, сибәр кызга карай-карай,
«хушығыз!»тип сығып китә.

Карсык. Рәхмәт, улым! Исән-аман йөрө!
Насип итер бәлки тағы күреү.

Икенсе күренеш

Кыз менән карсык сығып китәләр. Шомло көй көсәйә. Сәхнәлә халык шауы. Әкрелләп сәхнә асыла. Унда бер якта — ир-егеттәр, бер якта катын-кыздар тезелгән. Ирзәр билгә тиклем шәрә. Катын-кыздар әске күлдәктә. Сәхнә уртаһында Катилдың тәхетен куя торған менбәр. Ярандар сыбырткы менән рәттәрзә тигезләп йөрөй. Урал күренә. Ул ир-егеттәр тезелгән якта. Тауыш тына. Барабан һуғалар. Колдар күтәргән матур тәхеттә батша кызын сығаралар. Урал, якшырак күреү өсөн, алғарак сыға. Ярандар килеп, камсы һелтәп, уны рәткә тигезләп китәләр. Батша кызы, рәт буйлап йөрөп, егеттәрзә һайлай. Берен дә окшатмай. Ситтәрәк торған Уралды күреп кала ла, уның янына килеп йылмайып, бер алма тоттора. Халык геү итеп кала. Батша кызы бер яранға егетте һарайға илтергә ымлай за, үзе, тәхетенә ултырып, сәхнәнән сығып китә.

Карт (*Урал янында тора*).

Батша кызы һөйзө бит,
Батша кейәүе булдың бит.

Яран. Әйзә, һарайға!

Камсы менән төртә. Урал кымшанмай. Яран һуғырға иткәндә, уның камсыһын тотоп ала ла үзен этеп йыға. Халык быны күреп,
«ah!»итеп кала.

Урал. Мин йоланы белмәйем,
Эш азағын күрәйем.
Азак барһам барырман,
Кыззы эзләп табырман!

Өсөнсө күренеш

Ярандар һарай яғына йүгерәләр. Шау-шыу тына. Дәһшәтле көй астында бик йәмһез киәфәтле, һимез кәүзәле куркыныс йөзлә Катилды колдар тәхете менән күтәрәп алып сығалар за менбәргә ултырталар. Ул тәхеттән төшөп, үзе, рәт буйлап йөрөп, һарайына колдар һайлай. Бер егеттән янына килеп.

Катил. Быныһы һарайға барыр! (*Икенсе егеттең беләктәрен капшап карай.*) Быныһы ла бара. (*Бер егеттең әсенә һуға. Егет һығыла.*)

Катил. Быныһы корбанға булыр.

Егеттәрзе һайлап бөткәс, кыззар янына килә. Һайлай башлай. Бер кызға һокланып карап тора ла ярандарына ымлай.

Катил. Тешен карағыз! *(Яран кыззың ауызын астырып карай. Катил үзе кыззың түштәрен, билен капшап карай.)*

Катил. Һарайға был ярар,
Бүтәнен үзегез һайлағыз,
Кәрәгенсә алығыз.
Калғандары әсәмдең,
Мине йыуған койомдоң
Корбанына калыр!

Дүртенсе күренеш

Ярандар кыззарзы һайлай башлай. Сыр-сыу китә. Шул сак тәхеттә батша кызы килеп етә.

Батша кызы *(Урал яғына карап).*

Егет, һине һайланым,
Һарайыма барманың,
Алма биреп ымланым,
Мине тиңгә алманың,
Кире кактың һүземде,
Бөтә колдар алдында
Кара иттең йөзөмдө.

Катил был һүззәрзе ишетеп, тәхетенән төшә.

Катил. Кайһы ырыу егетенән
Минең кызым хурланған?

Урал янына килеп, асыланып.

Катил. Эй, егет, һин затымды
Катил батша атымды
Мин биләгән һәр ерзә
Кошо-корто, йәнлеге,
Ишетеп тә, күреп тә,
Гүрендәге үлек тә,
Танығанын беләһең!
Кызым әйткәс бармайса,
Нимә уйлап тораһың?
Ниңә йолам бозаһың?!

Урал. Батша тигән нәмәне,
Кеше һуйыр йоланы,
Ишетеп тә, күреп тә,
Нисә йылдар йөрөп тә
Һис бер ерзә күрмәнем,
Барлығын да белмәнем.
Үлем тигән яуызды
Үлтерергә эзләйем.
Бына карап торайым,
Бар йолаңды күрәйем,
Азак сиктә үз уйым
Һиңә әйтеп бирәйем.

Катил (*кызына*).

Бындай тинтәк һайлама,
Күзең юкка талдырып,
Юк кешегә карама,
Кайтсы, кызым, кайт әйзә,
Һарайыңа кит әйзә!

Катил (*тәхетенә ултырып*).

Корбандарзы тотмағыз.
Кызын һыуға һалығыз,
Ирен утка атығыз!
Был егетте, бығаулап,
Минең янға озатығыз!
(*Дурт батырына ымлай.*)

Бишенсе күренеш

Халык сыр-сыу килә. Әсәләр, балалар илаша башлай. Шул сак
Урал алға сығып.

Урал. Мин күренмәс Үлемде
Юк итергә сыкканмын,
Кан койоусы батшанан
Кеше ашар дейсүзән,
Бар кешене коткарыу,
Йәншишмәнән һыу алып,
Үлгәндәрзе терелтеү
Өсөн тыуған батырмын!
Халык илап торғанын
Күз алдында күргәндә,
Йөнде алыр яуыз үлем
Кешегә кулын һуҙғанда,

Ирмен тигән ир батыр
Шып-шым карап торормо?
Кит, ярандар, артабан,
Төш, зур батша, арбанан,
Колдар кулын сисегез!

Катил (*ярын*).

Үлем эзләп йөрөһә,
Канға һыуһап тилмерһә,
Күрһәтегез Үлемде,
Танытығыз илемде!

Дүрт батыр алға сыға.

Беренсе батыр. Альштанмы,
Тартыштанмы?Һайла!
Урал. Әрәм булып куймағыз,
Тәүзә шуны уйлағыз,
Үзегеззән көслөрәк
Берәй хайуан һайлағыз!
(*Батырзар көлә башлай.*)

Катил (*көлә-көлә*).

Ай-һай батыр икәнһең,
Канһыраған икән был,
Йәнһерәгән икән был.
Һарайымды күтәргән
Үгеземде килтерегез:
Үгез кылыр кылыкты,
Һез, батырзар, тик тороғоз!

Халык «Аһ!» итеп кала. Илаша башлайзар.

Халык. Әрәм генә була инде егет,
Үгез һынлы үгеззе
Нисек еңер инде егет?!
Әрәм генә була инде,
Аһ, был егет асыл ине,
Аһ, был егет еңһен ине!
Аһ, был егет еңһен инде.

Алтынсы күренеш

Шул сак батша кызы йүгереп килеп сыға ла Катилдың аяк астына ташлана.

Батша кызы. Атакайым, куйсәле,
Юкка әрәм итмәле,

«Кейәү һайла үзең!» — тип,
Миңә биргән һүзең бар.
Был егетте һайланым,
Кейәүем, тип уйланым.
Һөйләшергә егеттең
Һис яйына куйманың.
Атакайым, куйсәле,
Юкка әрәм итмәле!

К а т и л .

Был егетте яланға
Үгезгә һез тиз генә
Илтегез!

Батша кызы илай. Ярандар Уралды, арттарынан эйәртеп, алып сығып китәләр. Халык яланды күзәтә.

Беренсе егет. Батыр егет үгеззе
Мөгөзөнән алды бит.
Ә үгез һуң, ә үгез,
Ысқыналмай кулынан,
Тубығынан батты бит.
Бер кыз. Ана, ана, көсәнеүзән
Ауызынан үгезең
Кап-кара кан аға бит!
Икенсе егет. Канһыраған ауызында
Өскө теше төштө бит!
Икенсе кыз. Үгез тамам хәлһезләнде,
Ай-һай егет көслө бик.
Шакарып, ике мөгөззө
Баткан ерзән үгеззе...
Батша кызы. Күтәреп алды бит егет! (*Шатланып.*)
Торманы ла һис ебеп!

Халык шаулай, кыуана. Ярандар уларзы тыя алмай бер була.

Х а л ы к .   Һай, был батыр кайзан килгән?
Көслө лә, тасыллы ла,
Бер кем еңмәс үгеззе лә
Еңде! Дан батырына!
Еңде! Дан был батырға!

Сөхнәгә өс кейемдәре йыртылған, үзе талсыккан Урал сыға.
Батша кызы уға һыу килтерә, карттар аркаһынан қаға.

У р а л (*һыу эсә-эсә үгез яғына ымлап*).
Кеше көсөн күрзең һин,

Хэлһезлегең белдең һин,
Кешегә мөгөз сайкама,
Еңермен, тип айканма!

Етенсе күренеш

Шул сак Уралды Катилдың дүрт батыры уратып ала. Улар карап тороуға бик бәһлеуән күренәләр. Бер батыр Уралға якин килә лә кулындағы тәгәсте һелтәп осора.

1-се батыр. Йәнең сыкһа кулымда,
Тәнең кайза ташлайым?
Сойорғоткас та үлмәһән,
Кайһы илгә сөйәйем?

Урал. Дүртегез зә килегез,
Батыр көсөн белегез!
Кулығызза йән бирһәм,
Арысланыма бирегез.
Көсөгөз етһә ташларға,
Йәншишмәгә сөйөгөз!
Инде һез зә әйтегез,
Минең кулға төшһәгез,
Он-талкандай итегеззе,
Күбәләктәй йөнегеззе
Кайһы ерзән табайым?
Кәүзәгеззе күтәрәп,
Кайһы ергә бырғайым?

Икенсе батыр. Көсөң етһә атырға,
Һыртты ергә һалырға,
Батша менән ярандарзың
Алдына карай ташларһың.

Һигезенсе күренеш

Батырзар дүртеһе бер юлы Уралға ташлана. Көрмәкләшәләр. Урал беренен батша алдына һелтәй. Ә калған өсәүһе ярандары янына барып төшәләр. Урал барып Катилды ла һакалынан алып күтәрәп ташлай. Батша ярандары Катилды күтәрәп сығып касалар. Халык Уралды уратып ала. Батша кызы ла Урал янына килә. Халык араһынан бер карт алға сыға.

Акһакал. Тәңре бирмәс ярзамды
Егет, безгә аткарзың,

Ил каплаған яуыздың
 Утлы яуын актарзың.
 Инде, егет, нишлэйек,
 Ниндэй бүләк бирэйек,
 Ни тип әйтеп зурлайык?!
 Урал . Йәншишмәне эзләп сыккан
 Урал тигән егет мин.
 Нис бер зурлык кәрәкмәй,
 Ил батыры шул булыр —
 Кеше һөйөр ир булыр.
 Һезең шатлык — минеке,
 Минең шатлык — һезеке.
 Илдең барын йыяйык,
 Арағыззан берәүзе
 Башлык итеп қуяйык!
 Ақһақал . Егет тә егет икәнһең,
 Йөрәгеңә таянып,
 Беләгеңде һызғанып,
 Килгән батыр икәнһең!
 Нин котқарзың Катилдан,
 Батыр тигән даның бар.
 Нине һөйөп шаулашты,
 Атаһы менән даулашты,
 Батша кызын ал, егет,
 Бында тороп қал, егет!
 Халык . Батша кызын ал, егет!
 Бында тороп қал, егет!
 Батша булып қал, егет!
 Урал . Халык һүзен йыкмамын,
 Әммә озак булмамын,
 Қыззы алып туйзар узғас,
 Сығырмын кире юлға.
 Халык . Урал! Урал! Батыр егет!
 Дан һиңә, котқарыусы!
 Безгә ирек, шатлык биргән,
 Бәхеткә юл ярыусы!
 Ай Урал — котқарыусы!
 Дан! Дан! Дан!

Шаршау

Өсөнсө бүлек

Урал батыр йылан, аждаһаларзы кыргас, Кәһкәһә менән Зәркүм
Эзрәкә батшалыгына касалар. Касып барған юлда Зәркүм Шүлгән-
де осрата. Зәркүм — Кәһкәһә тигән йыландар батшаһының йылан
улы — эзәм (*егет*) киәфәте алған.

Беренсе күренеш

Хозур тәбиғәт күренеше. Коштар һайрай. Алыста күл күренә. Шүл-
гән кыуак артына боҫа ла күл яғына ук тоҫкай. Бер аз тоҫкағас,
атмай, кире тора. Икенсе якка тоҫкай за, тағы атмай.

Шүлгән. Лә-хәүлә, был ниндәй мөгжизә?
Өйрәк, аккош, кыр казы
Йөзөп йөрөй, шундай күп!
Туғайында һарығы ла,
Бүрәһә лә бергә йөрөй?!
Этәс, тауык, төлкөһә лә
Бер тирәгә йыйылған.
Барыһы шат, барыһы тук!
Бында бер хикмәт бар.
Кайтканда барыһын да аулармын.
Әлегә серзе белергә кәрәк...

Шул сак сәхнәнәң каршы яғында қобараһы оскан, қасып қилгән
Зәркүм күренә. Шүлгәнәңдә күрәп қала ла ситтәгә ағас олонона
йәшенә.

Шүлгән. Кеше? Бында эзәмдәр зә бар икән? (*Ағас
янына қилеп.*) Гин кем? (*Ук-һазағын әзерләй.*) Сык!
Юғиһә... (*Атырға әзерләнә.*) Йә!

Зәркүм. Теймә миңә! Был мин — Зәркүм.

Шүлгән (*янын төшөрә*). Таныш булайык! Мин —
Шүлгән.

Зәркүм. Был яктарға нисек юлыктың һуң?

Шүлгән. Бик алыстан, озон-озак қиләм,
Бер қустым бар миңә Урал тигән...

Зәркүм (*тертләп қитә*). Урал?

Шүлгән. Әллә күрзең үзен?

Зәркүм (*үзен қула алып*). Юк, юк, былай ғына...

Шүлгән. Қустым менән шулай сыққан инек
Үлем йәшәгән илде күрергә,

Йәншишмәгә юлды белергә.
Юлдарыбыз бына айырылды,
Ул тегендә, ә мин бына бында...

Зәркүм Шүлгәннен бер ни белмәгәннен һизеп калып, уны
Эзрәкәнең улымын тип алдарға була.

Зәркүм. Был ерзәрзә дейеү-батша иле,
Эзрәкә тип нарыклайзар уны,
Мин шул Эзрәкәнең кесе улы.

Шүлгән. Батша улы? Ошо бәхет иле,
Барыһы ла Эзрәкәнең ере?!

Зәркүм. Теләһәң мин һине алып китәм,
Атайымда үзем кунак итәм!

Шүлгән. Юлда йөрөп талсықтырзы былай...

Зәркүм. Арысланға мен дә, әйзә юлға!
Бер арауык әле барыу кәрәк!

Улар бергә сығып китә. Сәхнә артында арыслан үкергән тауыш
ишетелә.

Икенсе күренеш

Батша бүлмәһе. Дейеүзәр батшаһы Эзрәкә йыландар батшаһы Кәһ-
кәһә менән икәүләп, изән ястығына кырын ятып, сәй эсә-эсә һөйлә-
шәләр. Янында ялсылары бар. Бер һаксы дейеү тора.

Эзрәкә. Исеме Урал тиһең инде?
Кәһкәһә (*бармактарын бөгә-бөгә Эзрәкәгә һөйләй*).
Ун бер башлы йыланды ла,
Туғыз башлы йыланды ла
Қылыс менән тураны,
Йыландың йөрәген ярып,
Алтын аскысымды алып,
Таяғымды урланы,
Сер һарайын асты ла,
Йылан баштарын сапты ла,
Батырзарзы сығарзы,
Бикләп тоткан кол кызы
Гөлөстанды коткарзы.
Бар терәгем — аҡ йылан да
Еңә алманы уны, йотманы.
Үзем күрзем: серле таяғымды —
Мине утта янмаҫ, һыуза батмаҫ иткән

- Серле таяғымды тотканын.
Таяғым юк — шуға көсөм юк,
Уралға тик шуға үсем күп!
- Әзрәкә. Эй, дейеүзәр, ниңә тындығыз?
Ер йөзөнә Урал тыуған мәлдә,
Ниңә шымып, кайза булдығыз?!
- Дейеү *(Әзрәкәгә кеселекле байи эйеп)*.
Анау сакта, ай, батшам,
Бер йәш бала тыуғанда,
Уның тауышы килгәндә
Күктә оскан дейеүзәр
Бары колап төшкәйне,
Уны урлап алырға,
Үлтереп юк кылырға
Барған дейеү, ендәрзең
Барған бере куркыузан
Йөрәге кубып үлгәйне.
«Алам!» тигән уйы ла
Йәншишмәгә төшкәйне.
Шаһым, сара эзләйек,
Берәй кеше табайык,
Самрау коштоң акбузатын
Кеше аша алайык,
Ғис булмаһа — урлайык!
- Әзрәкә. Акбузатты алырға,
Йә булмаһа ул атты,
Был донъянан юйырға,
Ете дейеү ебәрзем.
Күктә торған буз аттың
Урынын үзем күрһәттем.
Улар барып бастырзы.
Тота алмағас, якшылап
Яндарына сакырзы.
Ат уларға килмәне.
Дейеүзәрем ғәрлегенән
Кире иленә кайтманы,
Күктә калды хур булып,
Етегән тигән исемдә.
- Кәһкәһә. Ғомайзың бит Ғараты бар,
Айзан тыуған кызы бар.
- Әзрәкә. Уларын урлап қараным,
Тоткон итеп қараным,

Акбуз ғына килмәне,
 Қыззы күрәм, тимәне.
 Кәһкәһә. Хәзер безгә шул кәрәк —
 Кеше булған ир кәрәк.
 Қояш кызы Гомайзы
 Арбап алыр ир кәрәк.
 Қыз, яратып егетте,
 Акбуз менән булатын
 Бүләк итерзәй булһын!
 Әзрәкә. Акбуз менән булат булһа,
 Без Уралды енербез!
 Кәһкәһә. Ер өстөндә Кешенән
 Нис бер тарлык күрмәбез.
 Әзрәкә. Барын кулда тоторбоз! Ха-ха-ха-ха!

Өсөнсө күренеш

Шул сак ишек асылып китә һәм Зәркүм инә. Әзрәкәгә баш һала.

Зәркүм. Әзрәкәм, олуғ батшам,
 Мин Уралдың ағаһын
 Алып килдем.
 Кәһкәһә (*кото осон*).
 Уралдың... ағаһы? Нисек?!
 Уралдан да көслө булһа,
 Барыбыззы тағы кырһа?
 Зәркүм. Атай, һүз ахырын тыңла,
 Шүлгән — кунак кына бында.
 Мин серемде асманым,
 Әзрәкә улымын, тиеп,
 Шүлгәнде мин алданым.
 Әзрәкә. Һай, афарин, һай егет,
 Безгә тап кеше кәрәк!
 Кеше булған ир кәрәк!
 Кәһкәһә. Шүлгәнде кунак итәйек!
 Әзрәкә (*дейегүгә*).
 Табын йый, кыззарзы сакыр!
 Үзең күзенә салынма!

Дүртенсә күренеш

Дейеү йәһәт сығып китә. Зәркүм дә сыға. Тиз арала Шүлгән менән икәүләп килеп инәләр. Ялсылар йүгереп йөрөп уларға урын әзерләй.

Зәркүм. Бына минең яңы дусым!
(*Әзрәкәгә карай биреп*)
Атай, беззә кунак булһын, әйеме?
Әзрәкә. Әссәләмәғәләйкүм!
Әйзүк, түрзән. Танышайык!
Шүлгән. Вәғәләйкүмәссәләм!
Исем-атым Шүлгән булыр.

Сәхнәгә тәмле-татлы емештәр күтәрәп бер-нисә кыз сыға. Беренән-беренә сибәр. Араһында иң сибәре — Айһылыу за бар. Күңелле көй. Шүлгән кыззарзы күзәтә. Айһылыуға күзе төшә. Уны әйәртеп карай. Зәркүм уның кыланыштарын күзәтә.

Зәркүм. Окшаймы?
Шүлгән. Сибә-ә-әр!
Зәркүм (*алдай*). Минең һеңлем ... Айһылыу ул.
Әзрәкә (*хәйләләп*). Кем окшай, шул һинеке.
Әгәр «кызымды» һайлаһаң,
Булырһың кейәү ... минеке!

Әзрәкә Кәһкәһәгә низер шыбырлай. Кәһкәһә Айһылыузы ситкә сакырып ала ла башкалар ишетмәслек итеп.

Кәһкәһә (*Айһылыуға*).
Әзрәкә әйткәнсә йөрө!
Уға атайым, тиген,
Кунак егет окшаһа,
Кейәү булыр ул һиңә.
Ул да кеше затынан.
Йылмайырға тартынма!

Айһылыу. Һиң?! Нимәгә?.. Юк!
Кәһкәһә (*асыулы*).
Әгәр кушканды тотмаһаң,
Һиңә әзер ут-казан, йә иһә
Кәүзәң өзөлөр урталай!

Айһылыу кире бейегән кыззарға барып кушыла. Ул инде Шүлгән яғына йышырак карай. Шүлгән дә уға күз ата. Зәркүм ярзамында тәүзә Айһылыу сыға, азак Шүлгәнде алып сығып китәләр. Улар бер-бер артлы сыкканды күргәс, Әзрәкә сәпәкәйләп, бейеүсә кыззарзы, ялсыларзы сығып китергә ымлай. Барыһы ла юк була.

Кәһкәһә (*Әзрәкәгә*). Эш беште былай булғас!
Зәркүм. Шүлгән Айһылыузы окшатты.
Әзрәкә. Айһылыузың минең кызым икәнәнә лә
ышанды бугай.
Кәһкәһә. Ә Айһылыу... Самраузың
Айзан тыуған кызы шулмы ни?

Сибәр... йөзөнән
 Ай нурзары бөркөлә шул!
 Әзрәкә (*Зәркүм*).
 Инде эш һиндә калды,
 Шүлгәнде Самрау иленә
 Барырга күндәрәйек!
 Номайзы ғашик иттереп,
 Акбузатын, булат кылысын
 Кулыбызға төшөрәйек!
 Зәркүм. Батшам, әйтермен, ризамын.
 Бергә сығып китербез!
 Кәһкәһә. Әлегә туй, мәжлес кәрәк!
 Әзрәкә (*шат*). Шүлгән менән Айһылыуға
 Никах иглан итегез!

Бишенсе күренеш

Шүлгән менән Зәркүм Самрау иленә китеп бара. Шүлгәнден аркаһында юл муксаһы.

Зәркүм. Номай — Кош батшаһы кызы,
 Шуға күлдә йәшәйзер.
 Шүлгән. Күп калманы, ана бит күл!
 Зәркүм. Әйтәйемме һиңә бер һүз?
 Шүлгән. Йә, әйт. Әйзә бер аз ғына
 Ял да итеп алайык!

Таш өстөнә ултыралар. Шүлгән муксаһынан икмәк сығарып, уртаға бүлеп, Зәркүмгә тоттора.

Зәркүм. Бынан бик йырак та түгел
 Кәһкәһә тигән батша бар,
 Унда йылан иле бар.
 Ул батшаның кулында
 Бик хикмәтле таяк бар.
 Бер батыр ир килгән дә
 Шул таякты урлаган, ти.
 «Мин — Урал батыр!» тигән, ти.
 Шунан һуң
 Үзе батша булған, ти.
 Шүлгән. Урал? Минең кустым Уралмы ни?
 Зәркүм. Әйе, ул таякта кеүәт —
 Утта янмай, һыгуза батмай
 Торған кеше булаһың, ти.

Шүлгән. Йә, әйт, әйтһән тураһын!
 Зәркүм. Ағай бит һин...
 Шул таякты үзенә ал!
 Ерзә иң көслә йән һин булырһың!
 Шүлгән. Ә Акбуз менән булатты?
 Зәркүм. Уларын да кулга төшөр,
 Барабыз һуң нимә өсөн?!
 Шүлгән (*бер аз уйланып ултырғас*).
 Безгә таяк та кәрәгер.
 Уралдан һорармын үзем.
 Зәркүм (*күктә кош тубы осоп барғанын күрөп*).
 Кара, ана, коштар! Киттек!
 Шүлгән. Һомай һарайына киттек!

Алтынсы күренеш

Коштар тауышы. Бер аzzан тауыш тына бирә. Шүлгән менән
 Зәркүмдең каршыһына сибәр бер кыз сыға.

Шүлгән (*Зәркүмдең еңенән тартып*).
 Кара, кара, Һомай үзе бугай,
 Каршыбызға сыкты әллә үзе?
 Һомай (*үзенең Һомай икәнен белдермәй*).
 Һомай илен белгәнһегез,
 Уға төбәп килгәнһегез,
 Әйзә, һарайға инегез,
 Һомай кайтыр, көтөгөз.
 Бергә кунак булығыз!
 Зәркүм. Рәхмәт, һылыу!

Шүлгән менән Зәркүм һарай ишегенән ингәс тә һарайзы томан баса.
 Изән уртаға ярыла, һәм Шүлгән менән Зәркүм базға колай. Һомай-
 зың көлгәне ишетелә.

Шүлгән. А-а-а! Коткарығыз, без коланык базға!
 Һомай. Исеңдәме, Шүлгән, исеңдәме,
 Миңә бысак кайраған
 Сағың искә төштәмө?
 Егет тигән Зәркүмең
 Йылан егет — Зәркүм ул!
 Шүлгән. Ә ниңә һуң базға бикләнең?
 Һомай. Кан көсәгән, йәш түккән,
 Күптәр башына еткән
 Усал йөрәгең бөтһөн!

Бәгерле йөрәк үсһен!
Бөтә йәнде үзәңдәй
Һөйөрзәй күнел тыуһын!
Шуға саклы был ерзә
Тере көйө шул гүрзә
Башың қаңғырып ятһын.
Якшыға юлдаш булырһың,
Йыландарзан қасырһың!
Яңы кеше қалырһың.

Сәхнә қараңғылана.

Етенсе күренеш

Урал менән Һомай диалогы.
Сәхнәгә Урал сыға.

- Урал. Кемдәр йәшәй был һарайза,
Хужалары қайза?
Бер қыз йүгереп сыға ла Уралды күреп қалып, кире инеп китә.
Һомай килеп сыға.
- Һомай. Йә, егетем, төс-башың
Алыс илдән күренә,
Һүзең һөйлә, тыңлайым,
Қулдан килһә, йомошоңа
Ярзамыңдан булайым.
- Урал. Үзем мин йәш булһам да,
Биш ил барын белдем мин,
Береһендә үзем тыузым,
Икеһен йөрөп күрзем мин,
Қалған тағы икәүһен
Күрергә тип, сыктым мин.
Қайза ғына барһаң да,
Кемде генә күрһән дә —
Береһе үзен шаһ, тиә.
Икенсеһе баш әйә.
Көслә көсһөззә изә,
Теләгәнсә қан қоя.
Үлемде табып, юк итеп,
Ил қотқарыр уйым бар.
Һеззәң илдә Үлемдән
Қотолорға юл бар, тип,
Ишеткәйнем мин йәштән.

- Номай. Ҡис касан да үлмәслек,
 Үлемгә буй бирмәслек,
 Бик борондан донъяла
 Йәшәп килгән якшылык.
 Инде үзең теләһән,
 Донъяла һис үлмәскә,
 Дейеү батша илендә
 Йәншишмәнең һыуы бар.
 Минең һиңә шартым бар.
- Урал. Йә, әйт шартың, ни булһа ла,
 Теләйем үтәргә мин,
 Үзем өсөн генә түгел юлым,
 Халкым өсөн йөктөң иң ауырын
 Күтәрәм мин.
- Номай. Тыңла! Бәтә донъя кош төсөн
 Үз өстөндә бизәгән
 Бер кошто һин эзләп тапһаң,
 Минән ярзам күрерһең,
 Шишмәнән һыу за алырһың!
- Урал. Һиңә кошоң табырһын,
 Һинән ярзам алырһын.
 Алтын тейәр йөгөм юк,
 Ынйы тағыр кейемем юк,
 Бүләгең һуң ни булыр —
 Әйтсе, белеп китәйем!
- Номай. Ауырлыкта-тарлыкта,
 Һиңә юлдаш булырһай,
 Күктә тыуып, күктә үскән,
 Ерзә током йәймәгән,
 Әзрәкәнең дейеүе,
 Мең йыл кыуып тотмаған,
 Әсәймдән бирелгән,
 Донъялағы йөрәгем —
 Үзем һөйгән егеткә
 Бирә торған бүләгем —
 Акбуз толпар булыр ул.
 Икенсәһе бүләгемдең,
 Утка каршы — ут булыр,
 Һыуға каршы — һыу булыр.
 Ен-дейеүзең барыһын
 Куй-һарыктай өркөтөр,
 Булат кылыс бирермен!

Урал. Риза! Риза һин телэгән кошто
 Табып алып килергә,
 Тик әйт әле һин миңә,
 Йәшермәйсә һис кенә,
 Оло юлға сыккайнык,
 Шүлгән ағайым менән.
 Берәй көндө ошонда,
 Минең кеүек килмәнем,
 Күрмәнәңме һин уны?
 Номай. Шүлгән? Шүлгән...
 Юк, юк әле бер зә
 Ундай егетте күрмәнем,
 Барлығын да белмәнем.
 Әлегә һин кунак бул да
 Азак юлға сығырһың.

Сәхнәгә сибәр кыззар сыға. Тәүзә кош тунында бейейзәр. Азак тундарын һалып, Уралды һыйлы табынға сақыралар. Уратып алып сығып китәләр. Күңелле көй озата.

Һигезенсе күренеш

Урал бер кыззы кулдарында күтәрәп алып сыға. Кыз йоклап киткән. Уларға каршы йүгерәп кыззар сыға.

Кыззар (*Урал тоткан кыззы карап*). Айһылыгу?
 Айһылыгу бит?! Айһылыгу! (*Кыуанышалар.*)

Урал. Сеүегез! Әле йокланы,
 Юлда килеп бик арыны...

Кыззар түшәк йәйеп, кыззы йоклатырға һала. Ул арала бер кыз, йүгерәп сығып китеп, Номайзы килтерә. Номай килеп Айһылыгузы карай за кыуанысын йәшермәй.

Номай (*Уралга*). Һай, егетем, егетем,
 Батыр егет икәнһең.
 Мин һораған кошомдо
 Дейеү менән алышып,
 Яулап алып килгәнһең.

Урал (*әжәпләнәп*). Ошо кошто һорауыңды,
 Мин һис кенә белмәнем,
 Уны тапкан ул күлдә
 Дейеү-мазар күрмәнем.
 Нисек ул кыз икәнәң,
 Кош тунында йөрөгәнәң
 Кайзан белдең һуң үзең?

Һомай Айһылыу янына бара. Айһылыу уяна. Тороп ултыра.

Айһылыу. Алай, һинме? Өнмө был?!
Төшөммө был, әйтегез!

Һомай. Һаумы, һеңлем, һисек дейеү
Киткәненде һизмәне,
Арттан кыуа төшмәне?!

Айһылыу. Дейеү? (*Хәтеренә төшөрөп.*)
Шаян кыз сағымда
Дейеү мине урланы шул,
Азак кейәүгә биреп зурланы.
Кейәүем кеше, ир ине.
Бергә озак торманы,
Кейәүем китеп юғалды.
Йөрәгемде кайғы алды,
Дейеүзәрзән кастым мин.
Илгә кайтһам, артымдан кыуып,
Яу килер тип курктым мин.
Дейеү килеп табыр тип,
Кеше төсөн белмәгән
Кошка әйләнеп остом мин.
Һис бер кеше тапмаслык
Бер күлгә килеп бостом...

Урал (*Һомайға*). Һеңлеңме ни был сибәр?

Һомай. Рәхмәт, егет, һылыуымды —
Айһылыузы килтергәнһең.

Урал. Айһылыу?

Һомай. Кош батшаһы Самраузың
Айзан тыуған кызы ул!

Урал. Мин Самраузың Кояштан тыуған
Кызын әле эзләйем.

Һомай-кошто эзләйем бит!
Һин...

Һомай. Әйе, егет! Әйе!
Инде серзе асайым —
Мин бит һине таныным.
Коткарғайның бысактан
Һунарзан һуң. Күптән инде,
Йәш вақытта.

Урал. Һомай? Һинме Һомай! Һомай!

Һомай. Әйе, ул мин!

Шаршау

Дүргенсе бүлек

Беренсе күренеш

Самрау батша иле. Коштар батшалығы. Самрау батша янына кызы
Һомай килгән. Һомай менән Самрау һөйләшә.

- Самрау (*уйланып*). Айһылыузың артынан
Дейеү килеп яу асыр.
Айһылыу за талсыккан,
Әсәһен дә һағынған,
Айға барһын кунакка.
Байман таһын аулакта,
Сақыртырбыз кәрәкһә.
Һарысай атына мендереп,
Озатайык йәһәтләп.
- Һомай. Уралға мин гүмерем менән
Бурыслымын, атакайым (*Куржыңкыран*).
Айһылыузы табып бирһән,
Акбуз менән булат кылыс
Вәғәзәгә әйткәйнем,
Йәншишмәгә тура юлды
Өйрәтергә иткәйнем...
- Самрау. Уралға һин кейәүгә лә,
Һөйһән, кызым, барыһың.
Акбуз атың бирерһән,
Якты донъя йөзөндә,
Рәхәт торорһоң, балам.
Уралдай ук батырға
Әсә булырһың, балам.
Урал батыр һақына,
Шүлгәнде лә сығар һин.
Бөтә илде сақыр һин.
Батыр ирзе туйла һин.
- Һомай. Ярай, атай! Фатихана рәхмәт!
Самрау. Хуш! Хуш, кызым. Исән-аман булығыз!

Һомай сығып китә.

Икенсе күренеш

Урал менән Шүлгәнгә тәғәйен әзерләнгән ике сатыр. Матур итеп
бизәлгән. Бер-беренә яқын торалар. Алыста кыззар-егеттәрзең шат
көлгәнә, күмәк сыр-сыу ишетелә. Айһылыузы коткарған өсөн Урал-

ға рэхмэт йөзөнән байрам итэләр. Байрам инде ахырға табан бара. Барыһы ла арыған. Һомай, атаһы һүзен тотоп, Шүлгәнде баззан сығарған. Сәхнә буш. Бер аzzан шом катыш көй астында борсоуы йөзөнә сығккан Һомай күренә.

Һомай. Ай-һай, дөрөс эшләмәнем буғай,
Шүлгәнде мин баззан сығарып,
Шомбай кеүек гел өндәшмәй үзе,
Йөзө һытык, йөрөй бузарып.
Урал ниндәй ғорур, сая, алсак,
Ололай за белә ағаһын,
Йөрәгендә тик изгелек кенә,
Күңеле шишмә кеүек тазалыр,
Бөгөн нисек шашып бейене ул,
Миндә генә ине карашы...
Бына Шүлгән генә тик ултырзы,
Әллә нимәһенә карышып.
Күңелемдә әллә ниндәй шом бар —
Шүлгән кыланышы окшамай,
Берәй этлек уйлап куймағайы,
Күзәтергә кәрәк туктамай!

Йәһәтләп сығып китә.

Өсөнсө күренеш

Шүлгән инә. Йөзө борсоулы. Тирә-яғына караньп ала.

Шүлгән. Урал, Урал, Урал!
Барыһы ла уны өстөн күрә,
Барыһы ла уны ярата.
Хатта Һомай бары Урал тиеп,
Һизеп торам, әйе, йән ата.
Шүлгән батыр тигән кеше юк!
Ул бит кустым ғына, ә шулай за
Дан-шөһрәттә яулар кәрәм юк...
(*Каһыл тертләп.*)
Юк-юк! Ғәзел түгел былай, ғәзел түгел!
Ата-әсәйемә бер көн икәү кайтһак,
Урал батыр булыр, ә мин — ахмак?
Урал батыр булыр, ә мин — бахыр?
Әйтмәс кәрәк уға миңең серзе —
Кәһкәһәлә кунак булыуымды,

Бында килгэндәге мәкер уйзы
Белмәһен ул! Әйзә белмәһен!
Үлемде лә яңғыз эзләһен!
Ә мин, минме?
Мин ул белермен —
Һомайзы ла үзем һөйөрмөн,
Ә Уралды бер көн...
үлтерермен.

Акбуз менән булат қылыс алып,
Дан яулармын, бына күрерһегез!
Дан алырмын — бына күрерһегез!

Шул сак бер мөйөштән Урал күренә.

Шүлгән *(уны күрер кала. Салт йылмайып ебәрә).*

Урал, кустым, эй кәзерлем минең,
Әйзә, безгә урын әзерзәр.
Арығанһың, ял итеп ал.
Нисек рәхәт һине исән күрәү!
Батырлығың һинең көнләшерлек!
Эй һокланам!

Урал. Батыр һис бер зарыкмас,
Якшылыктан ялыкмас,

Яузан да һис тарыкмас!

Шүлгән. Тағын яуға китәһеңме?
Самрау иле ошо бит!
Йәншишмәне яулар өсөн,
Без Самраузы ғына кыйратайык!
Акбузатты алайык,
Беребез таяк тотайык,
Беребез Акбуз менәйек,
Көслө батша булайык!

Урал. Нисек инде, аңламайым?

Самрау һис тә кешегә
Бер яуызлык итмәгән,
Кеше алдап, кеше талап,
Үлтереп кан коймаған?!
Кешегә дошман булмаған?

Шүлгән. Һе! Акбузатты бушка бирмәс Һомай,
Кыйратырға кәрәк барыһын!
Самрау илен еңһәм — мин дә батыр!
Ә һин, кустым, күптән батырһың.

- Серле таяғыңды бир миңә, ә?
Ошо илде үзем емерәйем,
Самрау коштоң берәй кызын
Кәләшлеккә алайым!
Мин бит һиңә ағаймын?!
Акбузатты менәйем,
Мин дә данлы булайым!
- Урал. Кулың кысый икән яу асырға!
Әзрәкәне тәүзә еңәйек.
Унда тоткон булғандарзы
Коткарайык!
Ә бында
Кыз алам, тип, яу асып,
Үлемгә без юл куйып,
Буштан тиккә кан койоп,
Яуыз исем такмайык!
Кан койоусы даны алып,
Илгә яман кайтмайык!
Әзрәкәне еңәйек!
- Шүлгән. Йәншишмәгә дейеү хужа, тиеп,
Ишеткәйнем дә ул ишетеүгә,
Барыһынан көслә итер булат кылысты ла,
Серле таякты ла үзем алғым килә.
Бер кемгә баш бирмәс канатлы ат —
Акбуззы ла үзем менгем килә!
- Урал. Кызын һөйһәң — кызын ал,
Бүләк, тиһә — атын ал!
Шунан ары китәйек,
Шишмәнән һыу алайык —
Үлгәнгә йән бирәйек!
Кешеләрзе был донъяла
Үлмәс йәндәр кылайык!
- Шүлгән. Уйлашырбыз. Кистән иртән якшы —
Ял итәйек инде...
- Икеһе ике яктағы сатырға инеп китәләр. Бер аzzан Шүлгән кире
килеп сыға.
- Шүлгән. Кара һин уны, ағайым тип тормай,
Минең теләктәргә һис юл куймай.
Серле таякты ла бирәм, тимәй.
Урал булмаһа һуң ошо илдә,
Һомайы ла карар ине миңә,

Акбузын да бүлэк итер миңә,
Булат кылыс калыр бер үземә.
Урал түгел, үзем батша булып,
Кайтыр инем илгә...

Итек кунысынан бысак сыгарып, һак кына Урал йоклаган сатыр янына килә. Сатырзы асып инәм генә тигәндә, бер кыздың сарғап кыскырғанын ишетә. Тертләп китә. Бысағын йәшерә һала.

Шүлгән. Һаксыларын куйған буғай Һомай.
Былай булғас бик эш кырып булмай.

Ут һүнә.

Дүртенсе күренеш

Шүлгән менән Һомайдың һөйләшкәне.

Күл янында Һомай, ауыз әсенән генә ниндәйзер матур көйзә көйләп, аяктарын йыуа, сәстәрен рәтләй. Шул сак ситтән ипләп кенә Шүлгән күренә. Һомайзы бер аз күзәтеп, уға һокланып тора. Һомай уны күреп кала ла тертләп китә.

Һомай. Абау, Шүлгән, кайзан килеп сыктың?
Шүлгән. Һокланыузан күзем камашкандыр,
Сибәрлегең һаман һушым ала.
Һомай. Ауға эләккәндә тозақка,
Исеңдәме, Шүлгән, һокланманың,
Үрелгәйнең үткер бысакка.
Шүлгән. Йәш инем бит, исәр малай инем...
Һомай. Шулайзыр шул. Минең истә һаман.
Шүлгән. Шуғалыр за мине базға яптың.
Һис үпкәм юк. Оноттом да инде.
Һинең сибәрлегең һушым ала,
Һине генә уйлап көн-төн янам,
Эйтмәйенсә инде түзә алмам.
Минеке бул!
(*Һомайдың аяк астына килеп тезләнә.*)
Бергә йәшәйек без!
Мин...
Иштергә тейеш яуабыңды.
Минеке бул!
Һомай. Мин аңланым, белдем эс сереңде.
(*Бер аз уйланым торғандан һуң.*)
Бәлки, һинеке лә булырмын мин, әммә

Мин бит батша кызы, теләп кенә,
 Һайлай алмайым мин егетемде,
 Бер шартым бар.
 Шүлгән. Йә, әйт шартың?!
 Һомай. Майзан корорға теләйем.
 Батырлығың һынайым.
 Әсәм-Кояш миңә бүләк иткән
 Бер атым бар, шуны сығарам!
 Әгәр уны һин йүгәнләй алһаң,
 Кулыңа алырһың булат кылысты ла,
 Асыл егет икәнәңде шунан белеп,
 Яһыңа килермен, мин һинеке тиеп.

Бишенсе күренеш

Майзанда халык геү килә. Урал менән Шүлгән бик оло бер кара ташты (*етмеш батман ауырлык*) урынынан күтәрергә тейеш.
 Халык шуны күзәтә.

Бер егет. Таш күтәреп кеше батыр булмай.
 Карт. Дөрөс, батыр булмай, егет яуға сапмай.
 Дейеү-батша Әзрәкәне
 Еңер өсөн Акбуз кәрәк,
 Тағы булат кылыс кәрәк.
 Егет. Таш күтәрмәйенсә лә кылыс тотоп була.
 Карт. Булат кылыс — утта иремәс һис,
 Етмеш батман ауырлығы, тизәр,
 Кем күтәрә ала ошо ташты,
 Тик шул ғына кылыс тотор ирзәр,
 Шуға ғына Акбуз башын эйер,
 Тик шул батыр яуға атта елер!
 Кыз. Кара, кара, Шүлгән килде ташка...
 Егет. Хәзер күтәрә ул уны, кара!
 Кыз. Уф, кузгатты кузгатыуын ерзән,
 Күтәрергә көсө етмәс микән?
 Егет. Һай ауыр шул, ауыр етмеш батман...
 Кыз. Ете әйләнде лә кул һелтәне,
 Күтәрә алмас бер кем ауыр ташты.
 Егет. Үзем үсеп кенә буйға еткәс...
 Кыз. Кара, кара, ана Урал сыкты,
 Шүлгәнәң ул кустыһы бит, эйе.
 Егет. Кустымын бит тимәй, күтәрергә итә...

Кыз. Беләктәре ташып уйнап тора.
 Егет. Батыр тизәр уны, кайза барһа,
 Даны алдан йөрөй.
 Кыз. Күтәрзе бит! (*Сәпәкәйлән.*)
           Халык та геү килә.
 Егет. Кайза ырғытайым был ташты, ти.
 Кыз. Кайза ырғытты һуң?
 Егет. Әзрәкә батшалығы яғына
 Кыз. Урал, Урал, бына шатлык, шатлык!
           Һомай уға кәләш була инде.
 Егет. Акбузатын менеп ала инде.
 Кыз. Булат кылыс кулга тота инде...

Халык та кыуана. «Урал! Урал! Афарин!» тиешәләр.

Алтынсы күренеш

Һомай менән Уралдың һөйләшкәне.
 Һомай сәхнәгә йүгереп килеп сыға. Шат. Урал уның артынан
 килеп сыға.

Урал. Тукта, Һомай, тукта, алтын кошом!
 Һомай. Йә, бастырып тотоп кара үзең,
           Тоскай күрмә миңә әммә уғың.
 Урал. Һомайгошом, берзән-берем, йәнем,
           Атылған бит инде күптән уғың,
           Һин тосканың тәүзә миңә уғың
           Йөрәгемдә калды татлы яра,
           Теләйһеңме, әйзә асып кара!
 Һомай. Батыр икәнәңде белмәс борон
           Һине окшаткайным.
 Урал. Мәңге бергә булайыксы, йәнем!
 Һомай. Улдар, кыззар үстерербез, йәме.
 Урал. Шүлгән өсөн генә эсем боша,
           Ағайым бит!
 Һомай. Ул турала мин дә уйлағайным,
           Үтә бойок, йәтим генә йөрөй.
           Әллә атам менән кәңәш короп,
           Айһылыгузы димләп бирәйекме?
 Урал. Ай кызынмы?
           Әллә, Самрау батша риза булһа,
           Әйзә уйлашайык.

Етенсе күренеш

Ғомай, Урал, Шүлгән, Айһылыу.

Урал. Ғин ошонда ултыр, ағай.
Хәзер Ғомай — кәләшкәйем килер.

Ғомай сәхнәгә Айһылыузы алып инә. Айһылыузың йөзө капланған.

Ғомай (*Шүлгән янына килеп*).
Атам Самрау менән һөйләштек тә,
Ғиңә, әгәр үзеңә тиң күрһән,
Йәрәшергә булдым һеңлемде.
(*Айһылыузың йөзөн аса.*)

Шүлгән Айһылыузы таныш, һискәнеп китә. Айһылыу за нык аптырай, тик хәлен бер кемгә лә һизермәскә тырыша. Ғомай ғына барыбер нимәлер һизенә.

Шүлгән. Ғинең... исемең...
Ғомай. Айһылыу ул.
Минең әсәм Кояш булһа,
Уның әсәһе Ай булыр.
Ниңә ағарынды йөзөң?
Шүлгән. Айһы-лыу? (*Үзен кулла алып.*)
Ай, сибәрлегең...
Телһез итте мине.

Ғомай Уралға ымлай. Икәүләп шым ғына сығып китәләр.

Айһылыу. Шүлгән? Бында нисек килдең!
Хушлашмай за минән киткән инең.
Шүлгән. Ғаумы, Айһылыуым, һине күргәс,
Рәхәт булып китте күңелемә. (*Алдаша.*)
Әзрәкә бит мине бикләгәйне
Зинданына.
Шунан касып киттем.
Хушлашырға һине табалманым.
Күңелдән гел һинең янда булдым.
Ә һин...
Ғин Самраузың кызымы ни?
Айһылыу. Әзрәкә мине куркытып,
Үз кызы тип алдатырға кушты.
Ысынында мин Самраузың кызы.
Шүлгән. Икебез зә тоткон, алдак юлда
Икебез зә, ахыры, азашкандар...

Айһылыу. Үткэндәрзе оноторғамы ни?
Мин бит һине көттөм.
Яратам!
Шүлгән. Кауышайык, йәнем, кабаттан.
Һағышлы көй астында косаклашалар.

Һигезенсе күренеш

Урал, Һомай бер-береһе менән әрепләшә-гәпләшә сәхнәгә килеп сығалар.

Һомай. Шүлгән, Шүлгән тиһең дә ул,
Һәр бер һүзе уның — ялған.
Зәркүм менән килде бит ул,
Ә Зәркүм ул — егет-йылан.

Урал. Үткән кылығына үкенә ул,
Сабыр итәйексе, үзгәрер.

Һомай. Ышанмайым. Үзгәрмәс ул,
Бары этлек кенә уйында,
Мине урларға теләй ул,
Теләй батыр булырға.
Көсө етһә, кылысты ла
Алып китер ине ул.
Теге серле таякты ла
Алмак булалыр әле,
Уның кулындағы серле таяк —
Бар донъяға килтерер тик афәт!
Үтенәм, ялбарам, берүк,
Һин таякты бирмә, йәме!
Урал артка сигенеп китә.

Һомай. Бирә калһаң, уның ярзамында
Бары этлек кенә кыласак ул,
Йә ел-дауыл куптарыр,
Йәки туфан һыуын калкытыр за,
Ерзе, тереклекте бастырыр!

Урал. Ул бит Әзрәкәгә барам, тине,
Йыландар илен кыйратырға...

Һомай (*кото осон*). Әллә?.. Ю-юк!
Серле таяктымы?
Шүлгәнгә??

Урал. Эйе!

Һомай. А-а-һ-һ!

Күк күкрэй, йәшен йәшнэй. Көслө ел куба. Ут бер яктыра, бер тоноклана. Шулай бер тапкыр караңғыланганда, Номай юк була.

Номай (*тауышы*). Урал, а-а-а!
Акбузатым, тоғро атым!
Коткарығыз мине!
Серле таяк... Шүлгән...
Туфан һыуы калка-а-а!!
Коткар! Котк-а-ар!

Урал (*аяк астына карап*). Һыу баҫа!
(*Аяктарын алмаш-тилмәш баҫыт.*)
Һыу баҫа!
Номай! Һин кайза?
Ә-ә-й-й! Кешеләр!
Ер өстөн туфан һыуы баҫа!
Барығыз за түбәләс, таузарға күтәрелегез!
Акбузат! Номайзы коткарайык!

Ут һүнә.

Шаршау

Бишенсе бүлек

Беренсе күренеш

Хозур тәбиғәт мөйөшө. Изел, йокоһонан уянып, ағас кыуышынан килеп сыға ла артабан китер юлға йыйына башлай. Муксаһын тултыра. Төндә яккан усакка килеп уны тирәләй тапай. Шул сак ботак һынған тауыш ишетелә. Изел тиз генә ук-йәйәһен ала ла үзе йәһәт кенә ағас кыуышы янына килеп боҫа.

Изел (*бер аз тыңланып торғандан һуң*).

Әй, кем бар унда?

Нөгөш.

Мин — Кеше!

Изел.

Сык яланға! Күрәйем!

Нөгөш (*сыла*).

Куркма минән. Юлым алыс.

Урал батырзы эзләйем.

Изел (*шикләнеп*).

Һин дә ишеттеңме уның

Батырлығы тураһында?

Бер үзе дейеү батшаны —

Әзрәкәне турауын да?

Нөгөш.

Әйе, әле шул тарафтан киләм —

Әзрәкәнең кәүзәһе лә ята.

- Ул йығылғас бер тау хасил булған,
 Кешеләр зә туфан һыузан,
 Шул тау үренә менеп котолған.
 Эзрәкә исемен онотоп,
 Таузы халык Ямантау тип атай.
- Изел. Ямантау, Ямантау.
 Мин дә күргән инем бит ул таузы.
- Нөгөш. Ерзе туфан һыуы баскас,
 Көймә алып, мин дә йөззөм,
 Күп кешене коткарзым.
 Зәркум тигән йылан улын
 Үзем бишкә тураным.
- Изел. Атың ни, кай тарафтан һин?
 Нөгөш. Минең әсәм — Гөлөстан,
 Исемем Нөгөш булыр,
 Ә һинеке?
- Изел. Әсәм — Номай, Кояш кызы,
 Исемем Изел минең.

Кул бирешәләр зә колаған ағаска ултыралар.

- Нөгөш. Был яктарға нисек килеп сыктың?
 Изел (*уңайлап ултырып алас*).
 Ер йөзөн туфан каплагас,
 Коро ер зә калмағас,
 Бер көндө әсәм янына
 Зур дейеү килеп инде.
 Әсәмде үлтерергә тип,
 Комарланып ташланды.
 Ә мин уға йәбештем дә
 Сак кына яғалашкас
 Еңдем үзен!
 Шунда ғына Әсәм әйтте миңә.
 «Батырзан батыр тыуғанһың,
 Атаңдай батыр булғанһың!
 Бар, атаңа юлдаш бул,
 Яуға сабыр кулдаш бул!», — тине,
 Шулай атайымды эзләйем мин.
- Нөгөш. Урал батыр?! Тимәк без — туғандар?!
 Изел. Без — туғандар икән! Без — бер туған.
 Икебеззең дә атай Урал булған!
 (*Косаклаша, кыуанышалар.*)

Икенсе күренеш

Шулай шау гөр килеп кыуанышкан Изел менән Нөгөш янына
Яйык килеп инә.

Яйык. Эй, егеттәр, ниндәй шатлык бында?

Изел, Нөгөш тергләп китә. Ук-һазакка йәбешәләр. Яйык тыныс.

Яйык. Ниндәй шатлык һеззә?!

Нөгөш. Без — туғандар. Күрешмәгән инек.
Бөгөн килеп бына табыштык.

Яйык. Мин — юлаусы. Бик алыстан киләм.
Һыу бирегез. Сарсап киттем иллә.

Изел. Һыу?! Ә без сит әзәмгә һыу бирмәйбез.

Нөгөш. Ашығаһың буғай, юлыңда бул!

Яйык. Зинһар улай ятһынмағыз,

Ошо якта

Урал батыр, тигән ир барзыр,

Юлым уға табан.

Изел. Берәй этлек қылыу түгелме уй?

Нөгөш. Кейемдәрең, ана, канға батқан?

Яйык. Кан? (*Итегенең қунысын байкай.*)

Әй, кисеп үткәйнем шул күл ситенән.

Канлы күл ул, безең илдә бар.

Изел. Ниндәй кан ул?

Яйык. Халык қаны...

Нөгөш (*ук-һазағын ала*). Яқын қилмә!

Яйык. Олатам бик яуыз кеше булған,

Исем-аты уның Катил батша...

Изел. Катил батша?

Нөгөш. Катил?!

Үзен бер зә күрмәһәм дә

Уның исемен ишетеү менән

Беззә һәр кем тергләп курқып китә.

Изел. Әсәйем гел һөйләр ине миңә

Яуыз, қанһыз Катил тураһында,

Һин ейәне уның, тимәк?

Нөгөш (*Яйыкка*). Ташла йәһәт ук-һазағың ергә

Хәзер һине юкһа... (*Ук тоҫқай.*)

Изел. Тукта, Нөгөш кустым, һорашайык

Урал батыр уға нигә кәрәк?

Яйык. Әсәм — Катил қызы әйтте миңә,

Һинең атаң Урал батыр, тине.

Кайзан булһа ла бер эзләп тапһан
Минән сэләм еткер зинһар, тине.
Изел (*Нөгөштөң ук-һазағын аска төшөрә*).
Нисек? Һинең атаң Урал?
Яйык. Эйе, әле уны эзләп барам.
Нөгөш. Улайһа без өсөбөз зә туған.
Яйык. Ә һез...
Изел. Без зә атайыбыз Урал батырзы эзләйбез.
Яйык. Улайһа танышайык, юлыбыз бергә бит.
Минең исемем — Яйык.
Изел, Нөгөш. Танышайык!
Изел. Кара уны, әгәр алдаһаң
Ук-яныбыз әзер!
Нөгөш (*турһығынан һыу ала*).
Мә, һыуһыныңды кандыр!
Яйык. Рәхмәт, туғандарым. (*Эсә.*)
Изел. Анау түбәләстә тизәр,
Урал батыр кыуышы. Киттек!

Сығалар.

Өсөнсө күренеш

Урал батыр, Нөгөш, Яйык бергәләп усақ әзерләйзәр.

Изел (*тауышы*). Атла, атла, килеп еттек бына. (*Сәх-нәгә инәләр.*)
Һакмар (*кулдары артка бәйләнгән*). Барыбер мин аттым был һуйырға...

Изел (*сәхнәгә сыға, кулында кош түшкәһе*).

Аттың, атмай за ни, уғың
Минең янға ғына килеп төштө.

Һакмар. Һине күрмәнем дә...

Урал. Һай был Изел улым сос та инде,
Әле генә китте,
Бер һуйырзы атып килтергән дә.

Һакмар. Мин аткайным ул кошка...

Изел. Бына минең туғандарым, атам.
Ә һин һиндәй һиәт менән йөрөп ятаң?

Һакмар. Сәләм барығызға! Исемем Һакмар.
Озон сәфәр кылам, арыткан.

Нөгөш. Юлың кайза? Ни эшләйһең бында?

Накмар. Атайымдың кустынын эзләп табырға тип,
Әсәм ебәргәйне был сәфәргә.
Эзләп тап та яуза булыш, тине.
Изел. Әсәң кайза? Кем ул?
Накмар. Әсәм — Айһылыу.
Нөгөш. Ә атаң кем?
Накмар. Атам — Шүлгән.
Урал (*ишетеп кала*). Шүлгән? Шүлгән тинеңме?
Ул... минең ағайым бит. Тукта, тукта,
Йә, йә улым, һөйлә, йәһәтерәк,
Айһылыузы, әсәйеңде һөйлә!

Нөгөш килеп, уның кулдарын сисә.
Накмар Урал каршыһына килеп һөйләй.

Накмар. Атайымды беләһең —
Ғине дошман күрәлер.
Дейеүзәргә эйәрзе.
Әсәйем һиңә ебәрзе.
Атайым, бәлки, үзгәрер,
Күңеле изгеләнер тип,
Уға әсәйем Айһылыузы
Кейәүгә биргәндәр...
Урал. Беләм. Айһылыу — Ғомай һеңлеһе.
Накмар. Әсәм көн дә иланы,
Кайғы басты, һары алды,
Алһыу йөзө тутланды,
Бер көн миңә әйтте ул:
Кейәүгә тигән бүләгем —
Һары атымды бирәм,
Мен дә сап Урал батырға,
Атайыңды көтмәйек,
Бер карайған йөрәгенәң
Ағарырын өмөт итмәйек.
Урал батырға яузаш бул,
Терәк бул, ул алдамас,
Тиһә әйтте әсәйем.
Урал. Ғәзиз уландарым менән бергә
Әйзә ял ит, иртәгә яу,
Бергә-бергә булырбыз!
Накмар (*сәйерһенеп*). Ә улдарың минең менән
Теләмәһә?

Урал. Нөгөш, Яйык, Изелем,
Килегез, кил, килегез!
Һомай һеңлеһенең улы
Һакмар булыр, белегез!
Туған итеп күрегез!
Кандаш, кәрзәш итегез!

Нөгөш, Яйык, Изел килеп Һакмар менән күрешә.

Дүртенсе күренеш

Һуғыш алышы барған ялан. Күмәк яугирзәр араһында йә бер, йә икенсе ерзә Нөгөш, Яйык, Изел, Һакмар күренеп кала. Урал батыр за бар. Азак уртала Урал менән Шүлгән икәһе генә һуғышып кала. Озак кына һуғышҡас, Шүлгән еңелә башлай. Урал уны ергә тәгәрәтә лә боғазына кылыс терәй. Быны Һакмар күреп кала ла һуғышып йөрөгән еренән якын килә.

Һакмар. Атай? Атай!
Урал. Бына кем ул безгә көн күрһәтмәй,
Дейеү, аждаһаны безгә һөсләй.
Һакмар. Әсәйемдең күз йәштәре өсөн,
Халык канын койоп кинәнгәнгә
Үлем һиңә, Атай!
Инде бер касан да «атай!» тиеп,
Әйтмәһәм дә һис үкенмәм буғай.
Шүлгән. Һакмар улым, коткар атайыңды!
Коткар мине!
Һакмар. Юк инде, юк, кана, кан көсәһең,
Үзем һине шунда юк итәйем.
(*Кылысын кынынан ала.*)
Урал. Кызма, Һакмар! Инде бахыр был йән.
Тар-мар иттек буғай дейеү илен.
Атай — изге йән ул улы өсөн,
Бер касан да кул күтәрмә улай.
Каны менән, бәлки, ант итер зә,
Изгелеккә карай юл алыр?!

Шүлгәнде торғоза, кылыс, ук-һазағын ала. Ул арала халык йыйыла. Уртала калып, һөйләшәләр.

Бишенсе күренеш

Урал менән Шүлгән диалогы.

Урал.

Йәштән яуыз үстең һин,
Урлап кан да әстең һин,
Яуызлыкка ыкланың,
Якшылыкты ташланың.
Ил капланың һыу менән,
Ил үртәнең ут менән,
Дейеүзәрзе дус иттең,
Кешеләрзе хур иттең,
Йөрәгенде таш иттең,
Атам йөзөн ят иттең,
Әсәм һөтөн ыу иттең.
Кыз һайланың — буй куйзым,
Ат һайланың — яй куйзым.
Дан эзләргә теләнең —
Теләгенә буй бирзем.
Кулыңа таяк тотторзом —
Кан койорға ынтылдың.
Дейеүзәргә алданып,
Кеше каны түктерзең.
Яуызға каршы барманың,
Атам һүзен тотманың.
Яманлыкты якшылык
Еңгәнен хәзер белдеңме?
Кешеләрзең донъяла
Өстөнлөгөн күрзеңме?
Ер үбеп, ант итмәһең,
Халык алдында баш әйеп,
Ак һүзенде бирмәһең,
Атам килгән сағында,
Ғәйеплемен, тимәһең,
Он-талкандай итермен,
Күбәләктәй йәнеңде
Төнгө томан итермен.
Шүлгән. Һис яуызлык кылмаска,
Йоланан баш тартмаска,
Һинең менән берлектә,
Кешеләр менән дуслыкта
Ил батыры булырға,
Илдә тыныс калырға,
Урал, юлың үбәйем.

Эйелеп Уралдың итеген үбә.

Урал. Ысын туған булайым,
Бергә торлак корайым,
Атам-әсәм күрәйем.
Йөрәгендәге кара кан
Кибеп кабат кызарһын,
Шунда кеше булырһың,
Илдә бергә калырһың,
Яуза батыр булырһың!

Шүлгән. Һыбайға менгән арысланым
Ике һөрөнөп йығылды,
Өсөнсө тапкыр һөрөндө.
Кабат һис тә һөрөнмәм,
Тип арыслан елкенде.
Өсөнсөгә китәйем,
Дейеүзең калғанын үзем
Йәһәт тар-мар итәйем.
Кара йөзөм йыуайым.
Кешеләргә иш булып,
Бергә торлак корайым.

Урал. Усаллығыңа баш булып,
Кешелекте һайлаһаң,
Үз арысланың һүзенән
Өлгө алырлык булһаң
Мин дә бер юл куйайым,
Һинән якшылык көтәйем.
Атамдың һакы өсөн,
Тағы ла бер һынайым,
Теләгәнде бирәйем.

Шүлгәнгә ук-һазактарың кире тапшыра ла озатып сығарып ебәрә.

Алтынсы күренеш

Халык, Урал, Үлемһез карт.

Һорнай тауышы ишетелә. Яланға төрлө яктан халык йыйыла.
Барыһы ла шат. Байрам. Дейеүзе еңеп, Йәншишмәнән һыу алыу
байрамы бара.

Урал. Күзгә күренгән Үлемде
Илдән кыуып юк иттек.

Кан эсеүсе дейеүзен
Барын кырып юк иттек.
Йәншишмәнән бар һыуын
Һоһоп алып киләйек,
Бар кешегә бирәйек!
Килер ауырыу-һызланыузан
Кешеләрҙе коткарып,
Мәңге үлмәһ кылайык!

Халык геү килә. «Үлемһез булайык!» «Йәншишмәнән эсәйек!»,
«Мәңге йәшәйек!» тиешәләр. Шул сак Урал каршына бәлтерәгән
бер карт сыға.

Карт . Йәншишмәнән һыу эстем мин.
Күп ораны үлем гүмеремдә,
Бирешмәнәм, тере калдым бит,
Инде бына байрам!
Ошо көндө
Барыбер зә күрә алдым бит.
Инде үлһәм дә, кайғым юк.
Егетем, батыр икәнһен,
Һинең алдыңа килдем,
Күбәләктәй йәнәм бар,
Бер йотомдай каным бар,
Әлберәгән тәнәм бар,
Хәзер уйым таркалды,
Йәшәр хәләм калманы.
Үлем сақырып караным —
Буй бирергә уйланым.
Ә үлем:
«Йәншишмәнән һыу эстен,
Мәңге йәнең ала(а)лмам,
Һине үлек итә(а)лмам.
Көсөң бөтөр — калырһың,
Үлә алмай туларһың.
Тәнең сереп, корт ашар,
Шунда ла һин үлмәһсең,
Айып — қаңғырып бөтөрһөң» — тине.
Мәңге калам, тимәгез,
Йәншишмәнән эсмәгез!
Донъяла мәңге калыр эш —
Ул да булһа якшылыык!

Урал. Һыуға ла батмас якшылык,
Телдән дә төшмәс — якшылык!
Тел төбөндө төшөндөк.
Килтерегез шишмә һыуын!
(*Кыззар һыу килтерәләр.*)

Урал һыузы уртлай. Халык шаулаша «Эс! Эс!» «Һин коткарзын беззе үлемдән!» «Бөтөргәнсе эс!» тиешәләр. Урал һыузы эсмәй, тирә-якка бөркә. Күңелле көй яңғырай. Тирә-як йәшәрә башлай. Халык кыуана.

Етенсе күренеш

Шүлгән бер үзе. Алыста халыктың шатлыклы геүлэгәне ишетелә.

Шүлгән (*Усын-уска ыуғылап*).
Шә-ә-п! Йәншишмәне короттолар!
Инде Үлем терелде,
Миңә ярзамға килер
Дейүзәрзе йыяйым,
Уйзарымды әйтәйем,
Уралға баш эймәскә,
Кешегә һыу бирмәскә
Дейүзәргә кушайым!

Сығып китә.

Һигезенсе күренеш

Урал, халык вәкилдәре.

Карт. Урал, һиңә килдем әле,
Кәңәш короп эш кылырға —
Дейүзәрзән котолорға
Һис әмәл юк: һыу бирмәйзәр,
Барлык йылғаларға хужалар.
Егет. Кыззар барһа, йоталар!
Кыз. Егет килһә, үлтерәләр!
Карт. Халык һыуһыз интегә,
Ни кылайык?
Урал. Сакырығыз улдарымды,
Килһендәр дүртеһе лә!

Туғызынсы күренеш

Нөгөш, Яйык, Изел, Һакмар инэләр.

Урал. Уландарым, бөгөн үк,
Сабығыз яландар буйлап,
Батырзарзы ййығыз!
Дейеүгә яу асабыз!
Халыкты коткарабыз
Һыуһыз интегеүзэрзән.
Барыһы бергә. Ярай, атай, без юлландык.
Батырзарзы ййырбыз,
Яуызды ерзән юйырбыз!

Унынсы күренеш

Урал зур ғына күл янында тора. Күл янында бейек кая.
Урал бер үзе.

Урал. Шүлгән, Шүлгән, ағайым!
Ни кылаһың, аңламайым.
Һаман этлек яһайһың.
Халыкты йонсотаһың.
Фәрлек бит был.
Шүлгән, Шүлгән!
Ниңә босоп һеңдең күлгә?
Уландарым килһэләр,
Кырылышып бөтһэләр,
Тағын яңғыз калырмынмы?
Корормо беззең ырыу?
Юк, юк, булмай, улар үлгәнсе,
Мине генә алһын яуыз үлем!
Шүлгәндән дә берсән котолтайым
Халкымды, илем, еремде.
Үлһәм үзем генә үләйемсе,
Батырзарым, халкым йәшәһен!
Дейеүзәр тулған был һыузы
Үзем эсеп бөтөрәйем!
Үзем генә үләйем!

Эйелеп һыу эсә. Сәхнә караңғылана.

Ун беренсе күренеш

Урал уртала ята. Тирәләп халык йыйылған. Илашалар. Урал ята бирә лә ауыртыузарға сызмай каты итеп кыскырып ебәрә, ыңғыраша.

Егет (*янындагы картка*). Нимә булды, олатай?

Кыз. Ниңә халык илай?

Карт. Урал, Урал, Урал...

Күлде, дейүзәре менән бергә

Урал әсеп бөткән һыуын.

Ә дейүзәр һәм йыландар

Телә уның йөрәк- бауырын.

Урал. Ah-h-h! Үләм!

Туғандарым! Бәхил булығыз!

Уландарым, һүзем тыңлағыз!

Уның янына дүрт улы якынырак килә.

Уйым-уйым күлдәрзең

Барында дейеү буласак

Күлдең һыуын әсмәгез!

Дейеүзәргә буй биреп,

Кул каушырып тормағыз.

Менһәм Бузат бар ине,

Кулда булат бар ине,

Батыр ирзәр бар ине

Шулар кәзерен белмәнем. Ahh!

Батырлыкка маһайып,

Кәңәш короп торманым,

Яңғыз башым уйланым.

Уландарым, һезгә әйтәм —

Батыр беләкле тыуһаң да,

Илдә йөрөп ил гизмәй,

Тубығыңдан кан кисмәй

Йөрәгең батыр булалмас.

Яуызға юлдаш булмағыз,

Кәңәшһез эш кылмағыз,

Олоно оло тиегез —

Кәңәш алып йөрөгөз,

Кесене кесе тиегез —

Кәңәш биреп йөрөгөз!

Талашмағыз, айкашмағыз,

Үз-ара татыу йөшәгез.

Барығызға шуны әйтәм:
Якшылык булһын атығыз,
Яманға юл куймағыз,
Якшынан баш тартмағыз!
Әсәйзәрегеzgә әйтегез —
Минән риза булһындар...

Урал йән бирә. Халык илаша. Уралдың кәүзәһен таш өстөнә халалар. Шул сак күктән бер йондоз атыла. Күктән Гомай килеп төшә.

Ун икенсе күренеш

Гомай килеп Уралдың ирендәренән үбә.

Гомай. Ай, Уралым, Уралым,
Ғуңғы һүзең ишетмәнем,
Йәнеңә килеп етмәнем,
Инде хәзер нишләйем?
Ғиңә йәшләй осорап,
Кош тунымды халғайным,
Яуыздарға яу асып,
Якшылыкка юл асып,
Акбузатка мендереп,
Булаг кылыс тоттороп,
Иң бәхетле катын булып,
Мин озатып калғайным,
Йәнеңә килеп өлгөрмәнем?!
Гомай исемем калһа ла,
Кешеләр кош тиһә лә,
Кош тунымды халмайым.
Ғиндәй батыр таба алмам —
Кош көйәмә калырмын,
Тыу йомортка халырмын:
Балам булһа, кош булыр —
Ғинең керһез күнелеңдәй,
Төсә булһа ак булыр.
Ғинең юлдан калған тауға
Кәзер итеп күмәйем,
Юғалмас алтын булырһың,
Донъяға батыр булырһың!
Хуш, Уралым!

Халык геүләшә, илай. Уралдың кәүзәһен кәзерләп тауға күтәрәләр һәм шунда ерләйзәр. Һәр кем услап кәбергә тупрак ташлай. Гомай улы Изел менән һөйләшә.

Һомай. Улым, Изел, ошам аккош булып,
Һағынырмын һине!

Изел. Мин дә, Әсәй! Китмә, кал!

Һомай. Юк, юк, китәм! Һин инде ир-егет!

Изел. Бер касан да аккоштарға атмам,
Башкаларға шуны еткерермен.
Тик һыу етмәй.
Халык һаман сарсай.
Шүлгән йәшерелгән күлгә барып,
Тар-мар итеү кәрәк калған дейеүзәрзе —
Һыуға туйыр ине халык.

Һомай. Атайыңсы, Урал нимә тине?
Күлдең һыуын әсмәгез һис, тине.
Оноттоңмо?
Шүлгәнгә яу аһаң да,
Күленән ил мандымаҫ,
Әсә һөтөндәй булып,
Күл һыуы илде һуғармаҫ.

Изел булат кылысты алып, тау башына менә.

Изел. Уралдан тыуған ир булып,
Халыкты һыуһыз қаңғыртып,
Батыр исеме күтәрәп,
Һыу табалмай тилмерәп,
Тороу ирлек буламы?

Йән көсөнә булат кылысты һелтәп, таузы уя. Унан урғылып һыу атыла. Быны күргән халык геү килә, кыуаныша.

Халык. Ирәмәлләп сапкан тау,
Ирәмәл булып калһын әйзә,
Ә йылға — Изел,
Ак Изел исемле булһын!

Эпилог

Шүлгән мәмерйәһе янында карт менән малай ултыра.

Малай. Шүлгән кайза булған һуң?
Карт. Шүлгәнме?
Шүлгән курка, ти, кешенән.
Йәшенгән, ти, күл төбөнә,
Шунан бирле сыкмаған.

Малай.   Ә батырзар?
Карт.   Изел ағаларынан күреп,
                      Яйык, Нөгөш тә бер көндө
                      Тауға менеп қылыс сапқан —
                      Таулы йылға башланған.
                      Һакмар за шулай иткән, ти.
                      Һакмар йылғаһы акқан.
                      Бына шулай дүрт йылғаға
                      Баш булған ул батырзар,
                      Шуға исемен йылғаның
                      Яйык, Нөгөш, Ағизел тип,
                      Һакмар тип атағандар.
Малай.   Без ултырған тау за — Урал тауы...
Карт.   Әйе, Урал тауы был тау.
                      Урал тау арқаһы менән
                      Һалкын елдән һаклай беззе,
                      Төндә хатта Ай нурында
                      Алтын-көмөштәй балкый үзе.
                      Аккоштар төйәк иткәндәр
                      Камышлы күл буйзарын,
                      Һомай һис тә айырылмас
                      Төйәк иткән Уралды.
                      Бына инде аңланыңмы
                      Ниндәй бөйөк ул Уралтау?!
                      Әһе-һей, Урал, Уралым!
                      Мәңгелек дан тулған тау!
                      Изгелеккә һәйкәл кеүек,
                      Ғорур қалқып торған тау!

Тантаналы, күңелле, ғорур, Уралды данлаусы музыка.

Курайза «Урал» көйө

Шаршау

ПОЭМАЛАР

КАР ӨСТӨНДӨГЕ САБЫЙ

Поэма

«Дөйөм ятакта йөшөүсө талибэ бээр-
рөфтэ баланан бушана һәм сабийын би-
шенсе каттан карға ырғыта. Тикшереүзән
һуң шул асыклана: бала ир енесенән бу-
лып, етлегеп тыуған һәм ике сәғәт үткәс,
туңып үлгән...»

(Гәзиттәрзән)

Сабий монологы

1

Миңә тынсыу, миңә һауа етмәй,
Тар карындан килә котолғом.
Әсәм кендегенән азык ейеп,
Нисәмә ай бында ултырзым.
Үз күззәрем менән күргем килә
Якты Кояш, йәшел үләнде...
Ауырмындыр.
Мин донъяға килгәс,
Әсәкәйем генә үзгәрһен.
Төндәр буйы, бәлки, иламаҫ ул?
(Кыйын ине әсәм илаһа).
Ул йылмайыр, тулап, тибешепсе
Карынында үзем булмаһам.

Мин әзермен фани донъялыкта
Әзәм кеүек гүмер итергә,
Үз юлымдан, үз язьмышым менән
Тормош йомфактарын һүтергә.

Әсәйемә ауыр мәлдәрендә
Терәк булыр инем, валлаһи,
Мине күргәс, бәлки, атайым да
Косағына килер алаһы...
Алға, алға!
Әсәй, ярзам итсе,
Сығар мине якты доньяға.
Аһ! Ысқындым бына, хәзер, хәзер
Тар ишектән калды үтәһем,
Башым ғына һыйһын, кәүзәм һыйыр.
Әсәкәйем, мине көтәндер!
Бына йомшак кулдарыңа алып,
Йылы күкрәгенә кысырһың.
Иламасы, әсәй, мин тере бит!
Кыуанырһың әле, кыскырһам.

Ах, бына ул ирек!
Сыжтым! Сыжтым!
Һалкын икән.
Әсәй, өшөнәм!
Ал тизерәк йылы кулдарыңа!
Как изәнгә куйма төшөрәп?!
Тәүге һульш!
Яра күкрәгемде.
Ауыртыуға түзмәй яр һалам.
Әсәкәйем ниңә ауызыма
Канлы сепрәк тыға карһалан?
Йока ғына сепрәк киҫәгенә
Бәйләне лә алды кулына...
Һин илама, әсәй, мин теремән,
Бер һокланып баксы улыңа.

Тын алыуы ауыр, һасык естән
Баш әйләнә, күңел болғана.
Калтыранам.
Әсәй, ура мине
Йылы ғына йомшак юрғанға.

Мин кешесә әйтә белмәйем шул,
Илар инем — сепрәк ауызза,
Донья был тиклем дә һалкын, тиеп,
Уйламаған инем карында.

Һалкын икән фани был донъялар,
Әсәй косағы ла юк икән...
Осам, осам һалкын котоптарға,
Котоп төбө кайнар ут микән?!

Ак күбеккә сумдым.
Боз күбеккә.
Туңа кулым. Туңа аяғым.
Мең энәләр менән сәнскеләйзәр...
Тормош тигәндәре аяуһыз!
Тар булһа ла, карын эстәрәндә
Йылы ине.
Килә йәшәгем!
Үзең тыузырзың да
Үзең ниңә
Карға аттың мине, әсәйем?!
Мин бит тере инем, әсәкәйем,
Туктап бара инде йөрәгем.
Шатлык бирәм, тиеп, тыуған инем,
Артык бер йән булдым, күрәһең.
Ете ағзам теүәл генә ине,
Ете көн дә йәшәй алманым.

Коткарығыз!
Мин кешелек кото!
Минең йәндә — ырыу тамғаһы.
Ата-бабаларзың изге каны
Туңып селпәрәмә килә бит!
Милләтемдең ырыу имәненең
Тамырзары корой, кибә бит!
Үз халкымдың бер тамсыһы инем,
Йондоз булыр инем күгендә,
Инде бына һалкын сикәм буйлап
Кайнар йәшем карға түгелә.

Һуңғы һулыш!
Ике сәғәт буйы
Кар һыуығын ғына һуланым.
Белмәгәйнем ғәзиз ғүмеремдең
Ике сәғәт кенә булырын.

Әммә...
Ике сәғәт кенә йәшәһәм дә,
Кеше инем!
Тормош яраттым.
Гонаһ кылып әле өлгөрмәнем,
Гонаһтарзан ғына шак каттым.
Гонаһтарзан бозло кар косағын
Түшәк итеп йәйзе фанилык,
Гонаһтарзан әсәм йөрәгендә,
Юк, кан түгел, бары кар тулы.

2

Боз иттеләр уның саф йөрәген —
Уйынсыктай күреп хистәрен.
Уйнап туйғас, атай ташлап китте,
Белгәс улы тыуыр икәнен.
Эй иланы әсәй, атай киткәс,
Уға кушылып мин дә һыктаным.
Хәтеремдә, йән асыуы менән,
Минең «башка» уның һукканы.
Хәтеремдә, ауылына кайтып,
Апаһына низер әйткәне,
Азак кейемдәрен йыйып алып,
Өйзән бойок сығып киткәне...
Белә ине бит ул,
Үз әсәһе,
Һизеп калһа минең барлыкты,
Сәстәренән асып куйыр ине.
«Эй, өләсәй!» — тауыш карлыкты.
Тауыш юк шул.
Ул сак өләсәмә
Әйтер инем, аңла кызыңды,
Былай за бит күпме йәшен түкте,
Минең өсөн йәне һызылды.

Был ауылға башка кайтманык без.
Хаклы инем әммә йәшәүгә,
Кәрәк инем бит мин кешеләргә,
Кәрәк булманым тик әсәйгә.

* * *

Суд килә, суд!
Аягүрә басып,
Беззе бөгөн каршы алыгыз.
Булган,
Буласакты йәшермәйсә
Җәм алдына тезеп халыгыз!
Иң-иң фәзел судья — НАМЫҢ бөгөн,
Ә МИН үзем — зыян күреүсе.
Таныш түгел йөззәр һүз алырға,
Ана, сират баскан түгелме?
Җәйепләнеүсе кем?
Әйе, ӘСӘМ.
Ул ғүмерен кыйзы сабыйзың
Суд залында
Гонаһ кылыусыға,
Бәлки, фәзел яза табылыр?

Түлһез катын һүзе

Бер көн бесәй балаланы —
Өс йомарлак йылы йомғак...
Һыйпай-һыйпай иркәләнем —
Бына рәхәт, күмәк булғас!
Ирем кисен эштән кайтқас,
Әй кыуаныр һеззе күреп.

«Балаһыз йорт — кошһоз урман».
Еңел түгел быға күнеү.
Ана, кемдер инеп килә.
Күрше катын килгән икән,
«Бесәйегез балалаған!
Һөйөнөстәр килгән икән!»
Өс йомарлак йылы йомғак —
Тере йәндәр йәмдәр бирә.
Йорт эсенә қояш ингән!
Ана, ирем кайтып килә.
Икәүләшеп бик һак қына
Кескәйзәрзе күзәтәбез,
Тегеләй тот, былай тот, тип,

Бер-беребезгә өйрәтәбез.
Әйтерһең дә, бесәй түгел,
Ә бер сабий бала тыуган!

Өйләнештек.
Тик бала юк.
Инде биш йыл гүмер узған...

Күрше катын иртәгәһен
Ни өсөндөр килгән ине.
Мине түгел, ә иремде
Күрөп низер әйткән ине...

Ғәзиземдең йөзө бойок,
Кояш касты болоттарға,
Йылы һүззәр ауызында
Шарт бикләнде йозактарға.
Кискә «тейәп» кайткан ине —
Төнө буйы — кара мәхшәр...
«Бесәй генә балалатып
Ятаһың һин ниңә?» — тигән
Күрше катын.
Ни хәл итеп,
Кыскартаһың халык телен?
Түлһезлектән ғаиләбез
Таркалырға тейешме ни?

Көтөүлектән һыйыр кыуып,
Кайтыуыма — өйзә бәлә!
Өс йомарлак, канға тузып,
Үлеп ята көлдөксәлә...
Ә өрлөккә — инә бесәй
Асылғайны...
Әйтерһең дә, миңә йәнем
Калды аркан коршауында,
Ир кулында бер баланың
Йомшак йылы курсағындай.

Юк икән, юк!
Бала ла юк!
(Бер ауырға калһам икән?)
Тимәк, Хозай теләмәгән.
Нисек кенә калмак һаман
Был йырткыслык уртаһында?

Ә ғайлә?!
Ул бит изге.
«Йә алырбыз берәй сабый,
Сабыр итеп...» —
Һүззәремде
Тыңламаны ирем.
Ахыр,
Күп тә тормай, бар мөлкәтем —
Кейемемде күтәрзем дә
Киттем.
Һары һағыш ята
Һаман миһнең күззәремдә.
Өс йомарлак йылы йомғаҡ,
Һез ғәйепле түгелһегез,
Ғәйеп бары тик үземдә —
Хозай биргән түлһезлегем.

Әгәр шунда,
Эй, һылыу кыз,
Юлдарымда осрар булһаң...
Һинең улың миһнең улым
Булыр иһе.
Ғөл шикелле
Ғайләбез шиһмәс иһе,
Юк, миһ уһы ер гүренә
Һис қасан да бирмәс иһем.
Уға әсәй булыр иһе,
Уға атай булыр иһе,
Өс йомарлак урыһыһа
Бер сабыйзы һөйөр иһек...

Ғәйепләйем һине, һеңлем,
Бар түлһеззәр иһеменән,
Шул сәбәптән емерелгән
Ғайләләр йәше менән.
Моронлап та өлгөрмәйсә
Қан әсендә тонсокқандар,
Изге ниәт,
Алһыу бәхет,
Зәңгәр хыял иһеменән,
Арқандарға асылған йән,
Өс йомарлак иһеменән!

Улын югалткан оло катын хүзе

Нисэнсе кат бағам күззәренә —
Ғин фотола һаман йәш көйө,
Йылмаяһың, үзең кабатлайһың:
«Каршылама мине йәш койоп.
Тиззән осрашырбыз. Ялға кайтам.
Бик һағындым һине. Көт, әсәй!..»
Һуңғы хатындағы ошо һүззәр
Кайза барһам, шунда көтәсәк.
Нисәнсе йыл һағыш тамуғынан
Котолорға сара тапмайым.

...Тукта, ул көн бөтә ауыл көттө
Ғәзиз улкайымдың кайтырын.
Һәр бер өйзә бәләш бешерзеләр,
Бәйләнеләр тыуса һарыкты,
Байрам күлдәктәре түргә сыкты
Йылдар буйы яткан һандыктан...
Берәй әше сығып һуңлағандыр.
Азна үтте килер көнөнән...
Йәш һалдаттың ялға кайтыу мәлен
Ауыл һаман көттө төңөлмәй.

Әсә йөрәге бик һизгер була —
Тандан үземә урын тапһаным...
Хәтеремдә улым бүләк иткән
Ак кәсәне төшөрөп ватһаным.
«Хәйерлегә!» — тигән булдым, ерзән
Ап-ак ярысҡтарзы йыйһанда,
Ә йөрәгем һулкып-һулкып алды,
Хәүеф-хәтәр барын тойһандай.
Ап-ак конверт — ак кәфенлек төсө,
Калтырана кара хәрефтәр,
«Батырзарса» тигән һүззәрзән һуң
Кем әсәгә бөгөн хәл өстәр?

Ирем килеп сыкты күтәрмәгә,
Йөрәгенә капты ут-хәбәр!
Бар ауылды йәшен аттымы ни?!
Һәр күнелдә бөгөн ут-хәнийәр.

Улым урынына табут кайтты...
Тимер йәшник кенә ни бары.
Афған, Чечня, Тажик, Кавказ аша
Башкортостан тыңлай ил зарын.
Фоторәсем калды истәлеккә.
Нисәнсе кат уға карайым.
Бер ни уңалта алмас әсәләрзең
Йөрәгендә калған яраны.

Бер мин түгел, күпме әсә бөгөн
Рәсемдәргә карап йәш түгә,
Күпме йәшәлмәгән йылдар калған,
Күпме хыял, күпме йәш теләк?!
Асыл башкорт егетенең эшен
Дауам итер бала тыуһана!

Мин илайым.

Бер диуана катын,
«Балам үлдә», тиеп кыуана.

Ғәйепләйем һине, йәш кыз-әсә,
Улым киләсәген үлтерзең.
Яндырғаның өсөн быуындарзы
Тоташтырған изге күперзе.
Йәш сабийзы улы итер өсөн
Күпме катын басқан сиратка,
Сабыйыңды безгә бирер инең?!
Хәйер,
Уйламаның инде ул хакта.

Эй, катындар, һезгә өндәшәмен,
Улым кире кайтмас, беләмен,
Бәлки, улым кеүек бер сабийзы
Бирерһегез миңә?
Берәре
Яңылыштан тыуған сабийын
Берүк үлтермәһен!

Ана, улым
Сәңгелдәктә ята, карағыз...
Улым кайткан икән...
Яраһыз...

Үзөнә кул һалған ир йәне

Бәлки, миңең хакым юктыр
Һезең ише һүз алырға.
Ишеткәс был фәхшилекте,
Теләмәнем шым калырға.
Эйе, мин юк был донъяла,
Күптән түгел киткән инем,
Йәнем оса һауаларза...

...Ирендәрем кипкән миңең,
Һыу бирегез, әсем яна,
Үзем эскән ыгузан, ана,
Көнөм төнгә күсеп бара...
Үкенмәйем киткәнемә —
Тере мәйет кемгә хәжәт.
Был һокланғыс Ер йөзөндә
Йәл, бик, бик әз калдым йәшәп.
Бала сағым хыялдары
Зәңгәр көйө, зәңгәр көйө:
Үз кулдарым менән һалдым
Тормошомдоң зәңгәр өйөн.

Юк, бәхетһез булманым һис —
Буй еткерзем, егет булдым,
Беләгемә кеүәт кунды,
Йөрәгемә хис-дәрт тулды.

Ил һакларға ебәрзәләр
Диңгез буйы сиктәренә.
Беззең кәмә һыу астында.
Бойорок юк күтәрергә.
Авария!

Авария!

Фажигәле көнөм миңең.
Шунда атом нурланыуы
Електөргә үтеп инеп
Һиззәрмәйсә, өһһөз генә
Һаулығымды кимергән дә,
Шап-шактайзан фәрип яһап,
Ошо көнгә килтергән дә.

Ни кылғанын «шымсы» нурзың
Белмәй инем.

Кайттым илгә.

Өйләндем һәм донъя корзом.

Йән биргәнгә йүнен биргән.

Инде улым, кызым тыуыр,

Йорт һалайым һипләп кенә,

Тик кәләшем һаман түлһез...

Ипләп кенә

Икебеззең күңелдә лә

Борсолоузар арта ғына...

«Кем ғәйепле?»

Һораузарзан

Кайтауаздар кайта ғына...

Табиһтарзың ишектәрен

Асып-ябып илергәйнек,

Йылы өмөт һүзен көтөп,

Икәүләшәп тилмергәйнек,

Һуңғы һүзен әйтте табиһ,

Нөктә куйзы шик-шөһһәгә...

Ғаиләбез калды шулай

Ултырып та как төһһәлә.

Яңғыз калдым бәлә менән.

Катыныма һис үпкәм юк.

Йәшәүемдең йәме, тәме,

Мәғәнәһе юк, бүтән юк!

Ирмен, тиһп, кәпәс кейһп,

Ни ғәм менән йәшәйһем, ти.

Кәмһетелеү һазлығыһнан

Сыға алмай сәсәйһем мин.

Ғәриптәрзең ғәрибе мин

Бар ағзам да теүәл көйө,

«Атай!» тиһә берәй сабый,

Тамағыма тығыла төйөр.

Ошо һүззе үз улымдан

Ишетмәскә кәһәтләндем.

Йәшәү — үлем!

Үлем — йәшәү!

Ғүмере була калһа йәндең,

Мин күсәйһем күккә, тинем.

Ғанилыктан мәңгелеккә...

Йылдар үткәс,
Терелермен,
Бәлки, берәй сәңгелдәктә...
Йәнем күсер бер сабыйға:
Озак итеп йәшәр инем,
Эй яратыр мине атам,
Һөйөр ине әсәм мине.
Эй, бәгерһез, йәнһез йөрәк,
Катын,
Ниңә булдың әсә?
Үзең бар итмәгән йәндең
Гүмеркәйен кыйзың, әсә?
Мин теләмәс инем һис тә
Сабыйыңа йән өрөргә,
Ике сәғәт кенә йәшәп,
Юғалырға һәм үлергә...
Был сабыйға инмәс борон
Нисә быуат көткән ул йән
Терелергә?!
Улың түгел,
Һин тарихтың котон күмгән...

Ғәйепләйем һине, һеңлем,
Мәңгелек йән исеменән!
Тормош гүзәл,
Мәйет түгел,
Тере кеше әше менән!
Минең ише «тере мәйет»
Үзе теләп китә икән —
Бер ғәйепһез сабий бала
Тар кәберзе түшәк иткән.
Үлемдәр зә, йәшәү кеүек,
Төрлө икән.
Ғәйепләйем!
Түләгән бит хакын улың
Һинең гонаһ, ғәйептәрзең.
Ғәйепләйем!

Балалы йәш катын һүзе

Хәтерләгем килмәй ул көндәрзе,
Өндәшәргә куша выжданым,
Айзар, йылдар түгел, әлегәсә
Тынмай йөрәгемдең һызлауы.
Күз алдымдан китмәй кан төйөлгән
Атай карашының нәфрәте,
Кағылғайны уға, намыс түгел,
Әзәп, тәрбиәлек зәхмәте.
Ул көн тәүгә белде (белмәһәсе?!)
Атам минең йөклө икәнде.
Сәстәрәмдән һөйрәп тукмағанды,
Итек менән әскә типкәнде,
«Кәнтәй, мине хурлар өсөнмө?» — тип,
Акырғанын бер кем ишетмәне,
Бер әзәм дә ул көн күрмәне.
Укыуымдан ялға кайткан инем.
Әсәй эштә.

Шыңшып иланым.

Азбар мөйөшөндә төн үткәрәп,
Бушлык сәфәрәнә юлландым.
Хурлык!
Хурлык!
Атай — укытыусы,
Әсәй тәрбиәсе мәктәптә.
Ә кыззаны улар исеменә
Кара яға була, әлбиттә.
Яратканға мин гәйепле инем,
Ышанғанға һөйгән йәрәмә,
Йөккә узыуымды белмәй әле,
(Әйтмәсмен дә, бәлки, кем белә?)
Сөнки уның инде кәләше бар,
Ул да бәпес көтә.
Ярай за,
Ни булһа ла булыр.
Хәлем етер
Бер баланы ғына карарға.
Тик атайһыз һәм әсәйһез генә
Был донъяла нисек йәшәргә?
Нисек ваз кисәргә тыуған йорттан?
Оноторға фәзиз әсәйзе?..

Укыуымдан кайтыуыма мине
Әсәм көтә ине бүлмәдә.
(Уның менән хушлашмай за киттем),
Катып калдым тәүгә күргәндәй.
Әсәйем дә минән баш тартырмы?
Табиптарға йүгер, тиерме?
Минең кәтғи яуабымды белеп,
Сығырынан сығып көйөрмө?
Бәлки...
Их, ошо һүз бер әкиәт булып,
Тормошомә килеп инһәсе,
«Һаумы, кызым! Ниңә тегә юлы
Минә күрмәй сығып китергә?
Атай һүзе башка.
Кәрәк ине
Минең менән кәңәш итергә...»

Озак һөйләштек без.
Әсәкәйем
Хәлгенәмдә дөрөс аңланы,
Өйгә кайтманым мин.
Тик әсәйем
Йыш ебәрәп торзо бал-майын.

Азак кына белдем, әсәй өсөн
Ни хак торған миңә килеүзәр,
Атайым бит һәр китеүе һайын,
Һәр кайтыуы һайын тилергән.
Ә бер көндө: «Тыума тапкан кызың
Кәрәк икән,
Юғал күземдән,
Өй тупһаһын аша атлар булма!» —
Тиеп котороноп һүгенгән.

Монаятын йыйнап килдә әсәй:
«Ни күрһәк тә, бергә күрәйек.
Бала хакы өсөн,
Бер йән өсөн
Михнәтгәргә генә түзәйек.
Минең кан тамсыһы ул сабыйза,
Минең хыял, минең киләсәк.
Хак Тәғәлә бәхет, шатлыктарзы
Сабырзарға ғына бирәсәк!»

Тамуктарзы үттек. Бирешмәнек.
Әсәй һәм мин,
Һәм дә бәпесем.
Укыузы ла якшы тамамланым,
Біңғай ғына барзы һәр эшем.
Ана, көмөш сәсле әсәйемдең
Уң яғында улым ултыра,
Һул яғында — миңең уң канатым,
Ауыр мәлдәремдә кулын һуҙған
Миһырбанлы йәрем, берзән-берем —
Хак терәгем — бәхетем ултыра.

Ғәйепләйем һине, әсә кеше,
Еңел йәшәргәме теләнең?
Белмәнеңме Хозай бәхеттәрзе
Сабырзарға ғына биргәнен?
Һин яңғызың калдың ауыр мәлдә,
Үз әсәйең ситкә этәргән.
Ғәйебеңдең бер өлөшөн, әйе,
Миһырбанһыз әсәң күтәргән.
Ул да әсә кеше, тик ниңә һуң
Һанламаған хәлен кызының?
«Картәс!» һүзен инде ишетмәс ул,
Тыныслыкта гүмер узғарыр.
Карт көнөндә, түшәктәргә ауғас,
«Һыу бир, ейәнем!» — тип сақырыр.
Буш мөйөшкә текләп көнө үтер,
Уфтанып та төнө яктырыр.
Кем битараф калған йәш әсәгә —
Ғәйепләйем һеззе, белегез,
Гонаһығыз һанын арттыралыр
Ғәйепһез бер сабий үлеме!

Суд карары

Басығыз, суд килә!
Басығыз!
Күңел капкаларын асығыз!
Ғазаптарзы тойған, аңлағандар
Кылған енәйәттәң асылын.

Статья менэн генә үлсәмәйбез
Намыс алдындағы гонаһты.
Әсә кеше!
Нине гүмер буйы
Сабыйыңдың йәне озатын!
Кайза барма — сабыйыңа ашык.
Қолағыңда тауышы сыңлаһын.
Төндә төштәрендә яфалаһын
Йырланмаған бишек йырзары.
Сабыйың юк.
Тик мәңгелек йәне
Айкай ете катын күктәрзең.
Нине ярлыкарлык сәбәптәр юк —
Гонаһтың иң зурын күтәрзең.
Ярлыкау юк һиңә, әсә кеше!
Кеше үлтереүсе бәндәһең.
Онотормон, тимә, сабыйыңды
Күмеү менән ергә кәүзәһен.
Бәддоғаһын укыр уның рухы
Ете быуыныңа еткәнсе,
Кар өстөндә тыпырсынған сабый
Карғыштары әсе, бик әсе...

Эпилог

Ике сәғәт йәшәп, донъя куйған
Сабый ише халкым бөтөрмө?
Күкрәгенә сабый косаклаған,
Халкым киләсәген һаклаған
Яңғыз катындар за, берәй касан,
Ғәйбәт, кәмһенеүзәр кисермәйсә,
Башын ғорур сөйөп үтерме?
Бәлки, шул сак һалкын кар өстөнә
Сабый кендегенән кан акмас,
Яңғыз калған әсә бәгерзәрен
Гонаһ бысактары канатмас!

ЙОНДОЗ КЫЗЫ

Фантастик поэма

I

Төнгө кала.
Тээрэ-уттар хүнгэн.
Йоклай ағас.
Йоклай урамдар.
Көндөз геүлөп үтөр машиналар,
Автобустар эле тынғандар.
Бер тауыш юк.
Йөрөк һуға тук-тук.
Тук-тук. Ерзэ аяк тауышы.
Әйтерһең дә, ерем — зур барабан,
Аяктарым — таяк қағыусы.
Тук-тук йөрөк.
Кәрәк, кәрәк, кәрәк
Тизерәк өйгә кайтып етергә...
Хәзер инде бик аз ғына калды.
Калды күпер аша үтергә...
Йөрөк һизә —
Артган кемдер килә.
Ишетелә аяк тауышы.
Мин туктаһам — тына,
Ә ашыкһам,
Ул да йәһәтлэтә барышын.
...Уйламайым бер ни.
Кайза куркыу?!
Ер туктаған кеүек йәшәүзән.
Ә йөрөгем һулкып-һулкып илай,
Айырылғандай донъя-әсәйзән.
Хистәрәм дә катып қалған кеүек,
Мин үзем дә, гүйә, тораташ.

Бейек йорттар мине, рәткә басып,
Кәберлеккә мәллә озата?
(Кемдер килеп тотто терһәгемдән),
Тәнем буйлап ток йүгергән кеүек,
Сикәләрем яна ут булып.
Ниңә өндәшмәй ул?
Мин, бисара,
Һизмәй тиме икән мутлығын?
Өндәшмәйем.
Бары йөрәк кенә,
Йөрәккенәм бер аз сызаһын.
Еңел генә тарттым беләгемде...
Әйләнмәйем артка.
Аяк тарта
Алға,
Бит аз калды узаһым.
Кызыкһыныу хисен тыя алмай,
Мин артыма кинәт әйләндем:
Көл төсөндә плащ.
Ә караштар
Серле нурзар булып бәйләнде...
...Басма уртаһында егет тора —
Ике кулын тыккан кесәгә,
Ә күззәре әйтә кеүек бер һүз:
«Тап ошонда, иртән, иртәгә!»
Кипкән ирендәрем, ирекһеззән,
Бышылданы әллә: «Ярай!» — тип?!
Бер ни ишетмәйем, ә аңлайым.
Күззәр күзгә генә карай тик.
«Ярай, ярай!»
Йөрәк шашып ярһый.
Егет кулын өскә күтәрзе...
Ашыкмайса, тыныс атлап киттем,
Ниндәйзер көс алға этәрзе.

Бүлмәм каршы алды тыныс кына,
Өстәлдәге сәғәт келт тә келт.
Өйзәгеләр йоклай.
Инде һин дә
Бер ни уйламайса йоклап кит...

II

Кызыу атлап эштән кайтып киләм.
Яңғызлыктан куркыу юғалды.
Бына күпер.
Уртаһында шәүлә.
(Озак кына, ахыры, торғандыр?)
Йылға шаулай.
Күззәремде ялмай
Серле шәүлә һипкән яктылык.
Ара алыс кына.
Күкрәгемдән
Йөрәк сығыр һымак атылып.
Якынлашам.
Күптән таныш кеүек
Кулдарымды биреп күрешәм.
Кайнар устарынан бар тәнемә
Ниндәйзер бер ялкын койола.
Аңлайышыңыз, назлы рәхәтлектән
Ямғырына, гүйә, койонам.
«Һөйләшәйек, аңлашайык», – тине.
«Улай булғас, киттек баксаға!»
«Әйзә! – ти ул. – Керһез ихласлыкты
Һатып алып булмай аксаға».

Тауыш-тын юк.
Бары урман ғына
Қолактарға серен бышылдай.
Бер туктауһыз елгән болоттарзан
Алтын табак Ай за йышылған.
Тыңламакка безең һөйләшеүзе
Баш осонда торзо эленеп...
Серле танышымдың кем булыуын
Мин һорарға булдым иң элек.

Е г е т:

Юк, әлегә әйтә алмам бер ни,
Азак төшөнөрһөң үзең дә.
Таныш йондозомдо эзләйем мин
Һинең моңло кара күзеңдән.
Қуркма берүк, насар уйлай күрмә,
Ышана күр бары һүземә,
Юғалырым тиззән.

Ә һин бары кара,
Кара текләп минең күземә.
Мин юғалғас, эзлә был карашты —
Кешеләргә уны калдырам,
Изге уйлы,
Киң күнелле йәндә
Йондозомдоң нурын яндырам...

...Йондоз, йондоз?!
Айға, һанһыз йондоззарға бағып,
Әсәйемдең талды күззәре.
«Атай кайза?» — тигән сактарымда,
Иң кәрәкле һүззәр эзләне.
Хәтерләнем!
Әсәй ул сағында,
Бик алыста, тине, атайың.
Әллә ысын,
Әллә юрый ғына
Сәйер бер ил исемен атаны...

«Ә мин беләм, — тине шул сак егет. —
Үткәндәрең миңә билдәле:
Истәремдән сыкмай
Ул вақытта
Яндарымдан нисек киткәнең...»

«Яңылышаһың, буталаһың, егет,
Мин бит һине күрәм тәү тапкыр?»
Күззәремә текләп әйтте егет:
«Тимәк, һин икенсе йәр таптың?»
Аптыраузан каттым.
«Өндәшмә лә, һөйләмә лә бер ни...»
Егет телгә килде тағы ла.
(Уйзарымды укый?! Был ни фәжәп?
Күззәремә һүззәр языла?)

Тертләп киттем, һалкын һыу һипкәндәй,
Шом биләне куйзы йөрәкте:
Билдәһез бер егет менән яңғыз?!
Ә әсәйем нимә өйрәтте?
Ана, көтә әле әсәкәйем
Көшсоғоноң эштән кайтканын —
Өмөт йондозолай балкып тора
Алыстағы тәзрә яктыһы...

III

Коткарығыз мине был сихырзан,
Йөрәгемә дауа табығыз,
Кара төндә юлдарымда осрап
Серле күперзәрзе алығыз!
Атламайым, осам ғына икән
Бер күрергә серле күззәрзе.
Әсәйем дә, һизгән кеүек, әйтә:
«Хәйерлегә булһын, үзгәрзең.
Күззәрзеңдең нуры һүнгән ине —
Күңелгенән кошһоз урман ине,
Ниндәй кояш таптың үзең?»
Әсәкәйем, мин яңынан тыузым —
Йөрәгемдә һөйөү уяңды,
Тик әйтмәйем әле, эштән кайтқас,
Кем менән һәм кайза булғанды.
Юк, куркма һин, әсәй, кыз балаң
Намысына тутык ялатмас,
Саф йөрәгем алтын-көмөш өсөн,
Акса өсөн генә яратмас!

Төнгө урам бөгөн тынып тора,
Килгәнгәлер юлдан ғашиктар,
Без түгелме хыял-канаттарза
Күккә, йондоззарға ашыккан?

Е г е т:

Һөйөүемдән телһез калдым, ахыры,
Кара әле, иркәм, күземә,
Күрәһеңме, унда бер нур булып,
Йондоз саткылары күренә?
Иртән, иркәм, инде һеззән китәм,
Калғым килмәй бер зә сер булып,
Ышан һүззәрәмә һәм ғәфү ит,
Була алмам инде Ер улы.
Исләйһеңме, һөйләгәйнем бер көн,
Тыуып-үскән илем алыс, тип...

К ы з:

Беләм, ә һин китмә,
Мөмкин булһа,
Үзең менән мине алып кит!

Е г е т:

Дөрөслөк бер — үтә генә гүмер,
Язмышымдың сере калмаһын.
Минең кисергәнде бер кемгә лә
Кисерергә башка язмаһын!
Беззең Ер зә һеззекенә окшаш,
Тик кешеләр генә әзерәк.
Йылға, урман, таузар саф көйөнсә,
Юк яуызлык, алдау, йәберләү —
Барыһы ла тигез.
Беззең йондоз
Көзөн ракеталар осора,
Һәр йыл һайын шулай бер вақытта
Без тейешбез алыс осорға.
Күптән йондоззарға таралышкан,
Шулай итеп, беззең туғандар,
Ирзәр — катын-кызға, ә катындар
Ир-аттарға ғашик булғандар.
Мин дә шулай ғашик булған инем
Бер килгәндә башкорт кызына —
Йөзө айзай,
Кара керпектәре
Кош канаты кеүек һызылған,
Күззәрендә — әсир итер оскон,
Һүззәрендә — тылсым тамсыһы,
Икебеззең йөрәк, әйтерһең дә,
Изгелекле қояш ярсығы.
Үзе риза ине.
Алып кайттым
Йондозома башкорт һылығын.
Көндәр-төндәр буйы без бүлештек
Йөрәктәге һөйөү йылығын.
Окшаһа ла уға беззең төйәк,
Ул һағынды Урал таузарын,
Йырзарына кушып йырлай ине
Боролоп-боролоп аккан һакмарын.
Ишетәһе килде курай моңон,
Бер тәмләйһе килде кымызын,
Көн дә кипте,
Һарғайыузан йөзәп,
Ул ауырып китте...

К ы з:

Шунан, кайза булды йәрең?

Е г е т:

Кайтты. Кайтты үз иленә.
Бшангайным был һағышка
Һаргаймайса түзеремә.
...Хушлашканда «Һөйәм!» тиеп,
Балдак бүләк иткән ине,
Сикәләрем, иренемдән
Татлы итеп үпкән ине...

К ы з:

Ниңә үзең калманың һуң
Мөхәббәтең куйынында?

Е г е т:

Бының өсөн кәрәк ине
Кызыл нурза койонорға.
Ғүмерзә бер тапкыр ғына
Был нурзарзы алып була,
Шул сак теләгән йондозза
Йәшәр өсөн калып була.
Теләгәйнем мин дә шулай,
Ер-йондозза калам, тиеп,
Тик һөйгәнем каршы төштө:
Ерзә йәшәү — яза, тиеп.
Ерзә һинең изгелегең
Яуызлыктан тапалыр, тип,
Ә акылың, сабийлыгың
Исәрлеккә һаналыр, тип.
Аңламастар, һанламастар
Каты бәгер кешеләре,
Хыялыйға әйләнәләр
Беззә Алла ишеләре,
Зур йөрәкле кешеләре.
Яңгыз ғына шулай икәү
Ерзә етем калырбыз за
Юғалырбыз.
Һин кайткастың йондозоңа,
Йөрәгемә өмөт кабыр,

Ауыр сакта устарыма
Һөйөү нуры — йондоз яуыр.
Шулай тигәс, кире йондозома
Кайтып киткән инем, хушлашып.

К ы з:

Әле уны эзләп килгәйнеңме?

Е г е т:

Үтәмәнем уның кушканын:
Онот, тигән ине, онотманым.
Сабыр, тигән ине, түзмәнем,
Ергә килеп, айзар, йылдар буйы
Йондоз-караштарзы эзләнем.
Күрзем күген,
Күрзем караһын да,
Күрзем сафын, күрзем бысрағын,
Көттөм бер көн, Кояш кеүек балкып,
Тик иркәмдең генә осрауын.
Мин таузарға мендем.
Урман гиззем.
Ялан, туғайзарзы буйланым,
Кая-ташка басып, әсәрләнөп,
Урал курайкайын уйнаным.
Ишетер зә, бәлки, килер, тинем.
Яуапланы яңғыз һандуғас,
Шул да хатта бер йыуаныс ине,
Йөшлөгемде өзөлөп һағынғас.
Курай,
Эйе, Ерзең төсө итеп,
Моңо итеп һөйгән йәремдең,
Алып кайтам.
Орлоктарын йыйзым.
Үстөрермен тыуған еремдә.
Уйнармын да, Ерзе уйлармын мин,
Башкорт тигән илде һағынып,
Һәм йөшөрмен бер аллаға ғына —
Мөхәббәткә генә табынып.
Уны эзләгәйнем.
Ә һин уға
Ике тамсы һыузай окшашһың,
Шуғалырмы һөйөү ялкындары
Йөрәгеңә барып олғашты.

Һиңә карайым да уны күрәм,
Һин өндәшһәң, уны ишетәм...

К ы з:

Мин ышанам.
Тик һүззәрең генә
Йөрәгемде инде өшөтә...
Шулай сабыйзарса ғашик итеп,
Мине ташлап кайтып китәңме?

Е г е т:

Эйе, китәм иртән,
Тик һин, иркәм,
Күңелемдә калдың ғүмергә,
Йондозомдоң бер сәскәһе һулыр,
Күз йәштәрең әгәр түгелһә.
Ысын була калһа мөхәббәтең,
Баксам һулыуынан тойормон,
Һәм килермен кабат яндарыңа,
Мәңгелеккә бында калырмын.
Ә хәзергә
Истәлеккә балдак.
Булһын һөйөүебез билдәһе.
Осратманым әле был донъяла
Һинең мөхәббәткә тиндәрзе.

К ы з:

Теге бүләк-балдак ошомо ни?

Е г е т:

Эйе. Хәзер һиндә һакланһын ул,
Бәлки, осратырыһың эйәһен?
Күрһәң әгәр,
Һине һаман көтә,
Бик һағынған һине, тиерһең.

К ы з:

Рәхмәт! Һау бул!

Косаклашты улар.
Береһе — хәтер.
Береһе — мөхәббәт.
Бәхет тигән илгә, изге ергә
Оша ине лә бит икәүләп...

IV

Ә с ә:

Ә мин бында кайтканыңды көтөп,
Үткәндәрзе барлап ултырам...
Йәшлектәге һөйөүзән дә татлы,
Кәзерлерәк хистәр юк, кызым.
Мин ауылда үстем.
Силәк менән
Һыузар ташыр инем йылғанан,
Һизә инем
Озон толомома
Егеттәрзең ғашик булғанын.
Бер көн шулай һыуға килгәнемдә,
Йәшенеп тә тирәк артына
Тыңлап торған минең йырлағанды
Сибәр егет.
«Тағын йырла! — тине. —
Бындай мондо тәүгә ишетәм,
Сабырлык һәм наззан бар йыһанды
Сәңгелдәктә итеп хис итәм!»
Мин йырланым.
Бына ошо көндән
Айырылмас ите беззе мон,
Тиззән уйнарға ла өйрәнде ул
Урал курайында өззөрөп.
Бына шулай айырылыша алмай
Ғашик булып көндәр үттеләр,
Без йөрөгән юлда ак сәскәләр
Иртән ысык-йәшен түктеләр.
Бер көн серен асты һөйгән йәрем:
«Айырылышыу көнө — иртәгә.
Мин ошонда ғына юкка сығам,
Әгәр иртән кайтып китмәһәм».

Асты серен:
Вақытлыса ғына
Килгән икән беззең йондозға.
Һинһез нисек йәшәрмен һуң, тинем,
Һинһез әйләнермен монһозға?
«Ризаһыңмы. Алып китәм», — тине.
Риза булдым.
Осток бергәләп...

К ы з:
Ниңә кире кайттың, әсәй?

Ә с ә:
Бәләкәсем, татып карамағас,
Белмәйһең шул һағыныу ғазабын.
Илен ташлағанға Хозай биргән,
Иң ауырын биргән язаның —
Ул — үз илен һағыныу ғазабы.
Ебәрмәс тип курктым.
Ул сағында
Өндәшмәнем, түззем, сызаным —
Ул тыузырған йәшәү тубырысығы
Карынымда инде булғанын.

К ы з:
Әсәй, тимәк...

Ә с ә:
Әйе, ул һин инең.
Йондозза бит һинең атайың!

К ы з:
Ебәр мине, әсәй, атайымды
Күргем килә!
Ебәр йондозға?!

Күззәрәмдән тамған ынйыларзы
Һөртөп төшөргәндә кулдарым,
Әсә караштары бармактағы
Йөзөк йәшмәһендә туктаны...

Ә с ә:

Тукта, кызым, кайзан алдың әле
Кулыңдағы кашлы йөзөктө?

К ы з:

Һөйгән йәрем бүләк ите бөгөн.
Истәлегем итеп йөрөт, ти.

Кулдарына алып озак кына
Әсә әйләндерзе балдакты,
Низер хәтерләргә тырышкандай
Бер нөктәгә багып шак катты.
Күззәренән тамған кайнар тамсы
Сикәләрен уның сылатты.
Минең һүззәремме?
Әллә йөзөк?
Әсәйемде кем һуң илатты?

К ы з:

Нимә булды, әсәй?

Юк, ишетмәй.
Йөрәгенә кысып балдакты,
Эстән генә низер һөйләй-һөйләй,
Уйзар диңгезенә олакты...
Вақыт етер:
Әсә тынысланып,
Қолонсағын кысыр косаклап,
Йөрәккәйен өйкәп, әрнеп торған
Серен асыр бына шул сакта.

...Балдак, балдак.
Алыс йәшлегенең
Қабатланмас нуры ине ул.
Урал таузарының йәшмәһенән
Семәрләнгән кашы, тиер ул.
Һин яратқан егет, әйе, ул сак
Мөхәббәтен, мине әзләгән,
Тик вақыттың шартлы икәнлеген
Әллә белгән, әллә белмәгән?
Уның йондозонда бер йыл үткән,
Ә ер үткән ун йыл араны...

Тистә йылдар хатта үтһәләр зә,
Уңалмай шул йөрәк яраһы.
Кызым, һине гашик иткән егет,
Нисегерәк итеп атайым?
Ул бит — миңең йәшлек мөхәббәтем.
Ул бит,
Ул бит — һинең АТАЙЫҢ!
Балдак кына калды
Үткәндәрзең
Хәтирәһен йолоп үзенә,
Атай кайза, тиеп, һорамайым,
Ә карайым әсәм күзенә —
Унда һөйөү саткылары тулы
Серле йыһан үзе күренә.
Йондоззарға бакһам, һағыш тулы
Моңло курай сыңы түгелә...

ЭПИК ШИҒЫРЗАР

БАШКОРТ ЙЫРЫ — ТЕРЕ ШИШМӘ

Башкорт халык йырзарын әсәрләнеп
тыңлаған берәүзең һораузарына яуаптар

1

*Һинә шулай озон тынлы,
Моңло, тиһең, башкорт йыры?*

Ә һин күз алдына килтер
Халкым йәшәр ялан-кырзы...
Иғтибарлап тыңла әле,
Колағыңа салынамы,
Дала буйлап туп-туп тулап,
Тай-тулактар ярышканы...
Ишетелә...
Ак кылғанлы
Дала-диңгез тулкын қаға,
Саңк-саңк итеп бөркөт куна
Мөрмәр кая яурынына...
Бүре, төлкө тырнағынан
Ялан буйлап куян каса.
Шаян елдәр тирмәләрең
Кейез ишектәрен аса.

Курайсының кулдарынан
Сихырланған үлән моңо,
Шығыр-шығыр...
Ашъяулыгкка
Өйөлә бара арыш оно.
Кашы — карлуғас канаты,
Күззәре — бешкән муйыл,

Сулшылы толлом сәстәре
Болоттай кара, куйы.
Һомғол, сая һылыукайзар
Шаршау артына босоп,
Кымыз бешә,
Май язалар,
Моңло йырзарын һузып.
Ил ағаһы — узамандар
Акһакал эргәһендә,
Ултыралар бишбармаклы
Зур табак тирәһендә...
Табын кыза.
Курай һуза
Акһакалы сәсәнгә.
Көй барында,
Бейеү барза
Була әле йәшәргә!
Ойокһотоп басып үтә,
Елпенеп кала елән,
Басқан һайын ут сәсрәтә —
Был егет кайзан килгән?
Укалы кара елән...

Бышкыра тай.
Тирмә йоклай.
Шишмәләр сөкөрләшә.
Азашқан балаһын эзләй
Урманда өкө-әсә...
Таң һызыла.
Кашмау кейә
Ирәндек-тау кызылдан.
Кояш аса нур-күззәрен
Һабантурғай йырынан.
Сиңерткәләр салғы яный,
Тумыртка утын яра.
Силәк сыңлай.
Уңған килән
Шишмәгә һыуға бара...

Күз алдына килтер зә бер,
Йырламай түзеп кара!
Тамырыбыз йәшәү көсөн
Тәрән тарихтан ала.

Тәбиғәттәй киң булғанға
Күңелкәйе халкымдың,
Даръяларға һыймаҫ моңо
Ала шулай алкымдан...

2

*Ниңә шулай зарлы, тиһен,
Башкорт халык моңдары?
Антырата
Йырҙарымдың
Һүзгә һаран булланы?*

Ауырзыр
Тын калғанымда
Хистәремде аңлауы.
Әйе, йөрәгемде өгә
Сал тарихым шаңдауы...
Тыңла,
Быуаттар тарихын
Хаклык ебенә тезәм,
Йырламайым,
Йәштәрәмә
Быуыла йөрәк.
Түзәм!

Қырағай башкорт, тигән дә,
Еремде кем тапаған?
Кем алдаған?
Кем талаған?
Кем қырағай һанаған?
Қырағай булған өсөнмө,
Аскан тәбиғәт телен?!
Йәнһез қурайға йән өрөп,
Уйнаған йөрәк көйөн?!
Қырағай булған өсөнмө,
Үз ерем ташламаған,
Сит кәлгәне баһымсакка
Бер азым атламаған?!
Тынғыһыз күршеләр әгәр
Тирмәгә үрт һалһалар,
Нәфрәте күскән қылыска —
Башкорт өһһөз калмаған!

Көслө кулдар кайырғанда
Форур бөркөт канатын,
Кауырһындар тарих язған
Йөрәктәрзе канатып...
Буранбайзар юғалмаған,
Бығаузар ыуалмаған,
Нағыштарзы,
Карғыштарзы
Ҡырдаръя йыуалмаған.
Себерзә кылыс, һөңгө юк;
Сит ерзә курай үсмәй —
Һөргөндөгө күңелдәрзең
Нәфрәте моңға күскән...

3

*Ниңә шулай һағыш тулы,
Назлы, тиһен, башкорт йыры?*

Тарихтың сал сакрымдарын
Яктырталыр хәтер нуры...
Бөркөтһөз калған каяға
Козғондар эйәләшкән.
Һандуғастар йырлар булған
Таштуғай, Төйәләстә.
Төнөн яңғыз Айға бағып,
Зөлхизәләр илаған.
Һүзгә һаран башкорт моңон
Тыңлаған ел-узаман.
Ә козғондар,
Көнләшеүзән
Һандуғас тауышына,
Көлөргә уйлап халкымдың
Бәхетһез язмышынан —
Телен кырккан,
Моңдан курккан,
Форурлығынан курккан,
Тик халкымдың күңеленән
Йөрәк ярып моң ағылған
Қан ғына тулы урттан...
Тыңла әле халык йырын,
Һүззәрем — күззәремдә.
Тарих шишмәһе урғыла
Йөрәгем үзәнәнән...

Халык йыры — тарих теле.
Быуаттар хазинаһы.
Бары тыуған ерзән генә
Улар бит табылаһы.

Йырзарым озон.
Сабыр бул!
Өзә күрмә сылбырзы!
Акылһыз һүндерә күрмә
Күгемдәге йондоззо.

Йырзар йәшәткән халкымды
Тере шишмәләр булып,
Ғорурлығымды уймағыз,
Йөрәгем моңға тулы!

КЫРК ДҮРТ ЙОНДОЗ ҺӘМ ЕГЕРМЕ ЕТЕ ДИҢГЕЗ

Йондоз кеүек балкып һүнгән
шағирә Зарема Әхмәтйәноваға.
Миңә 27, һиңә 44 йәш сакта.

«24 йондоз һәм 17 диңгез» (Мөхәббәтнамә).

Рәдиф Ғаташ

Һин

Баш оsonда кырк дүрт йондоз
Балкыған сағың ине,
Бөрөләнәп каршы алды
Һағынған язың һине.
Кояш алтын тустағынан
Эсерзе кайнар тынын,
Һайрар коштар сиртеп үтте
Йөрәктә һөйөү кылын.
Йырлағайның,
тауышыңдан
Йырғанактар моң алды,
Миңә йырға йондоззарың
Сәпәкәйләп кыуанды...
Шиғырыма һағыш тулды,
Бер баккайным күзеңә.

Йыһандай киң күнелендән
Ергә йондоз түгел!
Был бит һөйөү үзе лә!
Эй, тәбигәт, сабырлык бир
Һағыш-моңға түзргә.

Мин

Егерме ете диңгеззе,
Һыуын тубыктан күреп,
Атлап кына түгел, аша
Сыккан инем йүгереп,
Эскән инем, шәрбәт күреп,
Тозло һыузарын уның...
Йәшәнем яңғыз утрауза
Зарлы Робинзон булып,
Айзар, йылдар иҫәпләнем,
Ағаска билдә киртеп...
Бер көн қоштар уяттылар
Мине, тәзрәмә сиртеп:
Хыял карабында йөзөп,
Һөйөүем килгән, тиһәм,
Ул — күңелем хазиһанын
Талаусы булған икән.
Ултырам яңғыз утрауза,
Аласығым емерек,
Кырк дүрт йондоз күззәремә
Карай күктән тилмереп...
Эйе, беләм, һизә күңел —
Йөрөгем хазиһаны,
Инде ерзән түгел, бары
Тик күктән табылаһы.
Урланған гәүһәр таштарым
Йондоз булып яналып,
Бәхет төсө, юк, ак түгел,
Төн төсөндә, каралыр.
Ай тоткалы йондозло күк —
Хыялға ишек кеүек!
Яз елдәре күңелемде
Тирбәлтә бишек кеүек...

Шигриэт

Түңэрэк Ай күкте байкай,
Үанай йондоз-шәмдэрен.
Урмандар ослап куйгандар
Қарағай-кэлэмдэрен.
Йондозло күк — қағыз бите,
Төн-шағир шиғыр яза,
Йылғалар, күктән көнлөшөп,
Тын ғына шыбырлаша...
Егерме ете диңгез зә,
Йүгәнләп тулкындарын,
Тыңлай ине, әрнеп, әрнеп,
Йондоззар һулкылдауын...

Түңэрэк Ай ерзе байкай,
Ғизә һағыш артканын,
Иркә нур-кулдары менән
Ғыйпай диңгез аркаһын.
Йәштәрең әсе, илама,
Тым, ти зә ул диңгезгә,
Ғыу өстөнә эй тотона
Йондоззарын һибергә!

* * *

Ай, йондоззар, карағайзар,
Егерме ете диңгез
Йөрәктәргә мәңгелеккә
Яз һәм наз булып инһен!
Был хисте һыйзырам, тимә,
Мөхәббәт калыбына,
Ышанайык
Төн-шағирзың
Шиғырзар языуына,
Кешеләргә ғашик йөндәр
Йыр булып калырына...
Нур булып янырына...

КАРА ҺӘМ АК АРАҤЫНДА

Кара

Кара һәм Ак — бар тәбиғәт
Ныйған ошо арауыкка,
Бар төстәр зә төсөн юя
Кара төндәй каралыкта.
Бар төстәр зә йотолғандар
Кара ергә, кара ергә!
Йәйғор кеүек балкып янған,
Күззәребез яуын алған
Мең балкышлы был тәбиғәт
Йәшәү һутын ала бирә
Кара ерзән, кара ерзән...
Кара төндөң каралығы —
Серле хистәр яралғыһы.
Мөхәббәт тә,
Енәйәт тә
Наз һәм нәфрәт аралығы...
Барыһы ла,
Барыһы ла
Тынмас көрәш ялан-кыры —
Кара һәм Ак арауығы...

Кызыл

Зәңгәр генә мөхәббәтем
Яраланды.
Йөрәгенән һаркып-һарка
Кызыл каны.

Кара ғәйбәт, кара һүззәр
Ябырылды...
Шиңде һөйөү, шиңде аккош
Кау(ы)рыйы.

Кызыл күлдә, кызыл һыгуза
Кызыл әрнеү.
Кызыл телле язаларзан
Кызыл һөйөү яралары
Һызып әрней.

Кызыл офок, кызыгу кояш —
Күңел кибэ...
Сарсаган был күңелдэргэ
Кем наз хибэ?!

Һары

Һары наззар хибеп, Кояш калка,
Һары тамсы тама аҕастан,
Һары елдэр, гүйэ, бар донъяны
Һары һағыш менэн ялаткан...

Зәңгәр һөйөүемдең һары көзө
Һары япрак булып түшәлә,
Һалкын кырау япкан ак күңелем
Һары ялкындарза үртәлә.

Һағыш төсө — көзгө һары балкыш —
Кыштыр-кыштыр япрак койола,
Мөхәббәттең һары утрауында
Кипкән үзән, ярзар уйыла...

Һары сәскә коскан өмөттәрем
Килгән һары һағыш туйына.
Өмөттәрем — һары бөртөктәрем
Кара ерзә ак кыш буйына...

Йәшел

Йәшәрә, йәшәрә, йәшәрә,
Кара ер куйыны йәшәрә,
Өмөткә тулышкан орлоктар
Шыгалар дымлы ер-әсэнән...

Йәшәрә күңелдәр, йәшәрә
Шифалы күз йәше утынан,
Йәм-йәшел донъяла
Күңелдәр дәрт ала
Йәм-йәшел киләсәк утынан.

Мөхәббәт — мәңгелек серле хис,
Ғалкындар куркытмай уны хис,
Йәшел ер йәшәрһен,
Ғөйөүзән сәсәһен,
Йәм-йәшел өмөттәр йәшәһен!
Йәшәһен!

Зәңгәр

Зәңгәр офок кара төндә
Мөхәббәттән осконлана,
«Ғөйәм!» һүзән әйткән һайын,
Зәңгәр офок балкып кала,
Күктә якты йондоз яна...

Зәңгәр донъя, зәңгәр йылға,
Зәңгәр диңгез — хыял иле.
Һауаларзың зәңгәрлеге
Акылымды юя инде...

Бар донъяны һөйөү хисе
Зәңгәрлеккә буяған ул.
Хыялымда төсөн юйма,
Мөхәббәтем, зәңгәр бул!

Ак

Ак яланда үскән ак сәскәнен
Хуш есенән ерем илерә,
Ап-ак елдәр ап-ак болоттарза
Ак сәләмдәр генә килтерә...

Ак мөхәббәт кенә сәскә атын,
Ак донъяны күмһен ак нурға!
Кара ерзән хасил булһа ла бит,
Ғел ынтыла кеше яктыға!

Кара һәм Ак — ошо арауыкка
Һыя алған йәйғор төстәре,
Кеше күңеленең йәйғорона
Сағыуырак төстәр өстәлһен!

ХИКЭЙДЛЭР

ХӨКҮМЭТ АҒАЙ

Эсэйем магазинға тип сығып китһә, кустым менән икәүләшәп тәзрә төбөнә ултырып алабыз за урам капкаһы касан асылыр икән, тип көтә башлайбыз. «Магазин» тигәндәрен йәй көнө күршеләге Сәлимә әхирәтем күрһәткәйне. Сәлимәне әсәһе гел үзе менән бергә алып йөрөй, шуға белә. Безең өйзән сак кына зурырак өй инде шунда. Эсендә кешеләре генә күп. Береһе инә, береһе сыға. Сыккандарының бүлтәйгән сумкаларынан йә перәник, йә печенье, кәңфит күренеп кала. Озон өстәл артында торған ак халатлы апайзы ла күргәйнем. Моғайын, шул апайзың исеме Магазин булғандыр...

...Ниһайәт, капка асылды ла әсәй күренде. Без тәзрә төбөнән һикереп төштөк тә, кемузарзан ишеккә йүгерзек. Һалкын ак бос эйәртеп килеп ингән әсәйзең пальто сискәнен, дебет шәлен һалғанын сабырһызыланып көтәбез. Ә изәндәге сумканы күззе алып булмай. Рәхсәтһез тейергә ярамай шул. Әсәй сумканы төпкө бүлмәгә индереп ултыртты ла ак яулыкка төрөлгән нәмәне өстәл уртаһына һалды.

— Икмәк килтерегез!

Без йүгерешәп кире килеүгә яулык асылғайны. Өстәлдә бер өйөм шәкәр комә! Шәкәрзе күргән бар за ул, тик ошоләй ашауы күңелләрек. Икмәкте бәләкәй генә итеп бүлөп алаһың да, бер аз төкөрөкләп, шәкәргә манып ашайһың. Ас та түгелбез инде. Былай кызык бит. Әсәй безгә йылмайып карап торзо ла: «Ашағыз, ашағыз!» — тип аркабызған һөйөп аш бүлмәһенә сығып китте. Сумканың төбөндә тағы нимә булғандыр, күрһәтмәне. Тимәк, безгә түгел.

Ана, атайым да эштән кайтты. Ул сисенеп, мин кайттым, тигәндәй, аш бүлмәһенең ишегенән башын тығып караны ла төпкө бүлмәгә үтте. Ул да булмай, әсәй өстәлгә

сынаяктар тезэ башланы. Беззең икмәккә шәкәр маньп ашап күңелебез булғайны инде. Рәхмәт әйттек тә кул йыуырға киттек.

— Магазинға барғайным, автолавка килгән, — тине әсәйем, сәй яһай башлагас.

— Нимәләре бар? — Атай исе китмәй генә һорап куйзы.

Без, серле һүз көткәндәй, әсәйзең ауызына текләнек.

— Зиләгә күлдәк, Дамирға бер свитер алдым әле.

Зиләһе — мин, Дамиры кустым була. Бына бит нимә булған сумканың төбөндә! Их, тизерәк карарға ине лә, сәй эсеп бөтмәйенсә ярамай. Атай, сынаяғын түңкәрәп, ике кулы менән битен һыпырып куйзы. Әсәйем теге сумканы алып сыкты.

— Бына, — тине ул, кызыл сәскәләр төшкән әберкәле йәйге күлдәкте йәйеп. Атайым күлдәкте капшап караны ла:

— Нисә тәңкә? — тине.

— Тауары ябай булһа ла, киммәт тора үзе, — әсәй, күмелер акса түләүен әйтеп, тағы сумкаға әйелде. — Быһыһы ярым синтетика, хакына карап торманым, алдым инде.

Зәңгәр төстөгә озон еңле свитерзы әсәйем Дамирзың күкрәгенә куйып самаланы.

— Сак кына зурырак икән.

— Юк, әсәй, тап-таман, — тине Дамир түземһезләнеп. Әсәйзең был йылыҡкай матур свитерзы кире илтәп биреүенән курка ине шикелле.

Атайым әле күлдәктең, әле свитерзың ең остарына баулап тағылған шакмак катырғаларзы әйләндергеләп караны ла:

— Хөкүмәт әйбере шулай була инде ул. Уны алдап булмай. Хәләл көсөң менән эшләп тапқан аксаңды нисек кайырырға белә, — тип уфтанып куйзы.

Әһә, әсәйем быларзы Магазин арайзан түгел, ә Хөкүмәт ағайзан алған. Аксаны кайырып алырлык булғас, бик көслө кешелер инде ул. Магазин эргәһенә «афталака» килде тигәйне бит. Хөкүмәт ағай шуның эсендә булған микән? Хәйер, кемдән генә алһалар за яңы күлдәк шатлығы әсемә һыймай. Әсәйемдең: «Кейеп кара әле, кызым!» — тигәнен сак-сак көтөп алдым. Көзгә эргәһендә әйләнгеләп караным. Бик тә килешә икән дә, тик озонорак. Ярай, әле кыш үтмәгән, яз бар, йәйгә тиклем әзерәк үсермен. Әсәйем күлдәкте таслап һандыкка һалып куйзы.

Бына көткән йәй зә етте. Яңы күлдәгемде кейеп алдым да Сәлимәләргә йүгерзем. Күзен кыззырайым әле. Мин

килеп еткэндэ, Сәлимә селек һепертке менән аласык изәнен һепереп йөрөй ине. Күлдәгемде күргәс, бер аз һокланып та, көнләшеп тә карап торзо ла:

— Белгең килһә, минең дә яңы күлдәгем бар, — тип өйзәренә йүгерзе. Сәлимәнең күлдәге лә матур ине. Алдында ике зур кесәһе бар хатта.

— Матурмы?

— Матур, ә минеке? — тинем мин.

— Һинеке лә матур, әйзә, киттек уйнарга.

Сәлимә мине кәртә менән мунса араһындағы такталар өймө яғына әйзәне. Бер мөйөштә ул үзенә «өй» төзөгән ине. Ватылған сынаяк, көршәк ярсыктарын, төрлө төстәге таштарзы тактаға куйған, урталағы зур түмәр «өстәл»гә әйләнгән. Сәлимә, сәйнүктән сынаяк ярсығына һыу койған һымак итте лә, уны минең тапкырға куйзы. Үзенә лә шулай «сәй яһап» алғас, уртаға бер ус һары шакмак таптарзы һалды. Шунан:

— Әйзә, сәй әсеп, ашап ултыр, — тип мине кыстай башланы.

— Һиңә күлдәкте кайзан алдылар? — тинем мин, бер «печенья»ны тешләгән кеше булып, сынаяк ярсығына иренемде тейзереп.

— Магазиндан, — тине Сәлимә «сәйен әсә-әсә».

— Ә минекең әсәйем кышкыһын ук Хөкүмәт ағайзан алып кайтты, — тинем эре генә. Ниңә, магазиндан уны кем дә ала инде, ә Хөкүмәт ағай ауылға гел килмәй бит. Сәлимә лә белһен күлдәгемдең ябай түгел икәнен.

— Кайзан килгән ул? — тип кызыкһынды Сәлимә.

— Белмәйем шул. Бик алыстандыр, моғайын. Машинаһы ла бар икән.

Сәлимә күңелһезләнеп куйзы:

— Их, белгән булһам, икәүләшеп барып миңә лә һинеке кеүек күлдәк һорар инек.

— Юк, ул бик көслә ағай булырға тейеш. Әсәйемдең дә аксаһын кайырып алған әле. Безгә, моғайын, бер нәмә лә бирмәс ине.

— Сәлимәү-ү-ү...

Өй яғынан әсәһенең тауышын ишетегүгә: «Әү, мин хәзер!» — тип Сәлимә һикереп торзо. Шулай тыңлаусан кыз ул.

— Балам, бар әле, йүгереп кенә карап кил. Зәйтүнә аһайың күренмәйме икән?

Сәлимәнең әсәһе бер бизрә һөттөң өстөнә ап-ак сепрәкте уратып бәйләне лә тупһаға күтәрәп ултыртты.

— Әсәй, урамдың теге осонан был якка килә, — тип Сәлимә капканан былай йүгерзе. Әсәһе бизрәне күтәрәп урамға ыңғайланы. Без «һызык» уйнарға тип сөй менән ергә шакмактар һызып бөтөүгә, ул, буш бизрәһен тотоп, ак сепрәкте беләгенә әлеп, кире килеп тә инде. Һөтөн кайза куйзы икән? Беззең тапкырға якынлашкас, түзмәнем:

— Апай, һөттә кайза илттегез? — тип һорай һалдым.

— Хөкүмәткә тапшырзым.

Мин Сәлимәгә:

— Килгән бит, әйзә, — тинем дә урам капкаһы яғына йүгерзем. Урамда бер нисә ялтыр бидон тейәлгән арба эргәһенән, атын яй ғына атлатып, Зәйтүнә апай китеп бара ине. Сәлимә миңең күззәргә текләне.

— Хөкүмәт ағай үзе килмәгән икән, урынына Зәйтүнә апайзы ғына ебәргән, — тинем аптырағас. Ул Хөкүмәт ағайзы үземдең дә бик күргем килә ине. Булманы.

Һуңғарак «Хөкүмәт» тигәндәренең һөт кенә түгел, ит, май, йомортка, һарык йөнө, картуф та алғандарын белдем. Бер үзенә шул тиклем байлык йыйғас, ялсылары ла, һаксылары ла бик күптер инде уның. Ә ул, бәлки, һәр ауылда йәшәй торғандыр?

Беззең өйзән ике-өс өй аша ғына торған бер ғаиләлә балаларзың күмәк булыуын беләм. Әсәйем дә гел уларзы исләгәндә: «Уларға хөкүмәт ярзам итә», — ти торғайны. Шулай бер көндө азбар башындағы һаламлыкка менеп киттем. Йәнәһе лә, шунда уйнайым. Уйнау кайғыһымы ни, бейек урынға ултырып алдым да баяғыларзың ус төбөндә-геләй күрәнгән ихатаһын күзәтә башланым. Бәлки, Хөкүмәт ағай за килеп сығыр.

Уларзың капкаһы тапкырына егеүле ат килеп туктаны. Арбанан бер ир кеше енел генә һикереп төштө лә зур токто яурынына һалып ишек алдына инде. Катын кеше йүгереп сыкты. Улар шулай бер нисә токто келәткә керетеп куйзылар. Мин шунда ук таныным ул ағайзы. Урамда ла күргәнем бар ине. Тимәк, бик күрәргә теләгән Хөкүмәт ағай за шул булырға тейеш. Тик безгә генә бер нәмә лә килтермәй, гел үзенә бирәбез. Миңә кыйын булып китте Хөкүмәт ағайзың шулай кеше айырғанына. Исем өсөн генә булһа ла безгә бер ярзам итһен ине ул.

Ана, теге урамдағы кызыл кирбестән һалынған, бейек тимер капкалы, өй эсендәге крандан һыу ағып торған йортта колхоз башлығы йәшәй. Теге юлы уларзың миңең кеүек кыззаны мактанып тора ине. Асыуың килһә лә килер шул, ауызын тултырып: «Был йортто безгә хөкүмәт төзөп бирзе», — тине. Хөкүмәттең шундай көсө булғас, ниңә бөтә ауылға матур йорттар һалдырмай икән?

* * *

Көз етте. Мин быйыл укырға төшәм.

— Әсәй, — тинем мин, иртә менән өр-яңы формамды, ак кына альяпкысымды кейеп, сәсемә матур бантик тағып мәктәпкә китеп барганда. — Ә мәктәпте кем төзөгән?

— Хөкүмәт, кызым, хөкүмәт, — тине ул. — Балалар баксаһын, магазин, клуб, идара йортон да, бөтәһен дә хөкүмәт төзөгән. Ул һез белемле булһын өсөн бушлай укыта. Шуға кәзерен белеп, тырышып укырға кәрәк.

Хөкүмәт ағайзарзың өйө тапкырынан капкаларына карай-карай атлайым. Күренә калһа уға: «Мин дә быйыл һинең мәктәбеңдә укыясакмын», — тип әйтер инем. Хөкүмәт ағай гел дә мәктәп кеүек зур нәмәләр генә төзөп йөрөй икән. Хәзер кешеләргә өй һалмауын да ғәфү иттем. Бер үзе кайзан өлгөрһөн инде.

Хөкүмәт ағайзы йәнә якындан күреү теләге көндән-көн көсәйә барзы. Бер көндө, сәй эсеп ултырғанда, әсәйем менән атайымдың һөйләшкәндәрен тыңлағас, шөрләп куйзым. Әсәй, борсоулы тауыш менән:

— Теге былтыр катыны үлгән баш бухгалтерға суд булған, ти. Биш йылға төрмәгә ебәрәләр икән. Йә, бәләкәй генә ике балаһы бар, нимә етмәй инде уға. Эшендә хөкүмәт аксаһын ашаған, тизәр. Шуға ебәрәләр, — тине.

Аксаны беләм мин. Төрлө һүрәт төшөрөлгән дүрткел қағыз була ул. Тәңкә кеүек тимер түңәрәктәре лә була. Ябай ғына қағыз за түгел шул үзе. Әсәйгә әйреп магазинға барганда күрзем. Магазин апай уларзы алды ла безгә кәнфит бирзе. Ә бухгалтер ағай эшендә нисек ашаған икән уларзы? Бына быныһы башка һыймай.

— Балаларын интернатка тапшыралар, ти. Рәхмәт инде был хөкүмәткә, балаларзы етем итмәй.

Һуңғарак «төрмә», «интернат» тигәндәрен дә белдем. Икеһе лә бик алыста, калала, тизәр. Төрмәгә хөкүмәткә

каршы булған өлкән кешеләрҙе бикләйҙәр зә озақ сығармайҙар икән. Ә интернат — балалар өсөн. Хөкүмәт кейендерә, ашата, уҡыта. Был яңылыҡты белгәс, Хөкүмәт ағайҙан шөрләй башланым. Мине күреп калмаһын, тип, улар тапқырынан үткәндә йүгереп китәм. Бәләкәй кәүҙәле теремек ағай карап тороуға куркыныс та түгел былай.

Шулай за Хөкүмәт ағайҙың безҙең ауылда булығы, етмәһә, өйөбөзгә яҡын ғына йәшәүенән ғорурлана инем. Һәр кемгә тәтемәй бит бындай бәхет! Тик бәхетем оҙаҡка барманы. Язға табан, төшкә карай мәктәптән кайтып барғанда әлегә йорт эргәһендә күп кенә халыҡ йыйылғанын күрҙем. Моғайын, бер нәмә һорарға, йә тапшырырға килгәндәрҙер. Ниһәлер, береһе лә һөйләшмәй, башын аска эйгән, бойоктар. Әллә Хөкүмәт ағай уларҙы әрләне микән?

Өйзә әсәйем дә танауын мыш-мыш тарта. Әллә илаған инде? Атайым сәй эсергә лә кайтманы.

— Әсәй, ә атай?.. — тип һүз башлағайным:

— Сеу, балам, кайғы килде бит. Атайың Мөхәммәт ағайыңды ерләшәргә китте, — тине әсәй, яулыҡ осо менән йәштәрен һөртә-һөртә. — Ғүмере рәхәт күрмәне, бахырың, эшләне лә эшләне. Эшендә тракторы астында калып үлеп тә куйзы. Хөкүмәт эше тип үзен йәлләмәне инде...

Урамдағы кешеләр шуға йыйылған икән. Башыма таяк менән һуҡкандай булды. Мөхәммәт — Хөкүмәт. Мин бит ошо көнгәсә Мөхәммәт ағайҙы Хөкүмәт ағай тип... Хәҙер нисек була инде? Кем безгә матур күлдәктәр бирә, яңы өйҙәр һаласак? Күззәрәмә йәш төйөлдө.

Шул көндән алып мин инде Хөкүмәт ағайҙы эзләмәнем. Минең өсөн ул үлгәйне. «Ағайы» үлһә лә, хөкүмәте калды. Тимәк, ул бер генә ағай булмаған. Йылдар үттә, ә хөкүмәтте кемдер мактау, кемдер хурлау һүззәрәнә кушып телгә алғанын йыш ишетә йөрөнөм. Хөкүмәт тигәндәре безҙән бик алыста йәшәгәнән дә аңланым, тик уның кем икәнән барыбер белә алманым...

* * *

...Һалкынса таң эле тамам йокомдо қасырҙы. Бөгөн — һайлауҙар көнө. Ғәзәттәгәсә иртә уянған ярым қараңғы ауыл урамынан киләм. Башта уйҙар сыуала. Хөкүмәт... Депутаттар... Тимәк, мин әле хөкүмәт кешенән һайларға китеп барам. Тимәк, хөкүмәт тә безҙең кеүек кешеләрҙән

тора. Хөкүмәткә ул кешеләрзе без һайлайбыз. Мин нисек теләйем — хөкүмәт шулай буласак. Былай булғас, хөкүмәттең ниндәй булыуы беззең үзебеззән тора ла баһа...

Тау артынан кызарып қояш күренде. Хөкүмәттең киләсәктәге эшендә минең дә өлөшөм барлығын тойоузанмы, әллә башка сәбәптәнме, тау башында ағарып күренгән, былтыр ғына төзөлгән яңы мәктәп тә, республика байрактары елберлэгән идара йорто ла, ауыл клубы ла, магазиндар, балалар баксаһы ла үз кулдарым менән төзөгәндәй якын тойолдо миңә.

ЙЫҘАНДЫҢ БУМЕРАНГ КАНУНЫ

Хикәйә

Танышымдың Өфөгә тәүгә килеүе. Бөгөн кайтырға уйлаған. Сумазаны ауыр күренә. Беззең йорттан трамвай тукталышына кәзәр хәтһез атларға. Етмәһә, гел тауға үрләргә. Күп уйлап тормай, көзгә кистең қапыл һалкынайып китеүен хәтерләп, яурыныма плащ ябындым да, танышымды тукталышка ғына булһа ла озатырға сыктым. Поезд төнгө ун берзә. Билет алынмаған. Ашығырға кәрәк.

Трамвай тукталышында кеше һирәк. Без теләгән ергә бармай торған ике трамвайзы озатып қалдык. Шулай һөйләшә-көлөшә торабыз. Көнә буйы эштә булдым. Танышым менән йүнләп һөйләшергә өлгөрмәгәйнем. Хәбәргә әүрәп, ярты сәғәттәй торғанбыз. Ә кәрәкле трамвай юк та юк. Бер аз борсола башланым. Танышыма иртәгә эшкә. Мотлак кайтып етергә тейеш. Шулай тағы ла ун биш минуттай көткәндән һуң, түзмәнем: «Әллә пересадкалар менән китәһеңме? Һуңлап бараһың бит!» Танышым да сәғәтенә қарап алды. Ниндәйенә ултырып, ниндәйенә күсергә кәрәген һораштыра башланы. Шулар сак уның күззәрендәге албырғаузы шәйләп, базап қалдым — былай бер үзен генә ебәргәндә азашып, қаңғырып бөтәсәк. Күп уйларға вақыт юк.

— Әйзә! — тип зур сумқаһын күтәрзем дә, килеп туктаған беренсе трамвайға әйзәнем. Ярай фатир ишеген бикләгәнмен. Кейемем дә ярарлык кеүек. Плащым өйзә кейгән күлдәгемде қаплап тора. Шулай ике тапқыр трамвай алыштырып көс-хәлгә барып еттек вокзалға.

Поезд китеүгә ярты сәғәт кенә вакыт калған?! Ярай, билет алһын да, шунан кайтырға сығырмын, тиём. Сират басканда уның был сумкаларын кем карап торор? Билет булды. Әммә ауыр сумкаларзы күтәреп, ул нисек вагонына барып етһен? Поезд кузғалыуға ун минут қына калған. Шулай итеп, мин уны вагонына тиклем озатып куйзым. Сәғәткә күз һалам. Ун бер тулды. Кәһәрең. Хәзер трамвайзар йөрөүзән туктай. Йәһәтерәк булырға кәрәк. Шыбыр тиргә батып тукталышка йүгереп килеп етеүгә, һуңғы трамвайзың арткы тәзрәләре генә күренеп калды. Тукталышта бер кем дә юк. Тимәк, бөттө, башка трамвай булмаясак. Ниндәйзер өмөт менән йәһәт кенә кулымды кесәгә тыктым. Унда трамвайға етерлек кенә тинлектәр. Көшөлөктө лә, бәләкәй кул сумкаһын да алып тормағайным. Тукталышка тиклем генә барырға булғас, акса нимәгә, тигәйнем.

Куркыныс уйзарзан күз алдарым караңғыланып китте. Шулай берәй танышым килеп сыкканса ошо вокзалда ултырдырмын микән? Көндөз булһа, йәйәү зә ынтылыр инем. Биш-алты сакрымдан ашыу түгел дә. Бер-ике сәғәттән кайтып етер инем. Вокзалда бер үзеңә төн узғарыу куркыныс һымак. Шулай за, шайтан ғына өмөтһөз тип, автобустар тукталышына килдем. Кем белә, бәлки, берәй таныш осрар. Йәки матур күңелле берәй водителль ярты хакка ла ултыртып алып кайтыр. Ярты юлға тиклем алып барһа ла ризамын.

Озак қына көткәндән һуң, безгә бараһы микроавтобус килеп туктаны. Пассажирзар күп түгел. Урын бар. Бөтә қыйыулығымды йыйып водителгә, мөмкин тиклем яғымлырак булырға тырышып:

— Гәфү итегез, мин аксамды өйзә онотоп калдырғанмын. Ярты хакка алып бармашығызмы? — тинем.

Күрмәлеккә һөйкөмлә генә күренгән урта йәштәрзәге ирзең күззәренән асыулы оскондар сәсрәне. Теш араһынан ғына:

— Юк! Аксаң булмағас, ниңә юлға сыктың? Йөрөйзәр шунда... — тип ысылданы ла, көсләшеп инһә, сығара алмам тигәндәй, йәһәт кенә ишеген шап ябып, кузғала башланы.

— Ярар улайһа, — тиеп ситкә китеүзән башка сара калманы. Артынса тағы ла бер «Газель» туктаны. Быныһына бер генә кеше инеп кунакланы. Кара мыйыклы егет, «ултыр» тигәндәй, озак қына миңә карап торзо ла газға басты. Теге водителдең тупаслығынан исәңгерәп, быныһына өндәшергә қыймай албырғап калдым. Яныма хөләмә кейенгән, ауызынан һасык ес боркоған бер ир йораты килеп басты. Асарбакка окшаған. Миңә қырын күз менән

карай-карай ипләп кенә янымарак шыла бара. Ә мин уның һайын ситкәрәк тайпылам. Йә Хозай, тағы низәр генә күрәһеләрем бар икән? Хәзер был тукталышта бер кем дә калмаясак. Көндөз тулып йөрөгән милиционерзар за әллә кайза китеп бөткәндәр. Вокзалдың йоклап, йә тыныста ултырып сығыр бүлмәһенә инеү өсөн дә акса кәрәк бит.

Шундай күнелһез уйзар оялай башлағанда яныма тағы ла бер автобус килеп туктаны. Инде һәр береһенән һорарға карар иткәйнем. Ниңә, көлһә, көлһөндәр, әрләһә, әрләһендәр, был уларзың фекере. Өйзә ысынлап та аксам тороп калғанын кайзан белә улар? Меһкен, ярлы, ташландык тип йәлләһәләр зә барыбер. Иң мөһиме, миңә кайтып етергә кәрәк. Кәрәк, кәрәк, кәрәк!

Ошо һүззәрзә күнелемдән кабатлаған һайын, кыйыулығым арта. Сираттағы водителдән автобус салонына инеп тороп һораным хатта. Кире яуапты ишеткәс, төшөргә тура килде. Буш барғанса, ярты хакка булһа ла алһалар ни була инде? Әле генә балкый башлаған өмөтөм тишелгән һауа шары кеүек шиңә барзы. Шул сак сираттағы «Газел»дең алғы ултырғысында ултырған кара бөзрә сәсле таныш булмаған урта йәштәге бер ханым:

— Нисә һум етмәй? — тип һораны. Инде кулына килеп әләккән, бер туктауһыз тыпырсынған кошсокто осороп ебәрмәскә тырышқан һунарсы кеүек, һак кына:

— Дүрт, — тинем.

— Ултыр, мин түләйем, — тине ул. Мин, нимә булғанын әле төшөнөргә лә өлгөрмәй, ялп итеп инеп ултырзым. Автобус кузғалып та китте. Тукталыштағы теге асарбак автобус яғына кулын һелтәне лә, тукталышта калған бер ир янына атланы.

Башымда бер генә уй: был изге күңелле катынға ниндәйзер якшылык эшләргә ине. Тик нисек? Шулай за, йә азак әйтергә онотормон, тип:

— Рәхмәт! — тинем. — Танышымды озатырға сыккайным, аксам өйзә тороп калған. Һез адресығыззы әйтһәгез, иртәгә үк индереп бирермен.

Катын өндәшмәне. Йылмайып кына куйзы ла:

— Ниндәй тукталышта сығаһың? — тине. Тукталышымды белгәс, мин иртәрәк сығам икән, тип, сумкаһын асты. Аксаһын кайза куйырға белмәгән көйәз иркә ханымға окшамаған ине ул. Ундайзарзан бер тин дә һорап алып булмай. Моғайын, берәй касан ул да шулай төндә вокзалда яңғызы калғандыр. Шуға ярзам итергә теләйзер. Тыныс-

ланып, салон эсенә күз ташланым. Шул сакта ғына «Төнгө ун берзән һуң 15 һум» тигән языуы шәйләп калдым. Бәй, бәй, ун һум ғына аксам була бит. Калған 5 һумды кайзан табам?» Тағы ла теге катынға караным. Минең бит башка коткарыусым юк! Ә катын инде сығырға әзерләнеп бөткән.

— Апай, ғәфү итегез инде, мотлак кайтарам, автобуска ун түгел, ун биш һум түлөргә кәрәк икән?

Инде мин ниндәй яуапка ла әзер инем. Хатта водитель киләһе тукталышта төшөргә кушһа ла. Куркыуым йөзәмә сыккан, ахырыһы. Катын бер текләп караны ла, нишләп алдан әйтмәнең, тигәндәй кире сумкаһына үрелде. Кағыз унлык алып миңә һондо.

— Зур рәхмәт! Һезгә лә шулай ярзам итеүселәр озраһын! — тинем һәм яуабымдан кәнәғәт калып, ихлас йылмайып куйзым. Ысынлап та, ихлас теләнем мин уға. «Бер изгелеге ун булып үзенә кайтһын! Башлаған эштәре гел уңып торһон! Үзе лә, ата-әсәһе лә, балалары ла, яқындары ла бер зә генә бәлә-каза күрмәһен! Хозай үзен сәләмәтлектән айырмаһын...» — тағы ла әллә күпме изге теләктәрҙе кабатланым эстән һөйкөмлө танышыма, бәләһән коткарыусым төшөп калғас та. Ихлас күңелдән теләнем. Теләктең көсөн беләм мин, қысқырып әйтмәһең дә, барыбер уй-теләктәр йыһанға олғаша. Азак тәғәйен кешегә барыбер барып етә. Быныһына иманым камил. Әсәйем дә гел шулай ти торғайны. Катындың исеме лә, йөзө лә исемдә калманы, әммә изгелеген үлһәм дә онотасак түгелмен. Тимәк, теләктәрәм был катынды ғүмере буйы бәлә-казаларҙан һаклап, курсалап йөрөйәсәк. Үзе лә һизмәйенсә, был изге йән минең күңелемдә шишмә урғылтып китте. Изгелек шишмәһе! Һис кенә лә короясак түгел ул...

Бына бит инде кайтып та еттем. Ауылдан килгән танышым бер нәмә лә белмәй поезда бара торғандыр. Үзем дә ғәйепле инде — ниңә көшөлөктө алып сыкмаска? Шулай йоклап киттем. Таң атты. Кисәге вакиға миңә һаман тынғы бирмәне. Ни өсөн ул катын миңә ярзам итергә булған? Һуңғы осорҙа кешеләр бер-береһән күрмәй үз утрауына бикләнеп, баш басып донъя кыуғанда, һисек күтәрелеп караны ул миңә. Ни өсөн?

Баштағы уйҙар ярыша-ярыша сәйер, әйе, әйе, безҙең заман өсөн сәйер күренештең сәбәбен эзләй. Хатта ул катынға теләгән теләктәрәмдә үзем дә кайҙалыр ишеткән һымакмын. Кайҙа, қасан, кемдән? Шул сак башыма қылт итеп кисә иртәнсәк эшкә барғанымда, әле был вақиғалар

булмаҫ элек булған кескәй генә бер осраклы хәл иҫкә төштө. Уны инде онотоп та бара инем.

...Һалкынса таң еленә койоноп етез атлап эшкә ашығам. Турарак тартайым, тип өйзәр араһына индем. Урамдың теге башында бер катын күренде. Нисектер, азымдары кыйыуһыз һымак. Әле бер, әле икенсе якка қаранып ала. Сәстәре тузған. Бик етез атлағанға окшай. Ул да эшкә ашыға буғай. Араларыбыз яқынайған һайын теге катын миңең якка нығырак текләй. Әллә миңе танырға маташа. Мин дә уға текләп қараным. Юк, танышым түгел. Һары сәсле, зәңгәр күзле қысқа итәк кейгән тулырак кәүзәле был урыс ханыма окшаған бер танышым да юк шул. Әһә, аңланым. Был катын икенсе яктан килгән дә азашқан. Минән юл һорарға итә, буғай. Аралар яқынайғас мин дә, ул да азымдарзы өкренәйттек.

— Ханым, ғәфү итегез, һезгә өндәшергә мөмкинме? — тип башланы ул һүзен яныма килеп туктағас. — Шулай килеп сықты, мин... миңә трамвайға ғына биш һум акса биреп тормашығызмы икән? Аксаларым икенсе плащ кесәһендә тороп қалған. Эшемә барып етә алмайым.

Ыспай ғына кейенгән һөйкөмлө ханым бер зә алдап, базар, кибет мөйөштәрендә икмәккә тип бер яртыға тиндәр йыйған хәйерселәргә окшамаған. Миндәге тиндәр иҫәпле генә инде ул. Кисә генә қызыма дәрәслектәр һатып алғайнык. Әле эштәге ашханаға инерлек тә қалмағас, үзем менән банкаға аш бешереп һалып алғанмын. Қапыл үземде лә шул катын урынында күрзем. Тормошта ниндәй генә хәлдәр булмай. Алла һаклаһын. Қулдарым үзенән-үзе кесәмә тығылды.

— Әлбитә, — тинем. Тинлектәремде һананым да әлеге катынға һуззым. — Алығыз! Бында хатта автобуска ла етә.

— Адресығыззы...

— Юк-юк, кәрәкмәй. Мин ашығам. Хушығыз, — тип ары атланым. Артымдан катындың: «Рәхмәт! Һинең юлыңда ла изге кешеләр осраһын!» — тигән теләктәре озатты...

Йыһандың канундары күп. Без белгәне лә, белмәгәне лә бихисап. Шуларзың береһе — бумеранг кануны. Был юлы ошо изге канундың бер тәүлек әсендә үтәлеуе, етмәһә, ике тапқыр артып қайтыуы үземә үтә лә ғәжәп тойолдо. Хәйер, инде был мөгжизәнәң дә серен астым буғай — иртәнсәк қылған изгелегемде хәтеремдән бөтөнләй тиерлек юйғанмын.

МӘРӘКӘЛЕ ХИКӘЙӘЛӘР

«ҺАЙ, ҮЗЕБЕЗЗЕКЕЛӘР!» ЙӘКИ ҺИМЕЗЛЕКТӘН КОТОЛОУ ЫСУЛЫ

Сатирик монолог

Сит илдәгеләр беззең ил сәйәсәтен гел дә кәмһетеп һөйләйзәр: йәнәһе лә, кибеттәрзә икмәк, шәкәр һәм башка азык-түлеккә хактарзы күтәрәп ебәрзеләр, ә ябай эш кешеләрәнә эш хакын арттырмайзар. Улар беззәге алдан уйлап башкарылған үтә лә прогрессив сәйәсәтте аңлап етмәйзәр буғай. Американың Америкаһында һаман да якшы йәшәйбез тип шапырына торғас, ана ниндәй хәлгә төштөләр — һимеззәр күбәйеп киткән дә хәзер уларзы нисек ябыктырырға белмәй ыза сигәләр. Улары өсөн шәкәрһез, майһыз, тоҙһоз, шыр консерванттан ғына торған әллә ниндәй ризык төрзәрен уйлап сығаралар. Тегеләре барыбер ябыкмай за куя, ти. Бер ашап өйрәнгән кешене асыктырып сызатып булалыр шул. Хатта ки ана шул һимеззәр магазин ишегенә һыймай, тип, хәзер супермаркеттарзың ишектәрән киңәйтеп яталар икән. Автомашиналарға олоғара, киң ултырғыстар эшләй башлагандар, имеш. Ул дәү кейем-һалым тураһында әйтеп тораһы ла юк — үззәренә бер фабрика эшләй ти һәр калала.

Ә бына беззең ил етәкселәре йыш йөрөй бит шул диңгез арыяғына. Улар ана шундай кешеләрзең нисек ябығырға белмәй этләнгәнән үз күззәре менән күреп кайталар. Шуға күрә, беззең илдә лә ошондай кот осмалы хәлдәр килеп тыумаһын тип, алдан хәстәрлек күрәләр, вәт!

Һуң, икмәк кыйбат булһа ни, көнөнә ике телем генә аша. Германиялағы кеүек. Улар кеүек коймак шикелле йоп-йока ғына итеп теләп ебәрһәң, бигерәк тә шәп. Иртәнсәк бер телем, төш бер телем һәм вәссәләм. Кискеһен ашамаска, тип күпме язалар. Кискелеккә яртыһына һыу катыштырып бер стакан катык эсһәң дә ярай, ти.

Ә, шәкәр зә кыйбатландымы? Уныһын ана һуғыш, аслык йылдарында йылына бер генә тәмләп карағандар, бер зә үлмәгәндәр. Табиғтарзы алдай тип уйлайһыңмы? Шәкәр — ак ағыу тизәр зә баһа. Ашама! Белә тороп ниңә ағыу ашайһың.

Май, һөт, сыр тураһында һорайһыңмы? Әйе, улары әзерәк кәрәк инде былай. Икмәкте, шәкәр, сәйзе азырак ала башлаһан, көнөнә бер кабым май, сәйгә һалырлык кына һөт, айына бер телем генә татырлык сыр алырға аксаң калыр ул? Ни тиһәң дә, эшләп йөрөйһөң дә баһа?

Кейемгә лә акса кәрәк тип башымды катырмағыз. Бына хөкүмәтебез уйлап сығарған сәйәсәтте дөрөс аңлап йәшәһәгеҙ, тиззән 55—60-сы үлсәмле кейемдәр бөтөнләй юкка сығасак. Уларзы кейер кешеләр калмағас, фабрикалар гел генә 44—48-се үлсәмде тегәсәк.

Әле бына тағы ла хөкүмәтебезгә дан йырлап кайтып киләм. Әлегерәк өйбөззөң янында ғына бөтә төр азықты ла берсән һатып алып була торған шәп базар бар ине. Хәзер уның урынына «Ял итеү комплексы» төзөнөләр. Яныбызга ғына хактары теһләшкән ике магазин асып ебәрзәләр. Базарзы яптылар. Һуң, рәхмәт әйтмәй һисек түзәһен инде, хәзер икмәктең, майзың 3—5 һумға булһа ла арзанырағын эзләп, ике квартал үтеп, «Бишле» магазинына елдерәм. Автобус, троллейбусына ла акса кәрәк тип, шулай көн һайын кәмендә өс сакрым араны йәйәү тәпәйләй торғас, һизмәй зә калдым, 60 килоһан 45-кә тороп калдым. Хәзер шул араны, ел көслөрәк булһа, осоп кына үтәм. Әллә һиндәй фитнес-клубтар за кәрәк түгел. Уныһын да уйлай белә бит өстәгеләр. Киләсәктә һимез кешеләр зәрә күбәйеп китһә-фәләһен тип, һәр квартал һайын шул фитнес-залдарзы аса башланылар. Былай барһа, тиззән йога менән шөгәлләнөп, қояш һурзары менән генә тукланып йәшәүселәр күбәймәс тимә.

Аңлай белергә кәрәк. Сәйәсәттең ун, хатта илле йылға алдан уйлап алып барылғанын оноторға ярамай. Ана, һимергән американдар ызалаһын. Ашатты, ашаттылар за хәзер һисек ябықтырырға белмәйзәр. Һай, үзәбеззекеләр, тип һокланмай сара калмай. Шымығыз, тауышығыззы ла сығармағыз. Барыһы ла беззе сәләмәт итеү һиәтенән.

МӘЙЕТ ХӘТИРӘЛӘРЕ

Фантастик сатира

— Доктор, ярзам итегез, бауырзан сызмайым. Ике тапкыр приступ тотто, өсөнсөһөндә үлермен кеүек.

Доктор эшлекле киәфәттә ниндәйзер исемлеккә карап алды ла:

— Беззә хәзер тар специализация. Эгәр риза булһағыз, мин һеззә бауыр менән шөгөлләнгән врачка ебәрәм, ул һәйбәтерәк дауалар.

Бауыр врачы ла бик йылы каршы алды.

— Минең ассистентым «Бауыр» темаһына диссертация яза. Һеззә шуға беркетәйекме?

Мин баш кактым. Лабораториянан лабораторияға йөрөй торғас, бауырымды энәһенән ебенә тикшереп диссертацияһын калыңайтқас, «ассистент» (доктор уның исемен шулай тине бит), операция яһарға кәрәк, бер-ике йылдан үлеп калыуығыз ихтимал, тигән һығымта яһаны. Һез ябай ғына операция тип уйламағыз. Миңә аварияға эләгеп вафат булған бер рәүзә бауырын алыштырып куйзылар, рәхмәт төшкөүзәрә.

Ассистент эргәмдән китмәне. Тәки терелтеп ебәрзе. Моғайын, диссертацияһын да һәйбәт яклағандыр инде.

Бер йыл да үтмәне, әүәлге докторға индем:

— Ярзам итегез, бөйөрәм, — тинем.

Сираттағы «ассистент» «Бөйөрзә алыштырыу» темаһына диссертация якланы, ә мин яңы бөйөрзәр менән йәшәй башланым.

Ярты йыл үтеүгә, йә Хозай, бирһә бирә бит бер кешегә ауырыуызы. Һалкында ла йөрөгәнем юк, ә пневмония тизәр. Инде үпкәмде лә алыштырырзар микән, тип тора инем, был ассистент шәфкәтле булып сыкты — бер як үпкәңә операция кәрәк, ти. Фәндең үсешенә аяк салып буламы ни, ризалаштым.

Операция уңышлы үтте. Терелдем. Һуңынан рентген һүрәтен күреп калдым. Алдаған бит былар мине. Операция тигәс, тағы икенсе кешенең үпкәһен куйғандар тиһәм, быллары үпкәмдең бер яғын сәпсим алып ташлағандар. Белгән булһам, ризалашмас инем.

— Рәхмәт, инде фән докторы булдым, — тип кулымды кысып китте, етмәһә, үпкә белгесе.

Өс ай за үтмәне һауығыуыма, аяктар шешенә башланы бит әй. Бөттөм, былай булғас, аяғымды кырқалар инде.

— Доктор, операцияһыҙ ғына дауалағыҙ, аяғым миңә кәрәк, — тинем.

— Тә-ә-әк, ортопед-ассистенттар бөтәһе лә диссертацияларын яклап бөткән икән.

«Әйтәгүр, һуңғы йылдарҙа акһак-тукһак, сулактар күп күренә башлағайны, бына кайҙа икән филләһе», — тип уйлайым эстән.

— Таптым, — тине доктор шатланып.

Медицина институтының алтынсы курсында интернатура үтөп йөрөгән бер студент алдында ултырам. «Нимә беләһең һин?» — тип, вайымһыҙ ғына һорауҙар көтәм. Ә был тәүҙә һүҙһез генә өс томлык амбулатор кенәгәмде укып сықты. Мин ул «китапты» ауырыу үҙе укыһын да нимә менән ауырығанын һәм дә докторҙарҙың уға вайымһыҙ түгел икәнен белһен өсөн языла тип уйлай инем элгәре. Студентым миңә иғтибар менән карап алды ла ниңәлер йөрөгөмдә тыңларға булды. Кайҙан белә икән миңә йөрәк тә сәнһеп-сәнһеп алғанын. Врачтарға, йә йөрөгөмдә лә алыштырырҙар, тип әйтмәй йөрөгәйнем.

— Иғтибар менән тыңлағыҙ, — тине ул миңә каршыһына ултыртып. — Һез бынан бер һисә йыл элек ауырып башлағанһығыҙ. Тик ауырыуығыҙ бауырҙа ла, бөйөрҙә лә, үпкәлә лә булмаған. Юк, йәғни, дөрөһөрәгә, бауырығыҙдың да, бөйөрөгөҙҙөң дә, үпкәгеҙҙең дә, аяғығыҙдың да ауыртыуының төп сәбәбе — йөрөгегеҙҙең һасар эһләүенән, кан йөрөшө бозолоуҙан. Хәҙер һезҙе тик операция...

Күҙ алдарым караңғыланып китеп, изәнгә қолағанымды ғына иһләйем. Йөрөгөм туктап үлөп киткәнмен шул. Теге студентты ғына йәлләйем. Миңә үлтергәһе өсөн институттан кыуғандарҙыр инде. Башлы егет ине. Йәл, диссертацияһын язып өлгөрә алманы...

БӘХЕТЛЕ КАТЫН

Юмористик хикәйә

Эй ошо Нәһимәһе, һасан килһәң дә, «һин бәхетле һатын» тип кыуана ла ултыра. Әйтерһең, Хоһай уға ғына барыһын да биргән дә, миңә юк. Яһымда гел көһсөлдәр, тәрбиәһез, һазандар йыйылып, берәһе лә миңә аһламай,

ярзам итмэгэнгә мин ғәйеплелер шул? Был донъяла бер генә якшы кеше лә юк бит ул. Кемәһен генә алһаң да, һинекен алып, үзе генә кулланырға ғына тора. Барыһы ла минән нимәлер һорай, ә үззәре бер нәмә лә бирмәй. Аһа, мин иҫәрзәр шул, барыһына ла таратып ас-яланғас ултырғырға? Ана, биргән Нәсимә бирһен. Мин үземде бер зә бәхетһез тип һанамайым. Әлеге шул миһең байлығымдан көнләшеүселәр генә миһе «бахыр» тигән булалар. Ниһләп бахыр булайым ти? Кала уртаһында өс бүлмәле фатирым бар. Нәсимәһең һағык хрущевкаһы түгел инде. Өс кеше инһә, дүртгенсәһенә урын юк тигәндәй. Ә миһекендә, кем әйтмешләй, футбол уйнарылык. Хәйер, футболлык урын калдырманым, тапқан-таянғанымә зинһәтле йыһаз тултырҙым. Заманса булһын, тинем. Бер диваным ғына ат һағы тора. Һәр бүлмәмдә берәр төслә телевизор. Аһ бүлмәһендә заманса «ағыллы» плитә, кәстрүлдәр. Телевизор карап ятып кына, төймәләренә баһкыслап алһаң, ашың да бешә, сәйең дә кайнай.

Нәсимәһеңмә? Уның аһ бүлмәһе сыйырыһк ояһылай ғына ла баһа? Ире, ике улы, кызы, ейәнсәренә аһ бешерә башлаһа, был бүлмә мунсаның парилкаһына әйләнә. Хет, миһдек ал да сабын. Кит, хәһрәтте. Ғүмере буйы йәшәй белмәһе инде. Күпмә әйттем үзенә. Ниһләп инде үзенә кейәүе булған, башка йортта йәшәгән кызыңды, ейәнсәренде әйәләтәһең тип. Юк, тыңламай. Улар миһе яраталар. Миһ бешергән аһты бигерәк окшата ейәнсәрем, тигән була. Ярата инде, әзәр аһты кем яратмаһын. Нәсимә шуларзы карайым тип как һөйәккә калған. Өһтәүенә, ире лә, ике улы ла өйзә булһалар? Өйзә тигәһнем шул — ире вахтала йөрөп эһләй, бер улы икәнсе калала укый. «Бөтәбөз бергә йыһылғанда бигерәк күһелле була инде!» — тип кыуанып бөтә алмай Нәсимә. Уның миһәһенә кыуанаһың? Теге юлы ике туған аһайымдың бер улы ике ай буйы миһең фатирза йәшәп торзо. Уны кешегә һанап, олоғара бер кладовкамды буһатып, шунда тапчан ултыртып куйҙым бит әле. Уныһы әйләнгән һайын залыма сыға ла телевизор кабыза. Зинһәтле диваныма ултырып, салбарының кара эззәрен калдырып бөттө. Бер генә юлдан йөрө, таплайһың, тигәйһнем, саф йөһдөн генә тукылған изән баласымда һуһмак яһап куйған. Шул инде, кладовканын туалетка тиклем эзе беленеп тик ята. Ярай әле аһ бүлмәһенә биһ сыһкманы. Бер тапкыр йомортка курғайны, ике йыл әлек Германиянан кайтартқан обөй-

зарыма май сәсрәтеп нык кына әрләнгәс, башка инмәс булды. Көндөз кайзалыр ашап килеп ята ла иртәнсәк бутыл-калағы һыуын эсеп сыға ла китә. Тәртипле ине ул яктан.

Шуныһына гәжәп итәм әле? Бынау Нәсимәләрзән бер зә кеше өзөлмәй. Береһе инә, береһе сыға. Уларзың изәндәре лә тап таза, йыһаздары ла матур көйө, келәмдәрен бер зә көйә ашамай. Минекен, бер кем дә инмәһә лә, көйә ашап бөтөп бара, йыһаздарымды азна азағына тузан баса. Өс бүлмәне лә йыһыштырып арып бөтәм. Шулай за барыбер аңламайым: Нәсимә нимәгә кыуана ла, ниңә үзен бәхетле һанай. Касан барһаң да, ауызы колағына еткән, әле бер, әле икенсе кызык хәлдә һөйләй. Ейәнсәренең уңыштары менән мактанып бер була. Әйтерһең, уның ғына кызы бар за, уның ғына...

Минеңме? Минең фатирым ғына түгел, министрзарға түлөгән эш һакын алырлык эшем бар. Хужаларға матур итеп йылмая белһең, табалар улар шундай эште. Әле касала бер фатирлык аксам ята. Теге юлы Нәсимә получкаға кәзәре 500 һум һораған була. Нишләп бирәйем ти мин уны? Әхирәтем булһасы? Бер бирзем инде. 100 һумымды ике ай буйы тотто. Хәзер акылландым. Береһенә лә бирмәйәсәкмен. Бәхетлебез, тип йылмайып йөрөйзәр бит, әйзә әзерәк этләнһендәр. Бер тапкыр тыуған көн тигән булып, кешенән күрөп, өйөмә биш танышымды кунакка сақырғайным. Быяланан булһа ла аксаға алынған бит, бер фужерымды ватып киттеләр. Өс мең аксамды түгөп, ризык алдым, бер меңлек бүләк килтергәндәр. Әй матур итеп һөйлөгән булалар. Көнө буйы магазиндан эзләп алдык тизәр. Һинең бөтә әйберең булғас, нимәне алырға белмәйбез, тизәр. Ул һауытты асып та карамағанмын әле. Бер мең тигәс, ышандым инде. Кана, карайым әле?

Вәт, көлгәндәр былар минән? Икенсе юлы берегеззе өйөмә аяк бастырһаммы? Кумта тулы теге ни, эт сынһыры, уны тәрбиәләй торған һакы-шоко инде. «Һинең дә бәхетле булыуыңды теләйбез» тип язғандар тышына, етмәһә? Мине әллә эткә тиңләйзәр микән? Тукта, барып был Нәсимәнен кәрәген биреп киләйем әле. «Бәхет»тең нимә икәнен күрһәтәйем.

Әллә өйзә кырын ятып гел телевизор карай торғас, һимереп киткәнмен инде. Тын кысыла. Шәп атлап булмай заһа? Бынау әскәмйәгә ултырып ял итмәһәм. Ана, минең кеүек бер катын эстән генә мөңрәй-мөңрәй үзе кеүек үк

йбуантык, тыршык танаулы этен эйәртеп паркта ял итеп йөрөй. Йөзө кәнәғәт. Ул да бәхетлелер, моғайын.

— Нимәгә кыуанаһың? — тинем түзмәй теге катын яныма килеп ултырғас.

— Бына, картайғас кына бәхеттең нимә икәннен белдем, — ти был, миңең уйлағанды һизгәндәй.

— Йә, әйтегез, нимә? — тип тегенән яуап көтәм.

— Кемгәлер кәрәк булһаң, ана шул икән ул бәхет, — тине тегеһе уйсанланып китеп. «Һин кемгә кәрәкһең?» тип сак һорамай калдым. Улай тәрбиәһезлек була. Теге катын янындағы этен һыйпаны ла уның күззәрәнә карап:

— Һин дә бәхетлеһең, шулаймы? Күрәһеңме, без икебез зә бәхетлеләр, — тип кәнәғәт йылмайзы ул. Ул да миңең ише оло фатирза япа-яңғыз көн күрә икән. Миңә үзем кеүек тәрбиәле, сибәр, уңған, акыллы ир-егет осрамағанға бер зә кейәүгә сыкмағайным, ә уның ире лә, улы ла бер көндә аварияла һәләк булғандар. Уларзан иштәлеккә ошо эттәре генә калған икән.

Килһә килә бит был башка кызык уйзар? Күземә «Зоомагазин» языуы салынды. Әллә, мин әйтәм, теге катын кеүек... Сынйыр, тарак, шампундар һатып алаһы юк. Әхирәттәрем юкка ғына шулай итмәгәндәрҙер. Бәхеттең нимә икәннен мин дә татып карайым әле.

Сумканың төбөнән әле генә һатып алған көсөгөм шыңшығаны ишетелде. Юл ыңғайы магазиндан һөт, колбаса алдым. Хәзер, кайтып кына етәйем әле, үзенде туйындырып алырмын. Ә Нәсимәгә азаккарак икәүләп, һы, кызык икән, хәзер икәүләп тип әйтә алам, әйе, икәүләп барып хәлдәребеззе һөйләрбез. Бер мәзәк булыр. Гел генә кешеләрҙең «мин бәхетле» тип мактанғанын күпме тыңларға була.

КӘҺӘР ҺУКМАЙ ТОРҒАН ЙӘН

Сатирик монолог

Һин кем, тип һорарға уйланыңмы? Оһо-һо-о-о! Ер шарында тереклек барлыкка килгән замандан бирле йәшәйем бит мин! Аллаһы Тәғәлә юкка ғына ебәрмәне мине Ергә. Әзәм менән Һауа Ергә төшөрөлгәнсе үк йәшәй баш-

ланым мин унда. У-у-у, ул сакта-а-а... тереклек гөрлөп тор-зо! Кояш йылыта. Ямгыр яуа. Ағас, үлэндәр гөрлөп үсә. Ыгузағы балыктар за ишәйзе. Йырткыс балыктар үзенә иштәрен ашап торһалар за, шулай яратылған бит инде — бер балыктан йөз балык барлыкка килә лә куя. Бер заман һыу төбөндә ылымыктар, үлэндәр бөтөп, балыктар үззәре тонсоға башланы. Кайһы бер балыктар, һулар һауа етмәгәс, ярға һикереп сыға башланы. Сосорактары ерзә тын алырға өйрәнәп алды. Кеҫәрткегә әүерелде. Әммә океан, дингез һыуын барыбер нисек тә һакларға кәрәк. Бына шунда инде Аллаһы Тәғәлә мине яралтты! «Бар, төш Ергә! Дингез тозона бирешмәслек итеп яралттым. Ыгуға сум да шундағы хәлһез генә йөзөп йөрөгән балыктарзың әсенә инәп йәшә, үрсә. Шул балыктарзың һанын кәмет. Бик шашынып китмә! Туйынып алғас та кая әсендә, йә балык айғолағында йәшенәп тор за азак хәлең бөтә башлағас, тағы ла берәй балыкта үрсәрһең», — тине.

Киттем! Балыктарзың һанын кәметә торғас, беззәң армия ла ишәйзе. Берәүзән икәү, икәүзән дүрт, дүрттән һигез булдык. Шул сак Күктәрзән яңы фарман килде. «Етәр! Инде ылымыктар үсә башланы. Балыктарға теймәгез!» Ә безгә нимә эшләргә? Ишәйәп киттек бит, кәһәрәң. «Ер өстөндәге хайуандар за үрсәп, күбәйә башланы. Йәшеллекте ком сүллегенә әйләндерәләр...» тигән фарман килде. Аңлашылды, тинек.

Киттек ер өстөнә! Нисә мең йыл үткәндәр. Йә теге, йә был хайуандарзың исәп-һанын кысқарта торғас, хәлдән тайзык. Кайза барып, кемәһен кәметәргә Күктән күрһәтеп торзолар. Артык егәрләһәнәп киткән йылдар за булды. Уның карауы, азак берәр йыл йокомһорап алдык. Шулай һәүетемсә генә йәшәп ятканда Ер өстә боз менән капланды бит әй! Тундык, каттык! Хайуандар шунда ук йән бирзе. Ә безме, без бирешмәһәк. Бары тик йокомһорап катып калдык. Ниңә, тағы ла берәй тереклек тыуһа, кәрәк була-сакбыз бит!

Бик озак катып тороп зәһәр асыктырзы бит әй! Их, берәй тере йән булһасы? Бер мәл беззә лә ер өстөнә сығарзылар. Кояш йылыһынан ирәйәп киттек. Тик үле хайуанды ашап йәшәп булмай за инде. Тукта, тукта! Өстә һиндәйзәр тере йән йылыһы һизелә тип, сығып караһак, һу... берәү түгел, әллә унлаған тере йәндәр без инәп оялаған мамонт тирәләй урала! Таптык! Ура! Был тере

йәндәр Кешеләр булып сықты. Улар үлгән мамонтты боз астынан сокоп сығарғандар икән. Туңып ятқас, мамонт ите бер зә бозолмаған икән. Кешеләр уны рәхәтләнәп ашап алды. Шулай итеп, без кешеләрзәң тәненә инәп ояланьк. Әй рәхәтләнәк кенә. Тик хайуандар, без киләп инһәк, хәлә бәтәп, тиз генә үлә торғайны, ә кешеләр бер ни булмағандай йөрәй бирә. Ярай, безгә бер зә кыйын түгел. Тамағыбыз тук, тибез. Балаларыбыз за, ейәндәрәбез зә индә хайуандар яғына әйләнәп тә карамай башланы. Организмы көслә кешеләрзә озақ йәшәп булмай икән. Уларзың канындағы ақһымдар беззә йәһәт кенә кыуып сығара ла бәтә. Шуға сибегерәк, хәлһеззәрән, балаларзы һайлай башланьк. Сабыйзарзы күрһәк — түбәбез күккә тейә! Кызыгып китеп, кайһы берәненә күмәкләп йәбешәбез зә, тегенә йән бирә лә куя. Бик озақ барманы әлә ул беззәң байрамыбыз. Кешә тигәндәрә бик ақыллы хайуан булып сықты. Беззәң армияны кәметәү өсөн әллә нисәмә төрлә дауа үләнә тапты. Тәндәрән дә, йәндәрән дә нығыттылар. Һалкындарға ла бирешмәй башланылар. Сынықтылар. Хатта һуңғарак, өшәһәләр — ут яғып йылына башланылар. Безгә «подпольега» қасыгузан башка сара қалманы. Йылына бер, икә тапқыр ғына баш күтәрәп алабыз за, азақ йәкоға талабыз. Шул арала үзәбез нисәк тә берәненә лә белгертмәй генә кешә тәненә үтәп инәргә лә «әш бозорға» тип баш ватабыз. Һәр быуын ошо һәләттә арттыра төштә. Ахырза, кешә беззәң қилгәндә бәтәһәй аңғармай башланы.

Йыл һайын төрлә-төрлә сүрәткә инәбез. Кешенәң уяулығын кәметер, иғтибарын икәнсегә йүнәлтер өсөн тәүгә көндәрзә һалкын тейгәндәгә кеүек башын ауырттырған булабыз. Сәскәртә, бышқырта, тән температураһын күтәрәбез. Хатта кайһы берзәрәбез әсен, ашқазанын ауырттыра башланы. Кешә өйрәнгән бит индә: һалкын тейгәндә әсә мунса, миндәк менән сабыныу қиләшә. Азактан әсә сәй зә әсәп ебәрһә... шунан... шунанмы? Тегә ней... борос һалынған, әстә бәшерәп төшәп қиткәнә... ин зәһәрә... шул үзә! Ах, ох! Бер күтәрһәң, қан йүгерәп қитә. Ә безгә шул ғына кәрәк тә. Кешенәң қан юлдары буйлап зырлап йүгерәбез, инмәгән ағза қалдырмайбыз. Иртәгәһенә, «қисә генә һалкын тейгән» кешәбез — беззәкә! Бер азналай мышқылдап, ауырығузарға бирешмәйем тип мақтанып йөрөгәндәрзә лә тәгәрәтәп һалып куябыз. Герой булып озағырақ йөрөгәнә, йә инә «һәйбәт» хуҗаға тура қилгән егәрлә, больничный

алмаған, хезмәтселәр бөтөнләй аяктан йығылғас кына табиштарға күренә башлай. Хатта һуң да булып куя. Күбеген йә һуқыр, йә һаңрау, йә гәрип итәбез зә куябыз. Ниңә беззән дә көслөрәк хужа бармы ни? Беззе эшкә һанамағандарға шул кәрәк тә.

Күпме кеше беззе кәһәрләмәһен, без барбыз һәм һәр вақыт буласакбыз. Үзенең сәләмәтлеген алдан кайғырта белмәгәндәргә һабак өсөн Аллаһы Тәғәлә тарафынан ебәрелгәнбез Ергә. Шулай за, әгәр бер кемгә лә һөйләмәһән, һиңә бер серемде асайым әле. Беззең котобоззо алған нәмәләр зә бар ерзә. Нимә тиһеңме? Табиштар? Әйе, уныһы ла бар. Ғалимдарзан да әзерәк шөрләйбез. Йыл һайын үзгәрһәк тә, беззе таныш, дауаһын табыш кына торалар. Әммә ин нык куркканыбыз — кешеләр йылдан-йыл акыллана бара. Хәзер улар беззең килгәнде белеп, алдан ук «баррикадалар» кора башлай. Йәй буйы саф һауала сыныға, бакса үстәрә, йылғала һыу төшә, дарыу үлөндәрә йыя, әсеү-тар тыузан да тыйыла башланылар, кәһәрәң. Көззән үк витаминдар, төрлө йәшелсә-емештәр ашай башлай. Яңырак, ана, прививка тигән нәмәһен уйлап сығарзылар. Акылланды кешеләр! Минең исемем сығыу менән тиз генә һаклануы сараһы күрә башлайзар — сак кына мышкылдаһа ла өйзә генә яталар, әлекке кеүек бер зә әсе мунсаға йүгермәйзәр. Һары мәтрүш һалып, баллап тороп йәшел сәйзәр әсеп ебәрһәләр, котобоз калмай. Нисәмә мең йыл буйы гел тере йөндә йәшәп, үлән төсө күрмәгәс, шул сәйзәр менән йыуылып кына төшәбез зә бөтәбез. Азак беззең көстө эшкә һанамаған, герой булып, һакланмай йөрөгән кешеләрзе эзләп хәлдән таябыз.

Бына шундай кәһәр һуқмай торған йәнмен мин. Исемемде белгең киләме? Әйтһәм әйтәйем инде, үз гүмерендә мине татып карамаған бер генә йән әйәһе лә юк. Шуға бөтә ер шарында исемем бер иш яңғырай. ГРИПП — озонайтып әйтһәң, былай яңғырай ул — Гел Рәхәттә Йәшәгән Паразиттың Паразиты. Кайһы берәүзәр хатта былай тип ебәрә — Гонаһлы, Рәнийәшле, Имәнес Паразиттың Паразиты. Уныһын үзең һайла. Миңә барыбер. Ана, ана, көнө-төнө компьютер артынан тормаған, саф һауа күрмәгән, сибек кенә берәү күренә. Йүгерзем күршемде сакырырға. Иртәгәнән дә калмай шул кешегә барайык! Хушығыз! Минең һөйләгәндәрзе башка вирус туғандарыма еткерә күрмәгез. Беззең серзе асаһың тип, йәнемде алырзар.

БАЛАЛАР ӨСӨН

СЕРЛЕ МУЙЫНСАК

Яңы йыл алдынан булган мажара

Кесе йәштәге балалар өсөн тамаша сценарийы

КАТНАШАЛАР:

Кыш бабай
Карһылыу
Кояшбай — әтәс
Актүш — тәртипле эт
Мыр-мыр — бесәй
Һорлан — тәрбиәһез эт
Шукбикә — төлкө

Беренсе күренеш

Уртала оло түмәр. Арттарак бәс каплаган ағастар. Ситтәрәк шыршы. Һорлан кушаматлы килбәтһез эт менән төлкө килеп инә. Уларзың кулында кағыз бите.

Һорлан. Якшылап укыныңмы, Шукбикә, ысынлап та, йәшел шыршы янында оло түмәр ултырған ялан, тиелгәнме?

Шукбикә. Тап шулай тиелгән. (*Укый.*) «Йәшел шыршы янындағы оло түмәр янында Кыш бабай, өтөр, Әтәсте көтөргә, нөктә. Улар Актүшкә Яңы йылдың серле муйынсағын тапшырасак, нөктә. Карһылыу, нөктә». Һуң бына ышанмаһаң, үзең кара! (*Һорланга телеграмманы һуза.*)

Һорлан (*кағыззы баштүбән тотоп*). Бик укыр инем дә ул, бер хәрефен дә танымайым, һав! Әсәйем укырға

өйрөткөндө гел генэ тээрэ аша тыштагы тургайзарга карап ултыргайным.

Шукбикэ. Т-с-с, назан икөненде берэйһе ишетеп калмаһын! Телеграмманы Актүштэн урлауы еңел булган тиһеңме? Актүш уны укып өлгөргөн булһа, хэзер үзе килеп тә етер әле. Уны нисек тә икенсе ятка ебәреүзе уйлашайык.

Һорлан. Эйе, эйе, һав-һав! Шәп иттек. Яңы йыл муйынсағын Кыш бабайзан алып калырға кәрәк. Телеграмманы йәшер! Кемдер килә (*ескәнен*). Һав! (*Түмәр артына йәшенәләр.*)

Икенсе күренеш

Сәхнәгә бик ашығып Актүш менән Мыр-мыр килеп инә. Икеһе лә борсоулы.

Актүш (*борсоулы*). Телеграмманы оя ситенә, һөйәк менән бастырып һалып куйгайным. Ояма инеп кенә сыккансы юк булды.

Мыр-мыр. Йә ярай инде, Актүш, бөтөрөнмә. Могайын, сыскандар батшаһы Муйылгүз күргәндер кем алғанын. Иртәгә үзем табып килтерермен.

Актүш. Иртәгә һуң була бит! Ярай телеграмманы бер тапкыр булһа ла укып өлгөргәйнем. Бөгөн сәғәт икегә оло түмәрле ялан... (*Түмәрзе күрөп кала. Кыуанып.*) Ана, таптык, Мыр-мыр, таптык оло түмәрзе!

Мыр-мыр. Шунан, шунан...

Актүш (*түмәргә ултырып*). Бөгөн бына ошонда Кыш бабай менән Карһылыу, Этәс килеп, миңә нимәлер тапшырырға тейеш.

Мыр-мыр. Ә-ә-ә, исләнем, исләнем. Теге бөтә тирәяктан этәрзе йыйып, Яңы йылды кемгә бирергә, тигән конкурста һин еңеүсе булгайның бит, шуға бүләктер?

Актүш (*низәр хәтерләргә тырыша*). Юктыр. Юк! Тағы ла нимәлер язылған ине. Онотканмын.

Мыр-мыр. Беләһеңме, ошо түмәрзе өс тапкыр урап сыкһаң, исеңә төшәсәк!

Актүш. Кем әйтте?

Мыр-мыр. Әсәйем әйтә торгайны.

Актүш түмәрзе әйләнәйем тиһә, теге икәүзе күрөп кала.

Актүш. һау-һау! Мыр-мыр, кил бында. Һез кемдәр?

Шукбикә. Безме? Без... әле генә... Кыш бабай менән Карһылыузың тәмле күстәнәстәрен ашап килдек тә ял итәбез.

Актүш. Кайза, һау-һау! Кайза?

Шукбикә. Ашанык инде.

Актүш. Карһылыузымы? Кыш бабай...

Шукбикә (көлә). Ха-ха-ха, юксы! Күстәнәстәрзе тим дә...

Мыр-мыр. Ә кыш Бабай менән Карһылыу кайза?

Һорлан. Улар ниндәйзер Актүш тигән этте көтөп ултыралар ине.

Актүш менән Мыр-мыр бер-беренә карашып алалар.

Мыр-мыр. Алыстамы?

Шукбикә. Алыста. Анау тау буйындағы кескәй яланда.

Актүш. Ә ул акланда Этәс тә бар инеме?

Һорлан. Бар, бар, һав-һав!

Мыр-мыр. Әйзә, киттек!

Һорлан. Әйзә, өлгөрөргә кәрәк! (*Сыгалар.*)

Өсөнсө күренеш

Шукбикә. Шәп иттек, әйеме? Әйзә, инде матурланып кына ошо түмәргә менеп ултыр! (*Кеçәһенән тарақ, көзгә ала.*)

Һорлан ултыра. Төлкө уға көзгө тоттора ла үзе йырлай-йырлай
Һорландың йөнөн тарай.

Шукбикә. *Яңы Йылды иң матурға,
Иң батырға бирәләр,
Кыш бабай за, Карһылыу за
Безгә бөгөн киләләр!*

Ух, Яңы йылды һиңә бирһәләрме, белер инем нимә эшләргә? Иң тәүзә Актүш менән Мыр-мырзы дошманлаштырыр инем. Шунан... (*Тарағын кеçәһенә һалам тиһә, кулына һыра һауыты эләгә.*) ...Бәй, онотканмын да ул. (*Тирәягына карана.*) Әйзә бер кем дә күрмәгән сакта бынау һыраны эсеп куяйык!

Һорлан. Һыра, тиһеңме? (*Ирендәрен ялап.*) Һав-һав, була ул! Тукта, кемдер килә, һав-һав! Йәшер!

Шукбикэ (*һыраны түмәргә, эттең артына ултыр-та*). Эй эттәгенәһе, өлгөрмәнек! Йә ултыр шәберәк! Матурлан!

Һорлан ултыра. Кыш бабай менән Карһылыу күренә. Арттарынан этәс — Кояшбай килә.

Кыш бабай (*оло түмәр өстөндәге этте күрен*). Һо-о, Актүш! Һинме был?

Һорлан. Эйе, һав!

Кыш бабай. Кайһылай өлгөрһөн! Юкка ғына безең арыштарза еңеп сыкмағанһың икән!

Шукбикэ. Һаумыһығыз, Кыш бабай! Без һеззе әллә қасандан бирле көтәбез! (*Һорландың бөйөрөнә төртөн.*) Һаулыҡ һораш!

Һорлан. Һав-һав! Привет! Окей! Барығызға ла сәләм!

Кояшбай. Ко-Ко-Кок! Был ни әллә һаулыҡ һораша ла белмәй инде?

Карһылыу. Қаушағандыр ул! Әйзә, Кояшбай, серле муйынсағыңды тапшыр за ары китәйек! Беззе күп ерзә көтәләр бөгөн. Вақыт тығыз.

Кыш бабай. Тукта, тукта! Ашыкмай тор, Карһылыу! Йыл буйына һакимлыҡ итергә һоқуқ биргән муйынсақты улай тиз генә тапшырмайзар. Мин был эт тураһында күп яқшы һүззәр ишеттем. Инде үзем дә тапқырлыҡ, сослоқта һынап қарарға теләйем Актүште.

Һорлан. Мин әзер! Һыр, һыр! Әзер!

Шукбикэ (*эттең һырттына қағылып*). Теге ни... бөгөн Актүш бында килеү өсөн бик алыс ара үтте. Талсықты. Һалқын тейзерең тә алды. (*Эткә.*) Йүтәлләп тора...

Һорлан. Эйе. Кһо-кһо! (*Йүткерә.*)

Шукбикэ. Башы ауырта. Бәлки, һуңғарак һынарһығыз уның сослоғон, ә?

Кояшбай. Ко-ко-о-ок, юк, юк!

Кыш бабай. Әйт әле безгә, һин нимәнә йәнендәй күреп һакларға тейешһең йыл буйына?

Һорлан Шукбикә яғына қарай. Тегеһе қоласын йәйеп «белмәйем» тип күрһәтә.

Һорлан (*қыуанып*). Һөйәкте!

Барыһы ла көлә.

Кояшбай. Эйттем бит, был ысын Актүш түгел. Түгел! Карауыл! Кикирикүк! Актүш юк! Актүште урлагандар! Балалар, һез күрмәнегезме Актүште?

Шукбикә. Сак кына сабыр итегез! Актүш хәзер әйтә дөрөс яуапты. Шулаймы, Актүш?!

Һорлан. Әй! Хәзер! Аз ғына уйлайым да.

Карһылыу. Беззе бөгөн күп ерзә көтәләр! Ни эшләрә? Ысын Актүште кайзан табырға?

(Йырлай)

*Яңы йылды, Яңы йылды
Кемә, кемә бирерә?
Актүшебез бөгөн бында
Өлөрмәне килерә.*

Кыш бабай. *Ай, Карһылыу, Карһылыу,
Көтәйексе азырак,
Ашыкмайык Яңы йылдың
Муйынсағын тагырға.*

Шукбикә. Туктағыз! Туктағыз! Бына бит алдығызга Актүш! Без һеззе тамсы ла алдамайбыз!

Кояшбай. Алдак! Алдак! Ко-ко-ко!

Карһылыу. Алдамағас, кайза мин ебәргән телеграмма?

Шукбикә (*кағыззы сыгарып*). Бына!

Барыһы ла кағызға ташлана.

Кояшбай. Кикирикүк! Ялған! Ялған!

Карһылыу. Ялған түгел. Был, ысынлап та, мин ебәргән телеграмма!

Һорлан. Һав! Һав! Ә һез ышанмаған булаһығыз!

Кыш бабай. Йә ярай, улай булғас. Кояшбай, кайза муйынсағың? Тапшыр за, ары киттек!

Әтәс муйынынан муйынсақты алып, теләр-теләмәс кенә Һорлан янына килә.

Һыра есен һизеп кала.

Кояшбай. Фу-фу! Ниндәй һаһык ес?

Шукбикә. Бик ашыккайнык. Иртәнсәк тешен йугуырға оноткандыр.

Карһылыу. Кояшбай, беззе көтәләр!

Әтәс муйынсақты эткә кейзерә.

Дүргенсе күренеш

Шул сак арып талсыккан Актүш менэн Мыр-мыр килеп инэ.

Мыр-мыр (*шыршыга карап*). Ой! Шыршы! Актүш, кара, таптык теге йәшел шыршыны! (*Башкаларзы күреп кала.*) Наумыһығыз!

Карһылыу. Наумыһығыз!

Актүш. Наумы, Кыш бабай! Наумы, Карһылыу... э... э... кем... (*Әтәскә.*)

Карһылыу. Кояшбай!

Актүш. Кояшбай, наумы! Мин Актүш булам. Таньш булығыз, был минең дусым Мыр-мыр. Һеззе эзләп арып бөттөк!

Кояшбай. Күрзегезме? Тағы ла бер Актүш. Әйттем бит, был ысын Актүш түгел, тип.

Карһылыу. Ә Яңы йылдың серле муйынсағын без тапшырып өлгөрзөк...

Кояшбай. Муйынсак әлегә үз көсөнә инмәгән. Теләк-тәрәмде әйтмәгәнмен!

Карһылыу. Тәүзә кемеһенең ысын Актүш икәннен белергә кәрәк. Бәлки, быныһы ла алдактыр?

Мыр-мыр. Ниндәй алдак, ниндәй алдак?! Ышанмаһағыз, ана теге конкурста бирелгән һораузарзы биреп карағыз! Мяу! Актүш асыллы ул. Ул белмәгән бер һорау за юк, вәт! Мурр-мур!

Карһылыу. Баяғы һораузы был эткә лә бирәйек. Бәлки, яуабын белер?

Кояшбай. Дөрөс! Дөрөс!

Кыш бабай. Шулай шул. Йә инде, Актүш, яуап биреп кара. Йыл буйына һин нимәнә йәнендәй күреп һакларға тейешһең?

Һорлан (*тәпәйен күтәрер*). Хәзер үзем әйтәм, үзем. Аз ғына уйлап алам да. Теге ни... йыл буйына мин... оямды һакларға тейешһмен.

Кояшбай. Безгә дөп-дөрөс яуап кәрәк!

Мыр-мыр. Актүш, әйт тә куй!

Актүш. Йыл буйына түгел, бөтә ғүмерем буйына мин... (*Тынлык. Барһы ла иштибар менән тыңлай.*) Үз йортомдо, тыуған илемде, ғәзиз еремде һакларға, кәзерләргә, яратырға тейешһмен!

Кыш бабай. Һай, афарин!

Карһылыу. Дөп-дөрөс, дөрөс!

Кояшбай. Бына был эткә Яңы йылды ышанып тапшырырға була.

Шукбикә. Былай дөрөс түгел. Түгел! Тағы ла бер һорау бирегез! Уньһын без зә белербез!

Кыш бабай. Ярай һуң. Икенсе һораузы әйзә быйылғы йыл хужаһы Кояшбай бирһен. Кемегез дөрөс яуап бирә, шуға — серле муйһнсақ.

Кояшбай. Тәк-тәк! Ко-ко-ко! Хәзер. Әһә!

Актүш. Һорлан. Тыңлайбыз, тыңлайбыз!

Кояшбай. 2005 менән 2006 йыл араһында нимә бар?

Шукбикә. Аз ғына уйлап алайығкмы?

Карһылыу. Озақ түгел!

Кояшбай (*Һорлан яһнына килеп*). Каптыңмы кармақка? Йә инде, сослоғондо күрһәт!

Һорлан. Әйтәйемме?

Кыш бабай. Йә, йә, әйт!

Һорлан. «Менән» тигән һүз бар!

Шукбикә. Урра! Дөрөс! Дөрөс!

Кояшбай. Белмәне, белмәне, әйттем бит, ул түгел, тип!

Кыш бабай (*Актүшкә каран*). Ә һин ни тиерһең?

Актүш (*бер аз уйланым*). 2005 менән 2006 йыл араһындамы? Теүәл бер йыл бар!

Кыш бабай. Һай, афарин! Дөп-дөрөс! Без һезгә Яңы йылды тапшырыу өсөн бер йыл буйына килдек. Без алдаксыларзы яратмайбыз.

Шукбикә. Ә телеграмма?

Тынлык. Шукбикә борғолана. Актүш хафаға калған.

Мыр-мыр. Актүш... Актүш ул телеграмманы... юғалтқан.

Актүш (*сеңләй*). А-у-у-и!

Кояшбай. Тәк-тәк-тәк! Тимәк, урлағандар? (*Һорлан яһнына карай*.)

Һорлан. Мин урламаным. Ана Шукбикә котортто.

Шукбикә (*асыулы*). Нимә, шаяртырға ла ярамаймы әллә? (*Телеграмманы сығарып ергә ташлай*.)

Актүш менән Мыр-мыр йүгереп килеп уны алалар.

Актүш. Шул! Шул үзе! Бына, Кыш бабай, ул телеграмма. (*Килтереп бирә*.)

Кыш бабай. Хуп-хуп! Ышандык! Ысын Актүш һин булаһың инде! Балалар, дөрөсмө?

Балалар. Дөрөс! Дөрөс!

Кыш бабай. Мин бик шатмын! Яңы йыл иң ақыллы, иң сос, иң егәрле, дөрөслөктө яратыусы эткә тапшырыла.

Карһылыу. Кояшбай!

Кояшбай *(муйынынан муйынсақты сисеп алырға килә. Ўрлан бирергә теләмәй борюлана һәм яңылыш һыра һауытын ергә төшөрә)*. Ыстағәфирулла! *(Һыра һауытын ерзән алып.)* Был бит һыра! Нисек базнат иттегез?! Ниндәй алама ес сыға тиһәм!

Шукбикә. Ә без уны тамсы ла йотманык. Ана, Ўрлан һауытын табып алған!

Кыш бабай. Тағы ла алдашаһығызмы?

Карһылыу. Хәзер үк юғалығыз бынан! Без алдаксы, өстәүенә, һыра яраткандар менән дус түгел!

Кояшбай. Ярай әле, Яңы йылды Ўрланға биреп өлгөрмәнек.

Кояшбай муйынсақты систереп ала. Тегеләр ситкә китә башлай.

Кояшбай. Тукта! Туктағыз! Ә кем һеззең артығыззан тазартырға тейеш! Алығыз! Башка улай урманда сүп калдырып китмәгез!

Шукбикә менән Ўрлан һыра һауытын ала ла ситкә баһа.

Кояшбай. Йә, Актүш! Кил бында!

Актүш түмәргә ултыра. Кояшбай уның муйынына муйынсақ кейзерә. Күңелле көй яңғырай.

Кояшбай. Бисмилләһир-рахмәнир-рахим! Йыл буйы изге эштәр менән балаларзы ла, өлкәндәрзе лә кыуандыр! Илгә, ергә именлек, бар тереклеккә иһәнлек килтер! Амин! Амин! Амин!

Актүш. Тырышырмын! Барыһына ла һау-һаулык бирермен! Бәлә-казаларзан, һау-һау, һақлармын!

Барыһы ла сәпәкәй итә. Бер ситтә Шукбикә менән Ўрлан ғына күңелһез тора.

Кыш бабай. Бәй, бүләктәрзе онотоп торам! *(Һәр кемә бүләк тарата. Ўрлан менән Шукбикәгә бирмәй.)*

Актүш. Кыш бабай, Һорлан менән Шукбикәне был юлға гәфү итәйек!

Һорлан. Без башкаса улай итмәйбез!.. Һыраның тамсыһын да ауызыма алмаясакмын!

Шукбикә. Мин дә алдашмасмын, урлашмасмын... йыл буйы.

Кыш бабай (*уларға ла бүләк бирә*). Тәүфиклы, итәгәтле булһағыз, һеззе барыһы ла яратыр!

Һорлан да, Шукбикә лә шат. Рәхмәт әйтәләр.

Карһылыу. Без инде һеззең менән хушлашабыз. Әйзә, хушлашыр алдынан, шыршы тирәләй бейешеп, йырлашып алайык.

Шыршы тирәләй бейейзәр, йырлайзар.

Кыш бабай. Һау булығыз, кәзерлеләрем! Киләһе йыл осрашканға тиклем!

Кояшбай. Һәр көнөгөззөң кәзерен белегез!

Карһылыу. Актүш, серле муйынсақты юғалтмай һакла! Йыл буйына ул һинеке буласак. Изге эштәрзә ярзам итәсәк! Хушығыз!

Кыш бабай, Карһылыу, Кояшбай сығалар.

Актүш (*муйынсақты карай*). Һау, Һау! Хәзер үк бер изгелек эшләгем килә!

Һорлан (*үз алдына*). Минең дә һинең кеүек белемле булғым килә.

Актүш (*муйынсакка шыбырлай*). Һорландың уқырға өйрәнгерә килә!

Мыр-мыр. Мәү-мәү! Ана шыршы төбөнә нимәлер төштө. (*Барып карайзар*.)

Һорлан. Ура! Минең хәзер китаптарым бар! Уқырға ла, язырға ла өйрәнәсәкмен! (*Китаптар тотоп сыға*.)

Актүш. Ер йөзөндәге бөтә балаларзың да ағай-әсәй-зәрә булһын, барыһы ла белемле, акыллы булһындар! Яңы һөнәрзәргә өйрәнһендәр!

Шукбикә. Вәт шәп! Әйзә тағы ла берәй кызык теләйек!

Актүш. Әйзә һуң! Ә хәзер, шыршыбыз осона күктән йондоз төшөрөп казайым! Бер, ике, өс! (*Шыршыла йондоз кабына*.) Барығыззы ла Яңы йыл менән!

Барыһы ла шыршы тирэлэй эйлэнэ, йырлаша, бейей.

Яңы йыл йыры

*Яңы йыл, яңы йыл,
Яңы шатлыктар килэ,
Кыш бабай менэн Карһылыу
Безгә бүләктәр бирэ.*

*Яңы йыл, яңы йыл,
Именлек, бәхет йылы,
Якшырак, матур йәшәргә
Тырышайык йыл буйы!*

*Яңы йыл, яңы йыл,
Барыһы ла шат бөгөн,
Телэйбездә без кешеләргә
Ак теләктәр, ак күңел!*

Шаршау

БӨЙРӘКЭЙ МЕНЭН ШЫРТЛАН

Балалар өсөн Яңы йыл тамашаһы

КАТНАШАЛАР:

Бөйрәкэй — Аканайзың бызауы
Шыртлан — комак
Тәңкәбай — суска
Аканай — һыйыр
Карабай — үгез
Әтәс
Тауыктар

Беренсе күренеш

Сәхнәлә — һыйыр азбары. Мөйөштә — шыршы. Азбарға йәһәт атлап Аканай менән Карабай инә. Икеленең дә кулында шыршы тәтәй-зәре. Бесәндән йолкоп алынған сәскәләр, һөт һауғанда онотолоп калған көрөшкә, ак сепрәк, төрлө бизәкле сепрәк киçәктәре һ. б.

Аканай. Әйзә, йәһәтерәк булайык. Бер сәғәт кенә калды. Уй, Аллам, бигерәк яйһың. Әллә касан әйттем. Һаман һузаһың.

Карабай. Йә ярай, өлгөрөрбөз. Асыктырып китте. Бынау күк сепрәкте мөгөзөм менән сак сокоп сығарзым. Хужабикә һайғау тишегенә нык итеп қыстырған.

Аканай. Уны нимә тип алаһыңдыр?

Карабай. Бәй-бәй, шыршыбыззы бизәргә. Кара!
(Шыршыға килеп теге сепрәкте матурлап элеп куя.)
Күрзеңме? Бөйрәкәйебез йоконан уяңанса, шыршыбыз тәтәй буласак.

Аканай. Мә, бынау йылтыр көрөшкәне лә элеп қуй. Азбарза шунан да матур әйбер тапманымсы?

Карабай. Бара, бара, йә тизерәк. Минең мөгөзөмә эл. Өскәрәк куйайым. *(Элеп куй.)*

Аканай. Кара әле, Карабайым, ә улар килгәндә мин ниндәй күлдәгемде кейермен икән? Әллә сәсемә ошо сәскәләрзән такыя үреп тагайыммы?

Карабай бесәнлеккә барып бесән ашай башлай.

Аканай. Карабай, тим.

Карабай. Бара, бара, Аканай! Әйзә, тырыштыр.

Аканай. Әй, юк, шыршыбыз насар бизәлгән. Сәскәләрзә лә эләйем. *(Элә.)* Карабай, кара әле.

Карабай. Шәп-шәп. *(Ашай.)* Кунак килеүгә нимәләр әзерләрбез икән табынға? Вақыт аз калған түгелме, әсәһе?

Аканай. Әйе шул. Бөтөнләй исемдән сыккан. Торма әле ашанып. Тәүзә эште эшләйек.

Карабай. Һөт, каймактарзы сығарырға кәрәк булыр.

Аканай. Әйзә, йәһәтерәк! *(Сызалар.)*

Икенсе күренеш

Бесән астынан Шыртлан — комак килеп сыға.

Шыртлан. Фу, бынау Карабай котомдо ғына алды бит әй. Бесән менән куша мине лә ашай тип торам. Ярай сығып киттеләр. Бирермен мин һезгә! Байрам, кунак тигән булалар. Тәк-тәк. Былай булмай. Уйларға кәрәк. Бер үземдең генә баш етмәй. Әһә! *(Кесәһенән кесә телефоны ала. Шылтырата башлай.)* Алло! Миңә Тәңкәбай кәрәк ине. Йә, аксанды һанап бөтөрзөңмө? Тиз генә бында кил әле. Миллионлык эш бар. *(Тыңлай.)* Ярай, көтәм. *(Телефонды һала ла шыршы янына килә.)* Тапкандар мәрәкәне. Шул да булдымы эш. Бер ағасты килтереп шунда кый-һай әлергә. Вәт исәрзәр! Кемде көткәнегеззә беләм мин. Һез генә түгел, мин дә компьютерзан электрон почтаны укый беләм. «Иртәгә һеззәң ауылға киләм. Әзер тороғоз. Кем дә кем Шыршыһын матур итеп бизәп куй, шуға... *(Шыршыһын булған тәтәйзәрзә алып ыргыта башлай. Көлә.)* Хәзер шыршыһын да алып ыргытырмын. *(Кемдер килә.)* Кемдер килә шикелле. Йәшенергә кәрәк. Теге Карабай булып куймаһын. *(Кире барып бесән йәшнине артына йәшенә.)*

Сәхнәгә Тәңкәбай сыға. Ул эсе кәпәйгән, бик кәнәгәт йөзлө һимез суска.

Тәңкәбай. Хрю, хрю! Ошо азбар бугай. Эй, Шыртлан. Сык, кайза йәшендең? Кайза минең миллионым?

Шыртлан килеп сыға.

Шыртлан. О-о-о, Тәңкәбай, кайһылай матурайып киткәнһең? Иртәгә үк һуйыш... ой, фотоға төшөрөп гәзиткә, юк, журналға бастырып була һине.

Тәңкәбай. Йә, йә, үземдең матур икәнәмде һин әйтмәһең дә якшы беләм. Кайза?

Шыртлан. Ней бит әле. *(Түмәргә урын әзерләй. Өстөнә бесән килтереп һала.)* Бына ошонда ултыр әле. Хәзер төшөндөрәм.

Тәңкәбай ултыра.

Шыртлан. Һин Карабай менән Аканайзы беләһең бит!

Тәңкәбай. Беләм, беләм. Карабайзың исемен ишетәү менән тәндәрәм земберләп китә. Былтыр нисек ызалатты ул мине. Бер тапкыр ғына уға тигән ярманы ашағайным, кәртә буйлап уратып бастырзы, кәһәрең. Сак-сак һайғау тишеген табып қасып қотолдом. Уф! Йә шунан!

Шыртлан. Һин генә котқара алаһың, Тәңкәбай, һин генә. Мине лә бик ызалата бит ул. Көн күрһәтмәй. Һин булғанда рәхәт ине. Үзең ашаған ризықтан өлөш сығара инең. Ә быллар? Үлмәслек кенә сак ялап өлгәрәм. Кәритәнең ситенән генә...

Тәңкәбай. Мин ашығам. Йыл буйына йыйылған аксаларзы һанап бөтмәгәнмен.

Шыртлан. Эш былай тора. Хәзер бына ошонда, азбарға Қыш бабай менән Карһылыу килеп, киләһе йылды Бөйрәкәйгә тапшырырға тейеш. Әле Бөйрәкәй йоклай. Ә Карабай менән Аканай базға төштө.

Тәңкәбай. Шунан ни булған?

Шыртлан. Һинең киләһе йылға хужа булғың киләме?

Тәңкәбай. Бәй-бәй, мин яңырақ қына йыл буйы хужа булдым да инде. Етәр, сама белергә кәрәк. Ун ике, әй, ун бер йылдан тағы ла әйләнәп килә бит ул түрәлек.

Шыртлан. Аңлашыла. Ә бына минең бер зә хужалығымдан язғым килмәй? Йыл буйы әй рәхәтләнгәйнем — бөтә эшемде башқалар эшләй. Мин хужа булғас ни, тегене алып кил, быны бир, тип қушып тик яттым. Бына иртәгә...

Тәңкәбикә. Нишләп тик ята, ти. Һин бик күп изге эштәр башкарзың — илебеззә күп үзгәрештәр булды. Яңы, йәш, акыллы президент һайланды, сит илдәр менән бәйләнештәр якшырзы, беззең республикала ла яңы мәктәптәр, клубтар, заводтар асылды, тағы ла... күп яңы бәпәйзәр тыузы...

Шыртлан. Тик ятманым былай. Йылым бик бәрәкәтле үтте. Тик... бер эшем эшләнмәй калды. Беләһеңме, мин кышкыһын бик нык өшөйөм. Шуға Тәркиәнән мутон тунға заказ биргәйнем. Шуны килтереп еткермәнеләр. Хәзер киләһе йылды Бөйрәкәйгә бирһәләр, йә, әйт, нимә эшләргә? Йылымды үземдә калдырһам, тунымды һиңә лә биреп торормон. Һинен дә туның йока бит.

Тәңкәбай. Уйларға кәрәк, уйларға. Һин Бөйрәкәй йоклай тиненме? Хрю-хрю.

Шыртлан. Әйе!

Тәңкәбай. Әйзә былай итәйек. *(Жоллағына ғына ни-зер әйтә. Көлөшәләр.)* Әй, башлыһың да Шыртлан. Һинен үлсәмең тура килә тинен инде. Әйзә һуң. *(Сығып китәләр.)*

Сәхнәгә ашығып Карабай менән Аканай сыға. Кулдарында йомғаклы май, банкала каймак, корот, эремсек.

Карабай. Аканай, кайза куяйым? *(Йомғаклы май тотоп йүгермәләй. Тәтәйзәре төшкән шырышыны күрөп кала ла антыраузан майын төшөрөп ебәрә.)* Ыстағә-фирулла! Аканай, кара әле?

Аканай. Атак-атак! Ниңә майзы ергә ташланың? *(Барып ала.)* Үзең яһамағас, кәзерен белмәйһең. Ошо бер йомғақ май эшләр өсөн бер бизрә һөт кәрәк. Бер бизрә һөт-тән бер сеүәтә каймак сыға. Бер сеүәтә... *(Шырышыны күрөп кала.)* Йә Хозай! Кемдең этлеге икән? Былай за өлгөрә алмай бер булабыз.

Сәхнәгә бер-бер артлы йүгерешеп Этәс, тауыктар сыға.

Этәс. Киләләр, киләләр... кыт-кытак! Киләләр!

Беренсе тауык. Етеп кенә киләләр.

Икенсе тауык. Туп-тура был һарайға киләләр.

Өсөнсө тауык. Кыш Бабайзың һакалы ак кына.

Дүртенсе тауык. Карһылыгузың туны йомшак кына.

Аканай. Йә, сеүегез! Фауғалашмағыз!

Карабай. Смирно! Стройся!

Тауыктар бер рәткә тезелә.

Карабай. Улар безгә генә түгел, башка һарайзарға ла инеп карарға тейеш. Һезгә мөһим эш кушабыз. Безҙең шыршыбыз әле әзер түгел. Берегез Кыш Бабайзарҙы икенсе азбарзарға алып китә тора. Ә без ул арала күмәкләп шыршыны бизэйбиз.

Тауыктар. Урра!

Әтәс. Кем, кем бара?

Икенсе тауык. Мин шыршы бизәйем.

Өсөнсө тауык. Мин дә.

Дүртенсе. Мин... мин барайыммы?

Әтәс. Молодец! Батырның икән. Иртгә минең янға килерһең. Бүләкләрмен.

Дүртенсе тауык сыға. Калғандары кесәләренән матур тәтәйҙәр алып шыршы бизәйҙәр. Карабай менән Аканай өстәл әзерләй.

Карабай. Әсәһе, Аканайым, инде Бөйрәкәйҙе уятырға кәрәк. Шунан һуң ғына Кыш бабайҙы сақырырбыз.

Аканай. Хәҙер, атаһы. Үзем уятайым. (*Сыға башлай. Шул сәк ишек төбөндә «Мө-ө, м-ө-ө!» тигән тауыш ишетелә.*) Эй, асыллымды! Үзе уянған да. Хәҙер-хәҙер асам. (*Ишеккә бара.*)

Карабай. Тукта, тукта! Тауыктарҙан куркып касып китмәһен. Өркәк кенә бит. Сәк кына сабыр ит. (*Тауыктарға.*) Йә, егәрләләрем, эшегез бөттөмө? Шәп, бик матур булған шыршыбыз! Рәхмәт! Тезелегез!

Тауыктар тезелә.

Карабай. Смирно! Ишеккә карай шагом марш!

Тауыктар бер иш атлап ишеккә бара.

Карабай. Стой, раз-два! (*Туктайҙар.*) Хәҙер шымығыз! Мин һезҙе ышыклап торам. Бөйрәкәй ингәс, сығырһығыз.

Ишекте аса. Бөйрәкәй инә. Тауыктар сығалар.

Тәңкәбай (*ул Бөйрәкәй кеүек тун кейеп алған*). Әсәй, мәмәй бир. Асыктым!

Аканай. Мә, мә, асыллым! (*Каймак бирә. Суска каймакты бөтөргәнсе эсә.*)

Тәңкәбай. Тағы ла.

Аканай. Мә, мә! (*Май бирә. Суска майҙы ла һөҙөнә.*)

Тәңкәбай. Әсәй! Эремсек ашағым килә!

Карабай (*аптыран*). Бөйрэкэй, Бөйрэкэй, бөлөкө-сем, һин бит, беззең табынды...

Аканай. Йэ, ярар, шым. Аша-аша, бөлөкөсем. Бигерэк озак йокланың шул, асыжканһыңдыр.

Бөйрэкэй эремсекте лэ ашап бөтэ.

Карабай. Мин, мин тағы ла базға йүгерзем. (*Йүгереп сызып китэ.*)

Аканай. Бөйрэкэйем, бөлөкөсем, кайһылай эсең зурайып киткән?

Бөйрэкэй. Эле генэ күп итеп ашаным бит. Эсэй, э касан Карһылыу килэ?

Аканай. Карһылыу? Э һин уны кайзан беләһең?

Бөйрэкэй. Белмәйем. Күргем килэ. Ана, тышта тауыктар, Карһылыу килэ, тине. Уның менән бастырыш уйнараға яраймы, эсэй. (*Бызаузың аяктарына иштибар итэ.*)

Аканай. Ярай, тик һинең аяктарың нишләп улай кыскарып китте икән?

Ишеккэ тукулдаталар. Аканай йүгереп барып аса. Карһылыу менән Кыш бабай килеп инэ.

Кыш бабай. Һаумыһығыз!

Карһылыу. Йылы азбарға сэләм!

Аканай. Һаумыһығыз!

Кыш бабай. Кайза һеззең шыршығыз?

Карһылыу. Баянан бирле эзлэйбез. Элегэ бер һарайза ла...

Кыш бабай. Кара әле, Карһылыу. Ис китмәле! Һай, уңғандар!

Карһылыу (*һокланып*). Шәп! Күззең яуын алып тора.

Кыш бабай. Улай булғас... килтер серле кыңғыраузы.

Карһылыу (*кыңғырау бирэ*). Серле теләктәреңде әйтергә онотма инде, Кыш Бабай!

Кыш бабай. Без ошо кыңғыраузы һеззең бызауға тапшырырға теләйбез. Киләһе йылда шул бызау йыл буйы хужа булып, йылды кабул итеп алырға тейеш.

Аканай. Бөйрэкэй. Уның исеме Бөйрэкэй. Кил бында.

Бөйрэкэй килэ.

Аканай. Һаулык һораш!

Тәңкәбай. Һаумы, хрю!

Кыш бабай. Тукта, тукта, без Яңы йылды тапшырыр алдынан Бөйрәкәйгә бер мәкәл әйтәбез. Унда бер һүз төшөп калған. Шуны табырға тейешһең. Әзерһеңме?

Тәңкәбай. Әйе.

Кыш бабай. Әсә һөтө менән инмәгән, кемдең һөтө менән инмәй?

Тәңкәбай. Беләм, беләм, әйтәйемме? Әсә һөтө менән инмәгән, суска һөтө менән инмәй, вәт! Белдегезме?

Карһылыу (көлә). Кем, кем? Суска, тиме?

Тәңкәбай. Минең әсәйем шулай ти торғайны.

Аканай. Юксы, юк, нишләп алдашалыр?

Карһылыу. Кыш бабай, әллә был бызауға бирмәй торайыкмы Яңы йылды?

Аканай. Бирегез, бирегез, ул акыллы ул! Әле шаяртып кына әйтте.

Кыш бабай. Шаяндар һәр ерзә лә кәрәк, шулаймы, балалар! Безһең вакытыбыз тарырак шул. Тағы ла бер нисә һорау бирер инек тә...

Карһылыу. Былай акыллы ғына бызау күренә. Шыршыны ла матур бизәгәндәр.

Ах та ух килеп, Карабай инә. Кулында ашамлыктар.

Карабай. Уф, өлгөрзөм шикелле. Бына, барыһынан ауыз итегез. Майы, корото, эремсеге...

Кыш бабай. Вәт рәхмәт, асыктыра башлағайны инде. Әйзә, Карһылыу, килтер кыңғыраузы. Әшебеззе тамамлайык та...

Кыңғыраузы алып Бөйрәкәйһең муйынына кейзерә. Шомло көй аңғырай. Тышта гауғалы тауыш ишетелә. «Карауыл! Тотоғоз! Алдаксылар!» тип кыскырышалар.

Карһылыу. Кыш бабай, әлегә теләктәрендә әйтмәй тор! Ишетәһеңме?

Ул арала ишектән Шыртлан менән Этәс бастырышып килеп инәләр.

Этәс. Минән касып котола алмашың. Беззе алдарға уйланыңмы?

Ишектән тауыктар уртаһында Бөйрәкәй сыға.

Тауык. Әйзә, әйзә, Бөйрәкәй, кил уртаға!

Кыш бабай. Тағы ла бер Бөйрәкәй?

Карһылыу. Икәһең бәһеһе ысын бызау.

Кыш бабай. Эллэ игезэк бызаузарығыз бармы?
Аканай. Юксы. Юк...

Этэс Шыртландың яғаһынан тотоп алып килэ.

Этэс. Бына, шилма комак. Беззең себештэргә көн күр-
һәтмәүең етмәгән, быйыл да йылға хужа булыр өсөн шулай
кыланған. Йә, үзең әйт! Юғиһә, Кыш Бабайзың сихыры
көслә. Улай хәйләләшһең, башка бер касан да һиңә йыл
бирмәйәсәк.

Шыртлан. Кыш бабай, Карһылыу, без шаяртырға
ғына уйлағайнык.

Аканай. Кайһыныһы миңең Бөйрәкәй әле ул?

Бөйрәкәй. Әсәй. Бына бит мин! *(Килеп косаклап
ала ла сикәһенән ялай.)*

Аканай. Уф, телгенәһе! Һин миңе гел шулай ко-
саклап ялайһың. Нисек шуға ла игтибар итмәгәнмен?

Этэс. Бар, үзең ас этлегенде.

Шыртлан килеп сусканың аркаһынан бызау тунын ала.
Муйынсақты Кыш бабайға бирә.

Шыртлан. Ғәфү итегез инде.

Суска. Бынау Шыртланды тыңлап хур булдым. Оят!
Мине лә ғәфү итегез!

Кыш бабай *(балаларға)*. Эллә, байрам хөрмәтенә,
ғәфү итәбезме? Ярай, һеззеңсә булһын!

Шыртлан. Без башкаса улай итмәсбез.

Суска. Алдашмасбыз!

Карһылыу. Йә, Бөйрәкәй, Яңы йылды кабул итергә
әзерһеңме?

Бөйрәкәй. Әзер!

Кыш бабай. Бына һиңә Яңы йыл кыңғырауы. Йыл
буйына сисмә! Ул кыңғырауы ишеткән кешеләрзең
барыһы ла исән-һау, бәхетле булһындар! Күберәк кеше
бәхетле булһын тиһең, муйыныңды һелкеп кыңғырауы
нығырак сыңғыратып йөрө. Егәрле бул! Эшең күп быйыл
һиңең. Хужа булбуы еңел түгел.

Бөйрәкәй. Тырышырмын, Кыш Бабай. Рәхмәт!

Карһылыу. Ә теге мәкәлдең серле һүзен әйтмәне бит
әле Бөйрәкәй.

Бөйрәкәй. Ниндәй һүз ул?

Кыш бабай. Тыңла. Әгәр зә ошо һүззе дөрөс әйтһең,
йыл тулыһынса һиңә күсә. Йә һынап карайык әле. Әсә
һөтө менән инмәгән... йә дауам ит?

Бөйрәкәй. Эсә һөтө менән инмәгән, ... исләнем, исләнем, әсәйем миңә әйткәне бар уны. Эсә һөтө менән инмәгән тана һөтө менән инмәй, ти торғайны. Дөрөсмө?

Кыш бабай. Һай, афарин, Бөйрәкәй. Акыллы ла икәнһең үзең. Әсәйәрзең әйткәнән гел тыңлап йөрөгән балалар шулай акыллы булалар.

Карһылыу. Улай булғас, мә, Кыш бабай, ас, тоғоңдо. Яңы йылды котлап, барыһына ла бүләктәр тарат!

Кыш бабай тоғон аса.

Кыш бабай. Килегез. Бына, Аканай, һиңә Яңы йылда кейергә ебәк күлдәк. Карабайға — йылтыр салбар. Этәскә батыр булғаны өсөн — өр-яңы көмөш салғы. Тауыктарға — йылы ойокбаштар. Аяктарығыз кыш көнө өшөмәһен! Балалар, барыһына ла биреп бөттөкмө?

Балалар. Юк, Шыртлан менән Суска калды.

Кыш бабай. Уларға ла бирәйекме?

Барыһы бергә. Бирәйек, бирәйек. Бөгөн байрам бит!

Кыш бабай. Ярай, улайһа. Шыртлан, кил әле. Кисә генә миңә посылка килеп төштө. Һин Төркиәнән тунға заказ ебәргәнһең икән. *(Тун бирә.)*

Шыртлан. Вәт рәхмәт, Кыш бабай! Яңы йыл алдынан теләктәр кабул була тизәр ине. Рәхмәт!

Кыш бабай. Ә һиңә, Тәңкәбай, аксаларыңды дөрөс исәпләр өсөн — калькулятор.

Тәңкәбай. Рәхмәт. Инде гел дә изгелектәр кылып кына йәшәрмен!

Карһылыу *(Кыш бабайға бер таяк тоттора)*. Байрам булғас, байрам булһын!

Кыш бабай *(таяғы менән һелтәп)*. Бер, ике, өс! Шыршыға уттар! Бер, ике, өс! Яңы йыл менән, дустар!

Шыршыла уттар терелә.

Карабай. Әйзәгез, барығыз за табынға! Һөт, каймак, эремсек, сыр, корот менән һыйланырға...

Барыһы ла табын артына баһа. Шатланышалар.

Күңелле көй яңғырай.

Барыһы бергә. Яңы йыл килә ергә! Бәрәкәт, бәхет һезгә!

Шаршау

СИҢЕРТКӘНЕҢ ТЫУҒАН КӨНӨ

Кескәй балаларға нота өйрәтәү

Балалар баксаһына тиклемге кескәй балаларға нота белемен бер аз өйрәтәү өсөн махсус сценарий. Бында уға пианиноның каралы-аклы баскыстары төшөрөлгән катырға яһап биреп, кайһы өндө сығарыу өсөн ниндәйенә басырға кәрәклеген аңлатырға мөмкин. Ысын фоно (пианино, фортепиано, синтезатор һ. б.) менән тағы ла кулайырак булып. Китап, журналдарзан телгә алынған әйбер йә бөжәк һүрәттәрен кыркыш алып, уларзы ла кағызға йәбештереп, күргәзмә материалдар әзерләргә лә мөмкин. (Асылда, был язманы музыкаль китап итеп бастырыу өсөн махсус яззым).

Автор

Инеш өлөш

* * *

Дәфтәрәмә буйап-буйап,
Рәсем төшөрөп куям:
МИскә өстөндә куян,
ФАрфор көршәктә — йылан,
СОЛандан сыккан сыскан,
Ләлә сәскәһен тоткан —
СИңерткәнең тыуған көнө,
Дустары килгән котлап!

(Инеш өлөш. Акrostих. Тәүге хәрәфтәре нота станы тәртибэндә бирелгән. Гүрәттәге әйберзәргә нотаның исемен язырга мөмкин. Мәсәлән, мискәгә — «МИ», көршәккә — «ФА», сыскандың майкаһына — «СОЛЬ», сәскәнең такыяһына — «ЛЯ», сиңерткәнең түшенә — «СИ» һ. б. Бала тәүзә күрергә, унан ишетергә һәм уйнарга тейеш.)

* * *

Һәр шиғырзы укығас, нотаны уйнарга өйрәтегез.

«ДО»

«ДО» — атаһы сиңерткәнең
Йыр йырларға теләгән,
Уның тауышынан куркыш,
Сыскан илап ебәргән.

«РЕ»

«РЕ» — өлкән ағаһы килгән
Атаһына ярзамға,
Алмаш-тилмәш йырлағандар —
Көй сыкмаған һаман да.

«МИ»

«МИ» исемле апаһын да
Сакырғандар йырларға:
«До», «Ре», «Ми» лә, «Ми», «Ре», «До» —
Окшамаған был көй һис тә
Куян менән йыланға.

«ФА», «ЛЯ»

«ФА» исемле ағаһы ла
Кайтып еткән һунарзан —
«До», «Ре», «Ми», «Фа»,
«Ре», «Ми», «Фа» —
Оло гауға сығарған!
«Ниңә беззе көтмәйенсә
Йырлай башланығыз, — ти, —
«ЛЯ» — һеңлемде,

Әсәйемде
Эзләп тапманығыз!» — ти.

«СОЛЬ»

«ЛЯ» — куляулык сигә икән
Сиңерткәгә бүләккә,
«СОЛЬ» — әсәһе бәләш куйған,
Өстөн һырлап, бизәкләп...

* * *

До, ре, ми, фа, ля, соль, фа...

Сиңерткә, куян, сыскан,
Ана, бейергә сыккан.
Тороп калған тик йылан —
Булмай, ти, былай йырлап.

«СОЛЬ» — әсәй килде.
Кулында
Хүш есле тәмле бәләш!
«Йәгез, баһығыз сиратлап,
Кем йырлай — шуға өлөш!»

«До, до, ре, до, фа, ми,
До, до, ре, до, соль, фа...»
«ЛЯ» менән «СИ» — сиңерткә
Уртаға сыкты шул сак.

(Был ноталар инглиз телендәге «Хеппи бөзди ту ю» йәғни «Тыуған көнөң менән» тигән йырҙың тәүге ике юлынан алынған.)

«СИ» уйнаны скрипкала,
«ЛЯ» кушылып йырланы,
Тағы ла бер кунак килде —
Атайымдың туғаны.

(Октаваны ябып торған нәзек «ДО» нотаһын уйнарга өйрәтергә.)

«ДО» — атайзың тауышына
Бәләкәй «До» кушылды —
**«До, До, До, Ля
Фа, Ми, Ре, До...»**
Бына матур йыр булды!

*(Был шигырзы укыгас, «Тыуған көнөң менән» йырының
өсөнсө юлы уйнала.)*

Башкорт халык әкиәттәре буйынса йыр һүззәре

КОШ ЮЛЫ

Торналар юлында
Йондоззар яндылар,
Бәләкәй торналар
Алыста калдылар,
Бәләкәй канаттар
Талдылар, талдылар.

Кушымта:
Как-как-как, торналар
Осалар, осалар.

«Азашма, кошсоғом!» —
Тип әсә кайғыра,
Юлында кошсокка
Кауырһын калдыра.
Бәләкәй торналар
Шул юлдан барзылар.

Кушымта:
Как-как-как, торналар
Осалар, осалар.

Кауырһын кош юлын
Торналар табалар,
Юл буйлап, азашмай,
Бик озак баралар.

Кош юлы, кош юлы —
Йондоззар яналар.

Кушымта:
Как-как-как, торналар
Осалар, осалар.

АЙ МЕНӘН ЗӨҺРӘ КЫЗ

Мискәгә һыу тултыр, тине
Зөһрәгә үгәй әсә.
«Бөгөн өлгөрә алмаһаң,
Һыу тултыр иртәнгәсә».

Кушымта: Ай, мине ал,
Йәшәйем Айза.
Иркәләп һөйөр
Әсәйем кайза?

Үгәй әсә әйтмәй генә
Мискәнең төбөн тишкән.
Зөһрә һыу килтереп коя,
Тулмай за тулмай мискә.

Кушымта: Ай, мине ал,
Йәшәйем Айза.
Иркәләп һөйөр
Әсәйем кайза?

Көн ташыған, тултырмаған
Төн ташыған, арыған:
«Ай, мине ал!» — тигән икән,
Ай сакырған янына.

Кушымта: Ай, мине ал,
Йәшәйем Айза.
Иркәләп һөйөр
Әсәйем кайза?

ЭТЭС МЕНЭН ТАУИС КОШ

1. Этэстєң койроґо бар ине,
Купшыкай, зєңгэр-күк, ак ине.
Кушымта: Кики-ри-күк, кики-ри-күк,
Койрок матур, зєңгэр-күк.
2. Этэстєн хораны тауис-кош,
Койрокто миңэ лэ тағып куш.
Кушымта: Кики-ри-күк, кики-ри-күк,
Койрокто бир иртєн иртүк.
3. Тауис-кош койрокто алды ла
Касты шул алыс тау артына.
Кушымта: Кики-ри-күк, кики-ри-күк,
Койрокто бир бөгөн кис үк.
4. Этэскэй койрокто тапмағас,
Кыскыра иртэ, кис, таң тыуғас.
Кушымта: Кики-ри-күк, кики-ри-күк,
Койрокто бир миңэ тиз үк.
Койрокто бир иртєн иртүк,
Койрокто бир, кикирикүк!

ЕТЕГЭН ЙОНДОЗ

1. Ете сибэр кыз сығалар
Елэккэ,
Сылтыр-сылтыр сыңлап китэ
Силэктэр.
Бер аждаһа сыға ағас
Артынан,
Ете кыззы тотам, тиеп,
Бастыра.
Кушымта: Ете, ете, етегєн,
Етегєн йондоз,
Һэр йондозсокта
Йэшэй сибэр кыз.

2. Аждаһанан касты улар,
Йүгерә,
Силәктәге еләктәре
Түгелә.
Һикерәләр бейек күккә
Тоттормай,
Әйләнәләр сибәр кыззар
Йондозға.

**Кушымта: Ете, ете, етегән,
Етегән йондоз,
Һәр йондозсокта
Йәшәй сибәр кыз.**

УМЫРЗАЯ

1. Ярлы кызға ғашик булған
Бай егет, бай егет,
Көн дә килгән кыз янына
Тай егеп, тай егеп.
2. Кыз за ғашик булған икән
Егеткә, егеткә,
Бай атаһы асыланған
Белеп тә, белеп тә.
3. Егет әйткән, мин ул кыззы
Яратам, яратам,
Атай әйткән, карғышымды
Таратам, таратам.
4. Атай әйткән, кәрәк икән
Йәш кәләш, йәш кәләш,
Үзең кар бул, кыз әйләнһен
Сәскәгә, сәскәгә.
5. Егет-карзы яз еткәс тә
Йыл һайын, йыл һайын
Умырзая-кыз каршылай
Йылмайып, йылмайып.

Көттөммө мин?
— Көттөм.
Кояш миңә
Килер юлың
Өттө.
Тәзрәмдәге ямғыр ғына
Утты
Һүндереп тә
Һыуға күмеп
Үтте.
Ә мейестә өй эйәһе
Йәшәй ине,
Йортобоззо күз-каранан
Һаклай ине.
Һәм йортомдо ак томанға
Япкан ине...

* * *

Айныктырма мине, айныктырма,
Һинең утта дөрләү — ләззәт бит,
Татлы һүззәр колағымда
Йөрәккенәм өсөн йәннәт бит.

Айныктырма мине, айныктырма,
Серле бер моң менән күңел тулы —
Алыр бүләгем юк был тормоштан!
Иң зур бүләк — таңғы төшөң булыу.
Айныктырма мине, айныктырма!

Рус теленән тәржемә

Римма Шәйәхмәтова

КҮҢЕЛЕМ МОҢО

Үпкәләйзәр, ниңә һаман тизәр
Өйрәнмәйһең тыуған башкорт телен,
Бик үкенес,
          шиғыр язаһың бит
Рус телендә генә ниңә гелән?

Беләм, миндә башкорт каны йәшәй,
Күңелемдә — тыуған ергә һөйөү,
Рус телендә язам, ихлас язам,
Башкорт телен һөймәнгәнә түгел.

Бәләкәйзән русса укыттылар,
Ошо телдә уй-хыялдар корзом.
Ниндәй генә телдә яҙһам да мин,
Барыһынан бөйөк — күңел моңо.

ЯЗЗЫ КӨТКӘНДӨ

Күңелһез моңһоу һүрәтле
Календарь тора.
Март уртаһы. Ә урамда
Буран котора.

Кешеләр өмөтөн өзмәй
Яззы көтәләр,
Карзар тәзрөгә сәләмен
Язып китәләр.

Яҙһылыу килер, туғайзар
Сәскәгә тулыр,
Күңелдәргә илһам өстәп
Мөхәббәт тыуыр!

ЙӘШӘЙ ГЕНӘ БАШЛАЙБЫЗ

Йылдан-йыл мин матураям,
Үсәм бит, үсәм шуға.
Ә апайым аптырата,
Әллә ни булған уға?

Көн дә иртән уянғас та
Бер үк һүззе кабатлай:
«Тағы бер көнгә картайзык,
Ваҡыт елә, шәп аттай».

Ә мин әйтәм: «Юк, апакай,
Үзебез шәп атларбыз.
Йәшлегебез алда әле —
Йәшәй генә башлайбыз!

Рус теленән тәржемә

Орхан Вәли

Төркия шагире

БАЙРАМ

Карғалар, ғәрип, ауырыу әсәйемә һөйләмәгез!
Бөгөн коштар тубы китте өйзән қасып.
Хәрби булып китәсәкмен.
Һатмаһағыз мине, һезгә юйғыс алырмын,
Симит* алырмын,
Шәкәрле әтәс алырмын;
Һеззе кәмә тирәсенә мендерермен, карғалар,
Бөтөн ашамлықтарымды һезгә бирермен.
Карғалар, ни булғанын әсәйемә һөйләмәгез!
1938

ТӨШ

Әсәйемде үлгән икән тип күрзем төштә.
Илап уяндым.
Хәтерләтте миңә бер байрам иртәһендә
Күккә осороп ебәргән шарыма қарап
Илағанымды.
1938

КҮЛӘГӘМ

Ялқтым қалай әйәртеп йөрөп уны,
Йылдар буйы,
Аяқтарым осонда;
Был донъяла бер аз йәшәй алырбызмы
Ул да үз алдына,
Мин дә яңғыз башыма.
Анкара, 1937

БАШ АУЫРЫУЫ

I

Юлдар ни кәзәре матур,
Төнә ни кәзәр һалқынса булла,
Тәнең арыр,
Баш ауырыуы арымаң.

---

* *Симит* — қалас төрө

II

Өйөмө кeргән сүрәттә
Бер аzzан сыға алырмын.
Әгәр зә был әсбаптар менән
аяк кейемдәре минеке булһа,
Урамдар бер кемдеке лә түгел.

Анкара, 1938

НИ ТИКЛЕМ МАТУР

Сәйзең төсө ниндәй матур
Иртә таңда,
Асык һауала...
Һауа ни тиклем затлы!
Кескәй ир бала атлауы,
Инештәге һыу таты!

1941

*Төрөк теленән тәржемә
Өфө, 2011*

Ғәли Акбаш

Төркия шағиры

КАЗАК КӘБЕРЛЕКТӘРЕ

Ана, Алматынан
Джамбул, Чимкентка кәзәре
Сикһез юлдар буйынса
Офоктарза йым-йым итеп,
Көмөш айзар атылып...
Бәлки, юғалған ғәскәрзең
Күкте ярған һөңгөләре далала йылтырайзыр!
Юкһа яңы сәфәрәнән кайтып киләме Абылай хан!
Рухтар калаһылыр был ерзәге кәберлектәр...

«Аллаһ үлемһез» тип язылғандыр кәбер таштарында,
Ҙыйырсык ай астында.
«Аллаһ үлемһез...»

Ниндэй юлбасар хуйыр бынан हुң
Тик кәфендән гибәрәт ул мәйеттәрзе,
Йыландар, саяндар ашай шул серегән иттәрзе
Түшәге — Ватан тупрағы,

юрғандары — карзыр,
Кытлык, кырғын һәм кәһәрзән үлгәндәрзең
Исәп-һаны, моғайын да,

күктәге йондоззарзыр!
Рухтар калаһылыр был ерзәге кәберлектәр...
Дауылдар за һис куркытмас уларзы бынан हुң
Ни ямғыр, ни бураны.
Сталин, Ленин, батшаны ла

һис тыңламаһ улары.
Күззәре — сокор, быуындары — шығыр-шығыр,
Һөйәк — һөңгө, кәфен — байрак күккә сөйөр,
Наурузбей һәм Кенесары әйзәп килер
Куркыныһ бер кон кайтарыр ғәскәрзер ул!
Рухтар калаһылыр был ерзәге кәберлектәр!

Аяуһыз ут дауылында
Семейзә үлгәндәр,
Һәм тағы кисә,
Қан қоһқан көбәктәрзе қаплап,
Елтукһанда үлгәндәр.
Уларзың артында йәшәүзән туктаған һөйөү калды,
Әсәләр, аталар, үкһез сабыйзар калды,
Әрнеүле йырзар, үлемһез дастандар калды.
Исемһез йондоззар ише атылдылар күгебеззән,
Күк бер тупрак калдырзылар...
Рухтар калаһылыр был ерзәге кәберлектәр...

Рухығыз шат булһын,
Озак йылдар фатихаһыз ойоған кәрзәштәребез.
Бер Елтукһан һөйөү менән калкқан өлкәгез булһын,
Бынан हुң һис буһка китмәһ

һеззең түккән қандар,
Күк көмбәзе аһтында
һис тынмаһ азандар,
Шәкәримдәр, Сейфулиндар, Мағжандар,
Рухтар калаһылыр был ерзәге кәберлектәр...

Қанығыз һыуға куһылды,
Тауыһ елдә қыһтырлай...

Бынан һуң һезгә айырма юк шул:
туфандырмы, кыштырмы,
Шәһиттәргә һәр мизгел дә яззыр,
Бик алыста һеззең өсөн
Хәйер бирер, ясин укыр кәрзәштәрегез барзыр.
Рухтар калаһылыр был ерзәге кәберлектәр...

*Төрөк теленән тәржемә
Анкара, 2011*

Унал Кар

Төркия шагире

ҺЫУ

Бер тамсы һыу.
Тетрәтеп дуғаһын йәйғорзоң
Хаяһыз истеләр елдәре,
Аклығын юғалтты болоттар —
Яңғызлык ярына терәлдем.

Уйзарым сыуалды башымда,
Тезгене бушаны вакыттың —
Хыянат иреkkә атланы,
Киләсәк көзгөһө сатнаны.

Бушлык тоткоһонда калғанында
Сыкты балкып күңел базарына
Көнсөллек һәм мөхәббәтһезлек,
Ғатлык йәндәр...
Йылмайзылар төкөрөктәрен сәсә-сәсә...

Кәре бөткән бер бахырға тиңләһеләр,
Кайта-кайта һәр береһе күз атты...
Сатнағандай булды ерзең кабығы,
Күк йөзөнөң зәңгәрлеге йокарзы.

Бер тамсы һыу
Аһ! Йөрөгемдә хуш естәре аңкыны...

*Төрөк теленән тәржемә
Өфө, 2012*

Ибраһим Терзиоглы

Төркия шаиры

ӘСӘЙЕМӘ

Өшөйөм бит —
Әсәйем юк
Янымда,
Изрәп тә
Ойор инем
Куйынында.

Әсәм кулы
Сәстәрәмә
Кағылһа,
Хуш естәрзең
Сихырына
Һарылам.

Йылынырмын,
Косағына
Һыйынһам.
Өшөнөм бит —
Әсәйем юк
Янымда...

ХӘТИРӘЛӘР

Хәтирәләр — был кәүзәне йәшәткән,
Хәтирәләр абыныгузан искәрткән,
Хәтирәләр озата барыр һәр йәштән,
Хәтирәләр таштан, тупрактан, йәштән...

ҺӨЙӨҮ ЮЛЫ

Юл йөргөнө түгел,
Арытыр юлыңмын...
Шул юлда азашыр
Бер фәкир колоңмон...

*Төрөк теленән тәржемә
Анкара, 2011*

НЕСРИН ӨСЖАН

Төркия шагирэһе

ВАКЫТ СОКОР КАЗЫР

Коштар куныр баш осома —
Найраузары сәйерзер.
Канаттары сук бизәкле —
Мең төрлө төс-мәрийендер.

Көнсығышта күззәрем —
Һине көтөп азайым.
Килмәс кеүек йәйзәрем —
Бик алыста яз айым.

Ах(ы)ры, тузанлы юлыма
Вақыт сокор казыған,
Шул тозакка юлыктыңмы,
Кайза калдың, назлы йәр?

МӨХӘББӘТ АСЫЛЫ

Һөйөүзер асылыбыз, рух иһә башка,
Һәр тыуған көн, ай, кисе сақырыр һөйөүгә,
Ер менән Күк иһә шаһиттыр һөйөүгә,
Болоттар иларзар һөйөүзе һөйөүзән...

Мөхәббәт менән коштар йырзар йырларзар,
Һандуғас тауышы булмаһа, гөл нишләр?
Тойғас та, телһезе теллегә әйләнер,
Канат үсер, осорзар һөйөүзе һөйөүзән.

Сәскәнән сәскәгә бал корто куныр,
Һөйгән һөйгәнәнә йәшерен янып-көйөр.
Хак тип әйтә-әйтә, кулында һөйөү калыр,
Фаләм сәләм биреп торор һөйөүзе һөйгәнгә.

*Төрөк теленән тәржемә
Анкара, 2011*

ЙӨКМӘТКЕҢЕ

Драмалар

Балапан — бөркөт балаһы	5
Марс—500	46
Йондозло күпер	101
Ысыктағы қояш	131
Урал батыр (<i>Либретто</i>)	154

Поэмалар

Кар өстөндөгө сабый	208
Йондоз кызы	224

Эпик шиғырзар

Башкорт йыры — тере шишмә	237
Кырк дүрт йондоз һәм егерме ете дингез	241
Кара һәм ак араһында	244

Хикәйәләр

Хөкүмәт ағай	247
Йыһандың бумеранг кануны	253
«Най үзебеззекеләр!» йәки һимезлектән котолоу ысулы	258
Мәйет хәтирәләре	260
Бәхетле катын	261
Кәһәр һукмай торған йән	264

Балалар өсөн

Серле муйынсақ	268
Бөйрәкәй менән Шыртлан	278
Синерткәненә тыуған көнө	287
Кош юлы	290
Ай менән Зөһрә кыз	291
Әтәс менән Тауис кош	292
Етегән йондоз	292
Умырзая	293

Тәржемәләр

Рус һәм төрөк телдәренән (<i>Шиғырзар</i>)	294
--	-----

2010 йылдың 29 декабрдәгә 436-ФЗ һанлы
Федераль законға ярашлы 16+

В соответствии с Федеральным законом
от 29 декабря 2010 г. № 436-ФЗ 16+

Литературно-художественное издание

КАИПОВА Лилия Зайнулловна
(Лилия Сакмар)

БАЛАПАН

Драмы, сценарии, поэмы,
рассказы, переводы
(на башкирском языке)

Әзәби-нәфис басма

КӘЙЕПОВА Лилиә Зәйнулла кызы

БАЛАПАН

Драмалар, сценарийзар, поэмалар,
хикәйәләр, тәржемәләр

Мөхәррире Э. М. Ниғмәтуллина
Бизәләш мөхәррире А. Р. Мөхтәрүллин
Рәссамы М. М. Ғәйнәтдинов
Техник мөхәррире В. Р. Абдрахманова
Корректорзары М. Р. Шәрипова,
А. Р. Искусжина, Л. Ф. Саниева

Форматы 84x108 ¹/₃₂. Питер гарнитурасы. Шартлы басма таб. 15,96.
Шартлы буяу отт. 16,38. Исәп-басма таб. 13,0. Заказ 1.0070.13.

Башкортостан Республикаһының Зәйнәб Бишева исемендәгә
Башкортостан «Китап» нәшриәте дәүләт унитар предприятиһе.
450001, Өфө, Октябрь проспекты, 2.

Башкортостан Республикаһының
Өфө полиграфкомбинаты дәүләт унитар предприятиһе.
450001, Өфө, Октябрь проспекты, 2.